

CENTRUL JUDEȚEAN
DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ
EDUCAȚIONALĂ IAȘI

INTERVIU CU VIITORUL MEU!

Resurse pentru elevi

IAȘI, 2025

Centrul Județean de Resurse
și Asistență Educațională Iași

INTERVIU

CU VITORUL MEU

Iași, 2025

Coordonatori volum:

Hardulea Anca

Tamaș Ana-Camelia

Vasilescu Alina-Elena

Vlasov Doru Valentin

Colaboratori volum:

Adumitroaie Elena

Amariei Alina Daniela

Apetroae Alin

Bârlădeanu Corina Roxana

Brînză Felicia Ecaterina

Buga Florin Iustin

Bujoreanu Nicoleta

Cîmpianu Raluca

Creangă Nina

Fasolă-Mătășaru Petruța

Filip Elena

Fordea Ramona

Grădinaru Ana Maria

Groza Iustina

Ilășoia Tatiana

Mandia Andreea Mirela

Morărașu Violanda Cristina

Nechita Oana-Elena

Nechifor Daniela

Potur Elena

Pricop Sorin Daniel

Sandu Ana-Maria

Stanciuc Alina

Țugui Ștefănica

Zmău Ioana Camelia

CUPRINS

<i>Cuvânt înainte</i>	5
GIMNAZIU	9
<i>O carieră de succes, Roșca Andra Maria</i>	11
<i>Interviu cu viitorul meu, Dominte Daniela-Gabriela</i>	13
<i>Interviu cu viitorul meu, Andrieș Mihaela</i>	17
<i>Interviu cu viitorul meu, Micu Maria Cristina</i>	20
<i>Gânduri despre viitor, Ciobotaru Cristina Andreea</i>	23
<i>Drumul meu spre chirurgie, Aiacoboaie Maya Alexia</i>	25
<i>Viitorul meu, Roșu Otilia Teodora</i>	28
<i>Rânduri despre viitorul meu profesional, Barbu Isabella Maria</i>	31
<i>Drumul meu spre Viitor, Șoșu Ștefan</i>	34
<i>Călătorind spre o profesie în domeniul IT, Ștefan David</i>	37
<i>Viitorul așa cum îl văd eu, Pleșca Daria</i>	40
<i>Viitorul-uneori un imposibil, posibil, Toma Teodora-Gabriela</i>	42
<i>Visul meu, viitorul meu, Stoica Alexandra</i>	45
<i>Viitorul-un tărâm cu multe posibilități, Roșu Florentina-Gabriela</i>	47
<i>Viitorul în mâna mea, Bulgaru Elena</i>	50
<i>Călătoria mea către Medicina Viitorului, Anastasiu Bianca-Maria</i>	53
<i>Educația, cheia succesului meu, Flores Ana-Maria-Teodora</i>	56
<i>Obiectivele mele de carieră, Ionescu Sofia-Maria</i>	58
<i>Pe drumul dreptății. Viziunea mea asupra viitorului juridic, Iordache Nicole Alexandra</i>	61
<i>Știm ce suntem, dar nu știm ce vom fi și artă, Liciu Elena-Larisa</i>	64
<i>Interviu cu viitorul meu, Rusu Amalia Teodora</i>	67
<i>Adormit chiar și în picioare. Alegerea liceului și încrederea în sine, Ștefan Rareș Andrei</i>	70

<i>Interviu cu viitorul meu, Samson Sara Elena</i>	72
<i>Interviu cu viitorul meu, Busuioc Delia Alexandra</i>	75
<i>Voluntariatul-primul pas spre visul meu, Donea Andreea Alessia</i>	77
<i>Decizia corectă, Mironescu Patric</i>	80
<i>Inteviu cu viitorul meu, Adumitroaei Bianca</i>	82
<i>Inteviu cu viitorul meu, Buinceanu Nicoleta</i>	84
<i>O introspecție din perspectiva viitorului, Botta Giovanni</i>	87
<i>Privind în oglinda timpului..., Gîțu Victoria</i>	89
<i>Pași spre viitor, Miron Larisa-Natalia</i>	92
<i>Viitorul poate fi și trecut...?, Penișoară Andrei</i>	96
<i>Cine voi fi eu?, Simion Alexandru</i>	98
<i>În ecoul timpului, schițând drumul spre viitor, Stati Andra Ștefania</i>	100
<i>Eu vs. Eu: O discuție între prezent si viitor, Apostol Adrian-Ionuț</i>	103
<i>Prezent, viitor, trecut. Unde mă vor conduce..., Bostan Ștefan</i>	105
<i>Desenându-mi viitorul, Cojocaru Maria Teodora</i>	109
<i>Povestea mea - trecut, prezent și viitor, Drob Daria-Maria</i>	112
<i>Drumul spre uniforma albastră, Galan Alesia-Anastasia</i>	114
<i>Urmează-ți inima!, Gheorghiu Cristina Alexandra</i>	117
<i>Calea mea, Ghițu Ilinca</i>	118
<i>Un vis, o carieră, o lume mai bună, Nechifor Ramona Iuliana</i>	119
<i>Visuri și aspirații, călătoria mea spre viitorul dorit, Olaru Adina</i>	121
<i>Viitorul meu e la catedră, Oțel Daria</i>	123
<i>Drumul spre viitorul meu, Rîznic Alisia Maria</i>	126
<i>Visurile mele!, Rotariu Ariana</i>	128
<i>Bucuria de a fi pe scenă, Strachinaru Maria</i>	130
<i>Când renunț la ceea ce sunt, devin ceea ce aș putea fi, Voinescu Ștefania</i>	132

CUPRINS

LICEU	135
<i>Eu și cea care voi deveni: între vis și chemare</i> , Morariu Andra-Mihela	137
<i>Construindu-mi viitorul pas cu pas</i> , Bratu Giulia Maria	140
<i>De la visul militar la chemarea educației</i> , Ciobanu Denisa-Maria	144
<i>Un viitor alături de pasiunea mea pentru artă</i> , Petrișor Rareș-Andrei	147
<i>Drumul meu spre avocatură</i> , Azanfirei Raluca Andreea	151
<i>Cariera mea ideală, între pasiune și realitate</i> , Ciubotariu Otilia-Naomi	155
<i>Calea mea spre o carieră de ofițer de poliție</i> , Huluță Oana-Teodora	159
<i>Antreprenoriatul care schimbă destine</i> , Tanasă Tudor-Alexandru	163
<i>Visul meu în cariera proprie</i> , Fonea Veronica	166
<i>Drumul meu spre cariera de succes</i> , Rogojină Delia Elena	169
<i>Cum îmi construiesc viitorul</i> , Hulubină Denis-Andrei	173
<i>Visul de perspectivă</i> , Niculiță Alexia-Teodora	177
<i>Un viitor bine planificat</i> , Lupu Ștefan	180
<i>Pași către viitor</i> , Iordache Lavinia Mihaela	184
<i>Proiecții de viitor</i> , Lazăr Denisa Paula	189
<i>Medicina, o chemare, nu doar o profesie</i> , Pintilei Philip Matei	192
<i>Interviu cu viitorul meu</i> , Aileni Maria	195
<i>Pe drumul dreptății - visul meu de a deveni avocat</i> , Olenici Anisia	200
<i>Viitorul meu în drept</i> , Fantaziu Andra-Ioana	204
<i>Drumul meu spre succes în arta culinară</i> , Teșu Dinu	207
<i>Drumul meu spre o carieră în medicină-între vis și realitate</i> , Cojocaru Ștefan-Iulian	210
<i>Drumul meu spre o carieră în magistratură</i> , Macovei Bianca	214

<i>Cum ne modelăm viitorul prin deciziile prezentului</i> , Neică Medeea-Lidya	218
<i>De ce îmi doresc să devin medic?</i> , Fernandez-Agavriloaiei Marta	223
<i>Un viitor în medicină legală</i> , Olăeru Maria	226
<i>Interviu cu viitorul meu</i> , Catrințașu Ioana	229
<i>Drumul meu către un zâmbet perfect-visul de a deveni ortodont</i> , Rusu Ioana Monica	233
<i>Spre viitor, călător pe bastoane</i> , Dobrin Cristian	235
<i>Viitorul meu</i> , Aprotosoiaie Ruxandra	238
<i>Drumul Meu Spre Actorie: Inspirată de Audrey Hepburn</i> , Boboc Sara	241
<i>Construind punți pentru viitorul lumii</i> , Chelaru Filip Alexandru	244
<i>Carieră-ce-i aia?</i> , Curpăn Ilinca Maya	248
<i>Privind spre viitor</i> , Metelescu Adelina Maria	252
<i>De la pasiune la profesie</i> , Păscăreanu Ana	254
<i>Eu în viitor</i> , Tofănică Bianca	258
<i>Un pas spre viitor</i> , Siminiceanu Denisa-Ioana	261
<i>Interviu cu viitorul meu</i> , Tudor Ariana-Maria	265
<i>O Călătorie Personală</i> , Gavrilov Daria-Ioana	268
<i>Drumul spre Viitor: Alegerea unei Cariere fără Panică</i> , Mitronici Alexandra-Nicoleta	271
<i>Ce meserie alegi, ca să nu te plictisești peste 10 ani?</i> , Ocraim Adnana-Ștefana	275
<i>Întâlnire cu viitorul meu</i> , Boghiu Gabriel-Stelian	279
<i>Viitorul meu în IT-Vis, Plan și Realitate</i> , Nastasă Liviu-Constantin	282
<i>Viitorul meu</i> , Herbei Sergiu-Gabriel	285
<i>Cariera mea de vis</i> , Andronic Adelina-Ana	288
<i>Drumul meu către succesul profesional</i> , Archip Ana Ioana	290
<i>Dacă nu cad nu un roman va răsări</i> , Tanasă Vasile Bogdan	295
<i>Interviu cu...visul meu</i> , Budeanu Maria	299
<i>Interviu cu viitorul meu</i> , Prelipcean Alexandra	302

<i>Interviu cu viitorul meu, Miriam Leon</i>	305
<i>Visul unei cariere: o incursiune în viitorul meu profesional, Racu Alexandra</i>	307
<i>Parcurs academic și profesional: de la aspirație la dimensiunea certitudinii, Săveanu Andreea-Florina</i>	310
<i>Viitorul meu, Strîmbei Andra-Ioana</i>	313
<i>Interviu cu viitorul meu, Andriescu Alin</i>	316
<i>Interviu cu viitorul meu, Gugeanu Maria Roberta</i>	319
<i>Interviu cu viitorul meu, Harțanu Ecaterina Elena</i>	322
<i>Viitorul meu ca fotbalist, Miron Marinell</i>	325
<i>Meseria mea, Prisacaru Gabriel</i>	328
<i>Cum mă văd peste 10 ani..., Gulei Matei Valentin</i>	331
<i>În zece ani..., Hrișcă Melisa</i>	332
<i>Despre mine...acum și în viitor, Ștefan Alexandru</i>	334
<i>Job-ul meu în cyber security, Stegariu Tudor</i>	336
<i>Cum voi fi peste 10 ani..., Ursache Alesia Karina</i>	338
<i>Categorii de nevoi de consiliere și orientare profesională a elevilor de liceu și școală profesională, Colibariu Mihai</i>	340

Dragi tineri,

La sfârșitul ciclului gimnazial, respectiv, liceal, elevii se confruntă cu momentul luării unei decizii care le va marca întreg viitorul. Decizia de carieră reprezintă procesul de selecție a unei alternative de carieră din mulțimea de variante disponibile la un moment dat. Așadar, elevii experimentează invariabil o gamă largă de tranziții pe măsură ce cresc, iar gândurile lor cu privire la aceste tranziții sunt în strânsă legătură cu modul în care le resimt. O tranziție majoră cu care se confruntă se referă la trecerea către un nou ciclu de învățământ, ciclul liceal, respectiv intrarea la facultate.

Proiectul *Interviu cu viitorul meu!* implementat de Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Iași oferă tinerilor, prin întâlnirile cu profesioniști din domenii diferite de activitate, posibilitatea de a cunoaște, într-un mod interactiv și constructiv, traseul profesional al unor practicieni, elementele biografice care au stat la baza alegerilor lor profesionale, dar și alternative privind noile oportunități de carieră. Întâlnirea unor persoane cu o carieră de succes, identificarea caracteristicilor specifice exercitării unor profesii, reprezintă pași în realizarea de către tineri a propriului plan de carieră.

Volumul de față, construit cu sprijinul tinerilor, constituie un prilej de prezentare a unor lucrări ce surprind alegerea unor cariere congruente cu valorile, interesele și abilitățile personale, abilități decizionale cu privire la traseul școlar și profesional.

Prin volumul **Interviu cu viitorul meu!** vă propunem să ne fiți parteneri într-o călătorie în lumea profesiilor relevante pentru piața muncii, de interes pentru tineri.

Autorii

GIMNAZIU

O carieră de succes

Roșca Andra Maria,
Liceul Teoretic „Ion Neculce” Iași

Numele meu este Roșca Andra Maria, elevă în clasa a VIII-a, la Liceul Teoretic „Ion Neculce” Iași. Sunt o fire ambițioasă și perseverentă, cu rezultate excelente la învățătură și o personalitate carismatică. Pasionată de drept și dorindu-mi să devin avocată, îmi demonstrez maturitatea prin obiectivele clare pe care mi le-am stabilit pentru viitor.

Unul dintre principalele mele obiective vizează dezvoltarea competențelor într-un domeniu care mă pasionează și construirea unei cariere stabile. Îmi doresc să fiu recunoscută pentru profesionalismul și dedicarea mea, valori esențiale în societatea contemporană.

Al doilea obiectiv major este să devin un avocat renumit și respectat. Această profesie mă atrage deoarece implică interacțiunea cu oamenii și promovarea justiției. După cum subliniază specialiștii în domeniul orientării în carieră, „alegerea unei profesii trebuie să se bazeze pe compatibilitatea dintre personalitatea individului și cerințele domeniului” (Dan Ionescu, Ghidul orientării în carieră, Editura Academică, 2023, p. 78).

În drumul meu spre succes, mă bazez pe o serie de factori interni, precum ambiția și perseverența. Sunt o persoană motivată, care nu se lasă descurajată de obstacole. Consider că pasiunea și determinarea sunt elemente esențiale pentru atingerea obiectivelor. Pentru a reuși, mă bazez pe seriozitate și învățare continuă. De asemenea, sprijinul familiei și al profesorilor mă motivează să îmi urmez visul.

Cercetările în domeniul psihologiei educaționale arată că „succesul academic și profesional este strâns legat de motivația intrinsecă și sprijinul social primit în perioada formării” (Dumitrescu Elena, Psihologia succesului academic, Revista de Psihologie Educațională, 2023, p. 112). Pe lângă motivația interioară, factorii externi îmi influențează semnificativ parcursul spre cariera dorită. Familia și

prietenii joacă un rol crucial în ceea ce privește sprijinul moral și încurajarea. De asemenea, modelele de carieră din domeniul juridic îmi servesc drept inspirație.

Pentru a-mi atinge obiectivele, voi valorifica oportunitățile educaționale și profesionale disponibile. Învățarea continuă reprezintă cheia succesului în domeniul juridic. Pentru a-mi construi cariera dorită, am stabilit un plan clar, structurat în etape. Primul pas este finalizarea studiilor și dobândirea cunoștințelor fundamentale în domeniul ales. Ulterior, voi căuta oportunități de internship sau stagii de practică, ce îmi pot oferi experiență concretă.

Pe termen lung, voi analiza posibilitățile de avansare și voi explora noi direcții de dezvoltare. Îmi imaginez că peste zece ani voi fi o persoană realizată profesional, lucrând într-un domeniu care mă pasionează. Aspirația mea este să am un loc de muncă stabil, care să-mi aducă satisfacție și să-mi permită să îmi pun în valoare abilitățile.

Totodată, îmi doresc să fiu un model pentru alții, inspirându-i să își urmeze visurile cu determinare și încredere. După cum afirmă specialiștii în dezvoltare personală, „succesul profesional vine din combinația dintre pasiune, perseverență și învățare continuă” (Stanciu Alexandru, Dezvoltare personală și profesională, Editura Progress, 2023, p. 156).

BIBLIOGRAFIE:

Dumitrescu, Elena, Psihologia succesului academic, Revista de Psihologie Educațională, 2023.

Ionescu, Dan, Ghidul orientării în carieră, Editura Academică, 2023.

Stanciu, Alexandru, Dezvoltare personală și profesională, Editura Progress, 2023.

Interviu cu viitorul meu

Dominte Daniela-Gabriela,
Școala Gimnazială Șcheia

Bună!

Mă numesc Gabriela și sunt elevă în clasa a VIII-a. Pe zi ce trece, încerc să învăț cât mai mult pentru a-mi atinge scopurile și a mă dezvolta atât pe plan personal, cât și profesional. Drumul spre succes nu este mereu ușor și nu toate zilele vin cu acea motivație de care am nevoie. Uneori mă simt copleșită de gânduri, de dificultăți sau de momentele în care simt că aș vrea să las totul baltă și să renunț. Dar, chiar și în acele clipe, îmi amintesc de ce am început și, mai ales, de cine vreau să devin. Visul meu este să devin un psiholog de succes și un scriitor apreciat, două cariere care mă reprezintă și care mă ajută să mă conectez cu oamenii din jurul meu. Vreau să-mi expun talentul la poezie și să pot ajuta oamenii să înțeleagă mai bine ce se află în mintea lor și cum să depășească obstacolele vieții. Psihologia și literatura sunt pentru mine mai mult decât simple domenii de interes; ele sunt puntea prin care pot să mă conectez cu sufletele oamenilor și să aduc lumină în momentele lor dificile.

Această alegere nu a fost mereu în mintea mea. Când eram mică, visam să fiu vedetă, o actriță cunoscută, să apar pe la toate posturile TV, să dau sute de interviuri și să joc în piese de teatru. Îmi plăcea ideea de a fi în centrul atenției și de a inspira oamenii prin rolurile pe care le interpretam. Însă, pe măsură ce am crescut și am participat la ședințe de auto-cunoaștere și dezvoltare personală, am descoperit că adevărata mea chemare este alta. Am realizat că vreau să explorez mintea umană, să înțeleg emoțiile și trăirile oamenilor și să le ofer sprijin prin psihologie și scris.

Fiecare persoană își alege drumul în funcție de aspirațiile, valorile și pasiunile sale. Cariera nu este doar o sursă de venit, ci și o oportunitate de a contribui la lumea din jur și de a ne dezvolta personal.

Este modul prin care ne putem exprima talentele și prin care putem aduce o schimbare pozitivă în viața celorlalți. Pentru mine, cariera ideală este o îmbinare perfectă între două lumi care mă fascinează: psihologia și literatura. Acestea îmi oferă ocazia de a înțelege atât mintea, cât și sufletul oamenilor, ajutându-i să găsească echilibrul între rațiune și emoție.

Obiectivele mele de carieră sunt clare și bine definite. Vreau să devin un psiholog care ajută oamenii să înțeleagă mai bine ce se întâmplă în mintea lor, să descopere rădăcina problemelor și să găsească soluții pentru a depăși greutățile vieții. În același timp, vreau să fiu un scriitor apreciat, ale cărui poezii să ajungă la inimile cititorilor și să reflecte emoții și trăiri autentice. Cred că prin poezie pot transmite sentimente profunde și pot crea conexiuni speciale cu oamenii, făcându-i să se simtă înțeleși și mai puțin singuri în lupta lor cu viața.

Pentru a ajunge să-mi împlinesc aceste obiective, mă bazez pe calitățile mele care mă definesc și care îmi sunt de folos în drumul meu. Empatia este una dintre cele mai importante trăsături ale mele. Am capacitatea de a înțelege emoțiile celor din jur și de a le răspunde cu sensibilitate și înțelegere, un aspect esențial pentru un psiholog. Îmi place să ascult oamenii, să le înțeleg trăirile și să-i sprijin în momentele dificile. Această abilitate mă ajută să mă conectez cu ei la un nivel profund și să le ofer sprijinul de care au nevoie. Sensibilitatea este o altă calitate care mă ajută enorm. Scrisul este modul meu de a exprima ce simt, un refugiu în care îmi pun pe hârtie cele mai adânci sentimente și trăiri. Este o formă de artă prin care pot crea lumi paralele, în care cititorii pot descoperi o fărâamă din propriul lor suflet, dar și din al meu. Poeziile mele sunt oglinda celor mai adânci emoții ale mele, un mod de a transmite gânduri și sentimente pe care uneori le este greu oamenilor să le exprime în cuvinte. Un alt aspect important este inteligența emoțională. Aceasta mă ajută să înțeleg și să gestionez propriile emoții, dar și să recunosc și să răspund corect emoțiilor celor din jur. Înțelegerea acestor aspecte este esențială pentru a putea oferi sprijin celor care au nevoie și pentru a dezvolta relații sănătoase și autentice cu cei din jurul meu. De asemenea, autodisciplina mă ajută să fiu constantă și să rămân concentrată pe obiectivele mele, chiar și atunci când tentațiile sau distragerile sunt mari. Mă asigur că îmi respect programul

de studiu și că investesc timp și efort în dezvoltarea mea personală și profesională.

Pe drumul pe care merg, nu sunt singură. Prietenii sunt o sursă de energie și motivație pentru mine. Ei cred în mine și mă susțin, fie prin vorbe bune, fie prin reproșuri constructive sau tachinări care mă provoacă să evoluez. Îmi oferă încrederea de care am nevoie și mă ajută să văd lucrurile din perspective diferite. Profesorii sunt cei care cred în talentele mele și mă ajută cu sfaturi valoroase pentru cariera pe care o voi urma. Mă încurajează să-mi urmez pasiunile și să îmi perfecționez abilitățile. Familia este stâlpul meu de susținere. Ei mă încurajează să continui, să am încredere în mine și în forțele mele, chiar și atunci când gândurile negative își fac loc. Știu că mă vor sprijini în fiecare pas al drumului meu și că vor fi alături de mine indiferent de obstacolele pe care le voi întâmpina. Cărțile sunt, de asemenea, o sursă nesfârșită de învățătură și inspirație. Prin ele, descopăr lumi noi, învăț lucruri esențiale despre oameni și despre mine însămi și găsesc răspunsuri la întrebările care mă frământă. Literatura este o sursă constantă de inspirație și un instrument prin care îmi dezvolt gândirea critică și creativitatea. Fiecare pagină citită mă aduce mai aproape de visul meu, deschizându-mi orizonturile și aprofundându-mi înțelegerea asupra complexității umane.

În plus, am oportunitatea de a urma un liceu cu profil de filologie, care mă va ajuta să-mi dezvolt abilitățile literare și să aprofundez cunoștințele despre limbă și literatură. Acest pas este esențial pentru a-mi perfecționa talentul la scris și pentru a mă pregăti pentru cariera de psiholog, oferindu-mi o înțelegere mai profundă a limbajului și a modului în care cuvintele pot influența emoțiile și gândirea oamenilor. Liceul de filologie va fi o punte între cele două pasiuni ale mele, consolidându-mi atât abilitățile literare, cât și pe cele analitice. Pentru a-mi îndeplini visul de carieră, voi continua să învăț și să mă dezvolt în fiecare zi. Voi citi și voi scrie constant, explorând noi idei și perspective. Voi participa la ateliere, cursuri și activități care mă vor ajuta să-mi îmbunătățesc abilitățile în ambele domenii. De asemenea, voi căuta să înțeleg cât mai multe despre psihologie prin studiu și experiență practică și voi împărtăși gândurile și trăirile mele prin poezie. Cu răbdare, muncă

și perseverență, știu că voi reuși să devin persoana pe care mi-o doresc și să aduc o schimbare pozitivă în viața celor din jurul meu.

Peste 10 ani, mă văd fiind psihologul care ascultă și înțelege poveștile oamenilor, ajutându-i să-și găsească echilibrul și să depășească provocările vieții. În același timp, voi fi scriitorul ale cărui poezii ating inimile cititorilor, reflectând emoții și trăiri universale. Voi fi o persoană care și-a transformat pasiunile în carieră și care a crescut și a învățat din fiecare experiență, contribuind la binele celor din jur. Voi fi, înainte de toate, autentică și fidelă visurilor mele, demonstrând că, atunci când crezi în tine și muncești cu dedicare, nimic nu este imposibil.

Aceasta este povestea mea, drumul meu și visul meu. Și cu fiecare pas, mă apropii tot mai mult de cine vreau să devin.

Interviu cu viitorul meu

Andrieș Mihaela,
Școala Gimnazială Șcheia

Care sunt obiectivele mele de carieră?

Pe termen scurt, îmi propun să îmi îmbunătățesc constant performanțele și să particip la competiții importante. Fiecare antrenament este o oportunitate de a deveni mai rapidă, mai puternică și mai rezistentă. De asemenea, vreau să învăț cât mai multe despre tehnicile și strategiile care mă pot ajuta să îmi maximizez potențialul.

Pe termen lung, îmi doresc să ajung o atletă de elită și să particip la campionate internaționale, cum ar fi campionatele europene, mondiale și, ideal, Jocurile Olimpice. Un alt obiectiv este să devin un exemplu pentru alți tineri sportivi, arătându-le că, prin muncă și determinare, se pot atinge rezultate remarcabile.

Factori interni care îmi susțin obiectivele:

Pentru a excela în atletism, este esențial să ai anumite calități și valori. Printre factorii interni care mă ajută în acest parcurs se numără:

- ✓ *Motivația - dorința de a deveni cea mai bună în fiecare zi și de a atinge performanțe tot mai mari mă determină să nu renunț, indiferent de dificultăți.*
- ✓ *Disciplina - Respectarea unui program strict de antrenamente, alimentație și recuperarea este esențială în acest sport.*
- ✓ *Capacitatea de autodepășire - întotdeauna îmi stabilesc obiective mai mari și mă străduiesc să le depășesc.*

Factori externi care îmi influențează traseul:

- ✓ *Biserica și preotul - Credința îmi oferă motivație, echilibru și puterea de a merge mai departe, chiar și în momentele dificile. Părintele este pentru mine un ghid spiritual care mă ajută să îmi păstrez valorile și să găsesc liniște interioară înainte de competiții importante.*

- ✓ *Prietenii-cercul meu de prieteni are un impact major asupra progresului meu. Prietenii care mă susțin și înțeleg importanța carierei mele mă ajuta să rămân concentrată, în timp ce alții mă pot influența sau îmi distrag atenția de la obiectivele mele.*
- ✓ *Modele din sport - Sportivii de succes mă inspiră și mă motivează să îmi depășesc limitele. Studiez carierele marilor atleți pentru a învăța din reușitele și greșelile lor.*

OPORTUNITĂȚILE EDUCATIONALE ÎN ATLETISM

Pentru a avea succes în atletism, educația joacă un rol important, atât din punctul de vedere sportiv, cât și profesional. Pe lângă antrenamente, pot urma cursuri și programe de formare în domeniul sportului, cum ar fi:

- *Cursuri de antrenor sportiv - Dacă vreau să devin antrenoare în viitor, pot urma cursuri de specializare.*
- *Certificări în nutriție sportivă sau recuperare fizică - Pot învăța cum să optimizez performanțele sportive și să ajut alți atleți.*

Din punct de vedere profesional, pot avea mai multe direcții de carieră:

- *Sportivă profesionistă - Obiectivul principal este să concurez la cel mai mare nivel*
- *Antrenoare de atletism - După o carieră în sport, pot ajuta alți tineri să se pregătească.*

CUM POT PROCEDA PENTRU A-MI ÎNDEPLINI VISUL DE CARIERĂ?

1. *Antrenamente regulate și disciplină - Mă voi antrena zilnic, lucrând la tehnică, forță și rezistență.*
2. *Competiții constante - voi participa la cât mai multe concursuri pentru a mă testa și a învăța din experiență.*
3. *Alimentație și recuperare - voi acorda atenție nutriției și odihnei pentru a evita accidentările.*
4. *Alternativă profesională - voi urma studii în sport pentru a avea o carieră după retragerea din competiții.*

Cine voi fi peste 10 ani?

În 10 ani, mă văd o atletă profesionistă participând la competiții internaționale și reprezentând țara mea.

Îmi doresc să fiu recunoscută pentru performanțele mele să am sponsori și să fiu model pentru generațiile tinere.

Dacă voi decide să mă retrag din competiții, voi rămâne în domeniul sportului ca antrenore, consultant sau specialist în recuperare fizică.

Indiferent de parcurs voi fi o persoană care și-a urmat visul, care a muncit din greu și care a demonstrat că prin perseverență orice este posibil!

Interviu cu viitorul meu

Micu Maria Cristina,
Școala Gimnazială Șcheia

Cine sunt eu?

Sunt Micu Maria Cristina, o persoană ambițioasă și empatică, pasionată de educație și dornică să aduc o schimbare în lume. Îmi place să ajut oamenii, să învăț lucruri noi și să mă implic în activități în care să pot comunica cu copii. Visul meu este să devin educatoare, pentru că iubesc să lucrez cu copii. Sunt deschisă la noi provocări care mă ajută să mă dezvolt pe plan personal.

Care sunt obiectivele mele de carieră?

O întrebare foarte bună, aș putea spune. Deși, când eram mică, îmi doream să devin cântăreață, lucrurile și valorile în care cred s-au schimbat, dar nu în totalitate, acea dorință de a deveni cântăreață s-a transformat într-un hobby... Acum, răspunzând la întrebare, obiectivele mele de carieră sunt: să mă înscriu la un liceu sau la o facultate de pedagogie și să particip la activități de voluntariat unde să pot interacționa cu copiii, deoarece îmi va fi mai ușor pe viitor în cazul în care voi ajunge educatoare.

Ce factori interni susțin scopul și obiectivele propuse?

Pot spune că unul dintre cei mai importanți factori interni care susțin scopurile și obiectivele propuse ar putea fi ambiția, dar și dragostea pe care o port pentru copii. Consider că mi se potrivește meseria de educatoare deoarece am descoperit de curând că sunt o persoană răbdătoare, grijulie și empatică, abilități care, cu siguranță mă vor ajuta să pot comunica cu copiii chiar dacă unii dintre ei vor fi mai neascultători.

Ce factori externi influențează traseul meu?

Sunt destul de mulți factori externi care influențează traseul meu, de aceea îi voi afișa aici doar pe cei mai importanți. Unul dintre factorii externi care îmi influențează dezvoltarea pe plan profesional este fosta

mea educatoare, care, totodată, este și modelul meu de carieră, deoarece a fost o persoană foarte implicată în viețile preșcolarilor, atât a mea, cât și ale colegilor mei, iar calmul de care a dat dovadă la vremea aceea, chiar dacă era în vârstă, m-a surprins într-un mod plăcut.

Un alt factor extern care mi-a influențat traseul este doamna consilier din orașul meu natal, care, în perioada pandemiei de COVID-19, a creat "Clubul Impact" o asociație la care am participat și eu, aceasta având ca scop desfășurarea diferitelor activități cu copiii, ajutarea refugiaților ucraineni în timpul conflictului dintre Ucraina și Rusia, precum și multe alte activități sociale. Tot dumneaei, în urmă cu 3 ani, a venit cu ideea de "Școala de Vară", unde am fost implicată ca și voluntar, timp de o lună - zilnic ajutam la desfășurarea activităților educaționale cu diferiți copii din clasele primare. Pot spune că acest proiect a fost unul de succes, care m-a ajutat în alegerea mea privind decizia asupra traseului profesional. Evident este faptul că cel mai important factor extern care îmi influențează traseul este familia, deoarece doar persoanele din familie continuă să mă susțină, chiar dacă, din când în când eșuez.

Care sunt oportunitățile educaționale și profesionale pe care le am?

Oportunitățile educaționale pe care le am sunt liceul sau facultatea de pedagogie, dar, evident, că pe lângă oportunitățile educaționale, mai sunt și cele profesionale și anume a ajunge educatoare sau învățătoare.

Cum voi proceda să îmi îndeplinesc visul de carieră?

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră e nevoie de multă muncă și perseverență, voi încerca să îmi stabilesc obiective pe termen scurt care mă vor ajuta să îmi ating scopul, voi învăța mai mult și ,cel mai important, nu voi renunța și nu mă voi lăsa descurajată.

Probabil ai trecut prin situații în care ai fost dezorientat. Ce faci atunci când nu știi ce să faci?

Este important să ai scopuri și să muncești pentru visul tău, dar este la fel de important să știi când ar trebui să faci o pauză, mai ales atunci când nu știi ce să mai faci. În astfel de momente, cel mai bine este să îți acozi timp pentru gândire și analiză a situației. Uneori soluțiile apar

atunci când ne oprim puțin din activitățile zilnice ca să putem privi lucrurile dintr-o altă perspectivă.

Cine voi fi peste 10 ani?

Peste 10 ani, mă văd ca fiind o educatoare care inspiră și formează generațiile viitoare, dar și un mentor pentru cei mici. Voi continua să mă dezvolt, să învăț și să aplic cele mei bune metode de educație pentru a crea un mediu prietenos și interesant pentru copii. De asemenea, îmi doresc ca pe viitor să contribui la cât mai multe proiecte care constau în instruirea și formarea celor mici.

Ce sfat le-aș oferi persoanelor care citesc acest articol?

Le-aș spune să aibă răbdare cu ei însuși și să nu se grăbească să ajungă la destinație fără să se bucure de călătorie. Orice lucru în viață necesită timp, efort și încredere în propriile forțe. Nu trebuie să se lase descurajați de micile eșecuri, ci să le primească ca pe niște lucruri care să îi motiveze să învețe mai mult. De asemenea, le-aș recomanda să se înconjoare de oameni cu intenții bune, care să îi susțină și să le fie sursă de inspirație.

Sunt conștientă de faptul că am un drum anevoios de parcurs, dar am toată încrederea că voi întâlni în calea mea oportunități și oameni de la care voi avea multe de învățat. Va fi un drum cu suișuri și coborâșuri, dar îmi va fi plin de experiențe care îmi vor colora călătoria spre culmile realizării pe plan profesional și personal.

Gânduri despre viitor

Ciobotaru Cristina Andreea,
Școala Gimnazială „Ion Creangă” Iași

De când eram mică, mi-am dorit să lucrez cu copiii. Mi se pare cea mai frumoasă profesie, aceea de a lucra cu elevii deoarece îi ajuți să-și facă un drum în viață, iar tu nu o să-ți pierzi niciodată copilăria, cea mai frumoasă etapă a vieții ...

Acum, la 12 ani, îmi doresc să devin profesor de limba și literatură română. Cum eu sunt pricepută la română, istorie, franceză, mă gândeam să predau una din aceste materii cum pot eu mai bine, cu răbdare, grijă și iubire față de elevii mei pe care o să-i tratez cu respect. La orele de consiliere și orientare, realizate de către profesorul consilier școlar, mi-am dat seama că sunt bună la limba română (rezultatele vorbesc de la sine), că îmi face plăcere să citesc și că îmi place tot ce ține de această disciplină. De asemenea am observant că mă fac ușor înțeleasă atunci când le explic colegilor mei temele sau lecțiile și reușesc să mă impun cu ușurință în fața lor.

De mică am stat cu copii mai mici și am avut grijă de ei, lucru care m-a responsabilizat foarte mult. Pe măsură ce am crescut, mi-am dat seama că îmi place să predau și să-i ajut pe ceilalți mai mult ca orice. În familie nu am rude care să lucreze în acest domeniu de activitate, dar modelele mele sunt doamnele profesor de limba română și de istorie, pe care le îndrăgesc foarte mult.

De când m-am decis ce profesie doresc să îmbrățișez, muncesc din greu și suplimentar față de ceilalți colegi ca să-mi împlinesc visul. Mulți colegi și adulți din jurul meu (profesori, familie, prieteni de familie ai părinților mei) mi-au spus că sunt potrivită pentru a fi profesor și că mă susțin până ajung în vârf, acolo unde visez să ajung. Pentru că nu mi-am propus să fiu doar un simplu profesor, ci un profesor performant, apreciat de către colegi și iubit de elevi. Consider despre mine că sunt o persoană echilibrată, creativă, răbdătoare, spontană și nu îmi lipsește

deloc motivația, dimpotrivă, un lucru știu sigur: că nu mă voi da bătută până nu o să reușesc să-mi îndeplinesc visul.

Drumul meu spre chirurgie

Aiacoboaie Maya Alexia,
Liceul Teoretic Waldorf

Aveam doar unsprezece ani când am fost pentru prima dată într-un spital, iar acel moment mi-a schimbat viața. Îmi amintesc clar privirea unui medic care, cu calm și precizie, reușea să transforme disperarea în speranță. Atunci am realizat că a fi chirurg înseamnă mai mult decât o profesie. Este o misiune, o vocație, un angajament față de cei care au nevoie de ajutor. Din acel moment mi-am dat seama că asta vreau să fac vreau să fiu unul dintre oamenii care fac diferența în viețile altora.

Cea mai mare dorință a mea este să ajung un chirurg generalist de succes, precum Dr. Mircea Beuran, Dr. Nicolae Constantinescu sau Dr. John Smith. Pot spune că acești oameni au avut o influență semnificativă asupra deciziei mele de a deveni chirurg generalist.

Am ales acest tip de chirurgie deoarece oferă o gamă largă de intervenții și posibilitatea de a ajuta pacienții cu afecțiuni foarte diverse. În plus, fiecare zi în sala de operație este foarte diferită, ceea ce face meseria asta mult mai captivantă. Așadar, chirurgia generală este un domeniu dinamic, în care nu există loc de rutină, iar fiecare caz aduce noi provocări.

După ce am descoperit această pasiune pentru medicină, m-am documentat și mi-am dorit să văd cum lucrează unii dintre cei mai buni chirurgi. Am analizat cu atenție tehnica și precizia cu care lucrează și i-am considerat modele după care să mă ghidez.

În această profesie, performanța nu vine doar din cunoștințe teoretice, ci și din abilități practice și experiență. Îmi doresc să fiu apreciată pentru devotamentul și implicarea de care vreau să dau dovadă. Sunt dispusă să îmi dedic tot timpul studiului, iar mai apoi practicii, pentru a putea evolua și a deveni un medic apreciat. Eu

consider că pentru a putea practica această meserie este necesar să te implici 100%. Ca să reușești, trebuie să nu renunți indiferent cât de greu ți se pare. Să înveți continuu, să fii curios și să cauți mereu să devii mai bun. Să îți păstrezi empatia, chiar și în cele mai dificile zile. Dar cel mai important, să nu uiți motivul pentru care ai ales medicina: pentru a salva vieți și a face bine.

Pe lângă toate persoanele pasionate de medicină din viața mea care m-au ajutat să îmi dau seama ce îmi doresc să fac, pot spune că dintotdeauna am avut înclinații spre medicină. Am fost mereu o persoană perfecționistă și care acordă multă atenție detaliilor.

Cel mai bine mă concentrez sub presiune și îmi place să acumulez cunoștințe constant. Nu mi se pare o provocare să lucrez în echipă, dar mă descurc foarte bine și individual. Am autocontrol, ceea ce este o calitate necesară pentru a practica chirurgia, și sunt foarte perseverentă, cu o dorință constantă de a mă perfecționa.

Mă adaptez ușor și îmi stă în fire să caut soluții la toate problemele care apar. Cred că aceste calități vor contribui la performanța profesională, dar și la încrederea pe care pacienții și colegii ar trebui să o aibă într-un chirurg.

Eu văd chirurgia mai mult ca pe o artă și mai puțin ca pe o meserie. Mi se pare minunat că oamenii își pun toată încrederea și speranța în mâinile tale. Se bazează pe tine și este minunat să poți ajuta. Visez la momentul în care voi merge la un pacient care nu mai spera și îi voi aduce din nou zâmbetul pe buze. Acesta este motivul pentru care îmi doresc să practic această meserie, este o onoare să poți fi miracolul de care multe persoane au nevoie.

Dar sunt și momente mai dificile, spre exemplu atunci când, în ciuda tuturor eforturilor, un pacient nu supraviețuiește. Aceste momente sunt devastatoare, dar trebuie să înveți să le accepți și să mergi mai departe. Medicina nu este o artă perfectă, iar uneori, chiar și cei mai buni chirurghi nu pot învinge boala. Cu toate acestea, tocmai prin depășirea acestor momente dificile, crești și te dezvolți profesional.

Am profitat de fiecare ocazie care s-a ivit pentru a-mi dezvolta pasiunea, așa că am citit mai multe cărți din care să învăț mai multe despre medicină, chirurgie și diferite boli. Consider că formarea profesională continuă este esențială, iar un medic trebuie să fie mereu la

curent cu ultimele tehnici și cercetări din domeniu. Iar ca planuri de viitor, am stabilit că în liceu voi alege profilul Real-Științe ale Naturii pentru a mă pregăti pentru admiterea la facultate, iar după terminarea acestuia mi-am propus să mă înscriu la Universitatea de Medicină și Farmacie (U.M.F) „Grigore T. Popa”. Dar până atunci doresc să fac voluntariat în spitale pentru a învăța cât mai mult și a mă familiariza cu mediul medical.

Peste 10 ani mă văd studiind pentru a-mi putea urma pasiunea și a-mi îndeplini visul de a deveni unul dintre cei mai buni chirurghi generaliști.

Îmi doresc să devin o sursă de inspirație pentru alții, demonstrând că prin muncă și dorința de a ajuta, poți transforma visurile în realitate.

Privindu-mi viitorul în ochi, simt o combinație de admirație și speranță. Dacă acesta este destinul meu, atunci sunt pregătită să lupt pentru el. Medicina nu este doar o carieră, ci și un angajament pe viață. Iar eu sunt gata să-l accept!

BIBLIOGRAFIE

Parveen Kumar, Latha Ganti, Peter Lawrence, Medicina clinică-Chirurgie generală și specialități chirurgicale - Sinopsis de medicină, Editura Hipocrate, 2021.

Robert M. Zollinger, Atlas de tehnici chirurgicale, Editura Prior, 2024.

Traian Pătrașcu, Mircea Beuran, Manual de chirurgie pentru rezidenți, Editura Universitatea Carol Davila, 2021.

Viitorul meu

Roșu Otilia Teodora,
Liceul Teoretic Waldorf

Bună! Mă numesc Roșu Otilia Teodora, am 14 ani și sunt elevă la Liceul Teoretic Waldorf Iași, unde am început încă din clasa pregătitoare. De-a lungul anilor, această școală a devenit un loc familiar și drag pentru mine, un spațiu în care am descoperit pasiunile care mă definesc astăzi.

Mă consider o persoană mai degrabă timidă și, deși nu mă număr printre cei mai buni elevi la învățătură, îmi place să învăț lucruri noi și să mă dezvolt prin activități care îmi aduc bucurie. Marea mea pasiune este arta, sub toate formele ei. Îmi place să desenez, să cânt, să dansez și să fotografiez, fiecare dintre aceste activități ajutându-mă să mă exprim și să mă descopăr mai bine.

Desenul este pentru mine mai mult decât un hobby-este o modalitate prin care îmi pot exprima emoțiile și gândurile. Când sunt tristă, furioasă sau mă simt singură, îmi găsesc liniștea în desen. E ca și cum hârtia și creionul îmi devin confidenți tăcuți, dar mereu dispuși să asculte. De aceea, fiecare lucrare pe care o creez este importantă pentru mine și îmi oferă un sentiment de satisfacție și mândrie.

Pe lângă desen, muzica ocupă un loc special în inima mea. Fac parte din corul școlii, WALDORFIA, unde am avut ocazia să particip la diferite evenimente și concursuri. Atunci când cânt, simt că lumea din jur dispare și mă las purtată într-un univers în care doar muzica există. Uneori, îmi imaginez că sunt înconjurată de oameni care mă încurajează, îmi spun „Hai că poți!” sau „Ți-a ieșit!”, iar această imagine mă motivează și mai mult să continui.

Dansul este o altă formă de exprimare care mă definește. Am început cu dansul sportiv, apoi am încercat dansul popular, iar mai târziu am descoperit dansul multicultural. Fiecare stil mi-a oferit o experiență unică, iar ceea ce iubesc cel mai mult la dans este sentimentul

de libertate pe care mi-l oferă. Prin mișcare, pot transmite emoții și pot fi exact așa cum sunt eu, fără nicio reținere.

O altă pasiune pe care am descoperit-o este fotografia. Îmi place să călătoresc și să surprind prin obiectivul aparatului de fotografiat frumusețea locurilor pe care le vizitez. De fiecare dată când sunt plecată cu familia, mă bucur să fotografiez peisaje, clădiri sau momente spontane de fericire. Fotografia mă ajută să îmi amintesc de momente frumoase și mă face să privesc lumea cu mai multă atenție și curiozitate. Atunci când privesc imaginile surprinse de mine, mă simt mândră și motivată să îmi îmbunătățesc tehnica, să învăț mai mult și să devin mai bună.

Ceea ce mă determină să continui pe acest drum este dorința de a evolua și de a mă perfecționa. Deși acum mă consider la un nivel începător-mediu în fiecare dintre aceste domenii, sunt hotărâtă să învăț și să îmi urmez pasiunile. În viitor, vreau să urmez cursuri specializate, să mă documentez despre artiștii care au reușit în aceste domenii și să acumulez cât mai multă experiență.

Un model care m-a inspirat în domeniul desenului este Constantin Brâncuși. Am fost fascinată de povestea lui de viață și de determinarea cu care și-a urmat visul. Poarta Sărutului este una dintre lucrările care m-a impresionat cel mai mult, iar primul meu desen inspirat de un artist celebru a fost chiar o reproducere a acestei sculpturi.

În ceea ce privește dansul, modelul meu este Nishimura Riki, un tânăr japonez care și-a început cariera la doar 14 ani în Coreea de Sud. Determinarea și pasiunea lui pentru artă m-au inspirat enorm și mă motivează să continui să dansez. În schimb, pentru muzică și fotografie, nu am un model anume, dar îmi doresc să îmi croiesc propriul drum, să descopăr stilul care mă definește și să evoluez în felul meu.

Deși în acest moment nu am specializări formale în niciunul dintre aceste domenii, sunt sigură că voi reuși să îmi transform pasiunile în ceva mai mult decât simple hobby-uri. Sunt hotărâtă să muncesc, să învăț și să experimentez cât mai mult.

În următorii 10 ani, mă văd având o carieră în domeniul artelor, fie că va fi în desen, muzică, dans sau fotografie. Știu că drumul nu va fi ușor, dar cred cu tărie că, prin muncă și perseverență, voi reuși să îmi

îndeplinesc visul. Pentru mine, arta nu este doar o activitate, ci o parte esențială a identității mele, iar dorința de a mă exprima prin ea mă va ghida spre succes.

Rânduri despre viitorul meu profesional

Barbu Isabella Maria,
Liceul Teoretic Waldorf

Filmul este, pentru mine, cea mai frumoasă formă de artă. Prin regie, aş putea ecraniza poveşti care să emoţioneze oamenii, să le ofere o evadare din realitate sau, dimpotrivă, să-i facă să reflecteze mai profund asupra lumii în care trăiesc. Îmi doresc să creez filme care să redea lumi în care spectatorii să se regăsească, să le transmită emoţii puternice şi să rămână cu ei mult timp după ce au părăsit sala de cinema. Visul meu suprem este să regizez un film care să devină faimos, să fie apreciat şi să aibă un impact real asupra publicului.

Mă fascinează procesul de a da viaţă unui text prin imaginaţie, de a lucra cu actori, scenarişti şi o echipă de producţie pentru a transforma o idee într-o realitate văzută de mii şi mii de oameni. Cred că un regizor bun nu doar spune o poveste, ci o face să prindă viaţă într-un mod memorabil, astfel încât fiecare cadru, fiecare replică şi fiecare emoţie să rămână întipărite în sufletele celor care privesc.

Pentru a-mi atinge acest obiectiv, primul pas important este să urmez o universitate specializată în regie, de preferat în altă ţară. Acolo, vreau să îmi dezvolt cunoştinţele şi abilităţile, să învăţ de la profesionişti şi să creez primele mele proiecte cinematografice. După studii, mi-aş dori să lucrez în industria de film din SUA, unde să am oportunitatea de a realiza proiecte mari, de a participa la festivaluri de film şi de a colabora cu actori cunoscuţi.

Drumul spre această carieră nu este uşor, dar am câteva calităţi care mă vor ajuta să îmi ating obiectivul. În primul rând, pasiunea mea pentru cinematografie este imensă. Am vizionat peste 500 de filme până acum şi fiecare dintre ele m-a învăţat ceva, fie despre tehnica regizorală, fie despre cum poate fi transmisă o emoţie. De mică, am avut parte de

„Vineri seară, seară de film”, un obicei de familie inițiat de mama, care m-a făcut să iubesc această artă și să o analizez în profunzime.

Creativitatea și viziunea artistică sunt, de asemenea, atuuri importante. Am fost mereu o cititoare avidă, în limba română și engleză, iar acest lucru mi-a stimulat imaginația. De multe ori, după ce citesc o carte ecranizată, simt că aș putea regiza filmul într-un mod mai captivant, cu o viziune diferită. În plus, inteligența emoțională și empatia mă ajută să înțeleg profund personajele și poveștile. Am observat că pot descifra cu ușurință emoțiile celor din jurul meu, doar prin gesturi și priviri, iar acest lucru cred că este esențial pentru un regizor care își dorește să creeze personaje autentice și complexe.

Desigur, există și factori externi care îmi vor influența traseul profesional. Oportunitățile educaționale, sprijinul financiar, accesul la resurse, cultura și tendințele sociale, precum și rețeaua profesională sunt toate aspecte esențiale. Sunt conștientă că părinții și prietenii mă vor susține în această călătorie, iar faptul că mama mea, arhitect, și mătușa mea, mezzo-soprană, au conexiuni în domeniul artistic poate fi un avantaj important pentru mine.

Am și câteva modele de carieră care mă inspiră. Printre regizorii pe care îi admir cel mai mult se numără Steven Spielberg, James Cameron, Tim Burton, Greta Gerwig și Sofia Coppola. Fiecare dintre ei are un stil unic și o viziune puternică asupra cinematografiei, iar filmele lor mi-au oferit lecții valoroase despre cum se poate spune o poveste în mod original și captivant.

Pentru a-mi îndeplini visul, trebuie să urmez câțiva pași esențiali. În primul rând, voi studia cinematografia și regia, atât la nivel teoretic, cât și practic. Voi analiza în detaliu filme și regizori celebri, voi învăța aspectele tehnice ale producției de film și voi încerca să înțeleg toate etapele necesare pentru realizarea unui film de succes.

Apoi, trebuie să dobândesc experiență practică. Voi începe prin a crea propriile mele filme, voi participa la workshopuri și festivaluri de film și voi încerca să lucrez pe platouri de filmare pentru a învăța direct de la profesioniști. O altă etapă importantă este construirea unei rețele profesionale-voi încerca să cunosc oameni din industrie, să colaborez cu alți creatori și să îmi promovez proiectele.

Nu în ultimul rând, mă voi perfecționa continuu. Cinematografia este un domeniu în continuă schimbare, așa că voi învăța mereu lucruri noi, voi explora stiluri diferite și voi încerca să aduc mereu ceva inovator în filmele mele.

Îndeplinirea acestui vis va necesita pasiune, muncă, perseverență și adaptabilitate. Știu că drumul va fi plin de provocări, dar sunt pregătită să depun efortul necesar pentru a reuși.

Peste 10 ani, mă văd în ultimul an de facultate la cinematografie, lucrând deja la propriile mele proiecte și construindu-mi un nume în industrie. Vreau să îmi îndeplinesc visul și sunt convinsă că, prin muncă și determinare, voi reuși!

Drumul meu spre Viitor

Șoșu Ștefan,
Liceul Teoretic Waldorf

Pentru mine, cuvântul „carieră” reprezintă punctul culminant în viața unei ființe umane. Încă de acum am mai multe obiective de îndeplinit, printre care speedcubing-ul și dezvoltarea în gastronomie, iar, eventual, deschiderea unui restaurant, domeniu în care deja am acumulat cunoștințe. Uneori, pe parcursul vieții, îți descoperi noi hobby-uri care te fac să îți setezi alte obiective, în funcție de pasiunile pe care le dezvolți.

Privind în urmă, mi-am dorit să urmez multe drumuri. Am fost atras de înot, baschet și fotbal pe partea sportivă, iar profesional visam fie să devin CEO-ul unui hotel de cinci stele, fie să urmez o carieră în programare, învățând chiar o parte din limbajul C++. Cu timpul, unele dintre aceste obiective au dispărut, fie pentru că m-am plictisit, fie pentru că nu mai aveam resursele necesare pentru a continua să performez. Acum, însă, cubul Rubik și gătitul au devenit două activități care ocupă un loc special în inima mea. Sunt pasionat de ele, aș putea spune chiar dependent, și nu îmi doresc să renunț. Am ajuns la un nivel avansat atât în gastronomie, cât și în speedcubing, iar în acest moment consider că sunt obiective realiste, având în vedere dedicarea mea.

Există mulți factori interni care mă ajută să îmi ating scopurile. Unul dintre ei este faptul că am ADHD, iar această condiție îmi oferă abilitatea de a mă concentra pe mai multe sarcini deodată. În loc să fie un obstacol, acest lucru îmi susține pasiunile și mă ajută să progrez. De asemenea, ambele domenii pe care le urmez sunt bine plătite, așa că nu va trebui să îmi fac griji în privința banilor când voi fi mare. În ceea ce privește speedcubing-ul, un alt factor care mă motivează este comunitatea, care, spre deosebire de alte sporturi, este foarte pozitivă. Chiar și atunci când cineva stabilește un nou record mondial, fostul deținător îl felicită, în loc să fie dezamăgit. Pe de altă parte, în

gastronomie, satisfacția vine din rezultatele muncii mele: atunci când preparatul iese așa cum îmi doresc, mă simt împlinit, iar când nu este perfect, am ocazia să îmi îmbunătățesc tehnica.

Pe lângă factorii interni, cei externi joacă un rol la fel de important. Familia și prietenii mei mi-au fost alături la fiecare pas, susținându-mă și ajutându-mă să mă perfecționez. Părinții m-au sprijinit încă de la început, iar prietenii mi-au fost parteneri de antrenament, motivându-mă să devin mai bun. În plus, mă inspir din reușitele unor oameni pe care îi admir. În speedcubing, modelele mele sunt Max Park, CubeHead (Milan Struyf) și Luke Garrett, iar în gastronomie, mă uit cu admirație la Nick DiGiovanni, Joshua Weissman și Louis Gantus. Datorită lor, am descoperit cât de mult îmi place ceea ce fac și cât de departe vreau să ajung.

Din punct de vedere educațional, în ambele domenii există resurse limitate în ceea ce privește cursurile organizate, însă am avut norocul de a găsi o mulțime de materiale online gratuite. YouTube este o sursă inepuizabilă de informații, iar unul dintre canalele care m-au ajutat în speedcubing este CubeHead. De asemenea, am învățat algoritmi de pe site-uri precum Cube Academy. În gastronomie, lucrurile au fost puțin mai ușoare, întrucât am avut la dispoziție emisiuni TV precum MasterChef și Chefi la Cuțite. Pe YouTube, am urmărit bucătari precum Louis Gantus, Nick DiGiovanni și Joshua Weissman. Pe lângă aceste surse, am învățat și de la prietenii mei, schimbând între noi idei și sfaturi. Este important că există atât de multe metode prin care poți acumula cunoștințe, unele fiind chiar gratuite.

Pentru a-mi îndeplini visul, știu că drumul va fi lung, anevoios și probabil costisitor, dar sunt convins că voi reuși. Deja am început să mă pregătesc serios. Vara trecută, am exersat intens în ambele domenii: am gătit preparate asiatice, coreene, orientale, italiene și americane pentru familia mea, iar chiar și atunci când am eșuat, am continuat până când am reușit să obțin rezultatele dorite. În paralel, m-am întrecut cu prietenii mei la cubul Rubik și am participat la competiții specializate. Voi continua să mă antrenez în fiecare vară, cât îmi stă în putință. După ce îmi voi lua diploma de facultate, mă voi înscrie la concursuri dedicate atât bucătarilor, cât și cuberilor, cum ar fi MasterChef și competițiile organizate de WCA. Planul meu este să urmez Facultatea de

Gastronomie și, în paralel, Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor, pentru a învăța cum să îmi gestionez propriul restaurant. În plus, vreau să devin cunoscut în comunitatea speedcubing-ului, organizând cursuri online pentru cei care vor să învețe să rezolve cubul Rubik cât mai rapid. Pe lângă acestea, voi avea și un canal de YouTube dedicat acestui subiect.

Peste zece ani, mă văd absolvind una dintre cele două facultăți la care vreau să mă înscriu. Sper să am deja un canal de YouTube de succes despre speedcubing și să fiu recunoscut în această comunitate. Îmi doresc să am un loc de muncă stabil, care să îmi permită să îmi plătesc facultatea și, în același timp, să economisesc bani pentru a-mi deschide restaurantul. Un alt obiectiv important pentru mine este să ajung în top 10 la cubul Rubik în România și să obțin un timp mediu sub 8 secunde.

Chiar dacă, la prima vedere, aceste obiective pot părea greu de atins, sunt hotărât să le transform în realitate.

Călătorind spre o profesie în domeniul IT

Ștefan David,
Liceul Teoretic Waldorf

Cariera reprezintă un aspect esențial al vieții noastre, iar planificarea acesteia trebuie să fie atent gândită pentru a atinge succesul dorit. Dacă mă gândesc la obiectivele mele de carieră, acestea se centrează pe dezvoltarea în domeniul IT, un sector dinamic și în continuă expansiune. Îmi propun să îmi construiesc un parcurs profesional solid, bazat pe învățare continuă și acumularea de experiență practică. Pe termen scurt, doresc să îmi formez o bază solidă de cunoștințe și abilități tehnice în domenii esențiale precum dezvoltarea software-ului, programarea, gestionarea bazelor de date și securitatea cibernetică. Pe măsură ce îmi dezvolt competențele, îmi propun să avansez profesional, devenind un specialist capabil să coordoneze proiecte și echipe în acest domeniu.

Obiectivul meu final este să îmi deschid propria companie de IT, deoarece consider că acest sector oferă oportunități nelimitate pentru inovație și progres.

Pentru a-mi atinge obiectivele, am avantajul unor factori interni care mă susțin în această direcție. În primul rând, curiozitatea tehnică este unul dintre punctele mele forte. Întotdeauna am fost fascinat de tehnologie și de modul în care funcționează sistemele informatice. Această pasiune m-a determinat să studiez concepte fundamentale ale informaticii, precum algoritmi, structuri de date și paradigme de programare. În plus, am o capacitate rapidă de învățare și o bună adaptabilitate, trăsături esențiale într-un domeniu aflat într-o permanentă schimbare. Perseverența este o altă calitate care mă definește. Nu renunț ușor atunci când întâmpin dificultăți, ci caut mereu soluții pentru a depăși obstacolele și a progresa.

Traseul meu profesional este influențat și de factori externi, unii fiind avantajoși, iar alții reprezentând provocări pe care trebuie să le gestionez. Cererea mare de specialiști IT este unul dintre cei mai importanți factori care îmi oferă siguranță și motivație pentru a investi timp și resurse în pregătirea mea. De asemenea, am avut norocul de a beneficia de susținerea familiei. Părinții mei m-au încurajat să urmez cursuri de informatică și să îmi dezvolt abilitățile în acest domeniu, oferindu-mi sprijinul necesar pentru a-mi urma visul.

Un alt factor extern important îl reprezintă accesul la resurse educaționale de calitate-fie că este vorba despre cursuri online, programe de formare sau conferințe, toate acestea contribuie la dezvoltarea mea profesională.

În domeniul IT, există numeroase oportunități educaționale care mă ajută să îmi ating obiectivele. Posibilitatea de a urma cursuri specializate mă ajută să îmi îmbunătățesc cunoștințele și să mă specializez în ariile care mă interesează cel mai mult. În plus, IT-ul oferă multiple căi de dezvoltare profesională, fie că vorbim despre roluri precum dezvoltator software, inginer de rețea sau specialist în securitate cibernetică. Evoluția tehnologică rapidă generează constant noi oportunități, inclusiv în domenii emergente, cum ar fi inteligența artificială și analiza datelor.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră în IT, este esențial să investesc în educație și să acumulez experiență practică. Pe lângă studiile teoretice, consider că participarea la proiecte reale este extrem de importantă. Implicarea în dezvoltarea de aplicații software, lucrul în echipe de programatori și explorarea unor soluții inovatoare mă vor ajuta să înțeleg mai bine cerințele pieței și să îmi perfecționez abilitățile. De asemenea, voi căuta să îmi obțin certificări relevante și să particip la evenimente de profil pentru a rămâne conectat la noile tendințe din industrie.

Mă gândesc adesea la cine voi fi peste zece ani în acest domeniu. Îmi doresc ca, în viitor, să continui să învăț și să mă perfecționez constant. IT-ul este un domeniu în continuă schimbare, iar pentru a rămâne competitiv trebuie să fiu mereu deschis la nou. În plus, vreau să devin un mentor pentru alți tineri pasionați de tehnologie, împărtășindu-le din experiența mea și ajutându-i să își găsească propriul drum. Pe

lângă cariera mea tehnică, îmi propun să mă implic în proiecte care susțin educația în domeniul IT, mai ales pentru tinerii din medii defavorizate.

Privind spre viitor, mă văd ca un profesionist IT respectat, care a contribuit la dezvoltarea industriei și care a reușit să aducă o schimbare pozitivă atât în domeniul tehnologic, cât și în comunitatea din care face parte. Aceasta este viziunea mea asupra carierei mele, bazată pe obiectivele, valorile și pasiunile pe care le am astăzi.

Viitorul așa cum îl văd eu

Pleşca Daria,
Școala Gimnazială Popricani

Poate părea că la vârsta aceasta, de aproape 15 ani, este prea devreme să ne gândim la o carieră, la drumul nostru în viață. Însă, consider că stabilirea unor obiective clare de carieră este esențială, deoarece acestea ne pot oferi o direcție, putând astfel să nu ne mai simțim pierduți, putem fi mai motivați, putem lua niște decizii mai bune și cumva, obiectivele ne oferă un cadru dar în același timp ne învață cum să ne adaptăm schimbărilor și să ajustăm ceva la momentul potrivit.

În ceea ce mă privește, unul dintre obiectivele mele de carieră, și cel mai important, este să devin polițistă. Îmi doresc de când eram mică să devin una dintre "cele mai bune polițiste". Ciudat, nu? Eu una zic că ar fi normal să îți dorești de mic ce vrei să devii. Aș vrea să vă spun cum mi-am dat seama că asta e viitorul meu carieră. Vedeam multe polițiste pe stradă, prin oraș și ceea ce îmi plăcea cel mai mult era uniforma, ținuta lor, seriozitatea și siguranța de sine pe care o aveau. Atunci m-am gândit că ele cumva au reușit, eu de ce nu aș reuși? Abia aștept să mă văd și pe mine în acea uniformă.

Consider că e un lucru important să ai niște trăsături care să te facă potrivit pentru o anumită meserie. Asta îți va ușura cumva drumul și te va face să obții mult mai ușor ceea ce îți dorești. Gândindu-mă la mine, cred că factorii interni vor susține scopul și obiectivele propuse. Ce mă caracterizează pe mine este curajul, ambiția, faptul că am încredere în mine, că sunt perseverentă, îmi place ideea de dreptate și probabil că mai sunt lucruri care ar merita să iasă în evidență, dar acum nu știu ce să vă mai zic.

După cum știm, orice alegere este influențată de mai multe lucruri, iar la vârsta noastră uneori factorii externi capătă o importanță mare. În cazul meu, factorii externi care influențează traseul meu sunt

părinții, exemplele din familie, dar și dorința de a deveni cineva. Toată lumea a reușit, eu de ce nu? Gândindu-mă la părinți, aceștia au fost cei care mereu m-au susținut, mi-au oferit încredere și mi-au dat aripi, de aceea aș vrea să îi fac mândri, iar ei să mă laude și să se laude cu mine. Eu una cred că mă voi simți așa mândră și mulțumită când îmi voi îndeplini unul dintre visele mele. Știu că trebuie multă muncă și învățătură, sunt conștientă, și uneori mă întreb dacă numai mie mi-e greu să învăț. Dar știu că un lucru bun nu se obține niciodată ușor, e nevoie de perseverență.

Pentru a-mi îndeplini visul, voi avea nevoie de multă muncă ... unii poate vă întrebați "de ce ar trebui multă muncă pentru a deveni o polițistă?". Păi acea "polițistă" pe care v-o imaginați voi nu stă în mașină sau la un birou și nu face nimic, ci este implicată, își face treaba cum ar trebui, cel puțin eu asta voi face, voi avea grijă de orașul meu și voi face o treabă așa cum trebuie făcută, ca la finalul zilei să fiu mulțumită că un lucru, oricât de mic, s-a schimbat în bine în comunitatea în care voi fi. Pentru început, mă voi concentra pe învățat, să obțin note bune la examenul ce vine, să intru la liceul dorit, să mă pregătesc ulterior să fiu admisă la Academia de Poliție, să fiu disciplinată în general în viață, să cunosc cât mai multe lucruri, pentru a putea astfel să mă remarc și să îmi maximize șansele de reușită.

Peste 10 ani??? Sincer, încă nu m-am gândit precis la asta ... peste 10 ani voi avea 25 de ani. Probabil voi absolvi Academia de Poliție și voi intra în câmpul muncii. Va fi o perioadă de dezvoltare profesională și personală, prin prisma provocărilor pe care le voi întâlni în drumul meu. De asemenea, vreau să am o familie, vreau să mă bucur și să-mi construiesc o familie fericită și să îmi trăiesc viața alături de ea. Vreau să am o casă, un permis de conducere și un loc de muncă la care să dau tot ce am mai bun și să fac o parte din lumea în care voi trăi mai bună!

Viitorul – uneori un imposibil, posibil

Toma Teodora-Gabriela,
Școala Gimnazială Popricani

Bună! Sunt Toma Teodora-Gabriela, elevă în clasa a VIII-a A la Școala Gimnazială Popricani, iar în următoarele rânduri vă voi vorbi despre viitor, viitorul meu, așa cum îl văd eu acum.

Viitorul ne poate fascina sau ne poate neliniști în aceeași măsură. Este plin de posibilități și incertitudini, iar fiecare moment ne aduce mai aproape de ceea ce va veni. Dacă ar fi să mă gândesc acum la viitorul meu, principalul meu scop în acest moment este obținerea rezultatului mult dorit la evaluarea națională, deoarece îmi doresc să ajung la un liceu cu profil real, specializarea științe ale naturii, profil ce consider că mă va ajuta în realizarea meseriei dorite și anume cea de medic. Anul acesta voi munci mult învățând, cu precădere la materiile de examen.

Dacă ar fi să mă gândesc la motivul pentru care am ales medicina, cred că îmi doresc această meserie deoarece cred că îmi valorifică cel mai bine valorile, și anume: sunt o fată empatică, bună la suflet, care și-ar da viața pentru binele celor din jur, plus că încă de mică, de la o vârstă fragedă, visam să devin medic. Țin minte că urmăream un desen animat în care personajul principal era o doctoriță bună și mereu acolo pentru cei ce aveau nevoie, ceea ce atunci m-a inspirat și m-a motivat să îmi doresc și eu acest lucru. Un alt factor care a influențat alegerea mea este nana mea de botez care este asistentă medicală și văd cât de mult îi place ceea ce face, dar și susținerea părinților și a rudelor, care consideră că această meserie mă caracterizează și îmi scoate în evidență calitățile. Pentru unii, medicina nu este doar o alegere profesională, ci o vocație, un apel de a se dedica ajutorului celor în nevoie și de a-și dedica viața acestei misiuni. Cred că și pentru mine este la fel!

În momentul de față dorința mea este de a reuși să ajung la liceul mult visat, care cred că îmi va scoate și mai mult calitățile la iveală și care mă va ajuta să îmi dezvolt și mai mult potențialul și să pot urma în viitor facultatea de medicină. Dar până acolo mai am de lucrat, iar primul lucru pe care trebuie să îl îndeplinesc este reușita cu notă mare la examenul de evaluare națională.

Cum voi proceda pentru a-mi îndeplini visul? Ei bine, voi depune efortul acum și voi lupta să reușesc și să demonstrez că pot să îndeplinesc ceea ce îmi doresc, indiferent cât de greu va fi, voi începe cu învățatul pentru cele două examene importante, apoi mă voi axa cât de mult posibil pe admiterea la facultate. Și eu cred că atunci când ceva îți place foarte mult, reușești să îl îndeplinești mai ușor decât atunci când ești obligat să îl faci.

Dacă ar fi să vorbesc despre ceea ce mă caracterizează, aș putea enumera trăsături precum bunătatea, empatia, optimismul, încrederea și respectul de sine. Și aici, un lucru important pe care l-am observat, este că modul meu de a fi, condus de aceste trăsături, atrage după sine aceeași atitudine de la cei din jur, ceea ce mă face să cred că sunt pe drumul cel bun și sunt un om de caracter și astfel, perseverența, hotărârea și maturitatea mea se concretizează în alegerile mele și în modul în care aleg să-mi trăiesc viața. Acestea sunt principalele trăsături care mă ajută să rămân pe linia de plutire și să ajung să îndeplinesc tot ce îmi doresc. Știu că viața e grea și că sunt multe încercări, mai ales că drumul vieții către fericire și împlinire este cel mai anevoios, dar cu credință, sprijin din partea celor dragi, încredere și perseverență voi reuși tot ce mi-am propus în viață. Deși poate sunt încă un copil, încerc așa cum pot și cum știu să îmi stabilesc idealurile în viață și cred că o fac destul de bine.

Și dacă ar fi să mă gândesc la viitorul îndepărtat, în final voi răspunde la întrebarea: "Cine voi fi ... peste 10 ani?"

Peste 10 ani mă văd studentă la medicină, aproximativ anul 5 sau 6, depinde de perioada din an despre care vorbim. Pentru mine asta înseamnă să îmi realizez împlinirea și fericirea, urmată apoi de formarea unei familii. Îmi doresc să îmi duc la bun sfârșit toate cursurile și să iau toate examenele, să am cât mai multe experiențe care să mă dezvolte

profesional, să îmi văd cariera împlinită și apoi să îmi întemeiez o familie unită și fericită. Eu cred și sper că așa va fi!

Îmi voi urma visul și voi face tot ce îmi stă în putință să îl îndeplinesc, chiar dacă ar trebui să merg până în pânzele albe.

Visul meu, viitorul meu

Stoica Alexandra,
Școala Gimnazială Popricani

Fiecare persoană își dorește să ajungă să atingă succesul. Însă, acest succes poate fi diferit pentru fiecare dintre noi. Uitându-mă în jurul meu, pot observa cum cei din generația mea nu mai valorizează anumite meserii din diferite motive, ceea ce consider că nu e un lucru bun, deoarece, urmându-și visul și nu doar bazându-și alegerile pe niște viziuni limitate, ar putea ca tocmai ei să fie schimbarea de care lumea are nevoie.

Obiectivul meu de carieră este să devin învățătoare. Asta e o meserie care nu prea mai pare atrăgătoare pentru cei tineri, și personal m-am simțit uneori descurajată de colegii și prietenii mei, care consideră că nu e neapărat o meserie din care să câștigi foarte mult, plus că pare a fi o meserie grea, cu multe provocări. Cu toate acestea, știu că acestea sunt doar niște păreri și contează mai mult ceea ce eu cred și simt. Și eu simt că acesta poate fi un drum al meu în viață, care îmi poate aduce împlinire și multe satisfacții. Consider că cel mai bun model pentru mine este chiar învățătoarea mea, care și în ziua de azi îmi este model în viață. Îmi amintesc cu drag de toate momentele petrecute împreună, de căldura ei, de modul în care a ales să ne transmită valori importante și de modul în care ne-a ghidat pașii spre viitor.

Eu una cred că am valorile necesare pentru a dezvolta această carieră, deoarece sunt o persoană calmă, răbdătoare și dispusă să înfrunt orice provocare. De asemenea, am demonstrat de multe ori, atât mie, cât și celorlalți că sunt responsabilă față de copiii, aceștia la rândul lor atașându-se de mine. Îmi place să fiu înconjurată de veselie, culoare, dar în același timp de ordine și disciplină. Ceea ce m-a făcut să vreau să continui în această direcție a fost susținerea familiei, a prietenilor și a profesorilor. Deși, în ceea ce îi privește pe părinți, există o mică nuanță. Mama în prezent mă încurajează și este de acord cu alegerea mea, deși

a descurajat în timp un alt vis de-al meu, cel de a fi jurnalistă. Mereu mi-a spus că e o meserie grea și periculoasă și că nu ar vrea ca eu să fiu pusă în situații riscante, în care ceva rău să mi se întâmple. În timp, văzând atitudinea mamei și îngrijorarea ei, am renunțat cumva la această idee și am rămas cu al doilea vis al meu, cel de a deveni învățătoare.

Axându-mă pe acest vis, am oportunitatea să îmi îmbunătățesc și înmulțesc valorile culturale și morale. De asemenea, consider că un învățător are un impact foarte important asupra modului în care se dezvoltă elevii săi, având datoria de a-i îndruma spre alegerile bune și o carieră de succes. Îmi propun să îi susțin necondiționat pe viitorii mei elevi, să mă ocup și de partea de dezvoltare socio-emoțională, să dezvolt în ei abilități de viață necesare pentru o dezvoltare armonioasă, vreau să îi ajut să își dezvolte empatia, compasiunea, să își gestioneze eficient emoțiile. Știu că poate pot părea niște idealuri cam mari, dar cred că sunt posibile și eu vreau să fiu acea învățătoare altfel și să produc un impact semnificativ în viața viitorilor mei elevi.

Pentru a-mi îndeplini visul, pentru început trebuie să mă axez pe învățat, pentru a obține note cât mai bune la examenul de evaluare națională, ca apoi să ajung la liceul dorit, Colegiul Pedagogic „Vasile Lupu”, iar mai apoi să urmez Facultatea de Științe ale Educației.

Sper că peste 10 ani să ajung acolo unde mi-am propus, să fiu învățătoarea aceea altfel, să îmi fac meseria la care am visat de mică copilă cu drag, să fac o diferență în viața copiilor, să mă ocup permanent de dezvoltarea mea personală și profesională și să fiu un om fericit și împlinit. Când crezi suficient în tine și în ceea ce îți dorești, visele pot deveni realitate!

Viitorul – un tărâm cu multe posibilități

Roșu Florentina-Gabriela,
Școala Gimnazială Popricani

După cum poate mulți dintre voi știți, în nomenclatorul meseriilor din România există un număr de aproximativ 4500 de meserii. Aproape uimitor, nu? Mă gândesc că asta poate înseamna că există o permanentă nevoie de adaptare la evoluția economică și tehnologică din prezent. De multe din meseriile acestea poate nici nu am auzit. Iar povestea mea este despre o meserie care încă nu există în acest nomenclator și nu știu dacă va exista cândva, dar asta e mai puțin important.

Știu că poate părea un pic mai ieșit din comun, însă, obiectivul meu personal în ceea ce privește viitorul este să devin creator de mangaka (persoana care scrie și ilustrează benzi desenate manga). Benzile desenate manga sunt un tip de benzi desenate originare din Japonia, care au o stilistică și o structură narativă distincte. Cuvântul „manga” înseamnă „ilustrații amuzante” sau „desene comice” în limba japoneză și se referă la orice tip de poveste ilustrată. De obicei, manga este publicată în reviste sau antologii. Am fost determinată și uimită de acest domeniu cred că din cauza creativității mele. Interesul meu de a fi o persoană creativă a pornit de la desenele animate și animeuri și am început să văd detalii mai profunde și să încep să analizez asta încă de la vârsta de 8 ani. Mi-ar fi plăcut de asemenea să fiu poate și creator de animații, dar cum iubesc mai mult să desenez, aș prefera mai degrabă să am un creion în mână decât o tabletă.

O valoare pe care o pot găsi la mine și care mă poate susține în acest drum, care pare că nu este unul tocmai ușor, prin prisma faptului că este mai ieșit din comun, este curajul, pentru că nu am fost niciodată

o persoană care nu vorbește și nu face lucrurile din inimă. De asemenea, perseverența mea, devotamentul și tipul de gândire "out of the box" mă vor ajuta să îmi pot transforma la un moment dat visul în realitate.

Modelele mele de carieră ar fi Eiichiro Oda, care a creat One piece sau Hajime Isayama, care a făcut Attack on titan. Aceștia sunt cei mai buni creatori de manga, o inspirație pentru mine, deoarece au povești interesante și extraordinar de complexe din punctul meu de vedere. Eiichiro Oda este recunoscut pentru stilul său unic de desen și pentru abilitățile sale de a construi lumi complexe și povești captivante, iar Hajime Isayama este un autor apreciat pentru viziunea sa unică și pentru modul în care a reușit să capteze atenția cititorilor cu o poveste originală și emoționantă.

Ceea ce mă motivează și mai mult să merg pe acest drum este susținerea pe care o primesc de la cei din jur. De obicei, se întâmplă ca atunci când auzim de un lucru diferit sau nu foarte familiar, să-l respingem. Probabil acesta este modul în care mintea noastră funcționează uneori. Însă, în cazul meu, lucrurile nu stau așa. Părinții mei mă susțin și mă îndeamnă să desenez ceea ce îmi place, cu tot dragul, fără a mă judeca. Mulți prieteni m-au felicitat pentru determinarea mea de a desena și a crea povești. Genurile mele preferate sunt aventura, drama, istoria, fantezia, dragostea față de patrie și poate puțin romantism.

Profilul la care îmi doresc să ajung atât la liceu, cât și la facultate este unul de desen/artă, pentru a mă perfecționa, fiindcă dacă nu voi practica desenul, eu consider că îmi voi pierde talentul. Vreau să ajung la un asemenea profil, deoarece cred că nu voi putea da greș. Meseria mea m-ar putea duce la un capăt de rai. Pentru mine asta ar însemna cel mai frumos lucru din viața mea.

Punctele pe care vreau să le ating/urmez în general în viață, dar mai ales după ce termin liceul și facultatea sunt:

- să învăț foarte bine limbi străine, precum engleza și japoneza*
- să merg în Japonia în vizită și apoi să mă mut acolo*
- să mă integrez*
- să nu renunț*
- să am multe opțiuni*
- să insist*

- să fac diferența dintre propriile alegeri bune sau greșite*
- să fiu responsabilă*
- să nu pierd ocazii*
- să găsesc o companie care să îmi aprecieze povestea*
- să demonstrez ceea ce îmi doresc (să fiu cea mai bună).*

Consider că peste ani buni va auzi multă lume de mine. Voi munci cât pot, dar și peste limită dacă este nevoie, doar pentru a-mi îndeplini dorința de a face cea mai bună poveste ca și creator de manga. Voi fi împlinită, fericită și îmi voi construi viața așa cum eu îmi doresc!

Viitorul în mâna mea

Bulgaru Elena,
Școala Gimnazială Vânători

Viitorul este o lume incertă, dar în același timp, fiecare pas pe care îl facem spre atingerea obiectivelor noastre este un pas important spre realizarea visurilor noastre. În cazul meu, visul este de a deveni medic și de a contribui la sănătatea și bunăstarea oamenilor. Aceasta este o profesie nobilă, care necesită nu doar cunoștințe științifice și tehnici avansate, dar și o empatie profundă față de ceilalți. Viziunea mea asupra viitorului este ghidată de acest ideal.

Obiectivul meu principal este acela de a deveni medic și de a profesa în domeniul sănătății. Visez să lucrez într-un spital de renume sau într-o clinică privată, în domeniul medicinei generale sau al specialităților conexe, neurologie poate, unde voi putea face o diferență reală în viața pacienților. Pe lângă îngrijirea directă a pacienților, îmi doresc să fiu implicată în cercetarea medicală pentru a contribui la dezvoltarea de noi tratamente și soluții inovative pentru bolile grave. Un alt obiectiv este de a deveni un medic apreciat și respectat, atât de colegi, cât și de pacienți, având o atitudine profesionistă, dar și umană față de cei care au nevoie de ajutorul meu.

În drumul meu către cariera de viitor medic, există mai mulți factori interni care mă susțin. În primul rând, pasiunea pentru domeniul medical și dorința de a ajuta oamenii sunt principalele motoare ale dorințelor mele. Consider că medicina este mai mult decât o profesie-este o chemare. Această pasiune îmi oferă motivația de a învăța continuu, de a depăși obstacole și de a persista chiar și în fața dificultăților. De asemenea, am încredere în capacitatea mea de a învăța și de a mă adapta rapid, ceea ce mă ajută să rămân deschisă la noi tehnologii și metode de tratament. În ceea ce privește motivația și perseverența, acestea sunt elementele fundamentale care mă ghidează.

Am o pasiune profundă pentru știință și pentru ajutarea celor în nevoie, iar aceste trăsături mă determină să îmi dedic întreaga energie în atingerea obiectivelor mele.

Traseul meu profesional este influențat de mai mulți factori externi, printre care se numără mediul educațional și profesional, dar și contextul economic și social. Un factor important este accesul la educație de calitate, care mă va ajuta să acumulez cunoștințele necesare pentru a deveni un medic competent. De asemenea, susținerea familiei și a profesorilor, care îmi oferă atât sfaturi, cât și încurajare constantă, joacă un rol esențial. Nu în ultimul rând, contextul economic poate avea un impact asupra carierei mele, deoarece poate influența oportunitățile de angajare și de dezvoltare profesională în străinătate.

Iașul este un oraș cu un sistem educațional bine dezvoltat, care oferă numeroase oportunități pentru formarea și dezvoltarea profesională. Aici, există multe universități și școli de medicină renumite, cum ar fi Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa”, care oferă programe de învățământ de înaltă calitate, recunoscute atât pe plan național, cât și internațional. Prin urmare, am oportunitatea de a învăța de la profesioniști de top, care sunt implicați în cercetarea medicală și care își dedică activitatea educației viitoarelor generații de medici. În plus, orașul beneficiază de spitale și clinici de prestigiu, care oferă experiența practică esențială pentru dezvoltarea mea profesională. Pe lângă educația formală, Iașul este și un centru important pentru conferințe și cursuri de specializare în domeniul medical, iar acest lucru îmi va permite să rămân la curent cu ultimele inovații și tehnici din medicină. Astfel, voi avea acces la toate resursele necesare pentru a-mi construi o carieră de succes și pentru a deveni un medic de excepție.

Pentru a-mi îndeplini visul de a deveni medic și de a excela în acest domeniu, voi urma un plan bine definit. În primul rând, voi pune un accent deosebit pe educație. Voi participa activ la stagii de practică și voi căuta oportunități de a colabora cu profesioniști din domeniu pentru a învăța din experiența lor. De asemenea, voi rămâne deschisă la noi tehnologii și metodologii de tratament, pentru a fi mereu în pas cu inovațiile din domeniu. În paralel, voi cultiva o atitudine empatică și atentă față de pacienți, având în vedere că succesul unui medic nu depinde doar de cunoștințele sale, ci și de abilitatea de a înțelege și de a

sprijini oamenii. Voi căuta oportunități de voluntariat în spitale sau organizații de sănătate, pentru a căpăta experiență practică încă din timpul facultății.

Peste 10 ani, îmi imaginez că voi fi un medic începător însă bine pregătit și respectat în comunitatea medicală. Voi fi implicată activ în practica medicală, tratând pacienții cu grijă și responsabilitate, dar și în cercetare, contribuind la dezvoltarea de noi tratamente și soluții inovative pentru bolile care afectează societatea. De asemenea, voi fi un mentor pentru tinerii medici, oferindu-le sprijin și ghidaj în carierele lor.

Dumitru Constantin Dulcan reprezintă pentru mine un adevărat model în cariera mea viitoare de neurolog. Contribuțiile sale remarcabile în domeniul neuroștiinței, abordările inovative și pasiunea sa de a explora legătura dintre știință și spiritualitate sunt o sursă constantă de inspirație. Munca sa în înțelegerea profundă a funcționării creierului mi-a deschis orizonturi noi și mi-a întărit dorința de a urma o cale similară în neurologie. Prin munca sa, Dumitru Dulcan a demonstrat că neurologia nu este doar un domeniu științific, ci și o oportunitate de a înțelege profund natura umană. Este un exemplu de echilibru între rațiune și empatie, iar impactul său în domeniul neuroștiinței și în formarea noilor generații de medici îmi oferă motivația de a urmări aceleași principii în propria mea carieră.

Viitorul meu ca medic depinde de deciziile și eforturile pe care le fac astăzi. Sunt conștientă de faptul că drumul nu va fi întotdeauna ușor, dar sunt determinată să lucrez cu perseverență pentru a-mi atinge obiectivele. Prin educație continuă, prin învățarea din exemplele celor mai buni profesioniști și prin integrarea celor mai noi tehnologii în practică, voi contribui la transformarea visului meu în realitate. Viitorul este, într-adevăr, în mâinile mele!

Călătoria mea către Medicina Viitorului

Anastasiu Bianca-Maria,
Școala Gimnazială „Ion Ghica” Iași

Visul meu este să devin medic, deoarece îmi doresc să pot ajuta oamenii și să le îmbunătățesc viața. De când eram mică, am avut o curiozitate naturală față de cum funcționează corpul uman și cum pot fi tratate bolile. De asemenea, am simțit întotdeauna că am o chemare să ajut, iar medicina mi se pare cea mai bună modalitate de a face acest lucru. Vreau să îmi dedic viața pentru a salva vieți și pentru a oferi alinare celor care se confruntă cu probleme de sănătate. Aș vrea ca pacienții mei să simtă că pot conta pe mine și că le pasă cuiva de ei, atunci când au cea mai mare nevoie de ajutor. Pentru a ajunge la acest vis, am ales specializarea de Științe ale Naturii la liceu, care îmi va oferi o bază solidă pentru studii medicale ulterioare. După liceu, obiectivul meu este să dau examenul de admitere la Facultatea de Medicină, să urmez un traseu educațional deosebit de exigent și să devin medic specialist.

Sunt o persoană foarte empatică și mă caracterizează dorința constantă de a ajuta. De-a lungul anilor, am învățat că sănătatea este cea mai mare comoară, iar eu vreau să fiu acel om care poate face diferența în viața celor care au nevoie de ajutor. Cred că aceste trăsături mă ajută să mă simt motivată și dedicată obiectivului meu de a deveni medic. De asemenea, sunt o persoană perseverentă, care nu renunță ușor atunci când își propune ceva. Îmi place să învăț și să caut soluții pentru problemele pe care le întâmpin. Această atitudine va fi esențială pentru a reuși în medicină, un domeniu care presupune învățătura continuă și rezolvarea unor situații complexe. De asemenea, sunt o persoană organizată și atentă la detalii, calități care sunt foarte importante pentru un medic. Aș vrea ca pacienții mei să știe că pot avea încredere în mine,

că voi fi mereu pregătită și că voi lua fiecare decizie cu responsabilitate. Această calitate de a fi atentă la detalii mă ajută și la școală, unde îmi place să fiu meticuloasă și să înțeleg cum funcționează fiecare concept, nu doar să învăț pe de rost.

Familia mea este un factor important care mă susține în alegerea acestui drum. Părinții mei m-au încurajat mereu să îmi urmez visurile și să fac ce îmi place, să fiu mereu dedicată și să nu renunț ușor. Am învățat de la ei ce înseamnă să fiu responsabilă și să pun pasiune în tot ce fac. Ei m-au sprijinit de fiecare dată în alegerea unui drum care mi-ar aduce satisfacție și împlinire personală, iar medicina este un domeniu care mă împlinește în totalitate. De asemenea, în timpul școlii, am avut profesori care m-au inspirat și mi-au arătat ce înseamnă să fii dedicat în ceea ce faci. De la profesorii de biologie și chimie am învățat nu doar informații, dar și importanța unei gândiri logice și analitice, două abilități esențiale pentru a deveni medic. Un alt factor extern care mă influențează este comunitatea mea. Sunt implicată în diverse activități de voluntariat și îmi place să ajut oamenii din jurul meu. Această experiență m-a învățat să fiu mai responsabilă și să am grijă de cei din jurul meu, iar acest lucru mă ajută să înțeleg mai bine ce înseamnă să fii un medic care pune nevoile pacienților pe primul loc.

Specializarea Științe ale Naturii la liceu îmi va oferi toate cunoștințele fundamentale de care voi avea nevoie pentru a urma Medicina. În timpul liceului, mă voi concentra pe învățarea biologiei, chimiei și fizicii, discipline care sunt esențiale pentru medicina de mâine. De asemenea, voi participa la diverse activități extracurriculare care mă vor ajuta să dezvolt abilități de comunicare, leadership și empatie, care sunt esențiale într-o carieră medicală. După liceu, voi da examenul de admitere la Facultatea de Medicină, unde știu că voi învăța mult, voi interacționa cu profesioniști din domeniu și voi începe să pun în practică tot ce am învățat până atunci.

Oportunitățile educaționale sunt foarte importante pentru cariera mea, iar pentru a deveni un medic bun, trebuie să învăț continuu și să fiu mereu la curent cu ultimele descoperiri și tehnici din domeniul medical. În timpul facultății, voi încerca să mă specializez într-un domeniu care mă pasionează pentru a putea ajuta cât mai mulți pacienți.

Totodată, voi căuta să particip la stagii de practică, să colaborez cu medici experimentați și să îmi dezvolt competențele profesionale.

Pentru a ajunge să fiu medic, trebuie să fiu foarte dedicată și disciplinată. La liceu, voi învăța foarte bine toate materiile care țin de științele naturii și voi face tot posibilul să obțin rezultate excelente la examene. După absolvirea liceului, mă voi pregăti intens pentru examenul de admitere la Facultatea de Medicină, iar o dată intrată la facultate, voi învăța cu toată seriozitatea pentru a deveni un medic bun. Pe lângă învățătura teoretică, voi căuta să acumulez și experiență practică, participând la stagii și lucrând alături de medici profesioniști. După absolvirea facultății, voi urma programul de rezidențiat și voi continua să învăț și să mă perfecționez în domeniul ales.

Peste 10 ani, îmi imaginez că voi fi un medic specialist, activ într-un spital sau clinică, unde voi trata pacienți și voi contribui la cercetarea unor noi metode de tratament. Mi-ar plăcea să fiu o persoană care inspiră încredere și care ajută pacienții să se simtă mai bine, nu doar fizic, dar și psihic. În această perioadă, voi fi implicată activ în învățarea continuă, iar după câțiva ani de experiență, voi începe să ofer sfaturi și să ajut alți tineri care vor să urmeze aceeași cale. Vreau ca oamenii să mă cunoască ca pe un medic dedicat, empatic, care luptă pentru sănătatea celor care au nevoie.

Educația, cheia succesului meu

Floreș Ana-Maria-Teodora,
Școala Gimnazială „Ion Ghica” Iași

„Ce vrei să devii când vei fi mare?” Este una dintre întrebările la care mulți copii răspund cu ușurință, iar pentru alții poate fi un subiect de îngrijorare. Mie, acest subiect nu mi-a ridicat mari semne de întrebare până în momentul în care aveam 13 ani. Deși de fiecare dată când eram întrebată, îmi veneau aceleași răspunsuri standard: „Nu știu încă”, „Voi vedea pe parcurs”, „Am timp să mă gândesc mai târziu”, în adâncul meu simțeam că într-o zi voi ști exact ce îmi doresc să fac. A fost nevoie de un moment de reflecție pentru a înțelege că ceea ce mă atrăgea cel mai mult era educația, și că visul meu era să devin învățător.

O carieră de succes nu se măsoară doar în realizările profesionale sau în pozițiile pe care le ocupi, ci în felul în care reușești să influențezi pozitiv viețile celor din jur. A deveni învățător înseamnă a avea responsabilitatea de a forma viitorul unei generații. Este vorba despre mai mult decât predarea unor lecții de matematică sau limba română. Este vorba despre a le transmite copiilor lecții importante pentru viață, despre a le insufla curajul de a învăța și încrederea că pot face orice își propun. Cred că fiecare elev are un potențial extraordinar, iar rolul unui învățător este să îi ajute să descopere acest potențial și să îl încurajeze să își urmeze visurile. Pentru a deveni un învățător de succes, știu că am nevoie de o pregătire solidă. De aceea, aleg să urmez un liceu cu profil umanist, specializarea filologie, care îmi va permite să îmi dezvolt gândirea critică și să îmi îmbunătățesc abilitățile de exprimare. Cultura generală este esențială pentru un profesor, iar domeniul filologiei mă va ajuta să mă formez, aprofundându-mi cunoștințele de literatură și limba română. După liceu, vreau să urmez o facultate care să mă pregătească specific pentru a deveni învățător și să

mă implic în diverse activități educative care îmi vor oferi experiență practică.

Pasiunea mea pentru limba și literatura română este unul dintre principalele motive pentru care îmi doresc să devin învățător. Îmi place să explorez sensurile metaforelor folosite de scriitori pentru a-și exprima sentimentele cu ajutorul unor simple cuvinte, iar aceste activități îmi dezvoltă o gândire clară, critică și logică, esențială unui profesor. De asemenea, am răbdare și capacitatea de a explica, astfel încât elevii să poată înțelege ușor noțiunile.

Pe lângă calitățile personale, am avut și influențe exterioare care m-au sprijinit în această alegere. Bunicii mei m-au încurajat mereu să îmi urmez pasiunea pentru educație, iar profesorii care m-au inspirat mi-au arătat ce înseamnă să fii un cadru didactic dedicat meseriei sale. Trăim într-o lume în care educația se află într-o continuă schimbare, iar noile tehnologii oferă oportunități imense pentru a transforma procesul de învățare. Îmi doresc să mă folosesc de aceste noi metode și să creez lecții inovative, care să capteze atenția elevilor și să le stimuleze curiozitatea. Știu că drumul pentru a deveni un învățător de succes nu va fi ușor. Învățarea este un proces continuu, iar pentru a fi un profesor bun este necesar să te perfecționezi mereu. De aceea, sunt dispusă să învăț din experiențele celor care sunt deja profesori, să particip la diverse cursuri, să citesc și să învăț constant. Este important ca, pe măsură ce avansez în carieră, să fiu capabilă să mă adaptez la schimbările din educație și să îmi îmbunătățesc continuu metodele de predare.

Peste zece ani, îmi imaginez că voi fi într-o sală de clasă, explicându-le elevilor nu doar lecțiile despre lumea în care trăim, dar și despre ce înseamnă să ai curajul să visezi și să îți urmezi visul. Vreau ca fiecare dintre ei să înțeleagă că învățătura nu înseamnă doar să știi multe lucruri, ci să înveți cum să gândești, să fii curios și să crezi în tine. Îmi doresc ca elevii mei să plece din acea clasă cu dorința de a învăța mereu, știind că nimic nu le stă în cale dacă își doresc cu adevărat să reușească. Acesta este visul meu, iar fiecare pas pe care îl fac acum mă aduce mai aproape de momentul în care voi fi acolo, alături de ei, pentru a-i ghida și pentru a le arăta că învățătura este cheia care le va deschide toate ușile spre un viitor mai bun.

Obiectivele mele de carieră

Ionescu Sofia-Maria,
Școala Gimnazială „Ion Ghica” Iași

De când eram mică, am avut o curiozitate aparte față de corpul uman și modul în care acesta funcționează. Am crescut într-un mediu în care sănătatea era întotdeauna pe primul loc. De exemplu, atunci când cineva din familie avea o durere de cap sau o răceală, întotdeauna lua medicamente sau urma sfaturile unui medic. Aceste momente m-au făcut să realizez cât de important este să ai grijă de sănătatea ta și cât de mult te poate ajuta un medic în momentele de dificultate. Așa am ajuns să mă gândesc la o carieră în medicină. Acum, pe măsură ce încep să mă pregătesc pentru viitor, visul meu de a deveni medic este din ce în ce mai clar, iar fiecare pas pe care îl fac în prezent mă aduce mai aproape de acest ideal. Pentru a putea ajunge medic, primul pas pe care trebuie să-l fac este alegerea unui liceu potrivit.

La sfârșitul clasei a VIII-a, voi opta pentru un liceu cu profil real, specializarea Științe ale Naturii. Acest lucru îmi va permite să studiez în profunzime materii esențiale pentru o carieră în medicină, cum ar fi biologia, chimia și fizica. Cunoștințele de biologie, în special, sunt fundamentale pentru a înțelege anatomia umană, cum funcționează diversele organe și sisteme ale corpului și cum interacționează acestea între ele. De asemenea, chimia mă va ajuta să înțeleg structura substanțelor chimice și modul în care acestea pot influența organismul, un aspect crucial în tratamentele medicamentoase.

De-a lungul liceului, mă voi dedica învățării și aprofundării acestor materii, dar și participării la diverse activități extracurriculare, precum olimpiadele și concursurile de științe. Aceste competiții nu doar că îmi vor pune la încercare cunoștințele și abilitățile, dar îmi vor dezvolta și gândirea critică, care este esențială în medicină. În plus, voi încerca să mă implic și în voluntariat în spitale sau clinici, pentru a

înțelege mai bine cum funcționează sistemul de sănătate și ce presupune cu adevărat meseria de medic.

După liceu, planul meu este să urmez facultatea de medicină, un drum destul de lung și dificil, dar care reprezintă o adevărată provocare. Aș dori să mă înscriu la o facultate de medicină de renume, unde voi învăța nu doar despre anatomia și fiziologia corpului uman, dar și despre bolile care pot apărea și despre modalitățile de diagnosticare și tratament. Totodată, voi învăța despre etica medicală, un aspect foarte important al profesiei de medic. În medicină, nu este suficient doar să ai cunoștințe teoretice, trebuie să ai și un simț al responsabilității, să îți iubesti meseria și să îți tratezi pacienții cu respect și empatie.

După terminarea facultății, voi alege o specializare, iar în acest sens sunt interesată atât de medicina generală, cât și de chirurgie. Medicina generală mi se pare o profesie care îmi va permite să cunosc diverse patologii și să ajut oamenii să își mențină sănătatea. În schimb, chirurgia este o ramură mai tehnică, care presupune intervenții directe asupra corpului, pentru a vindeca afecțiuni grave. Mă simt atrasă de aceste domenii, deoarece îmi doresc să ajut oamenii în mod activ, să contribui la îmbunătățirea stării lor de sănătate, fie prin tratamente medicamentoase, fie prin intervenții chirurgicale.

Dar sunt conștientă că drumul meu în medicină nu va fi ușor. Va trebui să mă confrunt cu multă muncă și cu perioade dificile, în care voi fi nevoită să învăț continuu și să rămân concentrată pe obiectivele mele. De asemenea, medicina este o știință în continuă schimbare, așa că va fi necesar să rămân la curent cu cele mai noi descoperiri și tehnologii. Tehnologia joacă un rol tot mai important în domeniul medical, iar pentru a fi un medic bun, trebuie să fiu pregătită să folosesc echipamente moderne și să aplic noi tehnici de tratament. Un alt aspect important pe care îl voi urmări în cariera mea este cercetarea.

Medicii care se implică în cercetare au posibilitatea de a descoperi noi tratamente și terapii pentru diverse boli, iar acest lucru îmi doresc să fac și eu. De exemplu, în viitor, m-aș bucura să pot contribui la găsirea unor soluții pentru afecțiuni care nu au încă tratamente eficiente, cum ar fi anumite tipuri de cancer sau boli neurodegenerative. Știu că acest lucru va necesita ani de muncă și dedicare, dar sunt dispusă să îmi asum acest angajament.

În final, visul meu este să devin un medic care nu doar tratează bolile, dar care și educă oamenii să trăiască sănătos și să își aprecieze propriul corp. Îmi doresc să fiu un medic apreciat, care să inspire încredere și să contribuie activ la îmbunătățirea sistemului de sănătate din România. Medicina este o profesie nobilă, dar și o mare responsabilitate, iar eu sunt hotărâtă să dau tot ce am mai bun pentru a ajuta oamenii. În această carieră, fiecare zi aduce noi provocări, dar și satisfacții mari.

Indiferent de traiectorie, îmi doresc să rămân fidelă valorilor mele și să continui să mă perfecționez pentru a oferi pacienților cele mai bune îngrijiri posibile.

Pe drumul dreptății. Viziunea mea asupra viitorului juridic

Iordache Nicole Alexandra,
Școala Gimnazială „Ion Ghica” Iași

În acest moment, sunt elevă la Școala Gimnazială „Ion Ghica” Iași.

Obiectivele mele de carieră sunt: să devin un profesionist de succes în domeniul juridic, fie în calitate de avocat, unde să ofer asistență și reprezentare juridică clienților mei, fie ca procuror, având responsabilitatea de a reprezenta interesele societății în procesele penale. Indiferent de rolul ales, îmi doresc să contribui la aplicarea corectă a legii și la promovarea valorilor democratice. Alegerea acestei cariere în domeniul juridic nu a fost întâmplătoare. Încă din copilărie, am fost fascinată de ideea de dreptate și de modul în care legile conturează societatea. Discuțiile avute cu profesori și lectura unor cazuri celebre m-au ajutat să înțeleg complexitatea și importanța acestui domeniu. De asemenea, și filmele și seriile juridice mi-au trezit interesul pentru această carieră.

Intenționez să urmez Liceul „Mihai Eminescu” pe specializarea de filologie - bilingv engleză. Îmi voi continua studiile la Facultatea de Drept. Însă, în același timp, mi-aș dori să îmi urmez și pasiunile, adică scrisul. Această activitate a fost introdusă în programul timpului meu liber aproximativ acum trei ani, scriind prima mea carte în engleză alături de prietena mea cea mai bună, îndeplinindu-ne visul la o vârstă fragedă. Din acest motiv, alegerea specializării a fost influențată de această pasiune.

Scrisul reprezintă mai mult decât un simplu mijloc de comunicare - este o modalitate de autoexplorare, de organizare a gândurilor și de exprimare a ideilor într-un mod clar și structurat. Prin scris, îmi pot

contura viziunea asupra lumii, pot analiza aspecte complexe și pot oferi perspective proprii asupra unor teme esențiale.

Această activitate nu este doar un instrument, ci o pasiune și o responsabilitate. Îmi oferă ocazia de a contribui la dezbateri relevante, de a împărtăși idei și de a aduce claritate în domeniul pe care îl voi îmbrățișa profesional.

De-a lungul timpului, am descoperit că scrisul mă ajută să îmi clarific emoțiile și să îmi formulez argumentele într-un mod logic și coerent. Fie că este vorba despre redactarea unui eseu, a unui discurs sau a unui articol juridic, fiecare cuvânt ales reflectă o parte din gândirea mea și din felul în care percep realitatea.

Altă pasiune ar fi învățatul limbilor străine. Învățarea limbilor străine a fost întotdeauna o pasiune pentru mine, deoarece îmi oferă posibilitatea de a descoperi noi culturi, de a înțelege perspective diferite și de a comunica cu oameni din întreaga lume. Fiecare limbă pe care o învăț este o nouă fereastră spre o lume diferită, plină de tradiții, moduri de gândire și expresii unice.

Pe lângă aspectul cultural, studiul limbilor străine îmi dezvoltă și abilitățile cognitive, precum memoria, atenția la detalii și flexibilitatea mentală. De asemenea, cunoașterea mai multor limbi îmi va fi extrem de utilă în cariera juridică, deoarece voi putea interacționa mai ușor cu clienți, colegi sau specialiști din alte țări, facilitând astfel comunicarea și colaborarea internațională.

Stăpânirea mai multor limbi este un avantaj considerabil, deschizând noi oportunități profesionale și personale. Prin urmare, îmi propun să continui să învăț și să perfecționez limbile pe care le studiez, știind că această abilitate îmi va fi de folos pe tot parcursul vieții.

Printre factorii interni care îmi susțin aspirațiile se numără faptul că am dezvoltat abilități analitice și de gândire critică, esențiale în interpretarea și aplicarea legilor, sunt pasionată de studiul dreptului și de înțelegerea mecanismelor juridice care stau la baza funcționării societății, cred cu tărie în principiile justiției, echității și respectului pentru drepturile omului, am abilități de comunicare eficientă și de argumentare, necesare în prezentarea cazurilor în fața instanțelor, consider că sunt perseverentă, empatică și orientată spre rezolvarea problemelor, calități esențiale în domeniul juridic.

Factorii externi care îmi influențează parcursul profesional includ personalități marcante din domeniul juridic, precum avocați și judecători renumiți, mă inspiră și îmi oferă repere în dezvoltarea carierei, iar familia și prietenii mei mă susțin în alegerea acestei cariere și îmi oferă încurajarea necesară pentru a-mi atinge obiectivele. De asemenea, și profesorii îmi susțin acest vis, dându-mi sfaturi și idei.

Pentru a-mi atinge obiectivele, voi parcurge următorii pași: studii universitare - absolvirea Facultății de Drept, unde voi dobândi cunoștințele teoretice fundamentale. Participarea la stagii de practică în cadrul unor cabinete de avocatură sau instituții juridice, pentru a acumula experiență practică. Susținerea examenului de admitere în Barou pentru a deveni avocat stagiar sau a concursului de admitere la Institutul Național al Magistraturii pentru a deveni procuror. Participarea la cursuri de specializare și seminarii pentru a mă menține la curent cu evoluțiile legislative și jurisprudențiale.

Pentru a-mi realiza visul de a deveni avocat sau procuror, voi stabili un plan de carieră clar, cu obiective pe termen scurt și lung. Voi construi rețele profesionale prin participarea la evenimente juridice și colaborarea cu profesioniști din domeniu. Îmbunătățirea continuă a abilităților de comunicare, negociere și leadership, și menținerea unui standard înalt de integritate și responsabilitate în toate activitățile mele.

Sunt conștientă de faptul că, peste zece ani probabil nu voi fi avocat sau procuror, deoarece atingerea acestei meserii are nevoie de timp, fiind un proces lung și greu, cu mulți ani de studiu și practică. Însă, acest lucru nu mă descurajează, fiindcă știu că urmarea acestei cariere necesită muncă, ambiție și motivație

Sunt puternic convinsă că tot ce am împărtășit în acest eseu se va adevăra, deoarece, marele filozof grec Aristotel, a declarat: cheia pentru a atinge perfecțiunea în munca noastră constă în găsirea plăcerii în ceea ce facem „Plăcerea în muncă aduce perfecțiune în lucru”.

Știm ce suntem, dar nu știm ce vom fi

Liciu Elena-Larisa,
Școala Gimnazială „Ion Ghica” Iași

Dacă ar fi să privesc dintr-o perspectivă subiectivă, viziunile mele de carieră sunt majoritar spre zona dreptului. Să mă văd în tribunal, luptând pentru clientul/ clienta mea e unul dintre lucrurile pe care le fac aproape în fiecare moment de lipsă de activitate. E clar un vis pe care îl am, și încă de ceva vreme. Încă din clasa a șasea mă văd într-o asemenea carieră.

Dacă o privesc dintr-un mod obiectiv, realist, probabil nu ar fi așa simplu. Este multă muncă și trebuie să fiu capabilă să fac față facultății de drept, care oriunde ar fi, la noi, în România, sau în străinătate, mereu a fost considerată grea. Deși se întâmplă aceste lucruri, mereu m-am considerat capabilă de a face față oricărui obstacol, oricât de greu ar fi acesta, de aceea, indiferent de numărul de avertismente legate de dificultatea acestui domeniu am primit din jur, mereu am rămas determinată să îmi câștig existența, pe viitor, în acest mod.

Momentul în care am determinat că acesta este scopul meu a fost mai întârziat decât dorința mea. Să fiu sinceră, fusese cam un an diferență. Primul motiv pentru care am dorit acest lucru a fost descoperirea pasiunii spre diverse povești și/sau evenimente din mediul puterii juridice (cazuri, procese etc). La momentul respectiv, a fost o motivație în modul: "Mi-ar plăcea și mie să rezolv cazuri din acestea". Era o pură dorință internă.

Ulterior, mi-am descoperit înclinația spre comunicare. Eram conștientă de ea de ceva vreme (îmi cunosc talentul înspre actorie încă de la șase ani), însă niciodată, până la momentul respectiv, nu îi oferisem suficientă atenție. Sau poate nu o puteam vedea ca mai mult decât doar un talent spre lumea teatrului. Oricare ar fi fost, în prezent pot vedea că

vorbitul și relaționatul cu cei din jur e pura mea menire. Nu aș putea să mă văd ca fiind altceva.

Dorința mea plus acest „nou” talent mi-a oferit șansa să îmi aleg această carieră, eu pentru mine. Însă aș minți să spun că nu am căutat și validarea celor din jur, iar confirmarea adulților din jurul meu, cu mai multă experiență de viață ca mine, cu siguranță mi-a influențat și mai mult această alegere. Cred că momentul decisiv al acestei alegeri a fost în timpul unei discuții cu profesoara mea de română. În urma unei prezentări de succes în fața clasei, în care am reușit să îmi mențin colegii atenți, captivați și implicați, iar prezentarea mea a mers de minune, doamna profesoară mă întrebase ce doresc să fac după gimnaziu. Fiind în clasa a șaptea, deja știam la ce liceu doresc să merg, iar ea mă întrebase ce doresc mai departe de atât. Până atunci, le comunicasem doar părinților dorința mea, iar ei m-au susținut în orice am dorit să fac vreodată. Era pentru prima oară când primeam opinia unui profesor, cuiva care poate vedea și înțelege talentele unui copil. Sfioasă, am răspuns că îmi doresc să merg la facultatea de drept, iar doamna profesor a spus că mă vede capabilă de acest lucru. De atunci, dorința mea s-a transformat într-un adevărat vis.

Odată ce m-am convins că acest lucru este pentru mine, am început să mă documentez legat de proces. Am ajuns la concluzia că un liceu teoretic pe profil de filologie îmi va oferi cele mai multe șanse de admitere la facultate, dat fiind faptul că examenul se susține din limba română și istorie. Nu sunt 100% sigură unde doresc să fac facultatea, însă orașul Iași oferă facultăți pline de oportunități și extrem de căutate, deci momentan aș prefera să rămân în țară, dar până atunci îmi pot schimba opinia.

După terminarea studiilor, va trebui să rămân ajutorul unui avocat timp de o perioadă. Un fel de training, după termenele corporațiilor. Perioada aceasta e un pic brutală, salariul fiind mic și munca fiind grea. Dar nu este un timp foarte lung, iar dacă ai pe cineva în domeniu sub care să lucrezi este cu atât mai ușor.

De acolo încolo, este vorba doar despre dificultatea de la început. Odată ce devii independent de avocatul sub care te-ai antrenat, trebuie să îți formezi propria carieră și să găsești clienți. E greu la început de drum, ce om și-ar angaja un avocat începător, până la urma

urmei. Din acest motiv, pentru început trebuie să strălucești ca avocat din oficiu (avocatul oferit gratuit unui acuzat, în stat, în cazul în care respectivul/respectiva nu are capacitățile financiare necesare pentru a avea un avocat privat). Aceste momente sunt șanse excelente pentru a face o figură bună, pentru a fi angajat ca avocat privat.

Pentru a putea ajunge la această carieră, plănuiesc să intru la Colegiul Național „Emil Racoviță” din Iași, pe specializarea filologie, pentru a avea o pregătire intensă pentru examenul de admitere. Plănuiesc să intru la Facultatea de Drept pe școlarizare gratuită și să fac și o a doua facultate, cea de Litere (plătită, deoarece a doua facultate în țara noastră este obligatoriu plătită). După terminarea studiilor voi intra în contact cu o cunoștință de familie, care este judecător, pentru a mă ajuta să găsesc pe cineva sub coordonarea căruia pot lucra, pentru perioada mea de antrenare în acest domeniu. Odată ce devin independentă de cel cu care lucrez, îmi voi da silința la toate cazurile, fie ele din perspectiva de avocat din oficiu sau de avocat privat.

Pe parcursul timpului, odată ce simt că mă pot considera expertă, voi încerca să dau examenul de magistrat. Un examen greu, decisiv și crunt, dar nu aș pierde nimic dacă aș încerca să îl dau. M-aș strădui din toate puterile să iau acest examen, iar dacă reușesc, am să consider că mi-am împlinit visul cu atât mai mult.

Peste zece ani, voi avea 24 de ani (aproape 25). La acea perioadă, m-aș vedea sub coordonarea unei persoane care să mă pregatească pentru locul meu de muncă, după cum am menționat mai devreme. Probabil ar fi o perioadă de muncă intensă pentru mine, și nu aș fi neapărat mulțumită cu ce mi se întâmplă. Însă, sunt perfect conștientă că și aceste momente sunt necesare pentru o carieră împlinită și plină de succes.

În concluzie, abia aștept să mă pot vedea acolo unde îmi doresc să fiu, indiferent de ce ar spune ceilalți sau de cât de greu ar fi. Nu există obstacol care m-ar putea împiedica.

Interviu cu viitorul meu

Rusu Amalia Teodora,
Școala Gimnazială „Ion Ghica” Iași

Fiecare elev are un vis, un scop pe care dorește să-l atingă și un vis pe care să și-l îndeplinească prin educație și perseverență. Eu mi-am conturat în timp drumul către acest vis, iar pentru a reuși trebuie să încep prin obținerea unei note mari la Evaluarea Națională. Aceasta este cheia către liceul dorit de fiecare, iar pentru a ajunge la cel dorit de mine, munca trebuie să fie constantă în viața mea de elev.

Acest prim pas este esențial în atingerea obiectivului meu final: să urmez o facultate de arhitectură, unde să-mi dezvolt aptitudinile și să-mi urmez pasiunea pentru design și construcții. Încă din copilărie, am fost fascinată de forme, perspective, spații și modul în care acestea se îmbină fascinant pentru a crea structuri impresionante. În orice încăpere în care intram, obișnuiam să admir detaliile mărunte pe care ceilalți nu le observau, paletele de culori utilizate și cum acestea puteau schimba complexitatea clădirilor din jurul meu. Iar pasiunea și talentul meu pentru desen au făcut parte din factorii care m-au ajutat să realizez că asta este ceea ce îmi doresc să fac, să devin arhitect, să proiectez clădiri moderne și funcționale, care să îmbunătățească viețile oamenilor, totul ajutându-mă să îmi exprim ideile și creativitatea

Însă, mentalitatea necesară pentru a ajunge în punctul dorit este una ce se modelează în timp, iar, din punctul meu de vedere, liceul are un rol extrem de important. De aceea consider că ceea ce îmi trebuie și ceea ce mi se și potrivește este un liceu pe profil real, specializarea matematică-informatică, unde mă pot integra într-o comunitate silitoare, perseverentă și muncitoare.

Succesul pe care mi-l doresc depinde de o serie de factori interni care îmi definesc caracterul și aptitudinile. Sunt o persoană perseverentă, realistă, organizată și creativă, calități esențiale în

domeniul arhitecturii. Îmi place să găsesc soluții la problemele din jurul meu, indiferent de circumstanțe, să aduc totul într-un echilibru esențial și să transmit idei și sentimente prin ceea ce fac. Încerc constant să caut motivație în jurul meu, dar și în dorințele mele, ceea ce mă ajută să continui să progrez continuu. De asemenea, pasiunea mea pentru matematică și informatică, înțelegerea mea când vine vorba de acestea, dar și latura mea care caută perfecțiunea mă ajută să înțeleg concepte precum geometria și modelarea 3D, esențiale în proiectare.

Familia joacă un rol crucial în susținerea visului meu. Părinții mei m-au încurajat întotdeauna să îmi urmez pasiunile și să învăț cu seriozitate pentru a-mi atinge obiectivele. M-au sfătuit cu maximă sinceritate, au fost mereu lângă mine, m-au ascultat și m-au ajutat să trec peste momentele dificile, asigurându-mă că totul va fi bine. De asemenea, profesorii pe care îi am mi-au fost modele, m-au inspirat să îmi dezvolt gândirea analitică, mi-au susținut pasiunile, m-au ajutat în conturarea unei laturi care se concentrează pe științele exacte, dar m-au și încurajat să îmi dezvolt gândirea critică și să mă perfectionez în domeniile potrivite. Mai pe scurt, datorită lor mi-am găsit pasiunea pentru matematică și le sunt extrem de recunoscătoare.

Educația îmi oferă numeroase oportunități pentru a-mi elabora cariera și cunoștințele despre aceasta. Alegerea unui liceu cu specializarea matematică-informatică mă va ajuta să-mi îmbunătățesc gândirea logică și capacitatea de a rezolva probleme complexe. De asemenea, facultățile de arhitectură din țară, dar și din străinătate oferă programe variate care mă pot ajuta să îmi dezvolt competențele necesare pentru a deveni un arhitect de succes. În plus, tehnologia avansată și accesul la cursuri și manuale digitale îmi permit să mă pregătesc suplimentar în domenii precum designul digital și modelarea 3D pentru a-mi extinde orizontul asupra arhitecturii și toate informațiile necesare pentru a ajunge un architect de succes, atât la nivel de domeniu, cât și în munca pe care o voi face, singură sau în echipă.

Pentru a-mi atinge scopul, mi-am propus să învăț constant și să obțin rezultate bune la testele și examenele date. Rezultatele, care se mențin constant la un nivel satisfăcător pentru mine, mă încurajează să continui, îmi dau speranță și mă fac să învăț cât mai mult. Mă concentrez pe materiile esențiale, cum ar fi matematica, și mă documentez din surse

de încredere în legătură cu domeniul în care vreau să progrez. Utilizez internetul într-un mod educativ, pentru a afla păreri și experiențele altor elevi, studenți sau profesioniști în domeniu, pentru a învăța din greșelile lor și pentru a le urma sfaturile, care îmi vor îmbunătăți cunoștințele și experiența. În plus, în timpul liber, caut diverse programe de design arhitectural pentru a mă familiariza cu tehnologiile folosite în domeniu, asigurându-mă că atunci când ajung mai adânc în carieră mă voi descurca și voi avea toate informațiile esențiale.

Peste zece ani mă văd la o facultate din străinătate, studiind cu rezultate cât mai bune. Voi avea cunoștințe avansate în domeniul arhitecturii și voi folosi tehnologiile moderne pentru a crea structuri care combină estetica și funcționalitatea, proiectând și prezentând clădiri pe care mi le-am imaginat de mică și văzându-le cum prind viață. De asemenea, sper să inspir și alți tineri să își urmeze pasiunile și să își construiască un viitor prin muncă și determinare. Atunci când voi ajunge în acel punct, voi fi mulțumită, văzând că toată munca mea a dat roade și, cel mai important, voi fi mândră de mine. Atunci când îți plănuiești viitorul, trebuie să iei fiecare pas în considerare, deoarece orice decizie pe care o luăm are un impact asupra vieții noastre. Îmi doresc să muncesc din greu acum pentru a-mi ușura drumul mai târziu în carieră. Iar într-un scenariu precum acela de peste un deceniu, consider că mi-ar prinde foarte bine orice informație, motivație și muncă depusă pentru a-mi asigura un viitor plăcut, fiindcă drumul meu în cariera de arhitect abia atunci va începe.

În concluzie, drumul spre succes începe cu pași mici, dar siguri. Munca, efortul, învățarea constantă și obținerea unei note mari la Evaluarea Națională fac parte din prima treaptă spre visul meu de a deveni arhitect, iar cu perseverență, sprijinul familiei și o educație solidă, sunt sigură că voi reuși să îmi transform pasiunea într-o realitate stabilă și frumoasă.

Adormit chiar și în picioare. Alegerea liceului și încrederea în sine

Ștefan Rareș Andrei,
Școala Gimnazială „Ion Ghica” Iași

Îmi amintesc că atunci când eram mai mic, totul părea simplu. Alegi ce-ți place, înveți ce ți se spune, te joci după ce termini temele și viața merge înainte. Acum, însă, mă aflu în fața unei alegeri care va schimba totul - alegerea liceului. Și sincer, parcă mi-aș dori să pot închide ochii pentru o secundă și să dau timpul înapoi, să fiu iar copil mic, fără griji. Dar nu se poate, așa că ... încep să mă gândesc serios la ce o să fac cu viața mea. La 14 ani, dacă mă întrebi ce vreau să fac pe viitor, nu am nici cea mai vagă idee, dar mă gândesc că poate e mai bine să aleg un liceu bun, ca să am o bază solidă pentru ceea ce va urma. Așa că am început să mă gândesc la specializarea pe care aș vrea să o urmez: filologie sau științele sociale?

Să mă apuc de filologie, să citesc cărți toată ziua și să devin, nu știu, un mare scriitor sau jurnalist? Sau poate să mă înscriu la științele sociale, să învăț despre oameni și societate, să mă apuc de drept, psihologie sau chiar să ajung să lucrez pentru o organizație care ajută oamenii? Pare o alegere imposibilă. Unii dintre colegii mei deja au „totul” planificat, iar eu mă simt ca și cum aș fi un tren care a pierdut direcția și mă răsfață pe toate șinele, fără să știu spre ce stație mă îndrept. Mi-ar plăcea să îmi dau seama rapid ce vreau, dar totul e mai complicat decât mă așteptam.

Pe lângă asta, vine și examenul de admitere care este pur și simplu ... uriaș! Adică, nu e vorba doar de niște teste care se dau pe repede înainte. Este ca și cum ai urca pe un munte imens, iar examenul ar fi vârful de la care vezi toată „lumea liceului” pe care trebuie să o cucerești. Și sunt momente când mă gândesc că pur și simplu voi cădea pe drum, ca un cățel obosit care vrea să ajungă acasă, dar nu mai poate

face nici un pas. „Adormit chiar și în picioare” ar fi o descriere destul de exactă pentru cum mă simt în unele zile: învăț, dar parcă nu rețin nimic, mă chinui să fac teme, dar adorm pe la jumătatea lor. Serios, am o senzație că, dacă aș închide ochii mai mult de două secunde, aș putea să mă dau afară din trenul „admitere” înainte de a ajunge unde trebuie.

Și totuși, pe măsură ce mă tot gândesc la aceste lucruri, realizez că nu pot să las frica și confuzia să mă oprească. Mă uit la alți colegi care par să fie extrem de siguri pe alegerile lor și mă simt ca un extraterestru. Totuși, știu un lucru: nu trebuie să fiu perfect acum. Nu trebuie să știu totul. Poate că nu am toate răspunsurile, dar trebuie să muncesc, să încerc, să fac ce pot și să nu mă las bătut. Da, poate că mă simt adesea obosit, dar dacă mă voi ridica și voi da tot ce am, voi ajunge să am un viitor la care am visat. Știu că pot să fac față examenului dacă îmi dau seama cum să îmi canalizez energia. Uneori mă întreb: „Ce fac eu aici?” și răspunsul nu vine imediat. Dar știu că, indiferent dacă aleg filologie sau științe sociale, va trebui să pun toată seriozitatea în ceea ce fac. Vreau să învăț și să mă dezvolt, chiar dacă drumul nu va fi ușor. Poate că mă simt „adormit” uneori, dar trebuie să mă trezesc și să merg mai departe. Alegerea liceului este doar un început. Ce urmează va depinde de cât de mult sunt dispus să investesc în mine, să cred în mine, chiar dacă, uneori, sunt plin de îndoieli.

Așa că, da, mă mai simt un pic pierdut, dar știu că, indiferent ce se va întâmpla, voi ajunge acolo unde îmi doresc. Trebuie doar să rămân concentrat, să îmi dau seama că nu trebuie să fie perfect și să învăț din fiecare greșeală. Alegerea liceului nu va defini tot ce voi fi, dar va conta foarte mult în cum mă voi construi pe viitor. Și, chiar dacă sunt uneori obosit și adormit în picioare, sunt sigur că în fiecare zi mai fac câțiva pași înainte spre ceea ce îmi doresc.

Interviu cu viitorul meu

Samson Sara Elena,
Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Iași

Uneori, când lumea mă întreabă care ar fi obiectivele mele în carieră, tot timpul este același răspuns: să am bani și succes. Dar gândindu-mă mai bine, sincer nu cred că am. Da, e important să avem bani și succes, dar nu înseamnă că trebuie să uităm lucrul cel mai important. Să ne și placă ceea ce facem.

Din acest motiv, două dintre variantele care îmi plac și le-aș practica ar fi ori profesoară de matematică ori cosplayer profesional. A doua variantă sună interesant, știu, însă cosplaying-ul este una din noile mele pasiuni.

Ca profesoară de matematică, ar fi plăcerea mea direcționată matematicii și dorința de a face mai mulți copii să înțeleagă o materie chiar importantă pentru viața de zi cu zi. Aceasta ajutându-ne la lucruri importante precum plătirea taxelor sau pentru a calcula impozitele.

Însă aș putea fi și cosplayer și profesoară de matematica în același timp, cosplaying-ul fiind o activitate cu care m-aș putea relaxa.

Modelul meu de carieră sunt și părinții mei care m-au susținut și mă vor susține în continuare. Însă modelul mai important nu a fost nimeni altcineva decât doamna dirgintă, prof. Țugurlan Elena Zoe. Dumneaei este cea care mi-a arătat frumusețea matematicii. Chiar dacă dumneai este puțin mai dură cu noi, o face pentru că îi pasă și dorește ca noi să avem note mari.

La un moment dat am considerat să merg la liceul de informatică, și cred că acolo aș dori să merg, pentru că informatica este altă pasiune de a mea. Însă la un moment dat am avut tendința de a renunța, deoarece am avut un profesor în clasa a VII-a, care nu era foarte prietenos, impunând chiar o spaimă în mine atunci când aveam oră cu el. Însă am trecut peste și mi-am dat seama că nimeni și atitudinea acelei persoane față de mine nu trebuie să-mi afecteze visele și lucrurile care îmi place

să le fac, așa că voi reconsidera varianta de a merge la liceul de informatică.

Am destul de multe posibilități în carieră deoarece sunt o persoană care lucrează mult și care chiar își dă silința pentru a avea un viitor bun asigurat. Învăț și încerc să mă focusez pe matematică și română acest an, fiindcă doresc să ajung la un liceu care să fie și bun, dar care să și îmi placă, astfel încât să am o perioadă frumoasă și din care să profit de unele utilități pe care respectivul liceu îl oferă elevilor.

Posibilele licee la care doresc să merg sunt: cel de mate-info, Grigore Moisil, Costache Negruzzi și Emil Racoviță, la ultimele două fiind pe mate-info. Doresc pe mate-info, precum am precizat și mai sus, matematica este pasiunea mea, aceasta fiind și singura variantă care mi s-ar potrivi. La liceu sper să am un timp frumos, în care să găsesc și alte pasiuni pe care poate nici nu știam că le aveam, voi învăța lucruri noi pe care doresc să mi le însușesc și să nu mă las demoralizată de alți profesori sau elevi care nu știu să se comporte cu elevii sau încep să țipe la ei doar pentru o mică greșală, în cazul profesorilor și să nu-și bată joc cei din clasele mai mari de cei din clasele mai mici, în special bobocii.

Pentru a-mi putea îndeplini visul de carieră îmi voi da toată silința de a arăta că sunt capabilă și că merit anumite lucruri, pe care unii le iau pe nedrept sau profită de alți. Însă va fi prea târziu când își vor da seama că ce au făcut nu le va aduce niciun avantaj, urmând să piardă enorm de multe lucruri. Comparat cu o persoană care nu "trișează", care se chinuie și muncește non-stop pentru a-și atinge obiectivul, aceasta va avea de câștigat deoarece lumea îi va vedea munca și efortul depus, astfel încât va avea numai lucruri bune de câștigat.

De aceea eu aleg să fiu al doilea tip de persoană, fiindcă nu fac munca strict pentru alții, o fac și pentru mine și pentru dezvoltarea mea personală. Viitorul și cariera sunt foarte importante pentru mine, însemnând că voi face tot ce-mi va sta și îmi stă în putere pentru a-mi avea viitorul asigurat. Având viitorul asigurat, va însemna că voi avea un loc de muncă care îmi va place, care va fi bine plătit și din care voi avea de câștigat noi experiențe.

Peste 10 ani sper că voi fi o femeie împlinită, cu tot ceea ce doresc să fie ușor de accesat pentru mine, având abilitățile necesare în primul

rând pentru a putea obține acel bun. În acești 10 ani, până când voi ajunge la vârsta de 24 de ani, voi trece prin multe experiențe din care voi avea de învățat și voi afla lucruri pe de o parte interesante, dar și importante, astfel încât voi ști cum să procedez în anumite situații. Voi avea un loc de muncă, sper pe acela care îl doresc, sau poate încă îmi voi continua studiile, având un part-time job. Sincer să vă spun nu m-am gândit chiar așa de mult în viitor, pentru că doresc să trăiesc clipa acum, în prezent, de ce? Pentru că viitorul poate aștepta, prezentul nu, iar noi ca oameni, e precum o responsabilitate să profităm de prezent, să ne imaginăm viitorul și să ne aducem aminte de clipele din trecut, cele care ne îmbogățesc minte cu amintiri mai frumoase, sau mai puțin plăcute, însă în acea adunătură de amintiri se regăsește persoana noastră cea care suntem cu adevărat, acea parte pur și simplu rebelă, în sensul bun al cuvântului, amuzantă și foarte interesantă parte, personalitatea noastră pe care o arătăm persoanelor în care ne încredem cel mai mult, mai ales celor cu personalitate asemănătoare.

Interviu cu viitorul meu

Busuioc Delia Alexandra,
Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Iași

Încă de pe acum îmi doresc să urmez o carieră într-un domeniu care mă pasionează și în care simt că pot aduce o contribuție semnificativă. Printre opțiunile care mă atrag cel mai mult se numără psihologia, educația și designul interior. Alegerea finală va depinde de experiențele pe care le voi acumula, de oportunitățile care mi se vor ivi și de cum voi evolua ca persoană. Important este să îmi găsesc un drum care nu doar să-mi ofere stabilitate, ci și să-mi permită să mă dezvolt și să îi ajut pe cei din jurul meu.

Sunt o persoană ambițioasă și determinată, iar dorința mea cea mai mare este să demonstrez că pot reuși, atât mie însămi, cât și celor care poate nu cred în mine. Am învățat din experiențele mele că perseverența și încrederea în sine sunt esențiale pentru a-ți atinge obiectivele. Îmi place să am grijă de copii, să îi ascult și să îi sprijin, pentru că știu cât de important este să ai pe cineva alături în momentele de nesiguranță. În același timp, mă atrage enorm ideea de a crea spații frumoase și armonioase, de a transforma locurile obișnuite în adevărate refugii de liniște și inspirație. Cred că fiecare detaliu dintr-un ambient poate influența starea de spirit a unei persoane, iar ideea de a contribui la acest aspect mă entuziasmează.

Familia mea joacă un rol esențial în parcursul meu profesional. Părinții mă susțin necondiționat, oferindu-mi încredere și libertatea de a explora domeniile care mă atrag. De asemenea, doamna mea profesoară de Educație Socială și câțiva prieteni apropiați mă încurajează să îmi urmez pasiunile și să cred în potențialul meu. Uneori, inspirația vine din cele mai neașteptate locuri: de exemplu, pasiunea mea pentru gătit și dorința de a deveni bucătar-șef au fost influențate de un băiat pe care îl admir pentru ambiția sa de a lucra în domeniul

gastronomiei. Fiecare experiență pe care o trăiesc îmi conturează mai bine aspirațiile și mă ajută să înțeleg ce îmi doresc cu adevărat de la viitor.

Pe lângă interesul meu pentru copii și educație, am descoperit că am o mare pasiune pentru design și decorare. Încă din copilărie mi-a plăcut să creez aranjamente, să reimaginez spațiile din jurul meu și să mă joc cu culorile și texturile. Am fost mereu fascinată de cum un detaliu mic poate schimba complet atmosfera unei încăperi. Recent, am reușit să îmi vopsesc singură unul dintre pereții camerei mele, iar acest lucru mi-a oferit o satisfacție enormă. Simt că aceste abilități, combinate cu dorința mea de a ajuta oamenii, pot contribui la alegerea unei cariere care să îmi aducă atât împlinire personală, cât și profesională.

Pentru a-mi atinge obiectivele, știu că este nevoie de muncă, dedicare și învățare continuă. Vreau să îmi perfecționez abilitățile, să exersez mai mult, să studiez psihologia dezvoltării copilului, să îmbunătățesc tehnicile de design interior și să îmi exersez creativitatea prin desen. În plus, îmi doresc să explorez oportunități care să îmi permită să ajut mai mulți oameni, fie prin consiliere, fie prin crearea unor spații în care să se simtă în siguranță și confortabil.

Dacă mă gândesc la viitor, mă văd peste zece ani încă implicată în procesul de învățare, probabil studentă la facultate, pregătindu-mă pentru cariera la care visez. Știu că drumul nu va fi ușor, dar sunt convinsă că fiecare pas făcut mă va aduce mai aproape de ceea ce îmi doresc. Sper ca, în acel moment, să fi făcut deja progrese semnificative și să simt că mă aflu pe drumul cel bun spre o carieră care să mă îmlplinească atât pe mine, cât și pe cei pe care îi voi ajuta prin munca mea.

BIBLIOGRAFIE

Pecican, Ovidiu, Dictionarul celor mai bune cărți de istorie românească, Editura Cartea Românească, București, 1998.

Popescu, Andrei, Ghidul carierei de succes, Editura Universitară, București, 2015.

Stancu Ioana, 2005, „Mic tratat de consiliere psihologică și școlară”, Ed. SPER, București.

Voluntariatul-primul pas spre visul meu

Donea Andreea Alessia,
Școala Gimnazială „Elena Cuza” Iași

Sunt o fată aflată la vârsta de 15 ani, vârstă la care se apropie momentul luării unei prime decizii foarte importante în viață și anume, aceea a orientării în carieră. Deoarece se apropie finalul clasei a VIII-a, un prim pas important este acela de a analiza oferta liceală, destul de variată și de a ne contura ușor, ușor lista de opțiuni, până la finalul anului.

În acest moment al vieții, în privința orientării școlare și profesionale, ne aflăm pe un drum plin de intersecții, punct de la care pleacă multe opțiuni și trebuie să luăm decizia personală potrivită. Desigur, această decizie rezultă în urma unor analize pro și contra a opțiunilor, dar și a unei minuțioase auto-analize a ceea ce ne place, a ceea ce ne pricepem să facem.

„Mă numesc Alessia și visul meu este să devin învățătoare”. Cred că mi s-ar potrivi această meserie, deoarece sunt prietenoasă cu toată lumea, sunt o fire răbdătoare, empatică și îmi place „să fiu în lumea copiilor”.

Dar oare un vis este suficient pentru a porni la drum, când este vorba despre un subiect atât de important? Doar până la urmă ajungem să petrecem 89.600 de ore la viitorul loc de muncă într-o viață!

Iată de ce consider necesar acum să povestesc câte ceva despre interesele mele, despre hobby-uri/pasiuni, ceea ce este important pentru mine, despre ceea ce îmi place să fac la momentul acesta, cum mă pot ajuta activitățile școlare și extrașcolare, timpul dedicat pentru anumite experiențe, și, de ce nu, să încerc să îmi răspund la întrebările deloc ușoare: „Încotro vreau să mă îndrept?” sau „Care este vocația mea?”

La subsolul bisericii Romano-Catolice pe care o frecventez, tinerii cu vârste cuprinse între 14 și 25 ani poartă numele de animatori

și fac cateheza. Activitatea începe la ora 15:00 și se termină la ora 17:00. În aceste două ore se fac mai întâi câteva dansuri, apoi, cateheza ceea ce înseamnă seminarii sau prezentări PowerPoint pe anumite teme, cum ar fi o sărbătoare care se apropie și se vorbește pe acel subiect. Activitățile mai includ joculețe, ateliere, lucru manual făcut de copii. Vara se pleacă într-o excursie în afara orașului, și se organizează activități mai speciale.

La cateheză merg de când aveam 5 ani, iar momentul în care a apărut voluntariatul în viața mea, la vârsta de 13 ani, această activitate a dat o turnură și un sens important în viața mea.

La început, timp de jumătate de an am avut rolul de a-i ajuta pe ceilalți voluntari la activități, iar aceasta perioadă de asistent mi-a oferit ocazia să observ cum se lucrează ca voluntar, să învăț de la cei mai mari și cu experiență și să mă obișnuiesc în lucrul cu copiii. Cu timpul, am fost integrată la jocuri și la ateliere, pentru a învăța cum trebuie făcute anumite lucruri (ajutam cu organizarea, împărțeam foi, lipici sau alte materiale și ajutam copiii mai mici la activități).

Jumătate de an mai târziu, voluntarii mai mari mi-au dat ocazia să vin cu propriile idei de activități pentru copii. Am avut foarte multe emoții, dar faptul că îi cunoșteam pe majoritatea copiilor și pe cei din echipa de voluntari mi-a dat puterea și curajul de care aveam nevoie.

Am mai ținut câteva ateliere în lunile ce au urmat, unde am fost mai stăpână pe emoțiile mele, deoarece simțeam că primesc mai multă susținere din partea copiilor și începusem să mă atașez din ce în ce mai mult de ei. O altă experiență, la care am simțit și sprijinul colegilor voluntari, a fost atunci când am fost responsabilă de a ține un atelier la biserică, cu o grupă de copii cu vârsta între 4-7 ani. Era vorba de un grup numeros de 25 de copii, de vârste mici, însă colegii voluntari m-au ajutat.

Să fac parte din grupul de voluntari și să particip la aceste activități îmi dau sentimentul că aparțin unei comunități bine încheiate care se sprijină și se ajută reciproc.

În luna iulie, a avut loc mult așteptatul campus. Timp de o săptămână, de la 9 dimineața până la 19.00, la slujba de seară, cu o pauză de trei ore la prânz, făceam activități mult mai deosebite. Noi voluntarii ne pregătisem mult pentru campusul acesta, adunând idei

pentru jocuri și ateliere. Acest campus a durat o săptămână. Patru zile s-au desfășurat la biserică și am făcut jocuri și dintre cele obișnuite, dar și mai speciale, unul dintre ele fiind „Ce spun, copii?”. Alte jocuri pe care le-am mai avut au fost cele de societate („Nu te supăra, frate!"). Au fost niște zile în care ne-am simțit bine, ne-am distrat cu copiii, căci erau foarte amuzanți la jocuri.

Următoarele trei zile au presupus o excursie cu o cazare în afara Iașului. Cu această ocazie, a trebuit să avem grijă de copii cu deplasarea și odată ajunși acolo, la fel am avut jocuri mult mai interesante, preferatele mele fiind: „America Express” și „Neamț Express”. Pentru o parte dintre jocuri, eu am venit cu majoritatea ideilor, acestea fiind: mers șerpuit, mers pe sub mese, de făcut turn din pahare, sărit în cercuri, sărit într-un anumit mod scăriță și la final alergare rapidă. Pentru amenajarea traseelor și organizarea jocurilor am fost ajutată, aceste tipuri de activități presupun și muncă de echipă.

O altă activitate interesantă din campus a avut loc în ultima seară, când am făcut petrecere, tot în curtea interioară. Unii voluntari se ocupau de pictatul pe față, alții de făcutul tatuajelor cu sclipici, iar eu și cu alte două fete, de împletitul fetețelor.

Acum, voluntariatul ocupă un loc important în viața mea, deoarece mă ajută să cresc, îmi aduce bucurii și satisfacții.

Pot spune că acest an de voluntariat m-a ajutat în dezvoltarea mea ca persoană, la un an distanță pot afirma că am mai multă încredere în mine, simt bucurie în a petrece timpul cu copiii și a le organiza activități interactive. În ceea ce privește dezvoltarea emoțională, acum am devenit mai sigură pe mine însămi și nu mai am aceleași emoții ca la început. Alte plusuri pe care mi le-a adus voluntariatul sunt următoarele: simt că fac lucruri cu folos, am o misiune importantă, pot iniția și încuraja alți viitori voluntari, mă simt apreciată.

Doresc să susțin proba de aptitudini pentru a intra la liceul pedagogic și cu aceste experiențe simt că voi avea despre ce să vorbesc!

Decizia corectă

Mironescu Patric,
Școala Gimnazială „Elena Cuza” Iași

Mă numesc Patric, am paisprezece ani, și clar, în curând am Evaluarea Națională. Acest gând mă macină încă de pe la finalul clasei a VII-a. Dar adevărata întrebare este la ce liceu și la ce profil voi merge.

De când eram în clasele primare am participat la multe concursuri, însă cele mai bune rezultate le-am avut la română. Așadar, când eram mai mic eram convins că o să merg la filologie, sau cel puțin la un profil uman. Apoi, lucrurile au luat o altă întorsătură.

Anul trecut în mod special, toată lumea pe care o cunoșteam îmi sugera să merg la un profil real. Argumentul lor principal era că matematica mă ajută să-mi dezvolt mintea mult mai bine, fiindcă această materie îmi structurează creierul și mă ajută să iau deciziile logic. Un alt argument era că din partea de profil real am mai multe posibilități, lucru pe care îl aprob. Pe partea umană, posibilitățile nu sunt la fel de numeroase precum sunt la profilul real. Dacă ai terminat spre exemplu filologia, poți deveni profesor și ... cam atât. Asta dacă nu ai o revelație și decizi că vrei să intri spre exemplu la o facultate de inginerie. Dar asta necesită multă muncă și pregătire în plus. În schimb, dacă termini spre exemplu liceul cu profil mate-info poți să intri, cu mai puțină pregătire, la o facultate de informatică, la o facultate de mecanică sau chiar la medicină.

Așadar, în clasa a VII-a eram convins că voi merge la un profil real, și anume științe ale naturii fiindcă îmi plăcea în mod special biologia.

Până când, prin al doilea modul, am realizat că biologia, fizica și chimia nu mai sunt la fel de frumoase precum erau anul trecut. Atunci mi-am pus întrebarea „Oare sunt capabil să merg la un astfel de profil” și răspunsul încă încerc să-l afl.

Anul acesta am început să observ cât de mult îmi place româna, prin testele de antrenament pentru evaluare. Nota mare de la simulare a fost confirmarea că mă pricep foarte bine la română. Un mare factor în această descoperire îl are și fostul meu profesor de la clasă, actualul de la pregătire, care prin limbajul, atitudinea și determinarea sa, mi-a demonstrat că limba și literatura română este cea mai frumoasă și mai specială materie.

În final, decizia nu este una definitivă, dar dacă va fi să aleg cu inima, și nu cu scop profesional, sunt foarte sigur că voi merge la un liceu bun, pe profil filologie.

Inteviu cu viitorul meu

Adumitroaei Bianca,
Școala Gimnazială Larga Jijia

Bună! Mă numesc Bianca-Elena. Sunt o fetiță din clasa a VII-a B și vârsta pe care o port acum este de 13 ani. Îmi place să mă plimb. Sunt o fire mai nervoasă, prietenoasă, amuzantă, tupeistă și câteodată îmi place să dau contre.

Obiectivele mele în carieră sunt să dau examenul din clasa a VIII-a, să dau la un liceu foarte bun. După vreau să intru la facultate pentru a ajunge polițistă. Știu că este greu, dar îmi doresc mult acest lucru. Pasiunea de a ajunge polițistă este de la 11 ani și acum în prezent îmi place să mă uit la clipuri despre „cum să mă pregătesc pentru visul meu”. Când eram mai mică îmi plăcea să alerg și să fac din propria mea imaginație trasee. Acum am crescut și nu mai pot să fac.

Îmi doresc o casă la țară cu multe animale și un partener de viață dedicat, care să lucreze în domeniul afacerilor. Deși îmi place ideea de a fi educatoare pentru copii, mă concentrez pe poliție, pentru că simt că asta mă definește. Familia mea m-a încurajat mereu să aleg ce îmi place, fără presiuni.

Pentru a reuși, mă bazez pe învățat constant, pe sfaturile oamenilor experimentați și pe căutarea de informații online despre școli și facultăți. Cred în puterea gândirii pozitive: chiar dacă uneori am dubii, știu că perseverența mă va ajuta. Eu nu știu cum voi proceda să-mi îndeplinesc visul mult visat, dar cu încredere în bunul Dumnezeu o să pot să mi-l îndeplinesc.

Pot să învăț mult, să mă pregătesc din timp și să vorbesc cu oamenii apropiați care să mă încurajeze și să mă îndrume cu un sfat bun.

Pentru mine dacă o persoană dragă îmi dă un sfat este ceva ce o să țin minte toată viață.

Peste 10 ani, mă văd absolventă de facultate, lucrând în poliție, într-o casă liniștită, alături de cineva iubitor. Vreau să fiu puternică ca mama mea, organizată și fericită. Chiar dacă unele lucruri nu vor merge exact cum plănuiesc, rămân optimistă.

Totul va fi bine în viitorul meu.!

Inteviu cu viitorul meu

Buinceanu Nicoleta,
Școala Gimnazială Larga Jijia

După ce voi da examenul în clasa a VIII-a, aș vrea să intru la un liceu de arte. În viitorul meu mă văd progresând cu pasiunea mea pentru desen, ajungând din ce în ce mai pricepută. Pe lângă desen, îmi place enorm să dansez street dance. Mi se pare un mod distractiv de a-mi petrece timpul și exprima emoțiile în diferite moduri și mișcări de dans.

În afară de dans și desen mă pasionează mult și gândul de a deveni ghid de muzeu. Mi-ar face plăcere să conduc grupuri de vizitatori și să le explic istoria și semnificația exponatelor, să mă informez despre diferite obiecte de antichitate, să învăț să adaptez informațiile în funcție de tipul de public (copii, adulți, turiști și străini). Pentru a deveni ghid muzeal voi avea nevoie de studii, cunoștințe solide despre patrimoniul muzeului și abilități de comunicare și vorbit în public. Profilul ideal pentru mine este cel cu profil uman sau de turism și servicii, unde pot învăța despre istorie, artă și comunicare.

Un astfel de liceu îmi va oferi baza teoretică necesară pentru a înțelege patrimoniul cultural și istoric, dar și oportunități de practică, astfel încât să-mi dezvolt abilitățile de ghid.

Pe lângă studiile liceale, voi continua să îmi perfecționez cunoștințele despre artă și istorie, vizitând muzee, citind cărți de specialitate și urmărind documentare. De asemenea, voi participa la activități extracurriculare cum ar fi cluburi de dezbateri sau ateliere de storytelling, pentru a-mi îmbunătăți abilitățile de a povesti și a capta atenția unui public.

După terminarea liceului voi urma o facultate de istorie, științe muzeologice sau de turism, unde voi aprofunda cunoștințele despre patrimoniu și managementul muzeelor. În paralel, voi încerca să obțin stagii de practică într-un muzeu, astfel încât direct de la profesioniști voi

învăța cum să ghidez vizitatorii și să creez experiențe memorabile pentru aceștia. Practica este esențială deoarece doar interacționând direct cu vizitatorii voi învăța să le captez atenția și să le ofer o experiență educativă plăcută. Toate aceste etape mă vor ajuta să mă pregătesc pentru cariera mea și să devin un ghid de muzeu pasionat, capabil să transforme fiecare vizită la muzeu într-o adevărată călătorie prin timp și artă.

O a doua variantă a viitorului meu ar putea fi legată de pasiunea mea pentru desen, transformând-o într-o carieră artistică. Întotdeauna am considerat arta un mod unic de a mă exprima, de a transmite emoții și idei într-un mod vizual. Această pasiune ar putea deveni mai mult decât un hobby, evoluând într-o profesie care îmbină creativitatea cu munca practică.

Pentru a-mi atinge acest obiectiv, aş alege un liceu cu profil artistic, unde aş putea învăța nu doar tehnici de desen, ci și pictură, sculptură, grafică sau design. Un astfel de mediu mi-ar oferi șansa de a-mi dezvolta talentul, de a mă experimenta cu diferite stiluri și materiale și de a învăța de la profesori și colegi pasionați de artă. Mai mult, învățând despre istoria artei aş putea înțelege mai bine evoluția stilurilor artistice și influențele marilor maeștri asupra artei contemporane.

Mă pricep mai bine la schiță decât la culoare și pictură, deoarece desenul în creion îmi oferă mai mult control asupra detaliilor și contururilor. Îmi place să redau expresivitate prin linii, umbre și texturi, fără a fi nevoită să mă concentrez pe amestecul de culori sau pe tehnicile de pictură. Schițatul îmi permite să surprind rapid ideile și să creez compoziții spontane, fără să îmi fac griji că trebuie să respect anumite reguli cromatice. În plus desenul monocrom mă ajută să mă concentrez mai mult pe proporții, anatomie și perspective, elemente esențiale în orice formă de artă vizuală. Prin schițe pot experimenta mai ușor cu stiluri și teme diferite fără presiunea de a obține un rezultat final perfect finisat. În timp ce pictura necesită răbdare pentru a combina culorile și a aștepta uscarea straturilor, schițarea îmi oferă libertatea de a desena oricând și oriunde, capturând rapid idei și emoții.

De asemenea, schițarea este o bază importantă pentru orice formă de artă vizuală, fie că este vorba de ilustrație, design grafic sau chiar sculptură. Faptul că mă simt mai confortabilă în această tehnică

îmi poate oferi un avantaj dacă aleg să mă specializez în domenii precum concept art, benzi desenate sau arhitectură, unde schițele rapide sunt esențiale pentru dezvoltarea unui proiect. Chiar dacă nu mă pricep așa de bine la culoare și pictură, îmi doresc să îmi îmbunătățesc aceste abilități experimentând treptat cu tehnici de umbre, acuarele sau artă digitală. Astfel, voi putea adăuga un plus de expresivitate desenelor mele și voi avea mai multe opțiuni pentru a-mi exprima ideile artistice.

Deși încă nu sunt o expertă în streetdance, sunt foarte pasionată de această formă de dans și vreau să învăț mai multe. Streetdance-ul mi se pare o modalitate unică de a mă exprima prin mișcare, având libertatea de a improviza și de a comunica prin ritm și energie. Deși nu am multă experiență încă, simt că dansul ar putea adăuga un alt nivel de creativitate pasiunilor mele, inclusiv dansului și interesul meu pentru istorie și arhitectură.

Peste 10 ani mă văd lucrând ca ghid de muzeu, dar într-un mod inovativ și creativ. După ce voi termina liceul și facultatea, îmi voi continua dezvoltarea în domeniul artei și al istoriei, dar și al dansului. Vreau să devin un ghid de muzeu care nu doar transmite informații, dar crează o experiență interactivă și memorabilă pentru vizitatori. Mă imaginez combinând pasiunea pentru desen cu istorii vizuale sau poate organizând ateliere de artizanat inspirate din diverse perioade istorice. În același timp, streetdance-ul ar putea adăuga o dimensiune dinamică tururilor muzeale unde vizitatorii să experimenteze mișcarea și ritmul ca formă de a înțelege și aprecia arta și istoria.

Vreau să fiu un ghid de muzeu care nu doar că răspunde întrebărilor vizitatorilor, dar îi și inspiră să aprecieze mai profund patrimoniul cultural, făcându-l mai accesibil și mai atractiv. În această carieră, voi continua să cresc și să mă dezvolt ca persoană integrând pasiuni diverse și creând o legătură autentică între artă, dans și istorie. Mă văd reușind să transform fiecare vizită într-o experiență captivantă, aducând arta la viață prin mișcare, desen și povestiri interactive.

O introspecție din perspectiva viitorului

Botta Giovanni,
Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași

Când eram mai mic, îmi închipuiam că voi putea să ajut omenirea în tot felul de domenii și voi contribui semnificativ la dezvoltarea sa: poate voi munci ca un astronaut ce descoperă și cercetează tainele Universului, sau voi fi un polițist care luptă pentru dreptate și justiție. În prezent, am ajuns să mă centrez pe un domeniu care îmi potențeze aptitudinile și pe care îl consider chiar esențial în clădirea viitoarei societăți umane: domeniul matematicii și al informaticii. Mai exact, sunt interesat în programare software.

Am ales acest domeniu datorită abilităților și capacităților mele care se desprind dintr-o introspecție: sunt o persoană echilibrată și organizată, care îndeplinește toate sarcinile la timp; sunt întotdeauna dornic de cunoaștere și reușesc să mă adaptez unor situații cu ușurință; pot să descifrez și să vizualizez într-un mod eficient anumite probleme pentru a obține soluția. Toate aceste calități îmi conturează sistemul cognitiv și consider că sunt mai ales folositoare în domeniul informaticii, unde este necesar să privești lucrurile într-un mod aparte.

Perioada adolescenței este acompaniată de precauție și hipersensibilitate, unde gândirea unui tânăr poate fi alterată și deviată din doar câteva cuvinte. Performanța deosebită la școală, îndeosebi în matematică și științe, îmi reamintește că sunt capabil să urmez acest drum în viață. Am prieteni devotați care mă sprijină și cu care împărtășesc un interes comun în domeniul matematicii și informaticii, care îmi permit să discut despre viziunea mea și să îmi dezvolt gândirea critică.

O personalitate care mă inspiră este Steven Hawking, care în ciuda problemelor cu care s-a confruntat din cauza condiției medicale,

a reușit să își atingă scopul și să devină renumit pentru realizările sale. Și-a construit propriul calculator la vârsta de doar șaisprezece ani, a scris numeroase cărți științifice, a predat matematică la Universitatea Cambridge, iar aceste lucruri și multe altele reflectă dedicația pe care a avut-o.

În orașul Iași, există diverse instituții și centre educaționale care promovează domeniul matematică-informatică. De pildă, există liceul de informatică “Grigore Moisil”, dedicat tinerilor care își doresc să urmeze acest traseu. Obiectiv vorbind, sunt multe oportunități care oferă șansa de a continua cu aceste interese: cluburi de robotică, centre de cercetare experimentală etc.

Pentru a-mi îndeplini acest vis, am o listă de activități pe care le parcurg: urmăresc podcasturi cu oameni de succes care au ajuns să termine studiile și să lucreze cu meserii în acest domeniu și mă informez despre experiențele lor; citesc despre beneficiile de conjunctură și dificultățile pe care le aduce meseria. Consider că aceste preocupări mă ajută să mă clarific și să îmi formez obiective realiste.

Viitorul este un concept vag, misterios și uneori înspăimântător. Peste 10 ani nu voi ști cu exactitate cine voi fi și unde o să ajung, dar cu siguranță vor fi schimbări și o să fiu diferit de identitatea și gândirea pe care le am acum. Domeniul matematică-informatică, ca orice alt domeniu, necesită timp și răbdare, pasiune și multă muncă. În zilele noastre, ființa umană este centrată pe consumerism și uită că adevărata existență presupune trăirea în armonie cu sine și interesele sale, acceptarea realității cu care se confruntă.

BIBLIOGRAFIE

Stephen Hawking, O Mai Scurtă Istorie A Timpului, Editura Humanitas, 2015
Daniel Z. Lieberman, Michael E. Long, Dopamina, Editura Publica, 2019
Martin Rees, Despre Viitor. Perspectivele Umanității, Editura Polirom, 2019.

Privind în oglinda timpului ...

Gîtu Victoria,
Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași

De cele mai multe ori, când mă gândesc la viitor, mă gândesc la mine și cum o să ajung eu peste vremuri. De exemplu, mă visez într-un film, acest lucru fiind ceea ce îmi doresc eu mai mult.

Aș vrea să ajung o persoană care face ceea ce îi place și simte, dar și să ajungă acolo unde vrea. Nu pot să știu cât de departe o să ajung, dar știu că vreau să fiu fericită, să am parte de prieteni buni, o viață bună, și, mai ales, să simt că am realizat ceva. Vreau să călătoresc cât mai mult, deoarece lumea care ne înconjoară e așa de spectaculoasă și ar fi păcat să nu vizitez măcar o parte din ea; aș mai dori ca peste câțiva ani să îmi amintesc de persoanele, de evenimentele, de experiențele și de toate momentele plăcute pe care le-am petrecut. Eu simt că așa voi fi în viitor, deși, pe parcurs, voi mai „lucra” la încrederea în mine și în abilitățile mele.

Cariera este un factor important din viața noastră și încă nu sunt decisă ce voi alege. Știu că am mai multe opțiuni, dar actoria, și tot ce presupune acest domeniu, îmi este cea mai dragă. Îmi place să exprim emoții și povești prin roluri sau personaje și mi-ar plăcea să am ocazia să fac asta în fața camerei. Dacă voi reuși cu adevărat în acest domeniu, aș fi bucuroasă să fiu respectată și cunoscută pentru munca mea. Cu siguranță va fi un drum lung, greu dar cu roade frumoase! Obiectivele proprii vor fi îndeplinite datorită calităților mele, deoarece mă mobilizez și integrez destul de repede în grupuri și situații noi; văd adesea partea bună a lucrurilor, îmi place să comunic. De asemenea, atunci când îmi propun un scop mă străduiesc să îl realizez, iar când am ceva mai dificil de executat încerc de muuulte ori înainte să mă dau bătută.

Traseul meu poate fi influențat de exemplele de actori sau actrițe care nu s-au grăbit, au muncit din greu și au ajuns unde și-au propus în

cele din urmă. Cu siguranță m-ar influența și părinții, deoarece îmi dau sfaturi și mă încurajează în ceea ce fac.

Dar, până să ajung la această opțiune de carieră, m-am mai gândit că aș putea fi însoțitoare de bord, pentru că încă de mică îmi plăcea asta și mereu am fost fascinată de această meserie. Este o profesie care îmbină munca și călătoria, ceea ce este foarte atractiv pentru mine.

În timpul liber, iubesc să îmi decorez camera și să caut sau să creez lucruri care ar putea să o facă un loc mai confortabil, relaxant, care să mă inspire și ajute să concep sau să creez planuri noi. Pe lângă acest lucru, mai iubesc să descopăr moda și să află ceea ce este actual, ce a fost cândva sau ce revine în garderobeale oamenilor, să află ce sfaturi ne propun specialiștii cu experiență ca să ne îmbunătățim stilul. De asemenea, sunt interesată de ce se presupune că se va întâmpla cu moda în viitor și cum va evolua aceasta, ce informații despre modă mai puțin cunoscute pot să descopăr, ce elemente de bază ar trebui să avem despre stilul nostru vestimentar ca să putem crea, mai apoi, ținute frumoase, simple, elegante și să rămânem prezentabili și să transmitem o impresie bună. Acest lucru mă duce cu gândul la faptul că jurnalismul în modă ar mai putea fi o alegere pentru viitoarea mea meserie. Desigur, am nevoie pentru asta de creativitate, idei noi, cunoștințe bune în sfera aceasta, ca să știu despre ce este vorba atunci când scriu un articol despre o piesă vestimentară. Eu consider că noi, adolescenții, putem avea stilul nostru chiar dacă există anumite limite pentru vârsta noastră, ceea ce este normal.

Fiind o persoană sociabilă, mereu dispusă de a descoperi lucruri și experiențe noi, cred că a participa într-un proiect al programului FLEX, în timpul liceului, îmi va oferi ocazia să petrec un an întreg într-un stat din America. De asemenea, când voi studia într-o facultate voi avea oportunitatea de a participa și la programe Erasmus+, ceea ce presupune că voi avea ocazia de a pleca într-un oraș din Europa și voi putea studia acolo pentru o anumită perioadă. Conceptul de a fi un student de schimb, dar și programele care oferă aceste oportunități mi se par foarte interesante și captivante, deoarece îmi pot face prieteni cu care voi ține legătura chiar și după eventualul an de studii și nu numai.

Însă, în viitorul meu mai îndepărtat, când cel mai probabil rolul meu de elev sau student va fi luat sfârșit, aș dori să îmi iau o „vacanță”

în care voi cutreiera lumea pentru mai mult timp. În acea perioadă, cel mai probabil, voi avea un job de la distanță care să îmi permită să fac asta. Călătorind voi vedea locuri noi, dar și persoane noi, așa că printre ele ar putea fi și un viitor partener cu care îmi voi continua drumul, creând apoi o viitoare familie.

Îmi doresc să îmi dezvolt și mai mult valorile fundamentale, deoarece consider că ele sunt importante în viața oricărui om. Unele, pe care deja le stăpânesc puțin mai mult, se referă la faptul că îmi place să ajut atât oamenii, cât și animalele, să fiu creativă și să creez, să descopăr lucruri noi. Respectul, onestitatea, empatia, responsabilitatea și perseverența sunt valori cultivate de familia mea. Cum fiecare dintre noi are calități mai proeminente, are și anumite minusuri: pentru mine ar fi că, uneori, vorbele rele ale unora chiar mă pot pune pe gânduri despre alegerile pe care urmează să le fac, sau chiar mă pot descuraja; că nu mereu îmi spun opinia sinceră care deseori poate fi mai bună, ci o țin pentru mine.

În drumul meu spre viitor voi întâmpina diverse provocări, care pe mine mă vor motiva să îmi îmbunătățesc felul de a proceda. De fiecare dată când voi întâmpina o barieră, îmi voi aminti că fiecare pas mic mă aduce mai aproape de visurile mele. Poate uneori voi simți îndoieli, dar știu că lucrurile bune vin cu răbdare și muncă. Nu voi uita că părinții și bunicii mereu mi-au dat sfaturi și că le sunt extrem de recunoscătoare, m-au educat și învățat să apreciez ceea ce am, iar dacă nu, să muncesc pentru ceea ce vreau să am, să am respect pentru persoane, să iert atunci când cineva face o greșală, dar să îi și învăț ceva folositor din asta; să nu fiu naivă când aud de provocări, să am îndoieli, și să mă gândesc de multe ori înainte să zic „da” la ceva.

Așadar, pentru a ajunge cineva în viață, voi munci din greu, consistent, chiar dacă vor fi pași mici, deoarece cu motivație și perseverență eu cred că oricine poate reuși. Voi cere sfaturi și nu voi lăsa întrebările să treacă pe lângă mine, doar curiozitatea o voi lăsa să mă cuprindă.

Interesele mele se pot schimba până voi crește, dar asta e ceea ce mă definește acum.

Pași spre viitor

Miron Larisa-Natalia,
Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași

Noi, copiii, tindem să visăm cu ochii deschiși la o viață perfectă, cu un viitor care să ne aducă satisfacții atât pe plan personal, cât și profesional. Cariera se formează doar prin muncă, speranțe și ambiție. Fiecare copil are visele și pasiunile sale.

Deși în ochii mei sunt doar o fată timidă, asta nu mă oprește să muncesc pentru ca visele mele să devină realitate. Gândesc măreț, mă văd în viitor împlinită cu jobul pe care mi-l doresc. Dumnezeu m-a înzestrat cu voce de soprană. Cânt de când mă știu; fiecare notă, muzica pe care o cânt face parte din mine și asta este singurul lucru ce mă liniștește. Îmi doresc să ajung soprană, să cânt pe marile scene din țară și din străinătate. Poate în opinia altora nu sunt un copil ca toți ceilalți ... sunt un copil care își dedică tot timpul pentru studiu.

Din păcate, în generația noastră, să muncești pentru visul tău te face automat un copil ... paranormal. Jocurile și distracția sunt pe primul loc, iar tot ce are legătură cu altceva te face plictisitor și ciudat.

Să revenim la povestea mea, în care mama a fost și este singura persoană care a crezut de la început în visele mele și face tot ce îi stă în putere să mă ajute, ca tot ce-mi doresc să devină realitate. Ea mi-a deschis calea spre studiul muzicii înscriindu-mă la cursuri de pian, canto, cor și operă. Programul meu zilnic poate fi destul de solicitant uneori pentru că la toate aceste activități intru în rolul de elev, învățând.

Suntem generația în care părinții încă își pun amprenta pe viitorul copiilor, fără a le păsa prea mult de dorințele sau de visele lor. De când ești mic părinții aleg în locul tău și, pe măsură ce timpul trece, majoritatea dintre ei nu renunță în a lua decizii în locul tău. Când va veni momentul să-ți alegi liceul, profilul, părinții vor încerca să te convingă să accepți varianta dorită de ei. Foarte mulți copii renunță la

alegerile lor pentru a le face pe plac părinților și pentru a-i face mândri, crezând că este singura opțiune pentru a reuși în viață.

Din fericire, mă număr printre copiii cu părinți înțelegători, care își susțin copiii în tot ce-și doresc ei să facă, cât timp asta le aduce fericire.

Când eram mică încercam să-mi scot talentul la iveală și, de câte ori aveam ocazia, cântam, dorind ca cei care mă auzeau să mă aprecieze. Spre dezamăgirea mea oamenii din jurul meu îmi tăiau aripile încercând să mă facă să cred că muzica nu este pentru mine. Râdeau de visele mele de a deveni o celebritate adevărată și mă descurajau în tot ceea ce făceam. Deși mi s-au pus bețe în roate, nu am renunțat să muncesc pentru ceea ce-mi doream. La început când îmi era mai greu doar mama și profesorii au crezut în mine, dar, pe parcursul evoluției mele, oamenii care mă descurajau au început să mă laude și să mă aprecieze, oferindu-mi aplauze și admirație.

Totuși, anii copilariei mele timpurii, au fost cei mai frumoși ani din viața mea, au fost anii în care stăteam cu orele alături de bunica mea, îi cântam, citeam Biblia, compuneam poezii. Bunica mă asculta cu bucurie în ochi și își dorea să mă poată vedea cântând pe scenele operei. Din păcate bunica nu a mai apucat să mă vadă așa cum și-a dorit mereu, iar asta m-a motivat să fac tot ce-mi stă în putere să ajung acolo unde și-a dorit ea să mă vadă. Când mi se face dor de ea cânt cântecele ei preferate și rostesc cu voce tare promisiunea că nu voi renunța niciodată, sperând că ea mă va auzi, oriunde s-ar afla.

Chiar dacă sunt doar la vârsta adolescenței, viața m-a pus la încercare de câteva ori făcându-mă să cred că nu mai are nici un rost să merg mai departe. Toată durerea mea am transformat-o în artă, scriu poezii, compun piese despre tot ce am pe suflet. Sufletul meu de copil și-a dorit o viață ca-n povești, cu părinți iubitori, prieteni în care poți avea încredere, bucurii mici și liniște sufletească. Nu a fost chiar așa cum mi-am dorit, am închis ochii și am trecut mai departe deși sufletul meu era aproape gol și serile au ajuns triste și pline de lacrimi.

Am ajuns la concluzia că „muzica este viața mea”, pentru că în toate piesele pe care le cânt pun suflet și pasiune, râd și mă relaxez și simt că asta îmi aduce fericirea mea de zi cu zi. Deși încep să înregistrez mici succese în lumea muzicii, colegii, sau unii dintre așa zișii mei

„prieteni” mă descurajează ori de câte ori au ocazia. Cu toate acestea, am ajuns la nivelul în care răutățile lor să nu mă mai afecteze, sunt sigură pe mine și pe ceea ce pot, deci nimeni și nimic nu mă mai poate trage acum în jos. Simt că plutesc într-o lume în care nimeni nu mă poate judeca, în care lumea mă înțelege, sunt doar eu cu visele mele, cu durerile mele și cu toate lucrurile care îmi aduc liniște. Nu îmi este ușor să merg pe cărarea viitoarei mele cariere, având un program care mă poate epuiza atât fizic, psihic cât și moral. În zilele cu spectacole importante, după școală, merg la ore de canto, pian, cor, operă, mănânc ce apuc, apoi plec la spectacol, care, de cele mai multe ori, se termină târziu. Apoi îmi fac temele, învăț, dorm câteva ore, iar a doua zi o iau de la capăt.

Întrebarea pe care majoritatea adolescenților o primesc este „Unde te vezi peste 10 ani?”

A venit momentul să răspund și eu la această întrebare. Peste zece ani mă văd terminând facultatea pe care mi-o doresc (Conservatorul), vreau să fiu independentă, să îmi găsesc job-ul pentru care mă pregătesc. Muncesc zilnic și voi face asta în continuare pentru a reuși să-mi îndeplinesc visele.

Nu renunța niciodată, adu-ți aminte de toate visele tale și fă-le realitate!

Nu te opri din visat, nu te opri din drum și niciodată nu te întoarce înapoi! Îmi spun iar și iar.

Ce a rămas în trecutul tău nu este pierdut, este acolo pentru a putea trece la pasul următor din viața pe care urmează să o parcurgi. În momentele în care răul te cuprinde și te face să crezi că acolo ar trebui să te oprești, adu-ți aminte pentru ce, sau mai bine spus, pentru cine lupți. Prin tot ce faci îți vei da seama că lupta asta este de fapt între tine și propria ta personalitate și te face să gândești negativ, împotriva ta. Dar în acele momente trebuie să te ridici, să te scuturi de praf, să mergi mai departe pentru că viața ta în niciun caz nu se va termina acolo, sau, să îți spui, așa cum mă încuraja pe mine bunica spunându-mi că „soarele va răsări și mâine, și poimâine indiferent dacă vei da greș”.

În viață trebuie să ții cont și de părerea aproapelui tău, căci nu este singurul care îți vrea binele cu adevărat. Tot felul de oameni vor încerca să te tragă în jos, îți vor ruina visele pentru a-ți pierde încrederea

în tine. Cât timp tu îți dorești ceva cu adevărat nimeni și nimic nu trebuie să te facă să renunți la ceea ce vrei să faci în continuare.

Sper ca munca și pasiunea să mă ajute în viitorul pe care eu mi-l doresc și să îmi asigure fericire și liniște în anii ce vor urma.

Viitorul poate fi și trecut...?

Penișoară Andrei,
Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași

Ce-ar fi dacă ... în loc să încep cu viitorul, voi începe cu trecutul?

Fără trecut nu există viitor, așadar am să încep cu ce e cel mai important, și anume, cu vârsta copilăriei mici. Voi încerca să mă prezint pe etape, de când eram mic până în prezent.

Când eram mic, îmi doream ca toată viața să stau afară, în grădină, deoarece iubeam să fiu în aer liber căci era așa de frumos! Și îmi amintesc că, o dată, pe la 2-3 ani, m-am dus afară, lângă un pom, un măr, care avea doar un singur fruct. M-am așezat ca să-l aștept să cadă. Au trecut cam 5-6 minute, apoi a căzut. M-am uitat la el, m-am apropiat și i-am zis: „Mulțumesc, măr!”. Pe atunci voiam să aflu tainele naturii. Părinții mei au început să râdă, dar eu nu îmi dădeam seama de ce. Acum, și mie îmi vine să râd când mă gândesc la asta.

Cred că următoarea dată când mi-am schimbat viziunea despre viitor a fost pe la 5-6 ani. Îmi doream să fiu polițist, deoarece îmi plăcea să alerg după hoți sau să trag cu pistolul (doar pentru intimidare). Dar cel mai important lucru era că puteam să mănânc gogoși. Nu vreau să minimalizez rolul polițiștilor, care fac o slujbă foarte importantă pentru comunitatea noastră, dar chiar credeam că polițiștii pot mânca oricât de multe gogoși doreau. Și nici tatăl meu nu m-a ajutat să înțeleg că nu este așa. El fiind polițist, eu credeam că de aceea acasă face niște gogoși foarte bune.

Dar totul s-a schimbat când, pe la 7-8 ani, am zburat cu avionul pentru prima dată și mi-a plăcut atât de mult sentimentul acela! Sentimentul acela este foarte puternic, când simți că poți face orice, că poți zbura în locuri în care nimeni nu ar putea ajunge. De aceea am ales să fiu pilot, pentru că așa aș putea vedea toată lumea și aș putea să mă

bucur de priveliști, dar mi-am dat seama că ar fi greu să stau treaz 24 de ore, de exemplu.

Apoi am început să desenez în timpul liber și acest lucru chiar mă relaxa și mă distra. Desenam frumos și drăguț, și mi-am zis că aș putea fi un artist. Doar că, la pictură, nu mă descurcam atât de bine pe cât ar fi trebuit. Chiar am crezut că pot ajunge un artist cunoscut, dar nu a fost să fie.

Mai târziu am început înotul, din dorința părinților mei. Ei spuneau că ar trebui să știu să înot. Profesorul meu, Constantin, m-a făcut un înotător foarte bun. Știu că, o dată, eram atât de bine pregătit, încât m-a introdus într-o grupă mai mare, la centrul de înot „Oxigen”, și m-a pus la muncă serioasă. Dar s-a meritat, pentru că m-a ajutat la următorul sport pe care l-am practicat: fotbalul.

Fotbalul a fost sportul pe care l-am practicat cel mai mult, adică aproximativ trei ani. Am început totul la "Steaua Magică", unde m-au învățat ce trebuie să știu și tactici foarte bune, doar că eu eram pe poziția greșită. Am avut o dispută cu profesorul, la un moment dat, pentru că eram mai mare și nu puteam să merg la meciuri oficiale. De aceea, m-am mutat la "Premier", unde îmi amintesc că erau la început. Am venit la antrenamente, apoi ei au văzut că știu ceva, așa că m-au luat la un meci amical, unde cam pierdeau, până când m-au introdus pe mine. Profesorul meu, Alin, mi-a dat șansa să joc. Nu am făcut prea multe, fiind doar fundaș, dar am adus un lucru mai important în orice sport: speranța. Dacă tot pierdem, măcar să nu pierdem fără o luptă, să știm că am dat tot ce am putut. Când colegii mei au văzut că nu renunț și ei au continuat, și din scorul 3-0 s-a ajuns la 3-1. Nu era cine știe ce, dar era important, pentru că acela a fost începutul lui "Premier 2011". Sincer, îmi lăcrimează ochii amintindu-mi. Apoi, am început să nu mai fiu scos de pe teren și meciurile erau din ce în ce mai bune.

Ce vreau eu să spun, acum la final, vreau să vă spun să nu uitați de trecut. El a fost cândva prezent, dar fără el nu veți avea viitor. Și așa, încet-încet, din experiență în experiență, îmi caut rostul și locul meu în viitor. Viitorul ... poate fi și trecut?

Cine voi fi eu?

Simion Alexandru,
Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași

Bună! Cel mai probabil ești în aceeași situație ca și mine, te gândești la ce liceu vrei să mergi, bine, asta dacă nu ești deja la liceu, ce haine noi să-ți cumperi, sau, cel mai important, ce vrei să faci când vei fi mare.

Mă numesc Alexandru, am 13 ani, sunt în clasa a VII-a și mă aflu în aceeași situație cu tine, mă gândesc zilnic ce vreau să fac când voi crește.

Uite, haide să o luăm de la început, adică de când eram copii mici. Cu toții voiam să devenim polițiști, pompieri, astronauți, doctori sau altele. Dar acum, în prezent, gândim mai critic, căutăm joburi interesante și bine plătite la care să mergem dimineața voioși, fără să ne plângem mereu că „Iar e luni ...”. E greu să găsești un job așa, dar nu imposibil.

Acum e mai diferit, deoarece descoperi mult mai multe opțiuni, unele mai interesante decât altele. Și de aceea trebuie să te gândești foarte bine până să zici „Da, asta vreau să fac!” deoarece nu poți face ceva dacă nu-ți place sau nu te pricepi. De exemplu, eu nu mă pot face pictor deoarece nu am absolut niciun talent la desen, parcă am două mâini stângi când vine vorba de desen. În fine, cred că deja te-am plictisit cu argumentele mele și vrei să afli ce aș vrea eu să devin în viitor.

Să începem cu ce fac eu mai mereu: ascult muzică, ca orice adolescent de altfel. Nu știu cum să vă explic cât de mult înseamnă muzica pentru mine, e ca un fel de terapie. Mereu când ascult muzică, în drum spre spre școală, sau dimineața, îmi dă o stare de bine și vin mai voios la școală, bine ... “mai voios”.

Muzica îți poate da o stare de bine, te poate motiva sau, în cel mai rău caz, te poate întrista. Mi se pare fascinant cum un artist îți poate

schimba perspectiva despre un lucru anume, despre o persoană sau chiar despre viață.

Deci, cred că până acum v-ați dat seama ce aș vrea să devin în viitor.

Meseria de artist în muzică implică mai mult decât doar a cânta sau a compune piese. Este o carieră complexă care necesită talent, ambiție, disciplină și o înțelegere a industriei muzicale. Și cred că aș avea câteva din acestea. Mă pricep destul de bine la rime, dar trebuie să mai lucrez la dicție deoarece mă bâlbâi destul de des, dar există loc pentru îmbunătățire.

Cred că după fiecare piesă trebuie să rămâi cu un mesaj deoarece artistul meu preferat mereu spune „Jobul meu este să-ți las un mesaj după fiecare melodie chiar dacă nu cânt despre o întâmplare reală, e ca și un film care nu e bazat pe o poveste reală, îți las mereu un mesaj”(Lil Tecca). Mesajul dintr-o piesă este foarte important deoarece nu prea ar avea sens să ascuți o melodie cu cuvinte aleatorii.

Așa că și eu, la rândul meu, vreau să transmit mesaje frumoase prin melodiile mele. Sunt conștient că va fi foarte greu să ajung cineva relevant în industria muzicală, dar nimic nu este imposibil, cu ambiție și muncă sunt sigur că voi reuși chiar dacă industria muzicală este în continuă schimbare, iar artiștii trebuie să fie flexibili, să învețe noi strategii de promovare și să își îmbunătățească constant abilitățile.

Peste 10 ani, în cel mai bun caz, m-aș vedea cântând undeva la un concert mare, vara, cu o mulțime de persoane care îmi cântă piesele cât pot ei de tare, sau colaborând cu cei mai mari artiști din viitor. Și spun cei mai mari artiști din viitor deoarece nu știm ce fețe noi vor apărea în industria muzicală, deci oricine are șansa de a deveni un artist de succes.

Eu am fost Alexandru și visul meu este să devin un artist renumit în viitor. A da, în timp ce am scris aceste rânduri ascultam muzică ... v-am spus că asta fac mereu.

În ecoul timpului, schițând drumul spre viitor

Stati Andra Ștefania,
Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași

În opinia mea, alegerea unei cariere este una foarte dificilă, în momentul în care ai pasiuni variate și te afli între două direcții diferite.

Ador să comunic cu oamenii, să lucrez organizat într-un mediu stabil, dar, în același timp îmi place creativitatea. Sunt foarte pasionată să desenez, să creez vizual, să mă joc cu forme și culori, iar moda este o altă pasiune de-a mea. Mereu îmi stilizez ținutele și mă asortez exprimându-mi personalitatea prin haine. Apreciez de asemenea să-mi organizez spațiul personal și să-mi aranjez camera astfel încât să nu fie doar ordonată, ci și estetic plăcută. Ador să adaug luminițe în orice colț al camerei mele și să creez tablouri pe care să le atașez pe pereți. Îmi place să îmi aranjez cărțile pe rafturi în ordine crescătoare pentru a arăta bine. Mă atrage foarte mult ideea de a lucra la birou, într-un spațiu bine organizat, unde fiecare zi să fie structurată și să am responsabilități clare. Îmi imaginez un birou propriu, un spațiu de lucru aranjat cu atenție la detalii, unde voi lucra la computer fizic sau în online, unde să comunic cu colegii, făcând parte dintr-o echipă.

Îmi dau seama că un astfel de mediu mi s-ar potrivi, dar, în același timp, refuz să abandonez gândul despre latura mea creativă. Sunt în continuare în căutarea drumului potrivit, dar mi-aș dori o carieră care să mă reprezinte cu adevărat, să îmi ofere atât stabilitate, cât și posibilitatea de a-mi exprima creativitatea. Aș prefera un job care să-mi permită să fiu creativă și să-mi pun ideile în funcțiune, dar în același timp, aș prefera un job bine organizat. M-aș bucura să socializez cu diferite persoane, contribuind într-un proiect cu idei, exprimându-mi liber opinia. De preferat ar fi să găsesc un domeniu care combină designul,

estetica și comunicarea. Poate o să fie într-un spațiu profesional fix sau în diferite locuri.

Sunt foarte pasionată de desen, iar asta mă duce cu gândul că poate acest talent reprezintă una dintre calitățile mele favorite, să creez și să adaug un strop de stil în tot ceea ce fac. Totodată sunt o persoană prietenoasă, care se integrează ușor, de asemenea atentă la detalii și la lucruri.

Sprijin am primit mereu de la familia mea, dar părinții mei au avut grijă să îmi ofere și perspective diferite. Unii presupun că aș avea succes într-un domeniu artistic, deoarece îmi place să desenez, alții consideră că aș putea să lucrez ca femeie de afaceri sau că aș putea să fiu polițistă, chiar dacă nu mă atrage așa de mult. Prietenii mei îmi spun mereu să-mi urmez visul. Ei mă privesc ca pe o persoană foarte sociabilă, vorbăreță și întotdeauna interesată de cum arăt. Eu presupun că domeniul potrivit ar fi unul unde comunicarea este pe primul loc. Opțiunile mele care îmbină toate aceste pasiuni, calități și dorințe sunt mai multe. Pot lua în considerare: designul grafic sau designul vestimentar. Visez să călătoresc, să vizitez zone diferite și locuri noi, dar, în același timp, să și lucrez. Experiențele sunt foarte diferite, chiar dacă aș lucra ca designer, sau chiar dacă aș călători, dar cu toate acestea ambele sună foarte bine.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră, cred că primul pas ar fi să descopăr mai multe despre domeniile care mă atrag. În primul rând pot începe cu niște cursuri de design, branding vizual sau chiar comunicare vizuală pentru a înțelege mai bine ce mi se potrivește. Nu sunt hotărâtă, dar, de asemenea, pot discuta cu niște profesioniști pentru a învăța din experiențele lor pe care le-au avut în aceste domenii. Mă gândeam, ca următoare idee, să îmi creez propriul meu portofoliu cu schițe de modă, proiecte grafice, sau chiar cu ilustrații. Desigur că o să muncesc și o să lupt din greu pentru visul meu. Dacă ar fi să fac cursuri de artă sau design, aș putea să repet cât mai mult pentru a reuși, chiar dacă aș putea să fac și comunicare vizuală. În viața mea, viitorul este precum o potecă pe care o străbat zilnic, încercând să ajung la punctul dorit. În primul rând m-aș vedea într-un domeniu care mă pasionează, fie el în artă sau într-un colectiv. Sincer, nu m-am hotărât la nimic, dar mă gândesc că poate voi avea un job într-un birou modern, sau poate voi lucra într-o

agenție de comunicare ... nu știu ce îmi rezervă viitorul, dar prin muncă o să reușesc ceea ce mi-am propus.

În viitor mă văd terminând liceul și facultatea, urmând ca să-mi construiesc și o familie. Voi munci pentru a ajunge să-mi cumpăr casa visurilor mele unde viața mea va continua foarte mult timp. Poate o să călătoresc în diferite țări sau, eventual, o să mă mut în altă țară, dar tot ce știu este că vreau să am o familie fericită cu copii și nepoți.

Eu vs. Eu: O discuție între prezent și viitor

Apostol Adrian-Ionuț,
Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

Mereu cât suntem mici, părinții, bunicii, profesorii, învățătorii și alte modele din viața noastră ne întreabă același lucru: Ce dorești să devii când vei fi mare ? și nu știm ce să răspundem. Eu încă de la vârsta de 10 ani știu ce doresc să devin. Meseria mea de vis este cea de dentist, fiindcă mereu mi-a plăcut să merg la cabinetul stomatologic, atrăgându-mă toate mașinăriile pe care doctorii le folosesc.

După absolvirea școlii generale, doresc să mă înscriu la un liceu bun din orașul meu, pe profilul științe ale naturii, pe urmă, după absolvirea liceului cu notă mare la bacalaureat, să fiu admis la buget, la Facultatea de Medicină Dentară din cadrul Universității de Medicină și Farmacie "Iuliu Hațiegeanu", din orașul Cluj-Napoca. După cei 6 ani de facultate și 2 ani de master doresc să mă angajez la un cabinet din oraș, să strâng bani să deschid propriul cabinet stomatologic unde să-mi practic meseria. Acestea fiind obiectivele mele de carieră, toți pașii necesari pentru a ajunge unde îmi doresc sunt bine calculați, tot ce mai rămâne este să învăț mult pentru visul meu și să am răbdare ... multă răbdare.

Totuși, în acest vis nu este vorba doar despre bani, ci și despre pasiune, mereu plăcându-mi meseria de doctor și având o dorință interioară să-mi fac părinții mândri. O calitate ce m-ar face potrivit pentru acest job este empatia față de persoanele aflate în suferință, mereu fiind dornic să-i ajut prin orice mijloc posibil. Predilecția pentru lucrul în echipă mă va avantaja în colaborarea cu viitorii colegi de cabinet, în crearea unei echipe unite de medici și asistenți.

În familia mea sunt extrem de multe profesii și meserii, în diferite domenii, precum învățământ, finanțe-contabilitate, vânzări, curierat etc.

Din această multitudine de direcții profesionale, eu mă regăsesc în domeniul sănătății, mai exact, medicină dentară, ghidat și de profesia nașei mele. La început, din curiozitate, ulterior, din interes, am întrebat și am primit de-a lungul timpului, multe informații și detalii care m-au călăuzit în această direcție.

Cine voi fi peste ... 10 ani? O întrebare la care m-am gândit mult. Răspunsul la această întrebare este unul pe cât de simplu, pe atât de complicat și complex. Eu cred că voi reuși să ajung acolo unde îmi doresc și să-mi fac mândră familie, chiar dacă drumul este anevoios, am încredere în puterile mele, în visul meu, ceea ce mă face și mai determinat. Liceul, facultatea de profil, banii economisiți, munca și formarea continuă sunt pași necesari ca să deschid cabinetul stomatologic prin intermediul căruia să pot ajuta oamenii și să mă realizez personal și profesional.

Prezent, viitor, trecut. Unde mă vor conduce ...

Bostan Ștefan,
Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

Bucătar, arhitect, profesor și cine știe câte altele tot am auzit. Sincer, abia acum realizez că atunci când ești mic îți crezi tot felul de vise și viziuni, însă eu, anul acesta, în clasa a VIII-a, am realizat că o persoană realizată are un job bine plătit, care îi permite să aibă un hobby ce îi aduce bucurie în viață.

Foarte mulți oameni îmi recomandau diferite profesii, dar tot ce puteam spune era "Mă mai gândesc" sau "Mai vedem. Am timp, nu-i problemă".

Acum, când ciclul gimnazial se apropie de final, îmi dau seama că mai am mult de evoluat ca persoană. Am o direcție, dar nu și un plan bine stabilit. Ciudat este că nu am fost întrebat prea mult despre alegerea liceului, în afară de colegi. M-am gândit și sunt sigur: filologia sună bine. Gata cu matematica grea! Totuși, fiecare profil are dificultățile sale. Spre norocul și fericirea mea, municipiul Pașcani oferă aproape toate profilele, ceea ce a fost mereu o plasă de siguranță pentru mine. Indiferent de greutatea navetei, consider că pentru o educație superioară pot pierde chiar și două ore pe zi. Dar ce nu ar face cineva pentru oportunitățile pe care le oferă liceele?

E greu de spus ce va urma ... mai ales după absolvirea liceului! În ceea ce privește cariera, nu am încă un drum clar definit și cred că la 14 ani nimeni nu își poate planifica întreaga viață. Oricum, consider că este perfect normal să fie așa. Nu e necesar să știi totul despre viitor; viitorul e croit pas cu pas de tine și cei din jurul tău.

Când eram mic, mă atrăgea ideea de a avea un restaurant, mă pasiona ideea de a deveni un antreprenor într-un domeniu veșnic și mereu căutat, însă, ușor, ușor, mai ales anul acesta, încep să realizez că nu este un vis facil de îndeplinit sau cu șanse mari de reușită. Dar acum am o altă idee: domeniul juridic. Deși pare un drum dificil luând în

considerare dorința de a merge la un liceu cu profil filologic, facultatea de drept pare a fi o opțiune posibilă.

Și apoi ... mai este problema evaluării naționale. De când intri pe poarta școlii gimnaziale, auzi despre înfiorătoarea evaluare. Da, este chiar terifiantă; două examene de câte patru ore, care îți decid următorii patru ani și, cel mai probabil, viața într-o oarecare măsură. Dar vreau să le transmit viitoarelor generații care îmi vor citi lucrarea următorul mesaj: Nu vă lăsați copleșiți de emoții! În vară veți fi ales un liceu, și veți ști nota la ambele materii. Poate că nu veți ajunge la liceul dorit, poate că unii veți plânge de tristețe, poate alții de bucurie. Dar viața continuă oricum, așa că nu lăsați două bucăți de hârtie să vă influențeze starea mentală prea mult. Vă veți prezenta la simulări, apoi la examen, de două ori, două zile, apoi gata! Viața va continua. Stresul e inamicul numărul unu. Fiți calmi, indiferent de ce vă spun ceilalți, și nu vă înjosiți din cauza unor cifre negru pe alb. Toată lumea are aptitudini, calități și limite, iar examenul este același pentru toți, așa că treceți peste temeri și căutați cel mai favorabil drum, cu cele mai bune oportunități pentru voi.

Îmi susțin alegerea profilului de liceu și poate chiar a profesiei, având în vedere afinitatea mea spre obiecte școlare precum geografia, istoria, limba maternă, dar și cele străine. Am o personalitate mai introvertită și țin să clarific faptul că cei introverțiți nu sunt antisociali; doar preferă interacțiuni mai rare, dar mai strânse cu alte persoane, lucru esențial și în din domeniul juridic, unde trebuie să ai capacitatea de a te conecta cu oamenii și de a le înțelege problemele, iar în cazul unei persoane nevinovate, de a te lupta cu adevărat pentru dreptatea acesteia. În plus, mereu am fost curios și am tendința să pun multe întrebări celor din jur. Îmi amintesc cum, la 12 ani, după multă rugă la părinți, am putut trece prin experiența statului cu bunica. Din vorbă în vorbă, bunica a început să-mi recite o poezie din tinerețea ei. Era despre atacul de noapte al lui Ștefan cel Mare asupra otomanilor staționați într-o zonă mlăștinoasă de pe lângă localitatea Valea Albă, dar, spre uimirea bunicii, deși eu nu știam poezia, cunoșteam deja povestea dintr-un context istoric, doar din curiozitatea mea, fără să fi făcut la școală așa ceva.

Printre modelele din viața mea, îmi este imposibil să nu o menționez pe mama, o persoană de obicei calmă și foarte implicată în

orice face. Este adevărat, ca orice om, poate că uneori își pierde cumpătarea, dar mereu îi voi înțelege motivele, mă voi uita la ea cu admirație și sper ca în viață să pot manifesta reziliența și originalitatea ei. Un alt model important pentru mine este învățătoare din clasele a III-a și a IV-a. Eu am venit la Școala „Iordache Cantacuzino” în clasa a III-a. Tranziția de la o școală de sat la una din mijlocul orașului a fost grea, însă doamna învățătoare, prin echitatea ei, m-a ajutat ca până la finalul clasei a IV-a să fiu la același nivel sau poate chiar peste unii dintre colegii mei și sper ca în viață să pot dovedi aceeași echitate și același profesionalism, dar și prietenie, în viața mea profesională. Nu în ultimul rând, un model și mai recent este doamna profesoară de limba română, o persoană minunată și extrem de pricepută la aproape orice. Este una din puținele profesoare ale căror lecții nu mă plictiseau deloc. Datorită dumneaei și doar dumneaei sunt eu pasionat de limba română și consider că doamna profesor m-a schimbat foarte mult ca persoană, ne-a dat sfaturi de viață ca cea mai bună dirigintă și sper să ajung ca ea: o persoana pricepută, educată, complexă și împlinită.

Una dintre cele mai mari provocări cu care m-am confruntat până acum o reprezintă punerea în practică a planurilor pe care le fac. Pentru a-mi atinge scopurile, întocmesc tot felul de planuri și idei, însă uneori găsesc dificultate în a acționa asupra lor. Cu toate acestea, ca orice elev, efectuez multă muncă suplimentară pentru evaluarea națională, mai mult la română, într-adevăr, chiar dacă ar fi nevoie de mai mult efort la matematică.

Este o vorbă din popor care spune: La omul care nu-mi e drag, treabă am, dar nu mă duc, / Iar la omul ce-mi e drag, treabă n-am, dar cale-mi fac. Simt că aceste cuvinte mi se potrivesc. În viață, indiferent de obstacole, voi alege mereu să merg acolo unde mă poartă inima și curiozitatea.

În următorii 10 ani nu pot prezice cu exactitate ce drum voi urma și unde mă va duce viața. Chiar dacă viitorul ar putea fi intuit, el rămâne imprevizibil. Totuși, îmi pot imagina câteva direcții posibile: aș putea intra la un liceu filologic cu o notă bună, iar la 24 de ani să fi absolvit facultatea de drept și să îmi găsesc un loc de muncă bine plătit. Există însă și un scenariu mai puțin favorabil: dacă nu reușesc să intru la un liceu bun, s-ar putea să nu urmez o facultate și, în consecință, să fiu

nevoit să îmi caut un loc de muncă mai puțin calificat, poate chiar într-o altă țară. Oricum ar fi, viața oferă numeroase căi pe care le pot urma.

Desenându-mi viitorul

Cojocar Maria Teodora,
Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

„Ce vrei să devii când crești mare?”. De multe ori am auzit această întrebare și de multe ori am dat răspunsuri diferite, neștiind ce doresc să devin. Mereu răspundeam: „medic!” sau „polițist!”, uneori chiar și cu „actor!”, dar niciuna din ele nu mă (mai) reprezintă. Nu de mult timp, am început să visez la o meserie ce mă lasă să fiu liberă, la ceva care mă lasă să-mi pun în practică toate ideile, ceva ce să-mi placă. Până când cineva mi-a spus: „Ai talent la desen”, iar după, altcineva mi-a spus la un proiect: „Ești foarte bună la proiectat planurile caselor”. Și așa am realizat că domeniul pe care îl căutam în tot acest timp era arhitectura. Arhitectura mă lasă să fiu „eu”, este o meserie ce mi se potrivește deoarece îmi place să stau ore în șir creând și desenând. Pentru aceasta profesie am nevoie de multă răbdare și creativitate, ceva ce multă lume mi-a spus că am (nu și partea cu răbdarea), dar și multă îndemânare și aptitudini de management. Consider că am multe dintre competențele pe care un arhitect trebuie să le aibă, precum cele în desen și matematică.

Când am împărtășit cu mai multe persoane acest vis măreț, părerile au fost împărțite. Câteva mi-au zis că mi-ar sta mai bine într-o uniformă de polițist, la o academie de poliție decât să stau într-un birou 24/7, uitându-mă la un ecran de calculator. Treaba asta m-a indus în eroare, dar mama, persoana căreia îi datorez totul, mi-a spus să fac ce-mi place, ceva ce mă determină să merg cu plăcere la muncă. Cel mai bun sfat pe care l-am primit. Așa că am început să mă interesez despre licee cu profil de arte și cel mai apropiat liceu era la Iași, însă nu doresc să mă despart de părinții mei. Încă. În final, am decis să merg la un liceu din oraș, la un profil de matematică, materie de bacalaureat. După ce termin cele douăsprezece clase, doresc să merg la o facultate de arte plastice și design unde să învăț mult mai multe tehnici și să acumulez

informații despre proiectarea caselor și despre designul de interior. Desigur, înainte să intru la facultate trebuie să dau admiterea, care va fi puțin mai grea din cauza faptului că nu merg la un liceu tehnic, dar voi face tot ce-mi stă în putere pentru a intra și pentru a absolvi o astfel de facultate. Multă lume spune: ba că este o facultate grea, ba că este plictisitoare sau că pierzi șase ani din viață degeaba, însă mai bine îmi „pierd” șase ani din viață știind că voi avea o profesie bine plătită și folositoare decât să fiu absolventă de studii superioare și să nu pot face ceea ce mi-am propus atât pentru mine, cât și pentru societate.

Totuși, drumul spre a deveni arhitect nu este unul ușor. Știu că va trebui să învăț multă matematică, fizică și design, dar acest lucru nu mă sperie, mă motivează și mai mult. Îmi place să descopăr cum funcționează structurile, cum se combină estetica și funcționalitatea într-o construcție și cum un simplu desen pe hârtie poate prinde viață în realitate. În plus, arhitectura nu înseamnă doar clădiri frumoase. Ea influențează viața oamenilor, îi ajută să se simtă bine, să fie mai productivi sau chiar mai fericiți. Un arhitect nu este doar un desenator de planuri, el este un inovator, un creator de spații în care oamenii trăiesc, lucrează și își construiesc amintirile.

De când eram mică tot mă întâlnesc la o întrebare relativ greu de răspuns. „Cum vei fi peste 10 ani?”. Unii știu deja răspunsul, alții nu. Nici eu nu sunt o persoană care știe concret ce o să îi rezerve destinul, dar îmi doresc să devin cineva în acord cu mine, cu personalitatea mea, cu pasiunile mele. Nu te lua după alții, fii tu, chiar dacă nu poți schimba lumea, tot poți „arunca o piatră în apă pentru a face valuri”, nu? Mă întreb uneori dacă voi reuși. Dacă voi fi suficient de talentată, dacă voi putea să trec peste provocările studiilor sau dacă voi avea răbdarea necesară pentru a ajunge acolo unde îmi doresc. Dar apoi, îmi amintesc că toate marile realizări au început cu un vis. Iar visul meu este să las o amprentă în lume. Așa că voi continua să învăț, să desenez, să mă documentez și să mă pregătesc pentru momentul în care voi putea transforma acest vis în realitate. Și, cine știe? Poate într-o zi, cineva va admira o clădire proiectată de mine și va simți că acel loc este „acasă”.

De multe ori, oamenii îți vor spune ce ar trebui să faci, ce meserie e „mai bună” sau ce e „mai sigur”. Dar nimeni nu poate ști mai bine decât tine ce te face fericit. Poate că drumul tău nu va fi ușor, poate vei

avea momente de îndoială, dar asta nu înseamnă că trebuie să renunți. Lumea are nevoie de oameni care își urmează visurile, care cred în ele și muncesc pentru ele. Așa că, indiferent ce îți dorești să devii, nu te lăsa descurajat de cei care nu cred în tine. Fiecare om are un loc al lui în lume, iar al meu este în arhitectură. Tu unde vrei să ajungi?

Povestea mea - trecut, prezent și viitor

Drob Daria-Maria,

Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

„Ce voi face în viitor?”, o întrebare cu care m-am întâlnit des și la care nu am găsit un răspuns de la început.

De-a lungul timpului, viața mi-a oferit lecții valoroase. Am crescut într-un mediu în care am văzut ce înseamnă nedreptatea, iar acest lucru m-a determinat să îmi doresc o carieră prin intermediul căreia să pot ajuta oamenii. Astfel, am realizat că visul meu este să devin polițistă. Am realizat cât de important este să existe oameni curajoși și care nu rămân indiferenți la suferința altora. Să devin polițistă înseamnă mai mult decât să am un loc de muncă; înseamnă să apăr dreptatea, să asigur siguranța celor din jur și să fiu un sprijin pentru cei care sunt la nevoie.

Primul pas pe care vreau să-l fac este să studiez la Liceul „Mihail Sadoveanu”, profilul Științe ale Naturii. Alegerea acestui profil mă va ajuta să-mi dezvolt gândirea logică, capacitatea de analiză și disciplina.

După terminarea liceului, îmi doresc să urmez Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, loc în care voi învăța despre legi, investigații, tehnici de apărare și modul în care un polițist trebuie să acționeze în diferite situații. Știu că drumul nu va fi ușor, că voi avea de muncit mult și că trebuie să-mi dezvolt capacitățile fizice și psihice, dar sunt pregătită pentru acest drum.

În ciuda dificultăților prin care am trecut, nu am fost niciodată singură. Am avut alături oameni care m-au sprijinit, prieteni și profesori care m-au încurajat să îmi urmez visul. Dar cea mai mare motivație vine din interiorul meu. Vreau să demonstrez că trecutul nu definește cine suntem. Nu vreau să rămân victima circumstanțelor, ci să devin o persoană puternică, capabilă să protejeze pe alții de suferința pe care am trăit-o eu.

În plus, mă inspiră și femeile puternice din acest domeniu, cele care au dovedit că meseria de polițist nu este doar pentru bărbați. Ele sunt o dovadă vie că orice vis poate deveni realitate dacă muncești suficient pentru el.

Dacă voi reuși să devin polițistă, îmi doresc să lucrez în domeniul investigațiilor, poate chiar în departamentul de combatere a violenței domestice. Știu cât de greu este pentru victimele violenței să ceară ajutor și vreau să fiu cea persoană care le oferă siguranță și sprijin.

Pentru a mi îndeplini visul, știu că trebuie să muncesc mult. Îmi voi lua studiile în serios, voi lucra la dezvoltarea condiției fizice și voi încerca să învăț cât mai multe despre această profesie. Voi caută să fac voluntariat, să particip la activități care mă pot ajuta să mă pregătesc pentru viitor și voi încerca să învăț de la cei care sunt deja în acest domeniu.

Peste 10 ani mă văd o polițistă puternică, respectată și dedicată muncii. Mă văd protejând oamenii, oferind sprijin celor care au nevoie și, totodată, cu o contribuție pentru o lume mai sigură. Vreau să fiu un exemplu că, indiferent de greutățile prin care treci, poți construi un viitor mai bun pentru tine și pentru alții.

Acesta este drumul pe care vreau să îl urmez și sunt pregătită să lupt pentru el.

Drumul spre uniforma albastră

Galan Alesia-Anastasia,
Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

Viața este un drum presărat cu alegeri și oportunități, iar fiecare pas pe care îl facem ne conturează viitorul. De-a lungul copilăriei, am fost atrasă de diferite meserii, imaginându-mă ba doctor, ba profesor, însă pe măsură ce am crescut, am început să înțeleg mai bine cine sunt și ce îmi doresc cu adevărat. Acum, sunt convinsă că vreau să urmez o carieră în domeniul poliției. Această meserie reprezintă pentru mine mai mult decât un simplu loc de muncă - este un mod de a contribui la binele societății, de a proteja și de a impune respectarea legii. Îmi doresc să devin o polițistă dedicată, capabilă să facă față provocărilor și să aducă un impact pozitiv în comunitatea în care trăiesc.

Visul meu este să devin polițistă, iar pentru aceasta mi-am stabilit mai multe obiective clare, care mă vor ajuta să îmi ating scopul. În primul rând, trebuie să mă pregătesc temeinic pentru examenele de admitere la o instituție de formare în domeniul poliției. Acest lucru presupune atât acumularea de cunoștințe teoretice, cât și dezvoltarea aptitudinilor fizice și psihologice necesare.

Un alt obiectiv important este să îmi dezvolt abilitățile de comunicare și gestionare a conflictelor. În meseria de polițistă, capacitatea de a interacționa eficient cu oamenii și de a lua decizii rapid este esențială. De asemenea, îmi doresc să îmi perfecționez disciplina, curajul și spiritul de echipă, calități care sunt indispensabile într-un astfel de domeniu. Pe termen lung, îmi propun să avansez în carieră și să mă specializez într-un domeniu care mă pasionează, poate criminalistică sau poliție judiciară. Orice polițist bun trebuie să fie mereu dornic să învețe și să se perfecționeze, iar acesta este unul dintre obiectivele mele principale.

Pentru a reuși pe acest drum, este necesar să am anumite abilități și competențe care să mă ajute să îmi ating obiectivele. Cred că sunt o persoană disciplinată și ambițioasă, două trăsături esențiale pentru a reuși în domeniul poliției. De asemenea, am o mare capacitate de a analiza situațiile și de a lua decizii rapid, ceea ce este extrem de important pentru cineva care trebuie să intervină în cazuri de urgență. Curajul și determinarea sunt, de asemenea, trăsături care mă definesc și care mă vor ajuta să fac față provocărilor acestui domeniu. În plus, am un puternic simț al dreptății și îmi place să ajut oamenii. Consider că orice polițist bun trebuie să fie empatic și să înțeleagă problemele celor din jur. Aceste calități mă vor ajuta să îmi construiesc o carieră de succes și să devin un profesionist respectat. Pe lângă caracteristicile personale, există și factori externi care influențează drumul meu spre această carieră. Unul dintre aceștia este reprezentat de modelele de carieră pe care le-am urmărit de-a lungul timpului. Am fost mereu inspirată de polițiștii care își fac meseria cu devotament și care sunt un exemplu de curaj și integritate.

Un alt factor important este sprijinul familiei. Părinții mei m-au încurajat mereu să îmi urmez visurile și să aleg o carieră care să mi se potrivească.

De asemenea, prietenii mei mă susțin și mă motivează să nu renunț, ceea ce mă ajută să îmi păstrez determinarea. În plus, societatea în care trăim are un impact puternic asupra alegerilor de carieră. Nevoia de siguranță și ordine în comunitate m-a făcut să îmi doresc și mai mult să devin polițistă și să contribui la menținerea unui mediu sigur pentru toți cetățenii.

Pentru a-mi îndeplini visul, trebuie să urmez un parcurs educațional bine stabilit. Există mai multe opțiuni, dar cele mai importante sunt: Academia de Poliție - aici voi studia discipline precum drept penal, criminologie și tehnici de intervenție. Admiterea este dificilă, dar cu multă muncă și perseverență, sunt sigură că voi reuși. Școala de Agenți de Poliție - o altă posibilitate este să urmez cursurile unei școli de agenți de poliție, unde voi învăța atât teorie, cât și practică. Aceasta este o variantă bună pentru cei care doresc să intre mai repede în domeniu. Specializări și cursuri suplimentare - pe parcursul carierei, voi avea ocazia să mă specializez în diferite ramuri ale poliției, cum ar

fi criminalistica, poliția de frontieră sau unitățile speciale. Aceste oportunități îmi vor permite să îmi dezvolt cunoștințele și să îmi ating obiectivul de a deveni un profesionist bine pregătit.

Pentru a deveni polițist, trebuie să urmez câțiva pași esențiali:

- Pregătirea fizică și psihologică - trebuie să fiu într-o formă fizică bună pentru a trece probele sportive și să îmi dezvolt rezistența mentală.

- Învățarea legislației - un polițist trebuie să cunoască legile pe care le aplică, așa că trebuie să studiez temeinic această parte.

- Participarea la cursuri și antrenamente - pentru a-mi îmbunătăți abilitățile, voi căuta cursuri și stagii de pregătire.

- Perseverență și motivație - drumul nu va fi ușor, dar sunt hotărâtă să muncesc pentru visul meu.

Peste 10 ani, mă văd îmbrăcată în uniforma de polițistă, lucrând într-o echipă de profesioniști. Îmi doresc să fiu o persoană respectată, capabilă să ia decizii rapide și eficiente în situații critice. De asemenea, sper să avansez în carieră și să mă specializez într-un domeniu care mă pasionează. Poate voi deveni o polițistă de investigații, lucrând la cazuri importante și contribuind la menținerea ordinii și justiției. Oricare ar fi drumul pe care îl voi urma, sunt sigură că voi fi mândră de alegerea mea și că voi face tot posibilul să devin cea mai bună versiune a mea.

Urmează-ți inima!

Gheorghiu Cristina Alexandra,
Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

Am ajuns în punctul în care trebuie să mă gândesc serios la viitorul meu, moment în care îmi pun destul de des întrebările: “Ce vreau să devin?”, “Ce vreau să fac cu viitorul meu?”.

Trăim într-o lume în care tehnologia a avansat foarte mult, iar generațiile au gândiri diferite. Planurile și visurile din copilărie s-au schimbat. Încă sunt indecisă cu privire la viitorul meu. De mic copil, mă pricep la desen. Am încercat, am exersat diferite metode, exerciții, tehnici pentru a mă perfecționa în arta desenului. Dar cu timpul, am realizat că această direcție nu ar fi cea mai adecvată pentru un viitor acceptabil din punct de vedere financiar. Poate și pentru că arhitectura nu a fost o variantă pentru mine deoarece matematica nu este punctul meu forte. În timp, a început să mă atragă biologia, iar chimia mi se pare din ce în ce mai interesantă. Acum mă gândesc ca interesul pentru cele două materii să-l aprofundez în cei patru ani de liceu.

Mă consider o persoană foarte indecisă, uneori cu capul în nori, dar cu toate acestea sunt convinsă că într-un final voi ajunge acolo unde îmi doresc. Și pentru a-mi defini viitorul, sunt sigură de un lucru: să îmi urmez inima. Întotdeauna am avut și am simțit sprijinul părinților în tot ce am vrut să fac și să experimentez și, în continuare, cel puțin în această privință, nu-mi fac griji. Voi face tot ceea ce ține de mine să ajung unde îmi doresc indiferent unde mă va duce viața, chiar dacă, unele visuri vor implica și riscuri. Mi le voi asuma.

La întrebarea cine voi fi peste 10 ani, nu am decât un singur răspuns: voi fi OM. Și, atunci când spun om, mă refer la faptul că voi fi o persoană cu suflet bun, înțeleghătoare, modestă, dar, totodată, fermă și stăpână pe situație.

“Ce voi face în viitor?”, o întrebare des întâlnită, o întrebare care mă derutează prin importanța ei și tocmai de aceea mă gândesc și mă răzgândesc aproape de fiecare dată. Dar, în acest moment, visul meu este să devin avocat deoarece mereu mi-am dorit să pot ajuta oamenii nevinovați, care singuri nu pot face nimic. Ultima parte din gimnaziu mi-a oferit momente pline de stres, momente peste care nu credeam că o să pot trece, însă se pare că pot face față situațiilor limită, pline de stres, cu momente nu tocmai plăcute. Peste toate acestea, și emoțiile legate de evaluarea națională. Chiar dacă sunt o fire sensibilă, nu de puține ori, am reușit să găsesc determinarea și puterea de a merge mai departe și de a-mi îndeplini obiectivele. Chiar dacă este greu, îmi place să-mi asum propriul drum în viață deoarece familia mea este alături de mine și are încredere în deciziile mele.

Această perioadă vine la pachet cu foarte multe decizii importante. Ale mele. Dacă până acum răspunsurile în legătură cu viitorul meu erau de genul: „Nu știu!”, “Mai am timp!, iată că timpul cam expiră în ceea ce privește alegerea liceului la care să studiez. Știu sigur că va fi în Pașcani, la științe ale naturii. Chiar dacă profesia de avocat este legată mai mult de profilul filologie, am ales altceva tocmai pentru a avea posibilitatea să mă răzgândesc. Poate! Vreau cât mai multe opțiuni. Acum și pe viitor.

Știu că nu va fi ușor ,dar cu mult optimism, încredere și muncă voi reuși.

Peste 10 ani? E prea devreme pentru un răspuns. Dumnezeu le va aranja pe toate. Acum pot spera că în viitor lucrurile se vor așeza și voi găsi calea mea. Niciodată nu știi ce îți rezervă viitorul, dar măcar îți poți face o idee în legătură cu drumul până acolo.

Un vis , o carieră, o lume mai bună

Nechifor Ramona Iuliana,
Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

Încă de când eram copil, mi-am dorit să urmez această carieră. Faptul că poți ajuta oamenii este un lucru extrem de minunat. Poliția este o instituție respectată, care are un rol esențial în această lume. Obiectivul meu principal este să devin polițistă și să îmi dedic viața acestui domeniu, modalitate prin care poți ajuta lumea, făcând dreptate.

Doresc să învăț cât mai multe despre aplicarea legii, despre protejarea oamenilor și despre cum pot face față situațiilor dificile care apar în această lume crudă.,

Mereu am fost o persoană responsabilă și dornică să învăț lucruri noi. Am curajul de a trece peste orice obstacol care apare.

Familia și prietenii mei m-au încurajat să o iau pe această cale. Pentru a deveni polițistă trebuie să mă pregătesc atât fizic, cât și psihic. Este necesar să urmez cursurile unei școli de poliție. În România, există mai multe instituții care oferă pregătire în acest domeniu, precum Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”. De asemenea, trebuie să mă pregătesc fizic și psihic pentru a putea face față cerințelor acestei meserii. Apreciez curajul și disciplina pe care polițiștii le arată în fiecare zi și îmi doresc să devin și eu o persoană pe care cei din jur se pot baza în momente dificile. Sunt conștientă că poliția din ziua de azi nu mai este cum era înainte. Acum, aceștia se confruntă cu persoane care consumă substanțe ilegale, persoane care nu respectă regulile în societate. Dar eu doresc să fac o schimbare. Știu că, pentru a-mi îndeplini acest vis trebuie să muncesc. Poliția nu înseamnă doar forța fizică, ci și inteligență, empatie și capacitatea de a lua decizii rapide și corecte în momente de criză.

Un polițist trebuie să fie pregătit pentru orice situație, să ia decizii corecte și să fie capabil să gestioneze situațiile și conflictele când

este necesar. Tocmai de aceea îmi doresc să urmez pregătire de specialitate care să mă ajute să-mi dezvolt abilitățile necesare.

Îmi doresc să ajung la Colegiul Național „Mihai Sadoveanu” din Pașcani, iar ulterior să urmez studiile la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”.

Un alt aspect important parte din visul meu de viață este de a inspira și alte fete să își urmeze pasiunile , indiferent de obstacole.

Meseria de polițistă poate fi provocatoare, dar cred cu tărie că, prin muncă pot să îmi ating obiectivul. Sunt conștientă că această meserie implică riscuri, dar sunt pregătită să înfrunt orice provocare. Am fost implicată în multe conflicte care au implicat poliția și de asta vreau să devin polițistă. În viitor, mă văd purtând uniforma de poliție cu mândrie, ajutând oamenii și făcând tot posibilul ca lumea să fie un loc mai sigur. Vreau să fiu o polițistă corectă, respectată și apreciată pentru munca depusă.

Pentru mine, a fi polițistă nu este doar o meserie, ci o vocație, o chemare de a face bine și te a proteja lumea. Cred că fiecare persoană are un rol important în această lume, iar eu vreau să fiu un exemplu de curaj și dedicare. Acesta este visul meu și sunt hotărâtă să fac tot ce îmi stă în putere pentru a-l transforma în realitate.

Visuri și aspirații, călătoria mea spre viitorul dorit

Olaru Adina,
Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

În acest moment al vieții, mă concentrez pe stabilirea obiectivelor profesionale și pe cum le voi atinge. Dacă aș putea discuta cu eu din viitor, aș întreba-o ce drum am urmat pentru a ajunge acolo unde îmi doresc. Viitorul meu este în domeniul criminalisticii, care mă fascinează și mă motivează să muncesc din greu pentru a-mi atinge scopurile.

Obiectivele mele de carieră sunt clare: vreau să lucrez în criminalistică, în domeniul investigării infracțiunilor, unde pot să aduc o schimbare reală la justiție. Acesta este domeniul unde pot să analizez dovezi și să descopăr adevărul. Criminalistica este pentru mine o combinație perfectă de logică, știință și dedicare, iar visul meu este să devin o expertă recunoscută în acest domeniu, să ajut la rezolvarea cazurilor complicate și să contribui la restabilirea echilibrului în societate.

În drumul meu spre realizarea acestor obiective, sunt ghidată de mai mulți factori interni. În primul rând, am o pasiune profundă pentru justiție. Sunt convinsă că fiecare om merită să trăiască într-o societate în care dreptatea să fie aplicată corect. Acest lucru îmi dă motivația să învăț cât mai mult despre procesul investigativ și cum pot contribui la el. În al doilea rând, valorile mele morale sunt esențiale. Am învățat de la o vârstă fragedă ce înseamnă respectul față de lege și față de ceilalți, iar acest lucru mă determină să acționez cu responsabilitate și seriozitate. Perseverența, atenția la detalii și dorința de a învăța mă susțin în drumul meu.

Traseul meu profesional depinde de factori interni și externi. Unul dintre cei mai importanți factori externi care mă influențează sunt oamenii pe care îi admir și pe care îmi doresc să-i urmez. De-a lungul

carierii mele, voi învăța de la cei mai buni: detectivi, experți criminaliști și profesioniști care sunt deja recunoscuți pentru munca lor impecabilă. Acești oameni mă inspiră și mă determină să cred că și eu pot ajunge acolo unde îmi doresc. Le urmăresc carierele, îmi fac un model din succesul lor și mă ghidez după principiile lor.

Există multe programe educaționale și stagii care îmi vor oferi cunoștințele necesare pentru a înțelege procesul investigativ și pentru a acumula experiență practică. Pe lângă educația teoretică, voi căuta și stagii de practică și experiență în teren, care mă vor ajuta să aplic cunoștințele în situații reale. De asemenea, meserii precum expert criminalist, analist criminal, detectiv sau investigator privat sunt toate opțiuni care mă interesează și care îmi vor permite să evoluez în carieră.

Pentru a-mi îndeplini visul de a lucra în criminalistică, voi parcurge mai multe etape. În primul rând, voi urma o facultate de profil, care îmi va oferi cunoștințele fundamentale de care am nevoie. După finalizarea studiilor, voi căuta oportunități de internship și voluntariat în domeniul juridic, pentru a câștiga experiență practică. Voi fi atentă la detaliile fiecărui caz, iar prin învățarea continuă și practica de zi cu zi, voi încerca să aplic metodele științifice necesare pentru a rezolva cazurile. De asemenea, voi învăța să lucrez în echipă și să colaborez cu alți profesioniști, cum ar fi avocați, polițiști și medici legiști. Munca în echipă este esențială în fiecare domeniu. Așadar, voi fi dedicată, iar progresul va veni prin perseverență.

În 10 ani, mă văd un detectiv sau o expertă în criminalistică respectată, cu o carieră împlinită și multe cazuri rezolvate. Voi fi dedicată descoperirii adevărului și justiției, dar nu voi uita niciodată că am fost o visătoare care a urmărit cu pasiune acest drum. Fiecare zi va fi o ocazie de a învăța și de a contribui la restabilirea adevărului. Voi fi o persoană care răspunde întrebărilor care apar în mintea sa în timp ce se concentrează pe munca sa, iar fiecare zi va fi o oportunitate de a învăța și de a ajuta la restabilirea adevărului în fața lumii.

În final, viitorul meu este legat de dorința de a deveni expertă în criminalistică. Mă ghidez după valori solide și am încredere că fiecare pas pe care îl fac mă va aduce mai aproape de îndeplinirea acestui vis.

Viitorul meu e la catedră

Oțel Daria,
Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

De mică, am visat să devin învățătoare. Era ceva magic în ideea de a sta în fața unei clase pline de copii curioși, dornici să afle lucruri noi. Încă din copilărie, jocurile mele preferate erau cele în care dădeam rolul de elevi păpușilor mele. Aveam un mic birou pe care îl transformam în catedră, iar foile mototolite deveneau caietele imaginare ale “elevilor” mei. Începusem chiar să imit modul în care vorbesc profesorii și să îmi creez propriile lecții improvizate. Totul mi se părea fascinant și, fără să înțeleagă nimeni de ce, acest vis a prins rădăcini adânci în sufletul meu.

Acum, pe măsură ce mă apropii de vârsta la care trebuie să fac alegeri importante pentru viitor, pasiunea pentru învățământ este tot mai puternică. Următorul pas pe care mi-l doresc este să urmez Liceul Mihail Sadoveanu, alegând profilul de Filologie sau Științe ale Naturii. Sunt conștientă că această alegere va fi o bază solidă pentru pregătirea mea viitoare și îmbrățișez cu entuziasm toate provocările pe care acest drum mi le va aduce.

Privind spre viitor, visul meu este să urmez Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației. Am convingerea că această etapă în formarea mea mă va ajuta să devin o învățătoare dedicată, pregătită să inspire elevii și să le insuflă dragostea pentru învățare. Este un drum care necesită mult efort, dăruire și răbdare, dar sunt dispusă să încerc tot ce îmi stă în putință pentru a atinge acest scop.

Cu toate acestea, nu este doar o cale educațională, ci o chemare sufletească. Rolul de învățătoare nu este doar despre predarea unor lecții, ci despre formarea unor caractere, despre a-i inspira pe copii să creadă în ei înșiși și să descopere frumusețea cunoașterii. Este despre a construi punți între generații și despre a fi ghidul unor suflete tinere care au nevoie de sprijin, de încurajare și de dragoste.

Abia aștept ziua în care voi păși pentru prima dată în clasă în calitate de învățătoare. Mă visez așezându-mi cărțile pe catedră, prietenă cu fiecare copil care mă privește curios, nerăbdător să afle ce lecție minunată le-am pregătit. Cred cu tărie că, dacă Bunul Dumnezeu mă va ajuta și mă va ghida pe acest drum, voi avea puterea de a deveni nu doar un cadru didactic, ci un mentor pentru copiii pe care-i voi învăța.

Voi investi timp și pasiune în a descoperi cele mai eficiente metode de predare, pentru ca lecțiile mele să nu fie doar informații de memorat, ci adevărate experiențe de învățare. Vreau ca elevii mei să simtă bucuria cunoașterii, să pună întrebări și să fie motivați să-și urmeze visurile, așa cum eu am fost încurajată de dascălii mei.

Un alt aspect care mă motivează este interacțiunea umană. Fiecare copil are o poveste, un vis ascuns și un potențial extraordinar. Rolul meu va fi să descopăr acele calități speciale și să le scot la lumină. Să fiu acolo pentru ei nu doar ca profesor, ci și ca sprijin, să le ofer cuvinte de încurajare atunci când au nevoie și să-i inspir să aibă încredere în forțele lor.

Desigur, sunt conștientă că drumul spre a deveni o învățătoare de succes nu va fi lipsit de provocări. Va fi nevoie de multă muncă, să depășesc momente de nesiguranță sau dificultăți neașteptate. Dar sunt pregătită să accept toate aceste provocări pentru că știu că la capătul drumului se află ceva extraordinar: bucuria de a forma generații viitoare și satisfacția de a contribui la dezvoltarea societății prin educație.

Viitorul meu ca învățătoare înseamnă mai mult decât un simplu loc de muncă - este o chemare sufletească, o dorință profundă de a lăsa o amprentă pozitivă în viețile copiilor. Cu ajutorul Bunului Dumnezeu și cu sprijinul oamenilor dragi din jurul meu, sunt convinsă că voi reuși să-mi transform acest vis într-o realitate frumoasă.

Peste 10 ani, mă văd o învățătoare dedicată, pasionată de ceea ce face. Voi fi acea persoană care inspiră elevii să viseze, să pună întrebări și să descopere lumea cu curiozitate. Cu o catedră plină de cărți și materiale educative inovatoare, voi crea un mediu de învățare captivant și plin de bucurie. Cred că voi avea deja generații de copii care îmi vor purta recunoștință pentru sfaturile oferite, zâmbetele oferite în momente dificile și motivația insuflată.

Voi continua să investesc timp și pasiune în formarea mea profesională, participând la cursuri de perfecționare pentru a aduce cele mai bune metode de predare în clasă. Începând cu primele ore și până la proiecte educative inovatoare, voi fi mereu deschisă să împărtășesc idei și să colaborez cu colegii mei profesori.

Drumul spre viitorul meu

Rîznic Alisia Maria,
Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

Încă de pe acum îmi conturez un viitor în domeniul juridic, având ca obiectiv principal o carieră în procuratură. Această profesie implică nu doar cunoștințe solide de drept, ci și responsabilitate, integritate și dorința de a contribui la menținerea justiției în societate.

Am realizat că dreptatea, corectitudinea și dorința de a lupta împotriva nedreptății sunt valori fundamentale pentru mine. Astfel, am ales să îmi dedic cariera domeniului juridic, cu scopul de a deveni procuror-un profesionist al legii care veghează la respectarea acesteia și contribuie la menținerea ordinii și siguranței în societate.

Pe termen lung, îmi doresc să mă perfectionez continuu și să avansez în carieră, poate chiar ocupând o funcție de conducere într-un parchet. Îmi propun să îmi desfășor activitatea cu profesionalism și corectitudine, fiind mereu ghidată de principiile etice care definesc această profesie.

Sunt conștientă de faptul că a fi procuror nu este doar o meserie, ci o vocație ce implică un puternic simț al responsabilității și o etică profesională ireproșabilă. Așadar, voi fi oare capabilă să îmi îndeplinesc acest vis?

Drumul spre procuratură este unul solicitant, plin de obstacole și de persoane care vor să îți pună bețe în roate, dar succesul depinde de efort, determinare, disciplină și de orele de relaxare la care ești dispus să renunți.

Pregătirea pentru o carieră juridică necesită ani de studiu și pregătire intensă. De asemenea, abilitățile de analiză logică, gândirea critică și argumentarea solidă vor juca un rol esențial în viitorul meu pe plan profesional.

Primul pas în atingerea acestui obiectiv este finalizarea studiilor juridice, unde voi acumula cunoștințele esențiale despre legislație, proceduri și sistemul de justiție. După absolvire, următorul pas esențial va fi promovarea examenului de admitere în magistratură, ceea ce presupune o pregătire intensă și o înțelegere profundă a dreptului penal și procesual. Odată admisă în sistemul de justiție, voi parcurge o perioadă de formare profesională intensivă, unde voi învăța în mod practic cum să gestionez dosarele, să conduc anchete și să reprezint interesele statului în fața instanțelor de judecată. Această perioadă de pregătire mă va ajuta să îmi dezvolt abilitățile necesare pentru a deveni un procuror competent, capabil să analizeze probe, să coordoneze investigații și să asigur aplicarea corectă a legii.

Peste 10 ani, după muncă, sacrificii și efort, mă văd un procuror priceput, responsabil, respectat în domeniul juridic și dedicat aplicării corecte a legii în societate. În paralel, voi fi evoluat și ca persoană, având un simț al responsabilității mai dezvoltat, gestionând stresul și presiunea cu răbdare și rațiune. Asta ar fi ideal, nu-i așa?

Dar, după cum am spus, nu este deloc ușor. Chiar dacă voi reuși să ajung ce îmi doresc, nu va fi totul simplu, nu voi sta doar în fața unui birou cu hârtii în față toată ziua. Asta nu înseamnă că nopțile nedormite vor lua sfârșit, nu, e chiar invers. Procuratura este o profesie responsabilă, dar și o responsabilitate uriașă, care va aduce atât provocări cât și satisfacții. Este un domeniu complex unde fiecare zi poate aduce noi cazuri, dileme și decizii care pot influența viețile oamenilor. Mă voi confrunta cu dosare dificile ,cu presiuni, și cu stări emoționale de toate culorile. Va trebui să am un spirit analitic puternic, să iau decizii rapide și corecte și să respect legea în orice situație.

Așadar, drumul spre acest vis nu e unul ușor, dar sunt pregătită să depun efortul necesar pentru a-l îndeplini. Prin muncă, ambiție și devotament, voi reuși să-mi construiesc cariera de succes după care tânjesc.

Visurile mele!

Rotariu Ariana,

Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

Cât de des se schimbă visurile noastre de-a lungul vieții? Dacă atunci când eram mică îmi doream să devin dentist, având-o ca exemplu pe mătușa mea, cu trecerea anilor, mi-am schimbat perspectiva în legătură cu ceea ce vreau să fac în viitor și am început să-mi doresc să devin cadru militar, avându-l ca model pe unchiul meu, militar de carieră, o persoană pe care am apreciat-o și din această ipostază. Însă nici această idee nu a rezistat mult timp și cu timpul am dat-o uitării pentru că a apărut un alt vis, mai frumos, mai pe felul meu de a fi. Visul de a lucra în domeniul criminalisticii. Internetul a potențat imaginația mea, informațiile citite pe diverse site-uri alimentând acest vis.

Timpul a trecut și acum un an am participat la olimpiada națională de limba și literatură română, unde, cu mult peste așteptările mele, am luat punctajul care mi-a asigurat participarea la etapa următoare. Mi-am dat seama că nu-mi cunoșteam cu adevărat potențialul. Ca urmare a acestei experiențe, am aprofundat cu interes și pasiune această materie. Fapt pentru care, după evaluarea națională, știu clar profilul liceului pe care îl voi alege, și anume un profil filologic.

Discuțiile cu părinții mei mi-au conturat ideea că facultatea de drept este cea mai potrivită pentru mine. Ei sunt cei mai importanți pentru mine. Dragostea, implicarea, îndrumarea și răbdarea lor sunt factori care mă motivează să mă mulțumesc și să-i mulțumesc, să-mi împlinesc visurile, dar să le împlinesc și visurile lor ca părinți. Interesul meu pentru justiție, reguli și șanse egale pentru toată lumea sunt argumente în favoarea acestei direcții.

Walt Disney afirma că “dacă poți visa ceva, înseamnă că îl poți realiza”. Peste 10 ani, am încredere că o parte dintre visurile mele se vor îndeplini, iar altele vor fi pe cale a fi parte din realitate.

Bucuria de a fi pe scenă

Strachinaru Maria,
Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

De mici copii, măcar odată, ne-am pus întrebarea „Ce voi face când voi fi mare?”. Ei bine, crescând, cu timpul am început să ne gândim din ce în ce mai serios la acest lucru. Clasa a V-a a fost primul prilej să reflectez la această întrebare, însă nu am dat multă importanță. Îi auzeam pe colegii mei cum discutau despre asta spunându-și ce vor face când vor fi mari. Pe băieți îi auzeam că vor să devină polițiști și ingineri, iar pe fete le auzeam că vor să devină cântărețe, avocate, polițiste și așa mai departe. Această întrebare pe mine m-a înspăimântat pentru că nu știam ce vreau să fac sau ce vreau să devin când voi crește.

Când eram mică visam la multe lucruri și, mai ales, să fiu cântăreață. În fiecare zi, mă uitam la multe, multe filmulețe cu diferite cântărețe cum cântau pe scenă pline de viață, cu mii și mii de oameni uitându-se la ele și admirându-le. Aveau mulți fani, mergeau peste tot în lume să cânte pentru public, erau vedete. Le admiram foarte mult ținutele, publicul, scena și atmosfera de acolo. Mereu îi spuneam mamei și îi arătam că asta vreau să fac când voi crește mare, să mă cunoască lumea. Am visat la asta în continuare. Îmi luam peria de păr, îmi puneam pe televizor karaoke și cântam cu glas tare ca și cum eram pe scenă. Asta era una dintre pasiunile mele, să cânt, dar mai aveam o pasiune, și anume, dansul. Începând cu vârstă de 6 ani, mama m-a înscris la dans sportiv. Îmi plăcea enorm de mult să dansez, făcea parte din mine, mai ales când domnul antrenor de dans m-a pus să dansez în pereche. Eram foarte bucuroasă. Veneam acasă după antrenament și exersam tot ce făcusem la dans.

Acum am 14 ani, sunt în clasa a VIII-a, un an destul de dificil pentru mine. Am decis că este timpul să iau foarte în serios viitorul meu. Fac dans sportiv de 9 ani în pereche, iar canto muzică ușoară de un an.

Deja știu sigur că vreau să am o carieră în muzică și dans, dar pentru asta trebuie să muncesc foarte mult. Nu sunt o persoană materialistă și nu caut o meserie care să-mi ofere un venit foarte mare, ci prefer să fac ceea ce îmi place cu adevărat și intenționez să lucrez în domeniul muzical. M-am gândit ca din clasa a IX-a să merg la liceul pedagogic deoarece îmi plac la nebunie copiii, îmi place să colaborez cu ei și să am o relație de prietenie cât mai apropiată și sinceră. Când aveam spectacole la canto, fosta mea profesoară de canto mă puneă să fac o mică coregrafie pentru copii și chiar a ieșit foarte bine. Toată lumea a fost mulțumită, atât copiii, cât și părinții lor și, mai ales, fosta profesoară de canto. Ah, era să uit de o altă pasiune de a mea, coregrafia. Dar despre a fi coregraf, cu altă ocazie.

Cu familia ... e ceva mai complicat. Părinții mei mă susțin să-mi urmez pasiunea de a cânta și de a dansa, dar mă îndeamnă să aleg o profesie care să-mi asigure un trai decent și să las muzică să rămână doar un hobby. Știu că îmi vor binele. Mai știu și că mă susțin în tot ceea ce fac și că vor să mă vadă fericită, așa că nu îmi fac mari probleme în ceea ce privește alegerea parcursului universitar.

Intenționez să urmez profilul filologie-engleză intensiv la Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani, să continui să studiez canto, dansul sportiv și chitară în particular și să particip la cât mai multe concursuri de interpretare muzicală pe cât posibil, chiar dacă deja am participat la multe spectacole, concursuri, festivaluri, evenimente, atât cu dansul, cât și cu cântatul. Voi încerca să compun propriile piese deoarece visez la creații originale de mic copil, iar când mă voi simți pregătită, mă voi înscrie la Românii Au Talent sau Vocea României, cu speranța de a ajunge cât mai departe și de a cunoaște cât mai multă lume.

Tot ce pot spune este că a renunța nu este o opțiune. Am pornit de la ceea ce-mi place pentru ca în viitor să lucrez într-un domeniu care să-mi pună în valoare talentul și pasiunea mea pentru muzică și dans.

Bucurii!

Când renunț la ceea ce sunt, devin ceea ce aș putea fi

Voinescu Ștefania,
Școala Gimnazială „I. Cantacuzino” Pașcani

Într-o lume plină de vise și posibilități, eu am ales un drum luminos, plin de râsete cristaline și ochi curioși. Îmi doresc să fiu educatoare, să fiu acel ghid blând care le arată copiilor frumusețea cunoașterii, magia primelor descoperiri și puterea bunătății.

Încă din copilărie, îmi plăcea să mă joc de-a „școala”, să așez păpușile și ursuleții în cerc și să le spun povești despre stele, despre flori și despre lumi nevăzute. Mi-am dat seama atunci că a preda nu înseamnă doar să împărtășești informații, ci să aprinzi în suflete mici scântei de curiozitate și entuziasm.

A fi educatoare nu este doar o meserie, ci o vocație, un dar de a modela viitorul cu mâini pline de răbdare și cu inima deschisă. Grădinița este primul loc unde copiii învață despre prietenie, despre frumusețea lucrurilor simple, despre cum fiecare zi poate fi o aventură. Îmi doresc să le fiu aproape, să le fiu sprijin, să le transform temerile în încredere și lacrimile în zâmbete. Visez la o sală plină de culori, unde pereții să spună povești, unde vocile vesele să umple aerul cu bucurie. Îmi imaginez mâini mici desenând soarele cu cele mai vii nuanțe de galben, ochi sclipitori care privesc cu uimire o nouă lecție, pași nesiguri care devin din ce în ce mai încrezători.

Îmi doresc să le ofer copiilor un loc în care să se simtă în siguranță, un loc unde să învețe nu doar litere și cifre, ci și cum să fie curajoși, buni și curioși. Știu că acest drum nu va fi mereu ușor. Va necesita răbdare, dedicare și multă iubire. Dar sunt pregătită să învăț, să cresc alături de fiecare copil care îmi va păși pragul clasei, să mă bucur de fiecare progres, oricât de mic. Pentru că în ochii unui copil, orice reușită este un miracol. Și astfel, cu sufletul deschis și visul meu strălucind ca o stea călăuzitoare, voi păși pe acest drum cu bucurie.

Pentru că a fi educatoare înseamnă a dăruia și a primi, a învăța și a inspira, a iubi și a fi iubită. Și nimic nu poate fi mai frumos decât atât.

În dezvoltarea unei cariere solide în domeniul educației, aptitudinile și abilitățile unui educator joacă un rol crucial. Pentru mine calitățile necesare pentru a fi o educatoare de succes includ: răbdarea, empatia și capacitatea de a motiva elevii să își atingă potențialul maxim. Pentru a crea un loc sigur și confortabil atât pentru copii, cât și pentru părinții acestora, comunicarea este cheia succesului în învățământ.

Încă de mică, cel puțin o dată am auzit întrebarea: „Tu ce vrei să te faci când vei fi mare?”. Poate că prima oară am răspuns cu profesii precum: doctor, avocat, polițistă sau multe altele. Și totuși, câțiva ani mai târziu iată că am alt răspuns. Asta pentru că de-a lungul timpului au intervenit o serie de factori care mi-au influențat alegerile. Factorii care mi-au influențat decizia sunt membrii familiei și prietenii. Nu este un secret faptul că familia ne conturează alegerile pe care le facem. Mai ales, alegerile legate de carieră. Conversațiile și experiențele pe care le încercăm în cercul de prieteni pot modela alegerea noastră. Împreună putem discuta despre opțiuni de carieră spre care ne putem orienta.

După absolvirea școlii generale, doresc să mă înscriu la un liceu bun din orașul meu, pe profilul filologie, apoi cu o notă exemplară la bacalaureat să intru la Facultatea De Psihologie și Științe ale Educației din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. După cei 3 ani de facultate și 2 ani de master, aș dori să proftez în cadrul unei grădinițe din orașul meu.

Cine voi fi peste ... 10 ani? O întrebare la care este greu să găsești un răspuns concret. Eu cred că voi reuși să ajung acolo unde mi-am dorit din copilărie, știu că va fi greu dar, cu multă răbdare și muncă putem toți să ajungem acolo unde ne dorim. Doresc să îmi îndeplinesc visul de a fi o educatoare de succes și să fiu apreciată și iubită de către copii.

LICEU

Eu și cea care voi deveni: între vis și chemare

Morariu Andra-Mihela,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Timpul trece repede, iar viitorul meu încă se conturează. Îmi doresc să urmez un drum care să îmbine dorința mea de a ajuta oamenii cu nevoia de a mă simți împlinită și confortabilă în ceea ce fac. De aceea, mă gândesc la mai multe opțiuni care ar putea fi potrivite pentru mine. Mereu m-am întrebat unde voi fi peste câțiva ani. Uneori mă simt sigură pe mine, alteori mă frământă gândul că poate nu voi face alegerea potrivită. Dar un lucru știu sigur: vreau să fac bine, să aduc alinare, să fiu de ajutor.

Unul dintre domeniile care mă atrag este medicina, mai exact profesia de asistentă medicală. Îmi place ideea de a fi alături de oameni în momente dificile, de a le oferi sprijin și îngrijire. Asistenții medicali sunt piloni esențiali ai sistemului de sănătate, oferind nu doar îngrijiri medicale, ci și suport emoțional pacienților. Totuși, am rețineri legate de sânge, ceea ce mă face să mă întreb dacă această carieră este potrivită pentru mine pe termen lung. De aceea, înainte de a lua o decizie finală, mi-ar plăcea să explorez mai bine această profesie, poate prin stagii de voluntariat sau prin discuții cu persoane care deja activează în domeniu.

O altă opțiune care îmi surâde este cea de învățătoare. Îmi place ideea de a contribui la educația și dezvoltarea copiilor, de a le insufla valori importante și de a le ghida primii pași în viață. Această meserie presupune răbdare, empatie și creativitate - calități pe care mi-ar plăcea să le dezvolt. Un învățător nu doar predă, ci și modelează viitorul prin fiecare copil pe care îl îndrumă. Îmi imaginez cât de frumos ar fi să văd cum un copil învață să citească, să descopere lumea și să-și construiască visele, știind că eu am avut un rol în acest proces.

Pe lângă aceste două domenii, mă gândesc și la asistența socială. Aceasta este o profesie care presupune sprijinirea celor aflați în dificultate, fie că este vorba de copii, bătrâni, persoane cu dizabilități sau familii care se confruntă cu probleme sociale. Un asistent social ajută oamenii să-și depășească dificultățile, oferindu-le soluții și îndrumare. Deși nu implică îngrijiri medicale, această profesie necesită multă empatie, răbdare și o dorință sinceră de a face bine. Mi-ar plăcea să explorez mai mult această opțiune, deoarece îmbină dorința mea de a ajuta cu nevoia de a nu fi expusă direct la suferință fizică.

De asemenea, mă interesează și domeniul psihologiei sau consilierii. Aceste profesii oferă oportunitatea de a sprijini oamenii din punct de vedere emoțional și mental, ajutându-i să își găsească echilibrul și să depășească dificultățile vieții. Psihologii și consilierii joacă un rol esențial în bunăstarea mentală a oamenilor, iar această latură a ajutorului mi se pare foarte importantă.

Pentru mine, un exemplu de dăruire și iubire față de oameni este Regina Maria a României, cea care nu a privit niciodată suferința de la distanță, ci a mers în mijlocul celor care aveau nevoie de ajutor. În timpul războiului aceasta și-a riscat propria sănătate pentru a fi alături de soldații răniți, alinând durerea nu doar prin tratamente, ci și prin bunătate și cuvinte de încurajare. Ea a arătat că adevărata noblețe nu stă în titluri, ci în puterea de a iubi și de a ajuta. Gândindu-mă la exemplul ei, îmi dau seama că acesta este drumul pe care vreau să-l urmez și eu, un drum în care pot fi sprijin pentru cei care au nevoie, fie că sunt pacienți, copii sau suflete rătăcite în căutarea unui sprijin. Cred că, în final, ceea ce rămâne din noi este binele pe care îl lăsăm în inimile celorlalți. Motto-ul meu este „Fii realist de bun”.

Astăzi mă gândesc la viitor cu emoție și întrebări, dar îmi imaginez că peste 10 ani, voi fi mai încrezătoare, voi avea răspunsurile pe care acum le caut. Poate voi fi într-o clinică, ajutând pacienți cu un zâmbet cald, sau poate într-o sală de clasă înconjurată de copii curioși. Sau, cine știe, poate voi fi undeva unde nici nu m-am gândit acum, dar unde mă voi simți împlinită. Îmi doresc să îmi construiesc viitorul pas cu pas, explorând, învățând și descoperindu-mă pe mine însămi. Sunt conștientă că drumul nu va fi întotdeauna ușor, dar știu că, alegând cu inima și fiind deschisă la oportunități, îmi voi găsi locul potrivit.

Construindu-mi viitorul pas cu pas

Bratu Giulia Maria,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Obiectivul meu principal de carieră este să devin medic legist. Această profesie mă atrage datorită combinației unice dintre știință, medicină și justiție. Îmi doresc să contribui la elucidarea cauzelor deceselor și să aduc claritate în cazuri complexe, oferind un sprijin esențial în procesul juridic. Pentru a atinge acest obiectiv, sunt dedicată să urmez o educație medicală riguroasă, să mă specializez în medicina legală și să acumulez experiență practică în acest domeniu.

Sunt interesată de acest domeniu deoarece am fost mereu fascinată de criminalistică și de modul în care aceasta contribuie la descoperirea adevărului. Curiozitatea mea pentru acest subiect m-a motivat să explorez mai multe aspecte legate de investigarea medicală și științifică. În plus, consider că aptitudinile mele practice sunt un avantaj semnificativ pentru cariera de medic legist. Sunt foarte îndemânată, în special când vine vorba de activități ce implică precizie, cum ar fi tăierea sau cusutul. Aceste abilități pot fi extrem de utile în realizarea autopsiilor și în manipularea delicată a instrumentelor medicale.

De asemenea, mă caracterizează seriozitatea și atenția la detalii, calități esențiale în acest domeniu, unde fiecare observație poate face diferența. Sunt o persoană analitică, perseverentă și dedicată, ceea ce mă ajută să îmi mențin concentrarea chiar și în situații complexe sau care necesită o analiză minuțioasă. Valorile mele includ dorința de a ajuta societatea și de a contribui la procesul de justiție, ceea ce se aliniază perfect cu obiectivul meu profesional de a deveni medic legist. Unul dintre factorii principali este influența modelelor de carieră. De-a lungul timpului, am urmărit documentare, filme și cărți legate de criminalistică și medicina legală, care m-au inspirat profund. Am fost impresionată de modul în care profesioniștii din acest domeniu combină

cunoștințele medicale cu investigația științifică pentru a aduce răspunsuri clare în situații dificile. Aceste modele mi-au întărit dorința de a urma această cale. Printre cărțile care mi-au captat atenția se numără „Stiff: The Curious Lives of Human Cadavers” de Mary Roach, o lectură fascinantă despre utilizarea cadavrelor în cercetare și criminalistică. De asemenea, „Forensics: The Anatomy of Crime” de Val McDermid oferă o incursiune detaliată în istoria și metodele folosite în criminalistică, de la analize ADN la autopsii. O altă carte captivantă este „Working Stiff: Two Years, 262 Bodies, and the Making of a Medical Examiner” de Dr. Judy Melinek și T.J. Mitchell, care oferă o perspectivă reală asupra vieții unui medic legist. În plus, „Cause of Death: Forensic Files of a Medical Examiner” de Dr. Cyril H. Wecht și „Postmortem: How Medical Examiners Explain Suspicious Deaths” de Steven A. Koehler și Stephanie E. Mannis mi-au oferit informații valoroase despre munca specialiștilor în elucidarea cauzelor morții. Pe lângă cărți, documentarele și emisiunile au avut un impact semnificativ asupra pasiunii mele pentru acest domeniu. „Forensic Files” este un exemplu clasic de cazuri reale rezolvate prin tehnici avansate de criminalistică, iar „The Keepers” combină investigarea unei crime misterioase cu metodele științifice utilizate pentru a descoperi adevărul. De asemenea, „Autopsy: The Last Hours Of...” analizează cauzele morții unor celebrități, oferind detalii interesante despre procesele medico-legale. „The Staircase” și „Body of Evidence” completează lista documentarelor care mi-au întărit dorința de a explora acest domeniu. Serialele de ficțiune bazate pe medicina legală au contribuit, de asemenea, la consolidarea interesului meu. „CSI: Crime Scene Investigation”, „Bones” și „Quincy, M.E.” ilustrează modul în care criminalistica modernă poate aduce claritate în anchetele judiciare. Toate aceste resurse mi-au format o imagine clară asupra complexității și importanței medicinei legale, inspirându-mă să urmez această carieră. Fascinația pentru acest domeniu crește constant, iar dorința mea de a combina știința cu investigarea criminalistică rămâne puternică.

De asemenea, părinții mei au jucat un rol important în traseul meu. Ei m-au încurajat întotdeauna să-mi urmez pasiunile și să aleg un domeniu care mă motivează. Sprijinul lor constant, fie că a fost sub formă de încurajări, fie prin oferirea resurselor necesare pentru a învăța

mai multe despre acest domeniu, a fost esențial pentru mine. Prietenii mei au avut și ei o influență pozitivă, mai ales prin faptul că m-au susținut în momentele în care aveam îndoieli sau când mă gândeam la provocările pe care le implică acest drum. Discuțiile cu ei m-au ajutat să-mi clarific prioritățile și să rămân motivată.

Deși nu am reușit să urmez un liceu cu profil specific domeniului medical, am fost admisă la Colegiul Economic Administrativ. Chiar dacă acesta nu este direct legat de medicina legală, consider că am oportunități valoroase pentru dezvoltarea mea. Cunoștințele și competențele dobândite aici, cum ar fi organizarea, managementul timpului sau lucrul cu documente, pot fi utile pe termen lung, inclusiv în cariera mea medicală, unde atenția la detalii și capacitatea de a lucra eficient sunt esențiale. În paralel cu studiile mele actuale, am început să mă pregătesc independent pentru domeniul medical. Petrec timp studiind discipline relevante, cum ar fi biologia și chimia, pentru a-mi consolida baza teoretică necesară admiterii la facultatea de medicină. De asemenea, sunt determinată să identific oportunități educaționale care să mă ajute să-mi ating obiectivul, cum ar fi cursuri online, resurse gratuite sau mentorate cu profesioniști din domeniu.

Pentru a-mi îndeplini visul de a deveni medic legist, îmi propun să urmez un traseu bine definit, bazat pe muncă și dedicare. Mă concentrez să-mi construiesc o bază solidă de cunoștințe în biologie și chimie, folosindu-mă de resurse suplimentare precum cursuri online și materiale educaționale. Este esențial să mă pregătesc temeinic pentru examenul de admitere la facultatea de medicină, iar timpul liber îl dedic acestui scop. După ce voi fi admisă la facultate, intenționez să mă implic activ în activități practice, precum stagii și programe de voluntariat în spitale sau laboratoare medico-legale. Astfel, voi dobândi experiență practică și voi înțelege mai bine cerințele și provocările acestui domeniu. În același timp, voi lucra la dezvoltarea abilităților necesare, precum precizia, atenția la detalii și gândirea analitică. Finalizarea facultății de medicină va fi doar începutul, deoarece mă voi specializa în medicina legală prin rezidențiat. Această etapă îmi va permite să aplic cunoștințele acumulate și să lucrez sub îndrumarea unor profesioniști, învățând să abordez cazuri complexe cu profesionalism și empatie. Chiar și după ce voi deveni medic legist, îmi propun să mă perfecționez

continuu, participând la conferințe și seminarii de specialitate pentru a rămâne la curent cu noile tehnologii și metode din acest domeniu. Pe tot parcursul acestui drum, voi păstra motivația de a contribui la justiție și de a aduce claritate în situații dificile. Determinarea și perseverența vor fi aliații mei în depășirea oricăror obstacole. Sunt convinsă că prin muncă și dedicare, visul meu de a deveni medic legist va deveni realitate.

Peste zece ani, mă imaginez activă în domeniul medical, în special în medicina legală. Vreau să fiu un profesionist cu experiență, implicat în soluționarea cazurilor complexe și să contribui la procesul de justiție. Îmi doresc să fiu recunoscută pentru profesionalismul și dedicarea mea, având o carieră stabilă într-un institut de medicină legală sau într-un spital, unde să pot colabora cu o echipă de specialiști. De asemenea, sper să continui să învăț și să mă dezvolt continuu, participând la cursuri de specializare și conferințe, pentru a fi la curent cu noile descoperiri din domeniu. În același timp, îmi doresc să am un echilibru între carieră și viața personală, având mai mult timp pentru familie și pasiunile personale. Visez să fiu un exemplu pentru cei din jur, mai ales pentru frații mei și să fiu fericită.

BIBLIOGRAFIE

McDermid, Val, *Forensics: The Anatomy of Crime*, Profile Books, Londra, 2014.

Melinek, Judy & Mitchell, T.J., *Working Stiff: Two Years, 262 Bodies, and the Making of a Medical Examiner*, Scribner, New York, 2014.

Roach, Mary, *Stiff: The Curious Lives of Human Cadavers*, W.W. Norton & Company, New York, 2003.

Wecht, Cyril H., *Cause of Death: Forensic Files of a Medical Examiner*, Prometheus Books, Amherst, 1993.

De la visul militar la chemarea educației

Ciobanu Denisa-Maria,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Când eram în clasa a VII-a, visam să urmez o carieră militară. Îmi imaginam cum îmi voi purta uniforma cu mândrie, cum voi trece prin antrenamente dificile și voi deveni mai puternică cu fiecare zi. Eram atrasă de disciplină, de ideea de a face parte dintr-un sistem bine organizat, unde fiecare persoană are un scop clar. Totuși, realitatea m-a lovit. Alergarea pe distanțe lungi și efortul fizic intens îmi provocau dureri și mi-au arătat că acest drum nu era atât de simplu. Îmi amintesc clar ziua în care, după o alergare lungă, am simțit că nu mai pot continua. Respirația îmi era grea, picioarele îmi tremurau, iar în mintea mea apărea pentru prima dată întrebarea „Este acesta cu adevărat drumul meu?”. Am început să mă îndoiesc de alegerea mea și, treptat, mi-am dat seama că poate viitorul meu se află în altă parte și că ar trebui să las destinul să-și facă treaba.

Un alt motiv pentru care am renunțat la acest vis a fost reflecția asupra realității acestui domeniu. M-am gândit că, în anumite circumstanțe, aș fi pusă în situația de a răni pe cineva. Cartea „Băiatul cu pijamale în dungi” de John Boyne mi-a oferit o perspectivă asupra suferinței umane cauzate de violență și război, iar prin relația dintre Bruno și Shmuel am înțeles cum, chiar și în mijlocul unui conflict, oamenii pot fi constrânși să își piardă umanitatea. Această posibilitate m-a determinat să reconsider alegerea, pentru că nu mă simțeam pregătită să port o astfel de responsabilitate morală.

În prezent, mă gândesc la două posibilități pentru viitorul meu, să devin economist sau învățătoare. Economia mă atrage prin logică și strategie, prin posibilitatea de a înțelege lumea afacerilor și de a avea un job stabil și bine plătit. Pe de altă parte, învățământul îmi oferă ceva

ce banii nu pot cumpăra: satisfacția de a vedea un copil evoluând datorită muncii mele și bucuria de a contribui la formarea viitoarelor generații. Alegerea unei cariere este una dintre cele mai importante decizii pe care le luăm în viață. Un fragment din cartea „Profesorul de succes: 59 de principii de pedagogie practică” de Ion-Ovidiu Pânișoară subliniază importanța motivației în cariera didactică, arătând că un profesor motivat și pasionat are un impact pozitiv asupra elevilor săi, în timp ce lipsa de motivație se transmite și generează dezinteres în rândul acestora. Să lucrez cu copiii, să îi ajut să descopere lumea și să fiu parte din evoluția lor pare să mă împlinească mai mult decât orice altceva, simt că acest lucru reprezintă o chemare, ceva ce mă atrage profund și mă îndeamnă să merg pe acest drum.

Îmi plac copiii, am răbdare și îmi place să explic lucruri într-un mod clar. Simt că aș putea fi un cadru didactic care își inspiră elevii și care fac orele mai interesante. Comunicarea nu este punctul meu forte acum, dar cred că învățarea este un drum pe care nu îl parcurg doar elevii, ci și profesorii. Aș putea învăța, odată cu ei, să explic mai clar, să ascult mai bine și să creez un mediu de învățare în care toată lumea să se simtă înțeleasă. Deși comunicarea nu este întotdeauna ușoară pentru mine, empatia și hipersensibilitatea, care sunt legate, sunt o parte importantă a felului în care trăiesc și interacționez cu cei din jurul meu.

Familia mea mă susține mereu să îmi aleg cariera în funcție de pasiunile mele, dar prietenii îmi dau sfaturi diferite. Unii îmi spun că economia este mai stabilă și îmi va asigura un viitor sigur, în timp ce alții mă încurajează să aleg ceea ce mă face fericită, chiar dacă învățământul nu este cel mai bine plătit domeniu.

Un model important în viața mea este fosta mea învățătoare. Prin răbdarea și dedicarea ei, m-a învățat cât de frumos este să lucrezi cu copiii. Explicațiile ei clare și încurajările mi-au dat încredere. Nu ne-a învățat doar să scriem și să citim, ci ne-a inspirat să fim mai buni și să ne urmăm visurile. Cu vorbe bune și motivație, m-a făcut să consider cariera didactică. Sper că o să pot influența și eu elevii mei, așa cum a făcut ea pentru mine.

Pentru a deveni economist, ar trebui să urmez o facultate de profil economic, să mă specializez și să mă pregătesc pentru un mediu competitiv. Pe de altă parte, pentru a deveni învățătoare, ar trebui să

urmez o facultate de științe ale educației. Ambele drumuri necesită muncă, dar fiecare îmi oferă o perspectivă diferită asupra viitorului.

Încă nu știu cum îmi voi atinge obiectivele și încă sunt în căutarea răspunsului, dar știu că trebuie să îmi dau timp să descopăr ce mi se potrivește mai bine. Încerc să mă informez cât mai mult, să analizez avantajele și dezavantajele fiecărei opțiuni și, cel mai important, să îmi ascult inima.

În 10 ani, mă văd lucrând cu pasiune într-un domeniu care îmi aduce satisfacție. Dacă voi alege să fiu economist, poate voi lucra într-o companie importantă, luând decizii financiare care influențează succesul unei afaceri. Dacă voi deveni învățătoare, mă văd într-o sală de clasă, înconjurată de copii entuziasmați să învețe. Oricare ar fi calea pe care o voi urma, vreau să fiu sigură că este una care mă face fericită.

Deși visul meu inițial a fost să urmez o carieră militară, am învățat că uneori trebuie să ne adaptăm și să ne redescoperim. Încă sunt în căutarea drumului perfect, dar sunt sigură că, indiferent de alegerea finală, voi da tot ce am mai bun pentru a excela. Poate că misiunea mea nu este să fiu pe front, ci să fiu pe „frontul educației” sau în lumea afacerilor, influențând vieți într-un alt mod.

BIBLIOGRAFIE

Boyne John, Băiatul cu pijamale în dungi, Editura Random House, Londra, 2006

Pânișoară Ion-Ovidiu, Profesorul de succes: 59 de principii de pedagogie practică, Editura Polirom, București, 2015.

Un viitor alături de pasiunea mea pentru artă

Petrișor Rareș-Andrei,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Dacă m-aș fi întrebat vreodată, acum doi ani în urmă, ce carieră intenționez a urma, răspunsul meu nu ar fi conținut ideea de artă. În prezent, astăzi, sunt destul de nesigur în legătură cu ce anume îmi doresc a face când voi fi un adult, dar, totuși, îmi doresc foarte mult a continua cu această pasiune pe care o am pentru artă, în special pentru grafică. Mă gândesc de ceva timp a-i învăța și pe ceilalți a desena, în special copiii, dar și adulții. Îmi doresc foarte mult să fiu un fel de profesor, dar nu unul care să predea la școală, ci unul care să facă parte dintr-un club de arte dedicat pentru persoanele ce își doresc să învețe a-și exprima gândurile și sentimentele pe foaia de hârtie. Sunt conștient că nu este cel mai ușor lucru, dar să lucrez cu copiii și adolescenții mi-ar face o imensă plăcere, iar acest lucru constituie unul din factorii interni care întăresc scopul și obiectivele propuse. Îmi sunt foarte dragi, și fiind o persoană care iubește a socializa, cred că mi s-ar potrivi acest tip de muncă. Totodată, a împărtăși această pasiune pe care o am pentru artă cu cei din jur m-ar putea motiva în a-mi continua studiile pe această latură, totuși nu pentru a mă lăuda, ci pentru a-i motiva și pe ceilalți a desena. Arta este una dintre cele mai frumoase moduri de a ne exprima, iar eu îmi doresc să ofer motivație și altor persoane prin ceea ce lucrez, după cum am spus, nu pentru a mă lăuda.

Ca și factori externi, consider că lucrările altor artiști mă motivează prin simplul fapt că îmi doresc să ajung ca aceștia. Îmi doresc enorm de mult să ajung a-mi îndeplini visul de a desena, aproape la perfecție, grafică, și nu numai grafică, ci și lucrări desenate într-un mod mai copilăresc, poate chiar haotic. Toate aceste dorințe pe care le am există datorită altor artiști, care, la rândul lor, au fost motivați de alte

persoane, astfel formându-se un fel de lanț, o buclă prin care se repetă dorințele de a desena din nou și din nou.

Mi s-a spus de foarte multe ori că sunt o persoană talentată la desen și că am un enorm potențial în acest domeniu, dar, cu toate acestea, am foarte multe lipsuri. Într-adevăr, suntem într-o continuă dezvoltare, învățăm lucruri noi în fiecare zi, dar nu mă consider perfect, și nici nu sunt. O vorbă pe care am inventat-o spune astfel: Faptul că nu suntem perfecți, de fapt, arată faptul că suntem perfecți, exact așa cum suntem. Cu alte cuvinte, imperfecțiunea trebuie văzută ca pe o oportunitate în a învăța, ca pe ceva util. Desigur, artiștii urăsc imperfecțiunile, iar eu mă număr printre acele persoane care nu le suportă, dar fiecare imperfecțiune are rolul ei unic. Fiecare imperfecțiune arată o poveste a cuiva sau a unui lucru, dar și experiențele prin care a trecut respectivul. Așadar, este bine să le vedem ca pe ceva bun, ca pe o șansă de a ne repara, iar, după cum am spus, imperfecțiunile ne fac ... oameni. Nu există om fără de imperfecțiune în cele din urmă. Părinții mei, totodată, mă susțin și ei în îndeplinirea acestui vis, iar pentru acest lucru le sunt recunoscător, și nu doar lor, ci și prietenilor mei și persoanelor care mă susțin.

Pasiunea mea pentru artă își are rădăcinile în dorința de a desena un anumit personaj dintr-un joc video. Acest lucru poate suna puțin de necrezut, dar acesta este adevăratul motiv pentru care mi-am început călătoria artistică, și de ce să mint, nu am reușit nici până în ziua de astăzi a atinge acest vis. Am început cu cele cinci tehnici de hașură, apoi am început a desena tot felul de forme geometrice (de la zeci de pătrate, la paralelorame și multe altele), dar și corpuri geometrice (sferă, cub, cilindru etc) pe care le studiasem deja în clasele mai mici. Una dintre cele mai importante lucruri în artă este hașurarea, sau presupusele tehnici de "shading". Este interesant a cunoaște cum lumina influențează umbrele și cum poate schimba un desen aproape în totalitate. Din fericire, am reușit a înțelege aceste tehnici relativ repede, chiar din primele zile în care mi-am început călătoria artistică și nu este greu absolut deloc. Important este să lucrezi mult, să fii perseverent și ambițios, și să nu renunți sub absolut niciun fel. Aceste tehnici de hașură se pot învăța repede, dar cu foarte multă răbdare. Sunt sigur că sunt persoane care și-au început călătoria artistică direct cu schițe foarte

complicate, dar important este să începem de la zero pentru a înțelege fiecare detaliu și fiecare parte a artei, deoarece poate părea simplu la început, dar, de fapt, este extrem de vastă, poate chiar necunoscută.

Un lucru pe care îl ador la artă este faptul că fiecare artist, fie el mai tânăr sau mai în vârstă, va avea un mod diferit de a crea. Fiecare artist dobândește, de-a lungul carierei sale, un anumit stil de a desena. Niciodată un stil nu va fi la fel ca un altul, mereu va exista o mică diferență, iar asta ne face pe noi, oamenii, să fim unici unii față de ceilalți. Este interesant a observa cum un stil diferă de un altul, și consider că avem foarte multe de învățat și de dobândit.

După cum am spus, mi-aș dori ca viitorul meu să se bazeze pe artă. Ca și facultate pe care vreau să o urmez este Universitatea Națională de Arte "George Enescu" din Iași, cu specializarea de arte plastice. Totodată, mi-ar face o enormă plăcere să studiez în altă țară tainele artei în cadrul unei universități, dar acest aspect este, oarecum, mai dificil de atins. Totuși, aceasta este facultatea pe care vreau să o urmez. Nu vreau să aleg Facultatea de Arhitectură "G.M. Cantacuzino", deoarece simt că desenul tehnic nu permite acea libertate în crearea unui material artistic. Simt că nu este pentru mine desenul tehnic. Acesta, din perspectivă proprie, pare sever când vine vorba de proporții și perspective. Sunt tipul de persoană care își dorește să se exprime liber, să greșească și să nu facă totul perfect, iar desenul tehnic nu prea permite aceste lucruri; acolo totul trebuie să fie destul de perfect, altfel materialul nu va fi unul întocmai reușit.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră am nevoie de foarte multă răbdare, lucru la care nu mă pricep, dar pe care îl pot dobândi cu timpul. Consider că arta nu este ușoară, chiar foarte dificilă, iar acest lucru mă poate încurca în călătoria proprie. Cu toate acestea, mă simt capabil să învăț tainele artei, în special proporțiile corpului uman (la care nu mă pricep absolut deloc, eu fiind orientat către natură statică mai mult), care sunt foarte dificile și necesită multe cunoștințe legate de corpul uman. Există multe tehnici pentru a desena un om și este foarte greu a face acest lucru, de aceea, momentan, eu nu m-am axat încă pe această latură a artei, cea a proporțiilor corpului uman, dar sunt sigur că voi reuși a desena tot ceea ce îmi propun în sfârșit.

Una din problemele cu care, adesea, se confruntă artiștii este lipsa motivației. Această temă poate fi discutată ore în șir, dar pe scurt, lipsa motivației reprezintă o perioadă în care artistul de odinioară nu are chef, timp, poate chiar resurse pentru a crea un desen. Această presupusă perioadă poate dura zile, săptămâni, chiar luni întregi, poate chiar ani și este una din marile bariere ale artiștilor. Din păcate, încă trec printr-o asemenea perioadă și recunosc, este dificil și dureros a observa cum din acel artist care desena în fiecare zi în pauzele de la școală, am ajuns să fac un desen doar la cererea altor persoane sau odată la câteva săptămâni. Cu toate acestea, în continuare îmi doresc să ajut alți oameni în a-și crea propriul lor drum artistic.

Așadar, cine voi fi peste 10 ani? Aceasta este o întrebare la care nu m-am gândit vreodată, dar consider că voi reveni la desen din nou și că voi fi un artist cunoscut. Probabil voi reuși a-i învăța și pe ceilalți să deseneze, probabil voi fi un mentor care își va ajuta elevii să învețe secretele artei. Nu îmi doresc neapărat a face bani pe urma desenelor și a lecțiilor, dar îmi doresc doar să fiu apreciat pentru ceea ce lucrez și fac. Îmi doresc ca numele meu să fie cunoscut printre oameni și să mă recunoască drept un om care chiar încearcă și își dă silința în ceea ce privește arta. Consider că va fi ușor? Deloc, dar viața este o provocare, iar eu sunt pregătit pentru aceasta și pentru ceea ce are să-mi ofere. Mă bazez pe resursele creative pe care le-am primit nativ și pe tenacitatea în studiul individual. Cred în capacitatea mea de a mă integra în viitor în domeniul artistic.

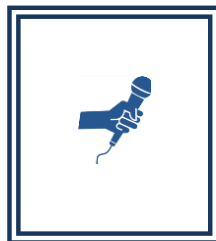
BIBLIOGRAFIE

https://www.youtube.com/watch?v=6QOboH_wKL4&list=PLdIDMj3VSgBfRYygdixt6Msj2c5K8Kmfg
<https://www.youtube.com/watch?v=0FOXOawrGMk&list=PLdIDMj3VSgBfRYygdixt6Msj2c5K8Kmfg&index=3>
<https://www.youtube.com/watch?v=cf2uO4cWK2E&list=PLdIDMj3VSgBfRYygdixt6Msj2c5K8Kmfg&index=4>

Drumul meu spre avocatură

Azanfirei Raluca Andreea,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Încă din copilărie, am fost fascinată de mistere, investigații și tot ceea ce ține de dreptate. Deși nu am pe nimeni în familie care să fie avocat, mi-am dorit dintotdeauna să fiu prima care urmează acest drum. Am început să privesc documentare despre detectivi, crime rezolvate și nerezolvate, cazuri celebre care au schimbat istoria justiției. De fiecare dată când priveam astfel de materiale, mă întrebam:

„Ce aș fi făcut eu în locul avocatului sau al detectivului? Cum aș fi rezolvat cazul?”. Această curiozitate și dorință de a înțelege adevărul m-au făcut să îmi stabilesc clar obiectivul de carieră: vreau să devin avocat specializat în domeniul criminalisticii. Nu este doar o alegere bazată pe pasiune, ci și pe abilitățile pe care le-am observat la mine de-a lungul timpului. Îmi place să particip la dezbateri și, de fiecare dată când mă implic cu adevărat, câștig. Am mereu argumente solide pentru orice subiect, îmi place să analizez toate perspectivele și să găsesc punctele slabe ale unui discurs advers. Un exemplu al modului în care mi-am aplicat abilitățile de analiză a fost în timpul unei dezbateri școlare, când am fost nevoită să apăr o poziție nepopulară. Am studiat fiecare sursă, am pregătit argumente convingătoare și, la final, am reușit să câștig susținerea colegilor, chiar și celor ce inițial aveau alte păreri. Această abilitate este esențială în avocatură, unde fiecare cuvânt contează și unde persuasiunea poate face diferența între o victorie și o înfrângere într-un proces.

Pe lângă pasiunea pentru drept și criminalistică, există și un alt aspect care mă determină să mă îndrept spre această carieră: dorința de a rezolva cazuri, chiar și în fața ecranului. Mereu când mă uit la filme sau seriale care se axează pe investigații, nu mă pot abține să nu analizez fiecare detaliu și să îmi imaginez cum aș rezolva eu cazul, alături de

protagonist. Aceste producții nu sunt doar o formă de divertisment pentru mine, ci și o oportunitate de a exersa abilități de deducție, gândire critică și analiză a dovezilor. Îmi place să mă pun în locul detectivilor sau al avocaților și să mă gândesc la posibile scenarii, la ce ar putea fi ascuns dincolo de aparențele unui caz. Mă opresc asupra fiecărui indiciu, fie că este vorba de o propoziție nelămurită sau un comportament suspect al unui personaj, și încerc să anticipez mișcările următoare. Imaginația mea este mereu activă, iar procesul de a crea posibile explicații pentru evenimentele dintr-o poveste mă ajută să îmi perfecționez abilitățile de analiză și raționament logic. Uneori, îmi imaginez cum aș folosi probele găsite pentru a construi un argument solid în fața unei instanțe sau cum aș interoga martorii pentru a descoperi adevărul.

Această practică mentală mi-a întărit dorința de a deveni avocat, deoarece am realizat că, pentru a reuși într-un astfel de domeniu, trebuie să ai o minte alertă, capabilă să analizeze fiecare detaliu și să facă legătura între elementele unui caz, chiar și atunci când acestea nu par a fi evidente. Mai mult decât atât, aceste activități de „rezolvare a cazurilor” mă fac să simt că sunt deja implicată în procesul de investigare, chiar și atunci când sunt doar un spectator al poveștii.

Îmi doresc să urmez Facultatea de Drept la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, unde să îmi perfecționez cunoștințele și să mă pregătesc pentru cariera pe care o visez. Alegerea acestei facultăți nu este întâmplătoare. Este una dintre cele mai prestigioase instituții din țară, cu profesori bine pregătiți și cu oportunități excelente pentru viitorii juriști. Vreau să profit de fiecare experiență academică pentru a mă forma ca un avocat de succes, capabil să apere dreptatea și să contribuie la soluționarea celor mai complexe cazuri juridice.

Unul dintre lucrurile care mă atrag cel mai mult la acest domeniu este conexiunea dintre drept și criminalistică. Nu vreau doar să fiu un avocat care analizează documente și citează articole de lege. Vreau să înțeleg mecanismele din spatele infracțiunilor, să studiez probele, să colaborez cu experți în criminalistică și să contribui la descoperirea adevărului. Avocații nu sunt doar oameni care apără într-o instanță, ci și investigatori care analizează dovezile și construiesc strategii de

apărare. Așadar, avocații sunt, într-un fel, detectivi, întrucât trebuie să descopere adevărul din fiecare caz.

Cazurile celebre din istorie mi-au arătat că, uneori, un detaliu aparent nesemnificativ poate schimba întreaga direcție a unei anchete. Acesta este genul de provocare care mă motivează: să analizez, să investighez și să descopăr adevărul dincolo de aparențe.

Visul meu este să lucrez într-un birou mare de avocatură sau chiar să dețin unul. Îmi imaginez un spațiu modern, unde să am o echipă bine pregătită și unde să mă ocup de cazuri importante, care să îmi pună la încercare inteligența și abilitățile de analiză.

Nu mă mulțumesc cu o carieră obișnuită, ci vreau să ajung printre cei mai buni. Pentru asta, știu că trebuie să muncesc mult, să învăț în mod constant și să fiu mereu pregătită pentru noi provocări. Chiar dacă sunt conștientă că drumul spre succes nu este ușor, sunt dispusă să fac sacrificiile necesare. Practica va fi esențială pentru mine, așa că vreau să mă implic în cât mai multe stagii de pregătire, să învăț de la profesioniști și să acumulez experiență reală. În același timp, îmi doresc să păstrez un echilibru între viața profesională și cea personală. Vreau să am o familie armonioasă, să îmi construiesc o viață stabilă, dar fără să renunț la ambițiile mele. Pentru mine, a fi avocat nu este doar o meserie, ci o responsabilitate. Un avocat nu doar apără clienții, ci luptă pentru adevăr și justiție. De-a lungul istoriei, mulți avocați celebri au reușit să schimbe destine și să aducă dreptate în cazuri complicate.

Un exemplu clasic este cel al avocatului Clarence Darrow, care a apărut în faimosul proces „Scopes Trial” dreptul la educație și libertatea de gândire. Acest caz mi-a arătat cât de important este să ai curajul să aperi principiile în care crezi. Pe lângă studiul teoretic, vreau să mă implic în cât mai multe proiecte practice. Un mod ideal de a învăța este participarea la simulări de procese, unde pot exersa argumentarea juridică și gândirea strategică. Totodată, mi-ar plăcea să fac stagii de practică în cabinete de avocatură, unde să văd direct cum se desfășoară un caz real. Această experiență mă va ajuta să îmi dezvolt abilitățile și să îmi confirm direcția profesională. În următorii ani, mă văd avansând treptat spre cariera pe care o visez. Îmi propun să devin un avocat respectat, cunoscut pentru abilitățile sale de analiză și pentru determinarea de a face dreptate.

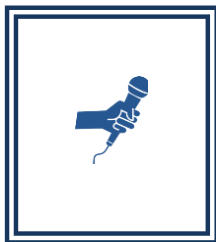
Peste zece ani, îmi doresc să am propria firmă de avocatură, unde să mă ocup de cazuri complexe și să ofer clienților mei cea mai bună apărare posibilă. Dacă ar fi să definesc în câteva cuvinte ce înseamnă pentru mine această profesie, aș spune că este o combinație între rațiune, curaj și dorința de a schimba lumea. Justiția nu este doar o teorie, ci o practică ce influențează viețile oamenilor. De aceea, vreau să fiu avocatul care aduce claritate acolo unde există confuzie, care oferă apărare celor care au nevoie și care contribuie la un sistem juridic mai bun.

BIBLIOGRAFIE

Darrow, Clarence, *The Story of My Life*, Charles Scribner's Sons, 1932
Dershowitz, Alan, *The Best Defense*, Random House, 1982

Cariera mea ideală, între pasiune și realitate

Ciubotariu Otilia-Naomi,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Încă de când eram copil, m-am întrebat ce voi deveni când voi fi mare .Am avut multe vise dar pe măsură ce am crescut, am început să îmi descopăr adevăratele pasiuni și să îmi conturez o imagine mai clară asupra viitorului meu. Îmi doresc o carieră care să îmi aducă atât satisfacție, cât și stabilitate, dar știu că drumul până acolo nu va fi ușor. Visul meu este să devin actriță. Întotdeauna m-a fascinat magia scenei și a camerei de filmat, mereu m-a atras ideea de a fi pe scene sau pe platourile de filmare, de a lucra alături de regizori și alți actori. Îmi imaginez că, peste câțiva ani, voi lucra într-un mediu unde îmi pot pune în valoare abilitățile și pot face o diferență. Pentru mine, o zi ideală la locul de muncă ar însemna să experimentez diverse interpretări în timpul orelor de repetiții și să lucrez alături de regizori și colegi pentru a crea scene memorabile. Simt că această carieră mi se potrivește pentru că îmi place să învăț mereu lucruri noi și să mă confrunt cu provocări, cum ar fi adaptarea la diferite tipuri de roluri. Actoria poate fi o alegere inspirată, dar în același timp foarte grea. Deși îmi doresc să urmez această carieră, sunt conștientă că va trebui să depun mult efort. Pentru a deveni actriță , voi avea nevoie de o educație solidă, de experiență practică și de mai multă răbdare.

A fi actriță nu înseamnă doar a interpreta un rol; înseamnă a trăi acele momente, a simți fiecare emoție și a te conecta cu fiecare personaj într-un mod profund și autentic. Actoria este o artă care cere nu doar talent, ci și vulnerabilitate, curaj și dăruire. Este un drum ce te provoacă, dar te și îmbogățește pe măsură ce înveți să îți depășești limitele și să îți deschizi inima în fața unui public. Deși realitatea nu mă află încă în fața unei camere de filmat sau pe o scenă de teatru, simt că totul este posibil

.Visul meu de a fi actriță nu este doar despre faimă sau succes, ci despre a trăi fiecare emoție a unui personaj, despre a înțelege oameni și lumi diferite. Visul meu este să fiu o parte din magia teatrului, să fiu aceea persoană care face lumea să simtă, să râdă sau să plângă, să reflecteze la propria viață. Deși acum acest vis pare departe, știu că, pas cu pas, voi ajunge acolo. Până atunci, visul continuă să îmi ofere speranță și motivație, iar eu cred cu tărie că într-o zi voi deveni actriță, împlinindu-mi acest vis ce mă face să visez în fiecare zi. „Visurile nu sunt doar o destinație, ci o călătorie. Ele ne dau aripi să zburăm spre locuri unde nu am îndrăzni să ajungem, iar chiar și atunci când pare că nu am ajuns încă acolo, ele ne luminează pașii spre un viitor pe care îl simțim aproape, chiar dacă nu-l vedem”. Actoria este o artă care transformă realitatea și dă viață personajelor. Pe scenă sau în fața camerelor de filmat, o actriță trebuie să transmită emoții autentice, să fie convingătoare și să se adapteze oricărei situații. De la comedie la dramă, fiecare rol devine o provocare și o oportunitate.

Pentru mine, actoria nu este doar o pasiune, ci un mod de a mă înțelege mai bine pe mine și pe cei din jur. Încă de mică, îmi plăcea să observ oamenii: expresiile lor, felul în care gesticulau, cum își schimbau vocea în funcție de emoții. Uneori, mă trezeam imitând aceste lucruri în fața oglinzii, încercând să înțeleg ce simt cu adevărat. Atunci nu știam că acest joc avea să devină o parte importantă din mine. Când sunt pe scenă sau în fața camerei, simt o eliberare pe care nu o găsesc în altă parte. E ca și cum fiecare rol îmi dă ocazia să trăiesc o viață nouă, să experimentez gânduri și sentimente pe care, poate, în viața reală nu le-aș avea curajul să le exprim. Uneori, personajele mă ajută să descopăr lucruri ascunse despre mine: frici, dorințe, emoții pe care nu știam că le am. Alteori, mă provoacă să ies din zona de confort, să fiu mai curajoasă, mai vulnerabilă sau mai puternică decât sunt de obicei. Îmi amintesc prima dată când am urcat pe scenă, emoțiile îmi paralizau mâinile, dar, în momentul în care am rostit prima replică, totul s-a schimbat. Am simțit o conexiune cu publicul, o energie care m-a făcut să uit de orice frică. Din acel moment, am știut că actoria nu este doar un hobby, ci o parte din cine sunt. Pentru mine, actoria nu înseamnă doar tehnică, ci adevăr. Nu e despre a învăța replici pe de rost, ci despre a le face să pară reale, despre a simți fiecare cuvânt. E o căutare continuă, o luptă de a face

fiecare rol unic și autentic. Știu că drumul nu este ușor, dar tocmai asta îl face atât de frumos. Cu fiecare audiție, fiecare eșec, fiecare rol, cresc și învăț mai multe despre mine. Actoria nu este doar ceea ce fac, ci ceea ce sunt. Și, indiferent de provocări, știu că voi continua să trăiesc prin poveștile pe care le spun.

Pentru unii, actoria este doar un hobby, dar pentru mine, este un vis care arde în suflet, o chemare spre o lume unde emoțiile prind viață. De fiecare dată când mă pun în fața unei camere de filmat, simt că mă pierd într-o altă lume. Este ca și cum, pentru câteva clipe, renunț la propriul meu „eu” și mă transform într-o altă persoană, cu propriile sale dorințe, frici, conflicte. Totul se schimbă: vocea, postura, gândurile. Mă simt ca un explorator al psihicului uman, dar, în același timp, ca un arhitect al unei lumi imaginare, pe care o construiesc din cuvinte, gesturi și emoții. La început, nu înțelegeam ce înseamnă cu adevărat să „fii” un personaj. Credeam că este suficient să memorez replicile și să imit comportamentele altora. Dar, pe măsură ce m-am aprofundat în această artă, am înțeles că actorul trebuie să devină mai mult decât o „mască” - trebuie să fie un „spirit” al personajului. Nu este suficient să joc rolul unui om trist; trebuie să înțeleg de ce acel personaj simte tristețea respectivă, ce îl provoacă, ce îl face să reacționeze așa. Actoria mi-a arătat și un alt aspect al realității: acela al fragilității și al contradicțiilor umane. Toți suntem un amestec de momente de forță și vulnerabilitate, de siguranță și îndoială, de iubire și ură. Un personaj nu este niciodată unidimensional. Chiar și cei mai buni sau cei mai răi dintre ei au profunzimi care trebuie explorate. Așa am învățat să nu judec oamenii după aparențe. Ceea ce am înțeles este că fiecare persoană, chiar și cea mai „negativă”, are motivele sale, convingerile sale și durerea care o face să acționeze într-un anumit fel. Într-o oarecare măsură, fiecare rol pe care l-am jucat mi-a adus mai aproape o înțelegere mai profundă a omului.

Dincolo de provocările și învățăturile sale, actoria este, fără îndoială, o formă de eliberare. Este acel loc în care mă pot exprima liber, fără frică sau reținere. Este un refugiu în care mă pot reconecta cu cine sunt, dar și cu cine aș putea deveni. Fiecare personaj mă ajută să înțeleg mai bine nu doar oamenii, ci și pe mine, să depășesc propriile bariere și să explorez lumea din perspective noi. Într-un fel, actoria m-a învățat să

trăiesc mai intens, să fiu mai prezentă și să apreciez complexitatea fiecărei experiențe umane. În concluzie, actoria este pentru mine o formă de artă care mă invită să fiu mereu în căutare, să mă întreb cine sunt și cine pot deveni.

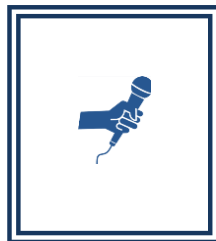
BIBLIOGRAFIE

Constantin Stanislavski, Munca actorului cu sine însuși(Editura Nemira).
Cristian Tudor Popescu, Filmul surd în România mută.
Tudor Caranfil, Istoria cinematografie românești 1897-2017.

Calea mea spre o carieră de ofițer de poliție

Huluță Oana-Teodora,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Încă din copilărie, am fost fascinată de ideea de a deveni polițistă. Îmi doresc să am o contribuție activă la siguranța comunității și să ajut oamenii aflați în dificultate. O carieră în poliție nu este doar o meserie, ci un mod de viață care implică devotament, curaj și responsabilitate. Îmi propun să urmez această cale, având obiectivul de a deveni un ofițer de poliție respectat și bine pregătit.

Pentru mine, un polițist reprezintă un model de integritate și profesionalism, un om care își dedică viața pentru binele comunității. În fiecare zi, polițiștii se confruntă cu provocări și pericole, însă datorită și dorinței de a proteja cetățenii îi determină să își îndeplinească responsabilitățile cu demnitate și curaj. Aceasta este și viziunea mea asupra profesiei și motivul pentru care doresc să urmez acest drum.

Una dintre cele mai mari satisfacții ale acestei profesii este posibilitatea de a aduce schimbări reale în viața oamenilor. Un polițist nu doar aplică legea, ci și oferă sprijin moral și emoțional celor aflați în nevoie. Îmi doresc să fiu un astfel de om, capabil să ofere siguranță și încredere cetățenilor.

Printre calitățile care mă recomandă pentru această profesie se numără disciplina, spiritul de echipă și dorința de a face dreptate. Sunt o persoană organizată, perseverentă și cu un simț dezvoltat al responsabilității. De asemenea, îmi place să învăț lucruri noi și sunt dispusă să depun efort pentru a-mi îndeplini obiectivele.

În plus, posed o bună capacitate de comunicare și empatie, esențiale pentru interacțiunea cu cetățenii și rezolvarea situațiilor tensionate. Consider că abilitatea de a lua decizii rapide și eficiente este

crucială pentru un polițist, iar dezvoltarea acestui aspect face parte din planul meu de pregătire.

Îmi propun să îmi îmbunătățesc constant autocontrolul și răbdarea, aspecte fundamentale în gestionarea situațiilor de criză. Un polițist trebuie să fie calm și calculat, indiferent de circumstanțe, pentru a lua cele mai bune decizii.

Încrederea în sine și motivația sunt alte trăsături esențiale care mă definesc. Sunt convinsă că, prin muncă și dedicare, pot deveni un exemplu de corectitudine și profesionalism. Îmi doresc să contribui la menținerea unui climat de siguranță în comunitate și să mă implic activ în educarea tinerilor privind importanța respectării legii.

Unul dintre factorii externi importanți este modelul de carieră oferit de polițiștii pe care i-am admirat de-a lungul timpului. Familia mea mă susține în alegerea acestui drum. De asemenea, interacțiunea cu persoane din domeniu mi-a oferit o perspectivă clară asupra provocărilor și satisfacțiilor pe care le implică această profesie.

Societatea în care trăim are nevoie de oameni devotați și responsabili care să apere legea și să mențină ordinea publică. Consider că poliția este un stâlp puternic al siguranței și stabilității comunității, iar această realitate mă motivează și mai mult să urmez această cale. Văzând numeroasele probleme din societate, precum infracționalitatea și lipsa de respect față de lege, sunt conștientă că un polițist poate avea un impact pozitiv asupra comunității, iar acest lucru mă determină să mă pregătesc cât mai bine pentru această meserie.

În plus, tehnologia joacă un rol tot mai important în poliție. Îmi doresc să mă specializez și în acest domeniu, astfel încât să pot folosi noile metode digitale în combaterea criminalității.

Pentru a deveni polițistă, îmi propun să urmez cursurile unei instituții de învățământ specializate, precum o academie sau o școală de agenți de poliție. Aici voi învăța aspecte esențiale ale muncii de poliție, cum ar fi legislația, tehnicile de investigație și intervenția în situații de criză. De asemenea, mă voi implica în activități care să îmi dezvolte aptitudinile fizice și psihologice necesare acestui domeniu.

Un alt aspect important este participarea la stagii de practică și traininguri care să mă familiarizeze cu realitatea din teren. Interacțiunea directă cu profesioniști din domeniu și aplicarea cunoștințelor în situații

reale vor constitui un avantaj major în formarea mea profesională. Voi încerca să acumulez cât mai multă experiență și să îmi perfecționez abilitățile pentru a putea face față provocărilor unei astfel de cariere solicitante.

Pentru a ajunge polițistă, voi urma pașii necesari: pregătirea intensă pentru examenele de admitere, menținerea unei condiții fizice excelente și dezvoltarea cunoștințelor teoretice. De asemenea, voi participa la activități de voluntariat în domenii conexe, pentru a dobândi experiență practică și pentru a înțelege mai bine responsabilitățile unui polițist.

Îmi propun să mă alătur unor programe de mentorat organizate de polițiști experimentați, pentru a învăța din experiența acestora. Aceste interacțiuni mă vor ajuta să îmi formez o viziune clară asupra meseriei.

În plus, îmi voi îmbunătăți abilitățile de analiză și luare a deciziilor, aspecte esențiale în acest domeniu. Fiecare zi va fi o nouă provocare, iar determinarea și perseverența mă vor ajuta să ating nivelul de excelență necesar pentru a face față responsabilităților unui polițist. Îmi propun să urmez cursuri suplimentare de autoapărare, tactici de intervenție și psihologie aplicată în situații de urgență, astfel încât să fiu cât mai bine pregătită pentru această meserie.

În zece ani, mă văd lucrând în cadrul Poliției Române, contribuind la siguranța cetățenilor și participând la menținerea ordinii publice. Îmi doresc să fiu un exemplu de profesionalism și corectitudine, să continui să învăț și să mă perfecționez, pentru a putea face față provocărilor acestei profesii. Vreau să fiu un sprijin pentru comunitatea mea și să inspir alte persoane să urmeze această carieră. De asemenea, mă văd implicată în activități de prevenire a criminalității și educație juridică în rândul tinerilor. Consider că informarea și conștientizarea sunt esențiale pentru a construi o societate mai sigură și mai echitabilă. Îmi doresc să aduc o schimbare pozitivă în comunitatea în care trăiesc și să contribui la consolidarea încrederii în instituțiile statului.

A deveni polițistă nu este doar un vis, ci o responsabilitate pe care sunt pregătită să mi-o asum cu seriozitate și determinare. Drumul este unul lung și plin de provocări, dar cred cu tărie că prin muncă, perseverență și dorința de a face bine pot contribui la o societate mai sigură și mai echitabilă. Poliția reprezintă nu doar o instituție de ordine,

ci și un simbol al dreptății, al protecției și al devotamentului față de comunitate. Sunt hotărâtă să urmez această cale și să dau tot ce am mai bun pentru a deveni un exemplu demn de urmat în această profesie.

BIBLIOGRAFIE

Chifu, Iulian, Securitate și strategii de apărare, Editura Polirom, Iași, 2012.

Dungaciu, Dan, Elemente de sociologie a securității, Editura RAO, București, 2010.

Popa, Marian, Ghid de carieră în domeniul poliției, Editura Tritonic, București, 2015.

Vasile, Adrian, Psihologia aplicată în activitatea polițienească, Editura Universitară, București, 2018.

Antreprenoriatul care schimbă destine

Tanasă Tudor-Alexandru,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Voi face o incursiune în viitor și mă voi teleporta imaginativ peste zece ani, vizualizând, descriind experiențele mele în cariera de antreprenor. E ca și cum visul meu profesional s-a împlinit deja. Viitorul meu a început deja să se contureze. Un prim pas l-am făcut deja devenind elev al colegiului, specializarea tehnician în activități economice.

Am învățat de-a lungul anilor că viața are un mod propriu de a ne pune la încercare. Deși fiecare obstacol întâlnit a părut uneori insurmontabil, am reușit să mă ridic și să continui drumul. Și iată-mă acum, un antreprenor recunoscut, dedicat nu doar succesului personal, ci și schimbării destinelor celor din jur. În acest interviu, voi împărtăși viziunea mea, obiectivele mele și ceea ce mă motivează să devin unul dintre cei mai importanți antreprenori ai generației mele.

În primii ani ai carierei mele, m-am confruntat cu numeroase provocări care mi-au testat determinarea și ambiția. Însă fiecare obstacol nu a făcut decât să mă întărească și să mă motiveze să merg mai departe. Încă de la început, am visat să dezvolt empatia în rândul oamenilor, să elimin răutatea și să creez o lume mai unită. Cred că „empatia este cheia unei lumi mai bune” și că prin promovarea acestei valori, putem construi o societate mai armonioasă și mai fericită.

În prezent, unul dintre obiectivele mele principale este generarea unor cifre de afaceri mari și a unor venituri consistente, în ascensiune constantă. Am învățat de la cei mai buni antreprenori că „the biggest risk is not taking any risk,” așa cum spune Mark Zuckerberg. Prin urmare, am adoptat această mentalitate și am riscat de fiecare dată când am văzut o oportunitate, transformând-o într-un succes.

Pe lângă obiectivele financiare, mă străduiesc să construiesc relații de încredere cu clienții mei și să le ofer experiențe excepționale. „Clientul fericit este cel mai bun ambasador al unui business de succes,” iar acest principiu m-a ghidat în fiecare decizie de afaceri pe care am luat-o.

De asemenea, am un obiectiv personal foarte important: să îmi retrag mama din câmpul muncii și să îi ofer o viață confortabilă. Mama mea a fost stâlpul meu de sprijin după decesul tatălui meu, iar acum este momentul să-i răsplătesc eforturile. Îmi doresc, de asemenea, să le cumpăr bunicilor mei o vilă de lux și să-i duc în vacanțe exotice, pentru că îi apreciez și îi iubesc foarte mult. Ei sunt sursa mea de inspirație și motivația de a reuși în viață.

Un alt obiectiv pe care îl am este să investesc profitabil în noi tehnologii și să dezvolt Sisteme Smart Home. Cred cu tărie că aceste inovații reprezintă viitorul și că prin adoptarea lor, putem îmbunătăți considerabil calitatea vieții oamenilor. De asemenea, îmi doresc să modernizez sistemul de învățământ. Am observat că mulți elevi nu își găsesc plăcerea în a merge la școală și cred că este timpul pentru o schimbare. Vreau să fac școala un loc iubit de elevi, un loc unde să vină cu plăcere și să învețe cu pasiune.

În ceea ce privește aptitudinile mele, mă consider norocos pentru că am puterea de a mă ridica atunci când viața mă lovește. Am învățat că „puterea nu constă în a nu cădea niciodată, ci în a te ridica de fiecare dată când cazi.” Determinarea și ambiția mea sunt motorul care mă împinge înaintea, iar credința mea în Dumnezeu este fundamentul vieții mele. Credința este fundamentul vieții mele. Dumnezeu este Tatăl meu și cel mai bun prieten. Fără El, nu aș putea reuși nimic.

Nu am fost influențat de nimeni să devin antreprenor și investitor. Acesta este visul meu și doar al meu. Nu vreau să fiu ca toți ceilalți, ci vreau să ies în evidență ca o supernova pe cer. Pentru a-mi îndeplini aceste obiective, nu vreau să fiu angajatul nimănui, ci să muncesc doar pentru visul meu și succesul meu. Sunt convins că „you have to think anyway, so why not think big?”, așa cum spune Donald Trump. În 5 ani, voi fi unde îmi doresc, iar în 10 ani voi fi unul dintre cei mai performanți antreprenori din lume.

Ambiția și convingerea mea în succes sunt neclintite. Sunt sigur că voi reuși de fiecare dată și că voi primi tot ceea ce îmi doresc. Voi manifesta succesul maxim astfel încât să îi susțin și pe cei neajutorați. Așa cum spunea Robert Kiyosaki, „don't let the fear of losing be greater than the excitement of winning”.

Pe lângă toate aceste realizări, voi fi și autor de cărți de afaceri și psihologie. Cred că prin împărtășirea experiențelor mele și a cunoștințelor acumulate, pot inspira și motiva alți antreprenori și oameni să își urmeze visurile și să devină cea mai bună versiune a lor.

Poate vă întrebați de ce am redactat acest eseu astfel încât să pară că tot ceea ce mi-am dorit s-a îndeplinit deja. Păi ... este destul de simplu: dacă nu crezi că deja

ai tot ce ai nevoie și că ți-ai îndeplinit obiectivele, nu vei reuși să duci la capăt această trudă. Trebuie să visăm cu ochii deschiși. Acesta este doar începutul călătoriei mele. Cu determinare, credință și un scop clar, sunt convins că voi reuși să schimb destine și să las o amprentă de neșters în lumea antreprenoriatului. Sunt ferm hotărât să ofer conținut vieții mele, pentru că știu ce vreau, cred în mine și îmi place să-mi asum responsabilități.

Așa cum spunea Elon Musk, „when something is important enough, you do it even if the odds are not in your favor”.

BIBLIOGRAFIE

<http://www.succesdublu.ro>

<http://www.motivational.ro>

Visul meu în cariera proprie

Fonea Veronica,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Fiecare își imaginează viitorul într-un mod diferit, în funcție de pasiuni, aspirații și valorile sale. Mereu mi-a plăcut ideea de a lucra într-un mediu flexibil, unde să pot analiza oferte, să negociez și să găsesc cele mai bune soluții pentru o companie. De aceea, doresc să lucrez în domeniul de achiziții și negocieri, pentru a-mi ajuta firma în diferite aspecte, cum ar fi dezvoltarea unei relații strategice cu viitori furnizori și parteneri.

Cred că am calități care m-ar ajuta să obțin acest de loc de muncă. Sunt atentă la detalii, voi putea folosi cele două limbi străine studiate în timpul școlii-engleza și germana și îmi place să analizez diferite oportunități înainte de a lua o decizie, deoarece conștientizez importanța acțiunilor mele. De asemenea, reușesc să extrag informații și să le folosesc în diferite situații. Îmi place să găsesc soluții pentru fiecare parte implicată într-o negociere pentru a-i mulțumi pe toți, și aș spune că sunt foarte motivată să învăț de la cei cu mai multă experiență pentru a afla mai multe despre acest domeniu.

În ziua de azi, sfera achizițiilor este una dintre cele mai provocatoare activități dintr-o companie, fiind în legătură cu toate celelalte departamente: logistică, depozitare, producție, financiar, contabilitate, juridic, mentenanță și IT. Sunt folosite pentru achiziții softuri specifice de tip Enterprise Resource Planning (ERP) și Project Managment. În ultimii ani, achizițiile reprezintă o funcție centrală pentru creșterea sustenabilității unei companii cu referire la aspectele sociale și de mediu atât ale companiei, cât și ale furnizorilor. Astfel, responsabilul de achiziții trebuie să se asigure că furnizorii de la care cumpără bunuri și servicii respectă drepturile angajaților și nu poluează mediul.

Negocierea devine aproape vitală când vine vorba de întreprinderi, deoarece dezvoltarea firmei și modul în care este ea văzută depinde de multe ori de modul în care negociezi contractele. De aceea, persoanele care lucrează în achiziții trebuie să stăpânească tehnicile de negociere, care te vor ajuta să obții un contract mai avantajos, să rezolvi conflicte sau să construiești încrederea în furnizori. Astfel, trebuie să fii și un bun psiholog pentru că tehnica de negociere o alegi în funcție de persoana cu care vorbești. Însă înainte de orice negociere, trebuie să fii pregătit cu informațiile despre subiectul discuției (prețul, condițiile contractului, nevoile ambelor părți etc.).

Ce cred că m-a împins spre acest viitor a fost tatăl meu, deoarece acesta lucrează în domeniul achizițiilor internaționale la o mare companie din România de peste cincisprezece ani. Mereu i-am admirat munca și cât de multă inimă pune în ceea ce face. Activitatea tatălui meu este una diversificată, achiziționând echipamente de producție și servicii de la companii din Europa, Statele Unite ale Americii. Un alt aspect interesant este faptul că participă la expoziții de echipamente din străinătate și la întâlniri cu producători unde sunt prezentate ultimele tehnologii de fabricație, se întâlnește cu persoane din diferite culturi și astfel intră în contact cu diferite obiceiuri și tradiții. În cadrul unui contract, el negociază atât prețul acestuia, dar și celelalte aspecte care sunt la fel de importante cum ar fi condițiile comerciale (termeni de livrare, termeni de plată, termeni de garanție etc) și clauzele juridice și este în contact permanent atât cu colegii din celelalte departamente și cu managementul companiei, cât și cu furnizorii și partenerii. Trebuie să gestioneze și situațiile mai puțin favorabile, de exemplu atunci când trebuie să informeze un furnizor că oferta lui nu a fost la fel de bună ca a celui care a câștigat procedura de achiziție sau atunci când apar diverse probleme în realizarea unui contract cum ar fi calitatea proastă a bunurilor furnizate, întârzieri la livrare. Munca tatălui meu nu este ușoară, dar este apreciată de toți colegii și asta îl face mândru de sine.

În același timp, piața muncii joacă un rol important, iar cererea de lucrători în acest domeniu va influența oportunitățile pe care le voi avea. Fiecare companie are un departament propriu de achiziții, însă sunt și companii care prestează servicii de achiziții pentru alte companii. Se poate lucra și în domeniul achizițiilor publice pentru instituțiile de

stat (primării, universități, guvern, etc). Nivelul de salarizare este peste medie, fiind în raport cu complexitatea muncii depuse și a experienței și calificărilor.

Pentru a-mi atinge obiectivul, vreau să urmez o facultate de economie, specific pe un profil de achiziții și să iau parte la cursuri și cercuri care m-ar putea ajuta. Experiența practică va fi, de asemenea, crucială, așa că îmi propun să particip la stagii de practică și internshipuri în companii din domeniu. O să mă concentrez în primul rând pe educație, dezvoltare personală și o să particip la voluntariate. Voi încerca să îmi construiesc o rețea de contacte în domeniu și să învăț de la profesioniști. În același timp, pot învăța de la tatăl meu și sunt la un liceu cu profil economic, deci chiar și în timpul fiecărei ore aflu mai multe despre piață, șansele mele și toate drepturile și obligațiile pe care o să le am ca lucrator și în acest moment, cumpărător. Prin muncă și determinare, o să îmi ating cel mai probabil obiectivul în viitor.

Peste zece ani, mă văd ocupând o poziție într-un departament de achiziții, având deja experiență în domeniu. Sper să fi ajuns într-un rol de coordonare, unde pot lua decizii strategice și să contribui la succesul unei companii. Îmi doresc să fiu cunoscută ca un negociator eficient și un specialist capabil să aducă valoare organizației. Sper să fac parte dintr-un colectiv de persoane cu care să mă înțeleg la servicii, dar și în timpul liber, după orele de program. Știu faptul că ce mă așteaptă nu va fi ușor de obținut, însă sunt pregătită să lucrez cât pot pentru a-mi atinge scopurile și visurile.

BIBLIOGRAFIE

John Grisham, *The Firm*, Editura Doubleday Books, 1991

Jordan Belfort, *Wolf of Wall Street*, Editura Random House Publishing, 2008.

Drumul meu spre cariera de succes

Rogojină Delia Elena,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Fiecare persoană își conturează propriul drum în viață, având vise și aspirații care îi ghidează alegerile. În cazul meu, încă din copilărie am fost atrasă de artă și natură, având o pasiune specială pentru pictură și animale. Cu toate acestea, pe măsură ce am crescut, mi-am dat seama că îmi doresc o carieră stabilă în domeniul financiar, fie ca economist sau contabil, fie ca antreprenor care își conduce propria afacere. În acest eseu voi explora factorii care îmi influențează traseul profesional, oportunitățile educaționale și pașii pe care îi voi urma pentru a-mi îndeplini visul. Obiectivele mele de carieră sunt atât ambițioase, cât și realiste.

Vreau să devin un contabil de succes și să deschid propria afacere. Am ales contabilitatea ca prim obiectiv profesional pentru că îmi place să lucrez cu cifre și să găsesc soluții pentru problemele financiare. Contabilitatea nu este doar o profesie tehnică, ci și o profesie care îți oferă o înțelegere profundă a mecanismelor economice. Mă atrage ideea de a înțelege fluxurile financiare ale unei companii, de a analiza bilanțurile și de a participa la decizii importante care pot influența viitorul financiar al unei afaceri. În plus, am ales să devin antreprenor pe termen lung, deoarece îmi doresc să fiu stăpân pe propriul destin profesional. Antreprenoriatul îmi oferă ocazia de a crea ceva de la zero, de a lua decizii și de a înfrunta provocările cu care se confruntă orice afacere. Contabilitatea va fi fundamentul pe care voi construi afacerea mea, având în vedere că știu că succesul unei afaceri depinde în mare măsură de modul în care sunt gestionate resursele financiare.

De asemenea, îmi doresc ca afacerea mea să reflecte valori precum transparența, etica și responsabilitatea socială. În acest sens,

îmi imaginez o companie care să aibă un impact pozitiv asupra comunității, care să sprijine dezvoltarea personală și profesională a angajaților și să participe activ la proiecte de voluntariat și sustenabilitate. Pentru a-mi atinge obiectivele, trebuie să mă bazez pe o serie de factori interni care mă vor ajuta să rămân concentrat și să iau deciziile corecte pe parcursul călătoriei mele. În primul rând, îmi doresc să dezvolt o mentalitate orientată spre învățare continuă. Deși am abilități analitice și o pasiune pentru domeniul financiar, știu că învățarea nu se oprește niciodată. De aceea, voi investi timp și resurse pentru a mă perfecționa și a învăța constant noțiuni noi, să fiu la curent cu schimbările legislative, economice și tehnologice. Un alt factor important care mă susține este perseverența. De-a lungul anilor, am învățat că succesul nu vine peste noapte și că drumul spre îndeplinirea visurilor mele va fi plin de obstacole. Voi întâmpina eșecuri, voi întâlni provocări care îmi vor testa limitele, însă am încredere că prin muncă constantă și răbdare voi reuși să îmi ating scopurile. Mai mult decât atât, încrederea în sine și autodisciplina sunt esențiale pentru carierele pe care le visez. Îmi place să fiu organizat și să am planuri clare pentru fiecare etapă a vieții mele. Aceste trăsături mă vor ajuta să îmi respect termenele și să pun în aplicare strategiile necesare pentru a ajunge acolo unde îmi doresc. De asemenea, mă consider o persoană responsabilă, iar acest lucru mă va ajuta să iau decizii corecte și etice, atât în viața profesională, cât și în viața personală. Traseul meu nu este influențat doar de factori interni, ci și de o serie de factori externi care îmi vor modela dezvoltarea personală și profesională.

Un prim factor extern important este familia mea. Părinții mei au fost întotdeauna un exemplu de muncă grea și perseverență. M-au învățat să apreciez valoarea educației și să nu mă dau bătut atunci când întâmpin dificultăți. Sprijinul lor constant mă motivează să continui să învăț și să îmi urmez visurile, chiar și atunci când drumul pare greu. Un alt factor extern important este educația pe care o primesc la școală. Liceul la care învăț îmi oferă oportunități semnificative de dezvoltare, iar profesorii și colegii mei sunt parte dintr-o rețea de sprijin care mă ajută să cresc atât intelectual, cât și personal. Am avut ocazia să particip la diverse proiecte și simpozioane, care mi-au oferit o viziune mai clară asupra carierei și mi-au arătat importanța implicării într-un proiect

educațional la nivel județean sau chiar național. De asemenea, mediul social joacă un rol semnificativ în formarea carierei mele.

Modelele de carieră și mentorii pot influența puternic drumul pe care îl voi urma. De exemplu, mă inspir din poveștile de succes ale unor antreprenori care au început cu resurse minime, dar au reușit prin muncă și dedicare să construiască afaceri de succes. Aceste povești mă ajută să cred că și eu pot să fac același lucru, chiar și atunci când provocările par imposibile. Pentru a deveni contabilă sau antreprenor, trebuie să urmez o facultate de profil economic, cum ar fi Finanțe-Contabilitate sau Administrarea Afacerilor. Aceste specializări îmi vor oferi cunoștințele necesare pentru a înțelege mecanismele financiare și pentru a gestiona un business. De asemenea, pot urma cursuri suplimentare de contabilitate, fiscalitate și antreprenoriat pentru a-mi dezvolta competențele. În ceea ce privește cariera de antreprenor, este important să acumulez experiență lucrând în domeniul financiar și să învăț despre gestionarea unei afaceri. Pentru a deveni o contabilă de succes sau pentru a-mi deschide propria firmă, voi începe prin a urma studii în domeniul economic și voi obține certificările necesare pentru a profesa în contabilitate. Pe lângă educația formală, experiența practică este esențială, așa că voi încerca să fac stagii de practică și să colaborez cu specialiști din industrie pentru a învăța direct din mediul profesional. Voi căuta să construiesc o rețea de contacte și să învăț de la antreprenori și experți din domeniu, participând la evenimente de business și sesiuni de mentorat.

Dacă aleg calea antreprenoriatului, mă voi concentra pe dezvoltarea unui plan de afaceri bine structurat, explorând opțiunile de finanțare și parteneriatele care mi-ar putea susține afacerea. Dezvoltarea continuă este un aspect esențial pentru succes, așa că voi fi mereu deschisă să învăț, să citesc și să mă perfecționez, astfel încât să mă adaptez provocărilor din domeniul ales. Peste un deceniu, mă văd lucrând într-un domeniu care îmi aduce satisfacție și îmi permite să combin organizarea cu creativitatea. Fie că voi fi o contabilă experimentată, fie că voi conduce propria mea afacere, vreau să am stabilitate financiară și libertatea de a lua decizii. De asemenea, îmi doresc să nu renunț la pasiunile mele. Pictura va rămâne mereu o parte importantă din viața mea, poate chiar voi găsi o modalitate de a o integra

în cariera mea. Iar iubirea pentru animale mă va face, probabil, să mă implic în acțiuni caritabile sau să sprijin afaceri care ajută animalele. Drumul către o carieră de succes nu este ușor, dar este unul pe care îl voi parcurge cu multă determinare. Pasiunile mele pentru pictură și cai m-au modelat și m-au ajutat să înțeleg ce îmi doresc, iar domeniul economic îmi oferă siguranța și stabilitatea de care am nevoie. Cu educație, muncă și perseverență, sunt sigură că voi reuși să îmi îndeplinesc visurile și să construiesc un viitor de care să fiu mândră.

BIBLIOGRAFIE

Istrate, C., (2019), Bazele contabilității, Editura Universitară.

Bărbulescu, O., (2020), Rolul contabilului în succesul unei afaceri.

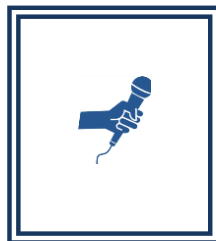
Jurnalul de Afaceri, vol. 15, nr. 2, pp. 78-92.

Ministerul Finanțelor Publice – www.mfinante.gov.ro

Cum îmi construiesc viitorul

Hulubină Denis-Andrei,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Obiectivul meu zilnic este de a deveni un antreprenor și de a-mi construi propriul drum în viață. Am înțeles că succesul și independența nu vin din întâmplare, ci din muncă, perseverență și dorința de a învăța continuu. Trăiesc într-o lume plină de oportunități, în care fiecare pas pe care îl facem are un impact asupra viitorului. Acesta este motivul pentru care îmi doresc să îmi deschid propria afacere și să construiesc o carieră care să se bazeze pe ideile și comportamentele mele.

A avea un job nu este singura mea viziune pentru viitor. Vreau să construiesc un proiect mai mare, personal, care să mă definească și să îmi permită să-mi susțin ideile. Deoarece aceasta îmi oferă cel mai mare control asupra vieții mele profesionale, îmi doresc să devin antreprenor. Îmi place ideea de a începe un proiect de la zero și de a-l urmări cum crește și se schimbă, luând în considerare obstacolele care apar pe parcurs. Pentru a reuși, cred că un antreprenor trebuie să fie pregătit să ia riscuri, să ia decizii importante și să-și perfecționeze abilitățile în mod constant.

În consecință, obiectivele mele de carieră sunt foarte clare: vreau să îmi deschid propria firmă, să construiesc o afacere prosperă și să trăiesc viața într-un mod care mă reprezintă cel mai bine.

Desigur, știu că va fi o cale lungă și plină de obstacole, dar am decis să nu mă abat. Factorii interni care mă ajută să fac această călătorie sunt perseverența, curiozitatea și asumarea riscurilor. Perseverența mă va ajuta să trec peste momentele dificile și când voi fi tentat să renunț. În aceste situații, trebuie să îmi amintesc întotdeauna scopul și să continui să lucrez pentru a-l atinge. Cu toate acestea, curiozitatea este un factor esențial în procesul de învățare. Nu aș încerca

să învăț lucruri noi, să-mi îmbunătățesc cunoștințele și să aplic cele mai bune practici în afacerea mea dacă nu aș fi curios.

Mă determină curiozitatea să fiu la curent cu toate noutățile din afaceri și economie, ceea ce îmi va permite să iau decizii informate și inovatoare atunci când este necesar. În plus, ca antreprenor, riscurile sunt inevitabile. Nu poți construi ceva semnificativ fără a-ți asuma riscuri, iar eu sunt pregătit să abordez aceste dificultăți cu curaj. În ciuda faptului că nu am un model clar de carieră la care să mă raportează, am o viziune personală despre cine vreau să devin și ce vreau să realizez în carieră. Imaginându-mă peste câțiva ani, îmi dau seama că visul meu este să fiu un om de succes care își conduce propria afacere și inspiră alții să-și urmeze visele. Mi-aș dori să fiu un lider apreciat de colegii mei, precum și de o echipă de oameni motivați care lucrează împreună cu mine pentru a ne atinge obiectivele. În plus, viziunea mea de succes presupune o viață echilibrată în care progresul personal și munca sunt prioritizate la fel de mult ca legăturile cu prietenii și familia. Nu mă gândesc doar la cariera mea, ci și la modul în care pot îmbunătăți oamenii din jurul meu și comunitatea mea. Educația pe care o primesc în prezent este o altă componentă care va afecta calea mea. Am oportunitatea de a învăța despre subiecte precum administrația, economia și afacerile ca elev la Colegiul Economic Administrativ din Iași. Aceste cunoștințe sunt esențiale pentru viitorul meu ca antreprenor, deoarece mă ajută să înțeleg concepte precum marketing, finanțe și management. În plus, îmi doresc să mă înscriu la Facultatea de Economie din Iași pentru a-mi îmbunătăți înțelegerea acestor domenii și pentru a învăța de la cei mai buni profesioniști prin cercetarea și experiențele lor.

În plus, cred că succesul în antreprenoriat este rezultatul nu numai al muncii și perseverenței, ci și al capacității mele de a inova și de a mă adapta la modificările pieței. Lumea în care trăim este în continuă schimbare, iar evoluția tehnologică și noile tendințe au un impact semnificativ asupra modului în care se dezvoltă afacerile. De aceea, îmi propun să mă țin la curent cu schimbările din industrie, să învăț din experiențele altor antreprenori și să folosesc instrumentele moderne pentru a-mi îmbunătăți afacerea. Pentru a face față provocărilor și pentru a menține un avantaj competitiv, trebuie să fiu

flexibil și dispus să încerci lucruri noi. Voi putea construi o afacere sustenabilă și să construiesc un brand prin testarea unor idei inovatoare și adaptarea rapidă la feedback-ul pieței.

A avea o carieră solidă necesită educație. Sunt conștient de faptul că o formă academică completă este esențială pentru succesul meu pe termen lung. Pe lângă cursuri, există oportunități de învățare continuă. Pentru a dobândi abilitățile practice care mă vor ajuta să construiesc o afacere prosperă, îmi doresc să particip la cursuri de antreprenoriat și management. De asemenea, cred că analizarea experiențelor mele, învățarea din greșelile mele și îmbunătățirea continuă a planului meu de afaceri sunt esențiale. Voi transforma fiecare greșeală într-o lecție utilă pentru a deveni un antreprenor mai pregătit și mai încrezător în ceea ce fac. În ceea ce privește planul meu de acțiune, sunt conștient de faptul că succesul nu va apărea imediat. Procesul complicat de deschidere a unei afaceri necesită multă muncă, dedicare și răbdare.

Mă aștept la provocări și momente de incertitudine în primii ani de viață. Totuși, voi continua să învăț, să mă adaptez la schimbările pieței și să îmbunătățesc continuu serviciile sau bunurile pe care le ofer clienților. Peste 10 ani, mă văd încă la începutul călătoriei mele antreprenoriale, având deja câteva realizări semnificative. Voi fi terminat liceul și facultatea, iar probabil voi fi urmat și câteva cursuri suplimentare care să mă ajute să îmi perfecționez abilitățile de management și strategie. Deși nu mă voi considera pe deplin ajuns, voi fi mândru de progresele pe care le voi face și de fundamentul pe care îl voi pune în drumul meu antreprenorial.

Ceea ce îmi doresc cel mai mult este să îmi construiesc o afacere de succes și să devin un exemplu pentru alții, arătându-le că prin muncă și perseverență se poate ajunge la orice vis. În concluzie, drumul meu antreprenorial va fi greu, dar sunt hotărât să-l parcurg cu curaj și determinare. Voi reuși să-mi ating obiectivele și să devin un antreprenor de succes cu ajutorul educației, perseverenței și curiozității. Viziunea mea este clară, iar pașii pe care îi voi face în viitor vor fi întotdeauna ghidați de dorința mea de a învăța și de a crește. Voi continua să muncesc din greu și să îmi urmăresc cu încredere drumul pe care l-am ales pentru a-mi realiza visul de independență și succes.

Pe lângă realizările mele personale, îmi doresc să ajut la creșterea comunității și să inspir oamenii să-și urmeze visele. Cred cu tărie că a fi antreprenor nu înseamnă doar să câștigi bani și să fii independent, ci și să fii responsabil față de alții. În viitor, mi-ar plăcea să ajut și să încurajez tinerii care doresc să-și deschidă propriile afaceri. În plus față de succesul personal, un antreprenor adevărat creează oportunități pentru alții.

Prin munca mea, vreau să demonstrez că perseverența, disciplina și dorința de a progresa sunt ingredientele necesare pentru a face orice vis realitate. Îmi propun să nu renunț niciodată la obiectivele mele, indiferent de obstacole, și să învăț mereu din greșelile mele. În final, succesul nu înseamnă doar realizări materiale, ci și satisfacția de a ști că am avut un impact pozitiv asupra celor din jur.

BIBLIOGRAFIE

Kiyosaki, Robert, *Tată bogat, tată sărac*, Editura Curtea Veche, București, 2004.

Visul de perspectivă

Niculiță Alexia-Teodora,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Atunci când mă gândesc la viitor, mă văd într-o profesie care să îmbine cunoștințele științifice cu dorința de a aduce alinare celor aflați în suferință. Alegerea carierei de medic nu a fost una întâmplătoare, ci a fost conturată de-a lungul anilor prin experiențe, modele inspiraționale și o chemare interioară de a contribui la binele celor din jur.

Profesia de medic nu este doar despre a trata boala, ci și despre a înțelege nevoile emoționale ale pacienților și a le oferi speranță. Prin acest eseu, voi explora obiectivele mele, factorii care îmi influențează drumul și pașii pe care îi voi urma pentru a-mi transforma visul în realitate.

Obiectivul meu principal este să devin un medic profesionist, dedicat și empatic, capabil să îmbunătățească viețile pacienților mei. Îmi doresc să îmi construiesc o carieră într-un domeniu medical în care să pot face o diferență semnificativă. Mă atrage ideea de a mă specializa în pediatrie, deoarece consider că această specializare mi-ar permite să combin cunoștințele teoretice cu abilitățile practice pentru a răspunde nevoilor complexe ale pacienților. Pe termen lung, îmi propun să particip la programe de cercetare medicală, să descopăr noi metode de tratament și să contribui la dezvoltarea cunoștințelor din domeniul meu. Un alt obiectiv important pentru mine este să devin un mentor pentru generațiile viitoare de studenți la medicină, împărtășind cu ei lecțiile învățate și pasiunea pentru această profesie nobilă.

Alegerea profesiei de medic a fost influențată în mare parte de curiozitatea mea față de știință și biologie. Încă din copilărie, am fost fascinată de complexitatea corpului uman și de felul în care medicina poate transforma vieți. Am o dorință profundă de a ajuta oamenii, iar empatia, răbdarea și dorința de a învăța continuu sunt trăsături care mă

definesc. De asemenea, sunt o persoană disciplinată și perseverentă. Nu mă las descurajată de obstacole, ci le privesc ca pe oportunități de a deveni mai puternică. Aceste calități, alături de pasiunea mea pentru medicină, îmi oferă motivația necesară pentru a depăși dificultățile pe care le presupune acest drum.

Familia mea a avut un rol esențial în susținerea visului meu. Părinții mei m-au încurajat întotdeauna să îmi urmez pasiunea, oferindu-mi sprijin moral și resurse pentru a-mi dezvolta cunoștințele. Profesorii de biologie și chimie mi-au insuflat respectul pentru știință, încurajându-mă să explorez în profunzime domeniile care mă pasionează. Un alt factor extern care m-a influențat este contactul cu poveștile reale ale medicilor care au salvat vieți. Modelele inspiraționale din domeniul medical, fie că este vorba despre medici cunoscuți sau despre povești locale, mi-au arătat impactul pe care această profesie îl poate avea asupra societății. De asemenea, întâlnirile cu persoane care au avut nevoie de îngrijiri medicale mi-au întărit convingerea că vreau să fiu acolo pentru a face diferența.

România oferă o serie de facultăți de medicină recunoscute pentru calitatea pregătirii. Îmi propun să studiez la una dintre acestea, unde voi avea acces la profesori bine pregătiți și la stagii practice în spitale. Programele de pregătire suplimentară pentru admiterea la facultate sunt o oportunitate importantă pentru a-mi consolida cunoștințele în biologie și chimie, iar participarea la ele mă va ajuta să îmi cresc șansele de succes. Pe durata facultății, voi căuta să mă implic în cercuri științifice, conferințe și proiecte de cercetare. De asemenea, schimburile de experiență internaționale reprezintă o oportunitate extraordinară pentru a învăța din alte sisteme de sănătate și pentru a aduce în comunitatea mea cele mai bune practici din domeniu.

Pentru a deveni medic, voi depune eforturi constante și voi aborda fiecare etapă cu seriozitate. Pregătirea mea va începe cu aprofundarea materiilor esențiale pentru examenul de admitere la facultate, unde voi investi timp și energie pentru a excela. După ce voi fi admisă, voi participa activ la cursuri, stagii și laboratoare, asigurându-mă că acumulez atât cunoștințe teoretice, cât și abilități practice. Pe lângă studiile formale, voi căuta să mă implic în voluntariat, lucrând alături de organizații care oferă îngrijiri medicale comunităților

vulnerabile. Aceste experiențe mă vor ajuta să înțeleg mai bine nevoile pacienților și să mă dezvolt ca profesionistă.

Peste 10 ani, mă văd ca un medic cu experiență și dedicare, recunoscută pentru implicarea în comunitate și pentru contribuțiile aduse sănătății pacienților mei. Îmi imaginez că voi lucra într-un spital sau într-o clinică modernă, oferind îngrijiri medicale de calitate și implicându-mă activ în proiecte de educare a populației despre sănătate. De asemenea, voi participa la cursuri de perfecționare și la conferințe internaționale pentru a fi mereu la curent cu cele mai noi descoperiri din domeniul medical. Sper să devin un exemplu de profesionalism și dedicare, contribuind atât la binele pacienților mei, cât și la dezvoltarea unui sistem medical mai eficient și mai accesibil pentru toată lumea.

Calea spre a deveni medic este plină de provocări, dar știu că fiecare efort depus va merita. Această profesie este mai mult decât un loc de muncă - este o misiune care implică responsabilitate, pasiune și o dorință continuă de a învăța. Prin muncă, perseverență și sprijinul celor din jur, sunt convinsă că voi reuși să îmi îndeplinesc visul și să devin un medic dedicat, capabil să aducă schimbări pozitive în comunitatea mea. Voi pași cu încredere spre viitor, pregătită să transform fiecare provocare într-o reușită.

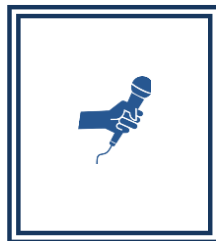
BIBLIOGRAFIE

Mukherjee, Siddharta, Împăratul tuturor bolilor: O biografie a cancerului, Editura ALL, 2011.

Un viitor bine planificat

Lupu Ștefan,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Viitorul meu profesional reprezintă o călătorie continuă de învățare și dezvoltare într-un domeniu care mă pasionează profund - contabilitatea și domeniul financiar. Acest drum pe care l-am ales se bazează pe o dorință de a înțelege în profunzime mecanismele economice și financiare, de a contribui la dezvoltarea unor soluții financiare inovative și de a sprijini organizațiile în gestionarea resurselor lor. Cariera mea este construită pe valori fundamentale de disciplină, rigurozitate și adaptabilitate, dar și pe dorința de a inova și de a adresa provocările economice cu soluții eficiente și durabile. Pasiunea pentru contabilitate a apărut în perioada liceului economic, unde am înțeles pentru prima dată importanța acestei discipline în viața fiecărei afaceri. Acesta a fost momentul în care am realizat că contabilitatea este mult mai mult decât un simplu calcul numeric - ea reprezintă limbajul afacerilor și cheia succesului lor pe termen lung. Prin urmare, am decis că acest domeniu va fi calea profesională pe care o voi urma, iar obiectivele pe care mi le-am setat sunt clare: să dobândesc o educație solidă și să aplic aceste cunoștințe pentru a deveni un specialist respectat în domeniu.

Primul pas important al acestei călătorii îl constituie studiile universitare la Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor (FEA), un loc unde voi învăța concepte fundamentale ale economiei și contabilității și voi dobândi competențele necesare pentru a înțelege cum funcționează economia globală. Programul de licență va constitui fundația pe care îmi voi construi cariera și va fi o perioadă esențială pentru a pune bazele unor abilități fundamentale precum analiza financiară, strategii de optimizare a resurselor și gestionarea riscurilor financiare. Este important să învăț, pe lângă noțiunile teoretice, cum să aplic aceste cunoștințe în practică, iar acest lucru va veni din

participarea activă la stagii de practică, proiecte extracuriculare și colaborări cu profesioniști din domeniu. De asemenea, studii precum managementul financiar, marketingul financiar și strategia de dezvoltare economică vor contribui la formarea unui cadru complet și echilibrat, care mă va pregăti pentru orice provocare profesională.

În paralel cu aprofundarea cunoștințelor teoretice, îmi voi dezvolta și abilități de comunicare și colaborare, esențiale pentru succesul meu într-un domeniu în care lucrul în echipă este adesea cheia performanței. Voi participa activ în grupuri de lucru și activități de voluntariat, deoarece aceste experiențe mă vor ajuta să îmi îmbogățesc perspectiva și să învăț cum să colaborez eficient cu alți profesioniști pentru a găsi cele mai bune soluții financiare pentru clienți. După absolvirea licenței, planul meu este să continui cu un program de masterat în domeniul financiar-contabil. Aș dori să mă specializez într-un domeniu mai avansat al acestui sector, cum ar fi auditul financiar, managementul financiar avansat sau fiscalitatea internațională. Acest masterat va reprezenta o aprofundare semnificativă a cunoștințelor și mă va pregăti pentru provocările mai complexe pe care le întâmpină organizațiile în gestionarea resurselor financiare.

Mai mult decât atât, masterul mă va ajuta să îmi formez o viziune strategică asupra domeniului financiar, prin studii de caz și cercetări aprofundate asupra problemelor economice și soluțiilor financiare care vor deveni esențiale pe măsură ce intru în contact cu realitățile economiei globale. În acest context, voi căuta și să mă implic în proiecte de practică care îmi vor permite să înțeleg mai bine aplicabilitatea teoriilor în realitatea mediului de afaceri. Consider că un stagiu de practică este un instrument esențial pentru a pune în aplicare cunoștințele acumulate în timpul studiilor universitare și pentru a învăța cum să mă descurc cu provocările financiare care apar în mod regulat în lumea reală.

După terminarea studiilor universitare și masteratului, următorul meu obiectiv este să îmi încep cariera profesională într-o firmă de contabilitate de renume. Aici, îmi voi pune în practică cunoștințele teoretice și voi învăța direct de la profesioniști cu experiență cum să abordezi problemele financiare complexe, să efectuezi audituri financiare și să lucrezi la elaborarea unor strategii financiare eficiente.

Aș dori să mă implic în proiecte majore de consultanță financiară, în care voi fi responsabil de analiza și gestionarea resurselor financiare ale clienților, ajutându-i să își optimizeze costurile și să ia decizii corecte. În acest cadru, voi învăța, de asemenea, cum să gestionez relațiile cu clienții și să le ofer soluții personalizate care să le aducă beneficii financiare semnificative.

Experiența acumulată în această perioadă va fi un punct de plecare solid pentru a mă dezvolta în continuare și pentru a înțelege mai bine cum funcționează atât teoretic, cât și practic, diversele ramuri ale industriei financiare. Pe termen lung, îmi doresc să devin antreprenor în domeniul financiar-contabil. Visez să îmi deschid propria firmă de consultanță financiară, care să se adreseze în special antreprenorilor mici și mijlocii. Misiunea mea va fi să îi ajut pe aceștia să își gestioneze mai eficient resursele financiare, să își optimizeze impozitele și să își crească afacerea într-un mod sustenabil. În acest sens, voi fi în permanență la curent cu reglementările financiare, cu legislația fiscală și cu ultimele tendințe din domeniu, pentru a oferi soluții personalizate și inovative. În plus, doresc să construiesc o cultură organizațională bazată pe încredere, transparență și profesionalism, valori care cred că sunt fundamentale pentru succesul pe termen lung al oricărei firme de consultanță financiară.

Pe lângă dezvoltarea carierei proprii, mă voi dedica și mentoratului, ajutând tinerii profesioniști să își construiască cariere de succes în domeniul financiar. Consider că fiecare tânăr profesionist are nevoie de îndrumare și sprijin pentru a naviga prin complexitățile unui domeniu atât de dinamic. De aceea, mă voi implica activ în comunități profesionale și voi organiza sesiuni de mentorat, în care să pot împărtăși din experiențele și cunoștințele mele și să ajut tinerii să înțeleagă mai bine cum să facă față provocărilor economice și financiare. În concluzie, pentru a ajunge la succes în domeniul financiar-contabil, trebuie să îmbin cunoștințele teoretice cu o practică constantă, să mă adaptez rapid la schimbările economice și tehnologice și să fiu mereu în căutare de soluții inovative pentru problemele financiare. Sunt convins că, printr-un efort susținut, disciplină și o atitudine de învățare continuă, voi reuși să îmi ating toate obiectivele profesionale și să contribui semnificativ la dezvoltarea sectorului financiar. Viziunea mea este să devin nu doar un

profesionist recunoscut, dar și o persoană care, prin munca sa, aduce o schimbare pozitivă în economiile și afacerile celor cu care voi colabora.

BIBLIOGRAFIE

Robert T. Kiyosaki, Tată bogat, tată sărac, Editura Curtea Veche, 2021.

Pași către viitor

Iordache Lavinia Mihaela,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Viitorul este ca o poveste nescrisă, iar eu sunt autoarea care decide cum va arăta fiecare capitol. Visul meu nu este doar o simplă dorință, ci o viziune clară despre cine vreau să fiu și ce vreau să construiesc în această viață. În această viziune a mea, succesul profesional și personal se împletesc într-un mod echilibrat, iar viața mea va fi o poveste de dragoste și realizare.

Obiectivele mele de carieră sunt clare și bine definite: îmi doresc să devin o femeie de afaceri de succes, să conduc o companie prosperă care să reflecte pasiunea mea pentru antreprenoriat și inovație. Vreau să fiu un model pentru cei din jur, să inspir și să motivez echipa mea să atingă performanțe remarcabile. Vreau să creez o cultură organizațională bazată pe respect, încredere și colaborare, în care fiecare angajat să își valorifice potențialul maxim.

Pe termen scurt, obiectivul meu este să acumulez cunoștințele și abilitățile necesare pentru a înțelege cum funcționează o afacere de succes.

Un alt obiectiv este să obțin o poziție de conducere, în care să pot influența pozitiv mediul de lucru și să am un impact semnificativ asupra echipei și clienților. Pe termen lung, îmi doresc să îmi construiesc un portofoliu de afaceri diversificat și să devin un model pentru femeile care aspiră să își dezvolte propriile afaceri.

Pentru a atinge aceste obiective, am anumite aptitudini și caracteristici care mă susțin în realizarea visurilor mele. În primul rând, sunt o persoană determinată, mereu gata să muncesc din greu pentru ceea ce îmi doresc. Am o mare dorință de a învăța și de a mă dezvolta continuu, ceea ce îmi permite să mă adaptez rapid la schimbările din lumea afacerilor. Sunt, de asemenea, o persoană organizată, capabilă

să gestionez mai multe sarcini simultan și să iau decizii importante sub presiune. Interesele mele în domeniul afacerilor și antreprenoriatului mă motivează să caut mereu noi oportunități, sunt deschisă la nou și dornică să învăț. Înțeleg că lumea afacerilor este într-o continuă schimbare și că trebuie să mă dezvolt constant pentru a rămâne competitivă. Am o mare capacitate de adaptare, ceea ce înseamnă că pot face față schimbărilor rapide și pot găsi oportunități acolo unde alții văd doar obstacole.

În drumul meu către succes, există o serie de factori interni care mă susțin și mă motivează să continui. Primul dintre aceștia este ambiția. Am o profundă dorință de a reuși și sunt determinată să ating obiectivele pe care mi le-am stabilit. Această ambiție este motorul care mă determină să depășesc obstacolele și să nu renunț la visurile mele, chiar și atunci când întâmpin dificultăți. Ambiția mea mă face să caut mereu oportunități de învățare și să îmi doresc să fiu mai bună în fiecare zi.

Un alt factor intern important este încrederea în sine. Această încredere mă ajută să iau decizii curajoase și să ies din zona de confort, aspecte esențiale în lumea afacerilor. Acesta este un aspect important în drumul antreprenorial, unde provocările și obstacolele sunt parte din procesul de învățare.

Un al doilea factor intern esențial pentru succesul meu este capacitatea de a învăța din greșeli. Fiecare eșec poate fi o lecție valoroasă care mă învață cum să fac lucrurile mai bine data viitoare. În plus, am o mare curiozitate intelectuală și sunt pasionată de dezvoltarea personală continuă, ceea ce mă motivează să îmi largesc orizonturile, să citesc, să învăț de la cei mai buni și să pun în aplicare cele mai noi idei. De asemenea, am o gândire creativă și o minte analitică, ceea ce mă ajută să găsesc soluții inovatoare pentru diverse probleme și să dezvolt strategii eficiente pentru afacerea mea. Abilitățile de comunicare și leadership sunt alte puncte forte, care îmi permit să construiesc relații solide și să conduc echipe cu succes.

În plus, valorile personale joacă un rol important. Respectul, onestitatea, responsabilitatea și empatia sunt pilonii care mă ghidează atât în viața personală, cât și în carieră. Vreau să construiesc o afacere care să reflecte aceste valori, să fiu un lider care pune pe primul loc integritatea și care se preocupă de bunăstarea echipei sale.

Factorii externi au, de asemenea, un impact semnificativ asupra parcursului meu profesional și personal.

Există mai mulți factori externi care pot influența succesul meu profesional. Unul dintre aceștia este influența familiei și prietenilor, care îmi oferă suport emoțional și încurajare constantă. De asemenea, modelele de carieră, fie ele persoane publice sau antreprenori cu experiență, joacă un rol important în inspirația mea. Aceste modele de succes mă motivează să nu renunț în fața obstacolelor și să îmi păstrez încrederea în visurile mele. Pe lângă acest lucru, contextul economic și social în care trăim poate influența, de asemenea, oportunitățile de afaceri și de dezvoltare profesională.

Un alt factor extern este reprezentat de modelele de carieră. Admir femeile care au reușit să își construiască imperii de afaceri și să devină lideri respectați la nivel global. Poveștile lor mă inspiră și îmi oferă încrederea că pot reuși, indiferent de provocările pe care le întâlnesc.

Nu pot ignora nici impactul contextului economic și social. Oportunitățile de afaceri, resursele disponibile și tendințele pieței pot influența direcția în care îmi voi dezvolta cariera.

În prezent, am la dispoziție multiple oportunități educaționale care mă vor ajuta să îmi ating scopurile. În primul rând, pot urma programe universitare și postuniversitare în domeniul antreprenoriatului, managementului și marketingului. Aceste cursuri mă vor învăța cum să creez și să conduc o afacere cu succes, să iau decizii fundamentate și să dezvolt strategii eficiente.

De asemenea, platformele online de învățare oferă o mulțime de resurse accesibile, care îmi permit să studiez în propriul ritm și să dobândesc cunoștințe despre diverse aspecte ale afacerilor. În paralel cu educația formală, există mentoratul și workshop-urile de dezvoltare personală și profesională, care îmi vor permite să învăț de la experți din industrie și să aplic învățăturile lor în cariera mea.

Pe plan profesional, experiența practică pe care o pot dobândi prin stagii de practică sau colaborări în diferite domenii este crucială. Aceste oportunități mă vor ajuta să înțeleg mai bine cum funcționează lumea afacerilor și cum să îmi dezvolt abilități de leadership.

Pentru a-mi atinge obiectivele, am la dispoziție o varietate de oportunități educaționale și profesionale. În prezent, sunt în proces de a mă specializa într-un domeniu relevant pentru afacerea pe care doresc să o dezvolt. Există multiple programe educaționale care mă pot ajuta să învăț despre antreprenoriat, management, marketing și finanțe. De asemenea, accesul la resurse online, workshop-uri și cursuri de formare continuă mă ajută să acumulez cunoștințele necesare. Din punct de vedere profesional, pot explora diverse industrii și sectoare economice care oferă oportunități de afaceri, iar experiența dobândită în domenii conexe va contribui la succesul afacerii mele.

Pe lângă educația formală, pot beneficia de mentorat din partea profesioniștilor cu experiență în domeniul afacerilor. Acest lucru îmi oferă oportunitatea de a învăța din experiențele altora și de a evita greșelile frecvente ale începătorilor.

Totodată, pot explora diverse stagii de practică sau programe de internship care îmi vor permite să dobândesc experiență practică și să înțeleg mai bine realitățile din mediul de afaceri. Participarea la proiecte de voluntariat sau inițiative antreprenoriale poate fi, în plus, o platformă de dezvoltare personală și profesională.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră, voi începe prin a căuta oportunități de învățare și formare continuă. Îmi voi dezvolta abilitățile de leadership și voi învăța cum să administrez o afacere cu succes. În felul acesta, voi căuta să acumulez experiență prin stagii sau joburi în domenii relevante, care să mă ajute să înțeleg mai bine cerințele și provocările din lumea afacerilor. Un alt pas important va fi construirea unei rețele profesionale solide, care să mă sprijine în dezvoltarea afacerii. În paralel, voi lucra la dezvoltarea abilităților de gestionare a timpului și a echilibrului între viața personală și profesională, pentru a mă asigura că am succes atât în carieră, cât și în viața personală.

Peste 10 ani, îmi imaginez că voi fi o femeie de afaceri de succes, cu o companie bine consolidată și recunoscută pe piață. Voi avea o familie fericită, alături de un bărbat care mă susține și mă iubește, iar viața noastră va fi plină de iubire și armonie. Voi fi un model pentru tinerele femei care doresc să își construiască propriile afaceri și voi contribui activ la dezvoltarea unor proiecte care să sprijine educația și empoderarea femeilor. În același timp, voi continua să mă dezvolt

personal și profesional, fiind mereu în căutarea unor noi provocări care să mă ajute să cresc și să evoluez.

Pe lângă toate acestea, voi fi o persoană care continuă să se dezvolte, să învețe și să exploreze noi oportunități. Nu voi sta pe loc, ci voi căuta mereu să evoluez, fie că este vorba de noi domenii de afaceri, de dezvoltare personală sau de implicare în proiecte sociale.

În concluzie, visul meu de a deveni o femeie de succes, cu o afacere proprie și o familie fericită, este unul realizabil, bazat pe muncă, încredere în sine și educație continuă. Factorii interni și externi, oportunitățile educaționale și profesionale, dar și pașii strategici pe care îi voi urma, mă vor ajuta să îmi îndeplinesc acest vis.

Voi fi o femeie care a reușit nu doar să își atingă obiectivele profesionale, ci și să trăiască o viață plină de sens, echilibru și iubire.

BIBLIOGRAFIE

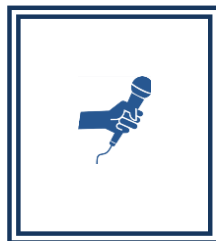
Wright, Karen, Fii marea femeie care ai fost destinată să fii, Editura Femina, București, 2015.

Kiyosaki, Robert T., Gândirea săracă vs. Gândirea bogată, Editura Curtea Veche, București, 1997.

Proiecții de viitor

Lazăr Denisa Paula,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Cariera reprezintă unul dintre cele mai importante aspecte ale vieții, deoarece influențează atât satisfacția personală, cât și dezvoltarea profesională. Alegerea unui drum potrivit necesită o analiză atentă a obiectivelor, a factorilor interni și externi care influențează această decizie și a oportunităților disponibile. În acest eseu, voi explora propriile mele aspirații resursele care mă susțin și pașii necesari pentru a-mi îndeplini visul.

Încă de mică, am fost atrasă de domeniul informatic și matematic. Îmi doresc să devin un bun informatician, deoarece consider că aceasta mi se potrivește și îmi oferă oportunitatea de a contribui la societate într-un sens semnificativ. Un alt obiectiv este să mă perfecționez continuu prin cursuri și experiență practică, astfel încât să devin un profesionist respectat în domeniul meu. Interesul pentru matematică și informatică a început încă din copilărie, când mă fascinau numerele și inteligența artificială. Pe măsură ce am crescut, am realizat că această profesie nu este doar o pasiune, ci și o oportunitate de a aduce o contribuție semnificativă în societate. Un moment definitoriu a fost când în clasa a VIII-a, mi-am dorit să urmez un profil mate-info fiind olimpică la matematică, însă, nu îmi pare rău pentru că profilul la care am fost repartizată a fost unul, economic.

Pentru a reuși în cariera dorită, mă bazez pe mai mulți factori interni, printre care aptitudinile, valorile și trăsăturile mele de personalitate. Sunt o persoană perseverentă, creativă, organizată, empatică, serioasă ceea ce mă ajută să fac față provocărilor și să îmi ating scopurile. De asemenea, am o mare pasiune pentru IT, ceea ce mă motivează să învăț și să mă dezvolt constant.

Pe lângă factorii interni, parcursul meu profesional este influențat de factori externi, precum familia, profesorii și modelele de carieră. Părinții mei m-au susținut întotdeauna în alegerea unei profesii care să mi se potrivească, oferindu-mi sfaturi valoroase. De asemenea, am fost inspirată de profesorii de matematică și informatică, care mi-au demonstrat că succesul vine prin muncă și perseverență. De exemplu, profesorul meu de matematică m-a încurajat să particip la nenumărate concursuri și olimpiade, ceea ce mi-a oferit mai multă încredere în abilitățile mele.

Pentru a-mi îndeplini obiectivele de carieră, am la dispoziție mai multe oportunități educaționale. În prezent, studiez domeniul economic, la Colegiul Economic Administrativ, profilul tehnician în activități economice, ceea ce îmi oferă o bază solidă de cunoștințe. În viitor, intenționez să urmez o facultate în domeniul informatică/matematică, un master și poate chiar să îmi dau și doctoratul, pentru a-mi îmbunătăți competențele și a deveni o profesionalistă competitivă pe piața muncii. De asemenea, voi căuta oportunități de internship și voluntariat pentru a câștiga experiență practică. Consider că dezvoltarea continuă este cheia succesului în orice carieră.

Pentru a-mi atinge obiectivele, voi urma un plan bine structurat. În primul rând, voi continua să învăț și să îmi dezvolt abilitățile prin studiu și practică. În al doilea rând, voi căuta mentori și persoane cu experiență în domeniu, care să mă ghideze și să îmi ofere sfaturi utile. Nu în ultimul rând, voi fi perseverentă și voi depune efort constant pentru a depăși obstacolele și a mă adapta la cerințele pieței muncii. De asemenea, îmi propun să îmi construiesc o rețea profesională participând la evenimente, conferințe și workshop-uri de specialitate.

Peste 10 ani, mă văd lucrând în domeniul visat, având o carieră stabilă și satisfăcătoare. Sper să fi acumulat suficientă experiență pentru a deveni expertă în profesia mea și poate, să îmi deschid propria afacere sau să ocup un post de conducere. Îmi doresc să fiu recunoscută pentru munca mea și să pot inspira și alți tineri să își urmeze pasiunea. Mai mult decât atât, îmi doresc să continui să învăț și să mă dezvolt, poate chiar să urmez un curs internațional pentru a-mi extinde orizonturile, astfel încât să rămân mereu motivată și implicată în ceea ce fac.

“Omul nu vine el însuși dintr-o dată, ci se creează pe sine pas cu pas” spunea Viktor Frankl, psiholog și fondator al logoterapiei. Această idee reflectă perfect căutarea sensului în carieră și în viață. Alegerea unui drum profesional nu este doar o decizie rațională, ci și un proces continuu de descoperire, adaptare și autodepășire. Cariera nu este o destinație fixă, ci un parcurs în care învățăm să valorificăm fiecare experiență, să ne dezvoltăm competențele și să transformăm provocările în oportunități.

În viziunea lui Frankl, omul își găsește împlinirea atunci când are un scop clar, iar acest lucru este valabil și în dezvoltarea profesională. Construirea unei cariere de succes presupune atât o pregătire solidă, cât și curajul de a merge mai departe chiar și în fața obstacolelor. Pasiunea, perseverența și dorința de a învăța sunt elementele care mă vor ghida spre atingerea obiectivelor mele.

Pe măsură ce voi evolua, voi continua să îmi pun întrebări, să mă autodepășesc și să îmi modelez viitorul prin alegeri conștiente. Așa cum afirmă și Carol S. Dweck în cartea sa Mindset: The New Psychology of Success, mentalitatea de creștere este cheia progresului: cei care cred că pot evolua prin efort și perseverență sunt cei care reușesc să își atingă potențialul maxim. Inspirată de această perspectivă, privesc spre viitor cu încredere, pregătită să construiesc, să învăț și să mă dezvolt, pas cu pas, spre împlinirea visului meu profesional.

BIBLIOGRAFIE

Dweck, Carol S. Mindset: The New Psychology of Success. Random House, 2006

Frankl, Viktor E. Man's Search for Meaning. Beacon Press, 1946

Medicina, o chemare, nu doar o profesie

Pintilei Philip Matei,
Colegiul Economic Administrativ Iași

Încă din copilărie, am fost fascinat de științele naturii și de complexitatea corpului uman. Mi-am dorit mereu să înțeleg cum funcționează organismul și cum pot fi vindecate bolile. Am înțeles rapid că medicina nu este doar o meserie, ci o vocație, o chemare pentru cei care vor să își dedice viața salvării altora. Decizia de a deveni medic nu este una ușoară - implică ani întregi de studiu, muncă intensă și responsabilități uriașe. Însă, satisfacția de a ajuta un pacient să-și recapete sănătatea este inegalabilă.

Obiectivul meu principal este să devin un medic excepțional, nu doar prin cunoștințele teoretice și practice, ci și prin empatia și devotamentul față de pacienți. Îmi doresc să urmez Facultatea de Medicină, să finalizez cu succes rezidențiatul și să mă specializez într-un domeniu care îmi va permite să am un impact major asupra sănătății oamenilor. Momentan, sunt interesat de mai multe specializări, printre care chirurgia generală sau cardiovasculară, pentru că îmi place precizia și complexitatea intervențiilor chirurgicale, neurologia, deoarece creierul uman este unul dintre cele mai fascinante și mai puțin înțelese organe, și medicina de urgență, deoarece ador provocările și adrenalina unui mediu unde fiecare secundă contează. Indiferent de specializarea pe care o voi alege, vreau să contribui la progresul medicinei prin cercetare și inovație.

Medicina necesită mai mult decât inteligență - este un domeniu în care caracterul și motivația sunt esențiale. Câteva dintre calitățile pe care cred că le am și care mă vor ajuta în această carieră sunt perseverența, deoarece medicina presupune învățare continuă și nu este un domeniu în care poți excela fără muncă asiduă, empatia, deoarece un

medic bun nu trebuie doar să trateze boala, ci și să înțeleagă suferința pacientului, spiritul de echipă, pentru că lucrul într-un spital implică colaborarea cu alți medici, asistenți, infirmieri și personal medical auxiliar, și capacitatea de a lua decizii rapide sub presiune, deoarece în multe situații medicale viața pacientului depinde de rapiditatea și corectitudinea deciziilor luate.

Nimeni nu își atinge obiectivele singur. Pe parcursul meu, mai mulți factori externi m-au influențat și continuă să o facă. Familia și profesorii au avut un rol important, părinții mei m-au susținut întotdeauna, iar profesorii de biologie și chimie mi-au alimentat pasiunea pentru știință. Am fost inspirat de poveștile unor medici renumiți, dar și de experiențele personale ale unor doctori dedicați. De asemenea, sistemul medical din România se confruntă cu multe provocări, dar consider că fiecare generație de medici are responsabilitatea de a aduce schimbări pozitive.

Pentru a deveni medic, trebuie să parcurg un drum lung, dar bine structurat. Facultatea de Medicină durează 6 ani și include atât cursuri teoretice, cât și stagii clinice. După terminarea facultății, trebuie să aleg o specializare și să urmez un program de rezidențiat care poate dura între 3 și 7 ani. Ulterior, formarea continuă este esențială, medicina fiind un domeniu în care învățarea nu se termină niciodată. Pot urma cursuri, doctorate sau stagii internaționale. România oferă oportunități bune de formare, dar sunt și numeroase burse și programe care îmi pot permite să studiez sau să mă specializez în străinătate.

Pentru a reuși, am nevoie de un plan bine stabilit. În primul rând, trebuie să studiez constant și să îmi dezvolt cunoștințele, pregătindu-mă temeinic pentru examenul de admitere la Medicină. Participarea la concursuri și olimpiade mă ajută să îmi dezvolt gândirea logică și capacitatea de a lucra sub presiune. De asemenea, vreau să fac voluntariat în spitale, pentru a dobândi experiență practică și a înțelege mai bine realitatea din sistemul medical. Totodată, mă informez permanent despre cele mai noi descoperiri din domeniul medical, deoarece medicina este un domeniu dinamic, aflat într-o continuă evoluție.

Peste 10 ani, mă văd lucrând într-un spital de prestigiu, fie în România, fie în străinătate. Îmi doresc să fiu un medic specialist,

recunoscut pentru competența și devotamentul său. Îmi imaginez zile pline de provocări, intervenții complexe și pacienți care își recapătă speranța datorită muncii mele. Vreau să fiu un medic care nu doar tratează boli, ci și își educă pacienții despre prevenție și un stil de viață sănătos. Îmi doresc să contribui la dezvoltarea sistemului medical prin inovație și să inspir viitoarele generații de tineri pasionați de medicină.

Medicina este un domeniu care necesită sacrificii, dar oferă în schimb satisfacții imense. Nu este doar despre diagnosticare și tratament, ci și despre a fi alături de oameni în cele mai dificile momente ale vieții lor. Îmi asum acest drum dificil, cu convingerea că, prin muncă și dedicare, voi putea deveni un medic excepțional, capabil să salveze vieți și să aducă schimbări pozitive în lumea medicală.

Medicina nu este doar o profesie, ci un angajament pe viață față de sănătatea și bunăstarea oamenilor. Un aspect esențial al acestei cariere este asumarea responsabilității. Deciziile pe care un medic le ia pot influența direct viața pacienților, ceea ce face ca fiecare diagnostic, tratament sau intervenție să fie extrem de importantă. De aceea, îmi doresc să dezvolt o gândire critică solidă, să mă bazez pe dovezi științifice și să lucrez cu precizie și atenție la detalii.

O altă provocare a medicinei este ritmul rapid al progresului tehnologic. Tehnologia a revoluționat domeniul medical prin inteligența artificială, robotică, telemedicină și terapii personalizate. Un medic modern trebuie să fie mereu la curent cu aceste inovații, să învețe noi tehnici și să se adapteze la schimbările din sistemul de sănătate. Vreau să îmbin cunoștințele clasice cu noile descoperiri, pentru a oferi pacienților cele mai bune opțiuni de tratament.

În viitor, îmi doresc să fac parte dintr-o echipă multidisciplinară, să colaborez cu specialiști din diverse domenii și să contribui la îmbunătățirea calității actului medical. Indiferent unde voi profesa, vreau să fiu un medic dedicat, respectat și mereu motivat să aduc schimbări pozitive în viața pacienților mei.

Interviu cu viitorul meu

Aileni Maria,
Liceul Teoretic „D. Cantemir” Iași

Mă gândesc deseori la viitorul meu și la drumul pe care vreau să îl urmez. Care sunt visele mele? Ce vreau să devin? Viitorul pare uneori un drum lung și nesigur și nu este ușor să iei decizii despre ceea ce urmează să faci, o viață poate, însă un lucru este sigur: viitorul meu depinde de mine. Așa cum spune Brian Tracy, în cartea Începe cu ce nu-ți place: „Abilitatea de a determina care este sarcina

cea mai importantă și de a o îndeplini repede și corect va avea un impact mai mare asupra succesului tău, decât oricare altă calitate sau abilitate pe care ai putea-o deprinde”. Fiecare decizie pe care o iau acum mă poate apropia sau îndepărta de visul pe care îl urmăresc. Consider că atunci când Tracy a scris asta a vrut să transmită cititorilor săi motivația de a se orienta asupra lucrurilor care au o adevărată valoare în viața lor, apoi pe stabilirea obiectivelor clare și nu în ultimul rând, punerea pe primul loc a acelor aspecte care te vor ajuta să progresezi.

Viitorul poate aduce multe posibilități, unele neașteptate. Nu poți prezice ceea ce te așteaptă în viață mai departe, dar poți influența direcția viitorului prin acțiunile și deciziile din prezent. Eu cred că, dacă la vârsta mea nu ai un plan detaliat, nu este ceva anormal, dar este important să îți setezi obiective pentru a avea o direcție, chiar mai multe, din care să poți alege. Se spune că, cel mai bun mod de a prezice viitorul este să-l creezi! Da, este adevărat că nu este posibil să îl prezici, dar îl poți influența prin deciziile tale.

În cazul meu, nu am încă un plan bine stabilit, dar m-am simțit inspirată de citatul respectiv și asta m-a ajutat în crearea unor obiective, unele pe termen scurt, iar altele pe termen lung. În acest sens, mi-aș dori să îmi îmbunătățesc abilitățile de comunicare. Cred că mi-ar fi de folos în multe domenii și mi-aș dori să pot deveni mai eficientă în vorbirea în

public sau în scriere. Un alt aspect important asupra căruia aş vrea să mă concentrez este stabilirea unui program de organizare a timpului, pe care să îl respect pentru a reuşi să fiu mai eficientă.

Nu pot să nu mă întreb ce face diferenţa între cei care au succes şi cei care nu reuşesc? În căutarea unui răspuns, am descoperit în cartea *Agilitatea emoţională: Cum să gestionăm emoţiile pentru a avea succes în viaţa personală şi profesională* de Dr. Susan David, că o componentă esenţială a succesului în viaţă este agilitatea emoţională. Aceasta se referă la modul în care gestionăm lumea noastră interioară - gândurile, sentimentele şi dialogul interior - iar această abilitate joacă un rol decisiv în determinarea succesului nostru. Autoarea scrie despre agilitatea emoţională, că aceasta este „precum un vaccin care-i inoculează pe copii împotriva faptului de a se simţi copleşiţi, în momente neplăcute, pe care nu au cum să le evite. Nu le oferă imunitate completă, dar îi ajută să-şi dezvolte flexibilitatea şi adaptabilitatea necesare pentru a prospera, chiar şi în vremuri dificile”.

Viaţa te poate pune la încercare şi te poţi confrunta cu situaţii care te pot duce în direcţii greşite, precum îndoiala de sine, ruşinea, tristeţea, teama sau mânia. Aşa cum sublinia autoarea, cei care au agilitate emoţională nu sunt imuni la stres şi greşeli. Diferenţa este că aceştia ştiu cum să se adapteze, să îşi alinieze acţiunile la valorile lor fundamentale şi să facă schimbări mici, dar semnificative, care le vor aduce o viaţă cu adevărat împlinită.

De asemenea, primul şi cel mai important mediu în care copiii îşi dezvoltă capacităţile emoţionale, psihologice şi cognitive este acasă - mai exact în mediul familial. Încă din copilărie, copiii se sprijină pe răspunsurile părinţilor pentru a înţelege lumea în care trăiesc. Autoarele Dorothy Law Nolte şi Rachel Harris, în *Copiii învaţă ceea ce trăiesc* afirmă faptul că încrederea în ei înşişi este un dar pe care părinţii îl pot face pentru viitorul copiilor lor: „încrederea în ei înşişi le va călăuzi opţiunile profesionale, le va permite să-şi asume riscuri, să facă faţă responsabilităţilor, să creadă în deciziile lor Fără siguranţă de sine şi fără să creadă în ei, copiii noştri nu vor şti să se bucure de viaţă când lucrurile vor merge bine, nici să înfrunte greutăţile. Dacă au însă încredere în ei, în competenţa lor fundamentală, în bunăvoinţa şi în încrederea lor de ansamblu-vor realiza practic tot ce şi-au pus în gând”.

Părinții joacă un rol semnificativ în alegerea carierei. În primul rând, ei sunt pentru mine un model de reușită, dar și cei care mă influențează cel mai mult și care îmi oferă sprijinul de care am nevoie. Mereu m-au încurajat să îmi urmez visele și au fost ca un ajutor emoțional constant. De la ei am învățat multe lucruri legate de carieră precum importanța muncii grele și a perseverenței și oricât de greu ar fi, niciodată să nu renunț. Având atât de multă experiență de viață, au venit cu sfaturi și chiar propuneri foarte utile pe care mereu le-am luat în considerare și încă o voi face. În concluzie, părinții au un impact mare asupra viitorului carierei copiilor lor. De la ei ai de învățat cel mai mult pentru că ei vor fi mereu cei mai mari susținători ai tăi.

*Unul din modelele mele de reușită în viață este tenismenul Horia Tecău. Acesta declară, în cartea sa *Viața în ritm de tenis*: „Când ești mic, visezi mult, îți dorești lucruri aparent imposibile, iar când ajungi să le concretizezi, să le faci ale tale, îți trece prin fața ochilor întregul film al muncii și al dedicației tale, al antrenamentelor solicitante, al obstacolelor și al reușitelor de până atunci, al oamenilor care ți-au fost alături, al familiei care te-a sprijinit necondiționat. E un sentiment nemaipomenit pe care ți-l doresc și ție și tuturor copiilor care au visuri”.*

Pe termen lung îmi propun să am în vedere dezvoltarea unui portofoliu personal, ce va include toate experiențele și realizările mele profesionale. Scopurile și obiectivele profesionale sunt influențate cel mai mult de trăsăturile interne. Acestea includ aptitudinile, interesele, valorile, caracteristici de personalitate. Calitățile mele principale, care mă diferențiază și îmi oferă avantaje în diverse contexte se regăsesc în domeniul gândirii critice, rezolvarea problemelor și a creativității. Interesele mele constau în principal în diverse aspecte care țin de domeniul psihologiei, a artelor plastice și, de asemenea, îmi place să mă implic în activități de voluntariat.

Având un profil filologic, am oportunitatea de a explora diverse domenii educaționale și profesionale. Cele care mă interesează pe mine cel mai mult, bazându-mă în principal pe caracteristicile personale, chestionarul Holland, opinii din afară și, mai ales, preferința personală sunt psihologia și științele comunicării și media. Psihologia mă atrage deoarece îmi oferă posibilitatea de a studia și înțelege comportamentul uman și de a ajuta oamenii în diverse contexte. În plus, studiile în

psihologie încurajează gândirea critică și îmi permit să abordez situații dintr-o perspectivă diferită, să mă folosesc de partea mea creativă. În continuare, științele comunicării pot fi integrate foarte ușor cu psihologia, oferind diferite oportunități să mă specializez în domenii precum: psihologia comunicării, marketing sau relații publice.

Pentru a putea ajunge la cariera visată, voi începe prin a-mi fixa un plan bazat pe obiectivele și caracteristicile mele. Planul constă, pentru început, în obținerea unor rezultate bune la școală, dar în special la materiile de profil: limba și literatura română, limbi străine, psihologia și științele comunicării. Apoi, implicarea în multe activități extracuriculare pentru a obține experiențe noi. Ulterior, mă voi înscrie la o facultate cu specializarea domeniului dorit, psihologia și/sau științele comunicării, pentru a obține cunoștințele și abilitățile necesare pentru viitorul în carieră. Cel mai important lucru este să urmez acest plan și să îl duc la îndeplinire cu succes.

Peste 10 ani, mă văd ca o persoană diferită, cu progrese atât în viața personală, cât și în cea profesională. O persoană mai încrezătoare, sigură pe ea, cu mai multe cunoștințe, cu obiectivele reușite și fericită la locul de muncă. Deși nu am încă un răspuns referitor la meseria pe care o voi urma, cu siguranță va fi în domeniul dorit și voi lucra cu pasiune, într-o carieră care mă definește. „Fă ceea ce îți place și nu vei munci nici măcar o zi în viața ta” este o expresie des folosită de studenții din America. Sper ca acest citat să mă definească în viitor deoarece sunt determinată să îmi construiesc o carieră care să mă facă fericită, să nu simt munca ca și o obligație, ci o pasiune și o motivație zilnică.

BIBLIOGRAFIE

David, Susan, Agilitatea emoțională: Cum să gestionăm emoțiile pentru a avea succes în viața personală și profesională, Editura Litera, București, 2024.

Law Nolte, Dorothy, Harris, Rachel, Copii învață ceea ce trăiesc, Editura Humanitas, București, 2018.

Tecău, Horia, Viața în ritm de tenis, Editura Curtea Veche, București, 2016.

Tracy, Brian, Începe cu ce nu-ți place, Editura Cartea Veche, București, 2007.

Pe drumul dreptății - visul meu de a deveni avocat

Olenici Anisia,
Liceul Teoretic „D. Cantemir” Iași

Visul meu de a deveni avocat a început dintr-o pasiune profundă pentru dreptate și echitate. Am fost întotdeauna atrasă de domeniul juridic, nu doar pentru complexitatea și provocările pe care le presupune, ci și pentru impactul pe care un avocat îl poate avea asupra vieților oamenilor. Cariera de avocat îmi oferă oportunitatea de a contribui direct la menținerea ordinii sociale și de a proteja drepturile fundamentale ale cetățenilor. Este o profesie care cere dedicare, răbdare și o înțelegere profundă a legii și a comportamentului uman, iar acestea sunt calități pe care le cultiv cu fiecare zi.

Obiectivul meu profesional este să devin avocat, specializată în dreptul penal, un domeniu care m-a fascinat dintotdeauna. Dreptul penal este o ramură a dreptului care se ocupă de prevenirea și sancționarea infracțiunilor, iar avocații din acest domeniu au rolul de a apăra drepturile celor acuzați, asigurându-se că procesul de judecată este corect și echitabil. În acest sens, mă simt profund atrasă de provocările pe care le presupune acest domeniu, dar și de responsabilitatea de a proteja drepturile fundamentale ale individului, chiar și în fața acuzațiilor grave.

Pe termen lung, îmi doresc să încep propria mea practică juridică, fiind capabilă să îmi construiesc o echipă de avocați care să colaboreze pentru a oferi soluții inovatoare și corecte în diverse cazuri juridice. Aceasta va fi o etapă importantă, întrucât vreau să fiu nu doar avocat, ci și un lider în domeniul meu, sprijinind nu doar clienții, dar și dezvoltarea profesiei de avocat.

Cariera de avocat cere nu doar cunoștințe teoretice, ci și o serie de aptitudini personale care să sprijine succesul în domeniu. În acest

sens, consider că abilitățile mele analitice și gândirea critică sunt esențiale pentru a reuși într-un domeniu atât de complex. Avocatura presupune interpretarea și aplicarea corectă a legii, iar acest lucru nu este posibil fără o minte logică, capabilă să analizeze și să aprecieze toate aspectele unui caz.

De asemenea, sunt o persoană perseverentă și orientată spre rezultate. În avocatură, uneori succesul vine din perseverența de a merge mai departe, chiar și în fața unor provocări dificile. Aceste trăsături mă ajută să rămân concentrată asupra obiectivelor mele, să nu mă las descurajată și să continui să învăț și să mă dezvolt profesional.

Empatia și dorința de a ajuta oamenii sunt alte trăsături care mă definesc și care sunt, de asemenea, esențiale pentru un avocat. În fața unui client care trece printr-o perioadă dificilă, este important ca avocatul să înțeleagă nu doar situația juridică, dar și impactul pe care aceasta îl are asupra vieții persoanei respective. Abilitatea de a comunica eficient și de a construi o relație bazată pe încredere cu clienții este un factor determinant pentru succesul într-o carieră de avocat.

În ceea ce privește factorii externi, modelele de carieră pe care le-am avut au avut un impact semnificativ asupra alegerii mele profesionale. Mă inspiră avocații care au reușit să facă o diferență în domeniul dreptului, fie prin cazuri celebre, fie prin dedicarea față de clienți și comunitate. Acești avocați mi-au arătat că, dincolo de pregătirea teoretică, este necesar să ai o viziune clară și să fii capabil să răspunzi provocărilor cu creativitate și profesionalism.

Părinții mei au avut, de asemenea, o influență majoră asupra alegerii mele de a deveni avocat. Ei au fost întotdeauna susținători ai educației și mi-au oferit libertatea de a explora diverse domenii, dar și încurajarea de a-mi urma visul. De asemenea, prietenii și profesorii care m-au ghidat în timpul liceului au fost o sursă constantă de motivație. În special, profesorii de filosofie și istorie au fost cei care m-au încurajat să dezvolt o gândire critică și să înțeleg complexitatea relațiilor sociale, ceea ce mi-a consolidat dorința de a studia dreptul.

În prezent, urmez profilul filologie, iar acest lucru îmi oferă o bază solidă în stăpânirea limbii române și în dezvoltarea abilității de a comunica eficient, o competență esențială pentru un avocat. Cunoașterea

limbii la un nivel avansat mă va ajuta să redactez documente legale clare și convingătoare, dar și să argumentez în fața instanței.

După absolvirea liceului, intenționez să mă înscriu la Facultatea de Drept, o instituție care îmi va oferi toate instrumentele necesare pentru a deveni avocat. Facultatea de Drept este un mediu în care voi putea să învăț și să aplic teorie, iar prin participarea la diverse stagii de practică, voi dobândi experiență directă. În acest sens, voi căuta oportunități de a lucra în cadrul unor firme de avocatură renumite, pentru a învăța de la cei mai buni.

Pentru a îndeplini visul meu de a deveni avocat, voi urma un plan bine stabilit. În primul rând, voi învăța intens pentru examenul de admitere la facultatea de drept, având în vedere importanța acestuia pentru viitorul meu profesional. După absolvirea facultății, mă voi pregăti pentru examenul de barou, iar atunci când voi obține licența, voi deveni avocat stagiar. Voi învăța din experiența celor cu mai multă practică și voi participa activ la cazuri de diferite complexități, pentru a acumula experiență practică.

Pe termen lung, mă voi concentra pe specializarea în dreptul penal, iar pentru aceasta, voi participa la cursuri și training-uri suplimentare, pentru a fi la curent cu ultimele noutăți din domeniu. De asemenea, voi investi mult în dezvoltarea abilităților mele de comunicare și negociere, esențiale pentru succesul unui avocat.

Peste zece ani, mă văd ca un avocat de succes, cu un portofoliu vast de cazuri rezolvate și cu o reputație solidă în domeniul dreptului penal. Voi fi cunoscută pentru abordările inovative și pentru faptul că apăr cu dăruire drepturile clienților mei. Voi fi, de asemenea, un mentor pentru tinerii avocați care vor dori să învețe de la mine și să își dezvolte carierele. Voi fi implicată activ în comunitatea juridică și voi contribui la schimbările legislative și sociale care pot îmbunătăți sistemul de justiție din România.

BIBLIOGRAFIE

Bălan, Ioan, *Dreptul penal al minorilor*, Editura Universul Juridic, București, 2015.

Chiriță, Mihail, *Elemente de drept penal și procedură penală*, Editura Pro Universitaria, București, 2012.

Ionescu, Maria, Introducere în dreptul civil, Editura Hamangiu, București, 2009.

Popescu, Ion, Cum să devii avocat de succes, Editura Juridică, București, 2010.

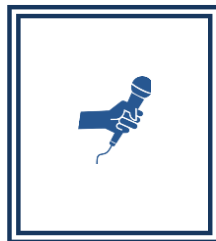
Stănculescu, Alexandru, Drept procesual civil, Editura C.H. Beck, București, 2013.

Zamfir, Vasile, Dreptul constituțional românesc, Editura C.H. Beck, București, 2008.

Viitorul meu în drept

Fantaziu Andra-Ioana,
Liceul Teoretic „D. Cantemir” Iași

“Viitorul este după colț” este fraza la care mă tot gândesc. Când suntem mici, ne place să ne imaginăm cum o să fim când ajungem adulți, în ce domeniu o să lucrăm și cum ne va trata viața. Îți este clar până intri la liceu, unde chiar realizezi că decizia este mult mai complicată. Nu este ca o jucărie, pe care o cumperi, te joci și o arunci. Decizia de cum o să îți petreci viața este mult mai complexă, chiar dacă alegi o carieră care nu e pe placul tău și te poți schimba, timpul și energia dedicată nu o să se întoarcă.

O să-mi imaginez că vorbesc cu viitorul meu.

Ce mi-ar plăcea să aud? Mi-ar plăcea să știu dacă am depășit temerile mele și dacă sunt fericită. În general, se crede că persoanele de succes au avut noroc. Dar, în realitate, pentru a avea succes nu depindem doar de noroc, ci și de efort și de cât lucrăm. Din acest motiv, având în vedere că sunt la liceu mă întreb: Cum o să fiu peste zece ani? Ce vreau să obțin? În ce domeniu mă văd fericită?

Peste 10 ani, mă văd fericită și fără griji. Asta înseamnă că am un serviciu plăcut, în care mă implic și care mă motivează. Este deja cunoscut faptul că oamenii care își iubesc locul de muncă sunt mult mai optimiști, motivați, învață mai rapid și fac mai puține greșeli.

După ce am analizat lucrurile care îmi fac plăcere, mi-am dat seama de ceea ce îmi place să fac cel mai mult: să-i ajut pe ceilalți, în mod special copiii și în același timp îmi place să găsesc soluții pentru diverse probleme. Din acest motiv mă văd studiind Dreptul și Relațiile Internaționale, adică poate voi urma o specializare de Drept European și Internațional, unde locurile de muncă pot fi pentru ajutorarea copiilor și alegerea celor mai bune soluții la nivel internațional.

Pe de o parte, mă interesează și Dreptul penal internațional deoarece este normal ca cei care fac greșeli să fie trași la răspundere. Dreptul penal internațional se ocupă de infracțiuni grave care afectează comunitatea internațională, precum genocidul, crimele de război și crimele împotriva umanității. Implicarea mea în acest domeniu îmi oferă oportunitatea de a contribui la justiția globală și la protejarea drepturilor fundamentale ale omului.

UNICEF este Fondul pentru Copii al Națiunilor Unite ce asigură acestora accesul la educație incluzivă de calitate, la protecție, la nutriție sănătoasă și la servicii medicale. Este unul dintre visele mele să fac parte dintr-un proiect european al celor de la UNICEF.

Pentru a reuși, este bine să fiu o persoană organizată, să-mi stabilesc foarte bine prioritățile și să nu mă descurajez din cauza unor mici impedimente. Realizând toate acestea pot avea o bază foarte bună pentru studiile universitare.

Studiul acestor specializări, nu implică doar memorare intensă, ci și sprijinul celor din jur. Am noroc de părinții mei, care mă sprijină în tot ceea ce îmi doresc. Datorită comunicării foarte bune dintre noi și încrederii reciproce sunt sigură de alegerea mea. În același timp, profesorii ne ajută să avem mai multă încredere în noi înșine, ne ajută să ne descoperim talentele și ne fac să înțelegem de ce educația este importantă.

Pentru a lucra într-un domeniu care are legătură cu specializările amintite mai sus trebuie să știu să ascult, trebuie să iau atitudine și totodată să-mi exprim ideile foarte bine. Este important să stabilesc niște limite clare între cât de mult mă pot implica în situațiile cu copiii astfel încât mereu să pot lua cele mai bune decizii fără să mă afecteze pe mine personal sau pe ceilalți. Munca se face cu drag, nu doar cu scopul de a obține bani.

Cunoașterea dreptului internațional implică o memorie excepțională, dar și dominarea mai multor limbi străine, precum și colaborarea cu profesioniștii din toată lumea. Acest lucru are multe avantaje: extinderea cunoștințelor în diferite culturi și modul diferit de trăi viața. Mă văd capabilă de aceste lucruri, mai ales că vorbesc deja extraordinar de bine patru limbi din cele cinci învățate. Sunt empatică și mereu dispusă să ajut pe ceilalți, mai ales pe copii.

M-am interesat deja și știu ca pot studia și la Iași în cadrul Universității Alexandru Ioan Cuza această specializare, precum și în marile centre universitare din România. Am posibilitatea să studiez și Drept și Relații Internaționale care sunt două specializări diferite. Masterul va avea legătură cu tot ceea ce învăț în facultate pentru a crea o bază și mai solidă și pentru a aprofunda mai mult în materie. Un Master internațional (Sorbona, Geneva sau în Elveția) îmi va deschide multe oportunități profesionale.

Sunt dispusă să aplic și pentru o bursă în străinătate pentru acest domeniu, deoarece oportunitățile de a câștiga experiență internațională, precum și găsirea unui loc de muncă adecvat sunt mult mai multe. Am realizat deja faptul că pentru a urma o carieră în ceea ce mi-am propus, educația solidă este baza. Istoria, logica și argumentarea vor fi aliații mei pe parcursul carierei. Cultura internațională pe care deja o am, experiența diverselor situații și adaptarea continuă sunt alte puncte forte care mă califică deja pentru viitorul meu în drept.

BIBLIOGRAFIE

Delgado, Paulette, La importancia de la participación de los padres en la enseñanza, Edu News RSS, 21 octombrie 2019.

Dornsife, Dana și David, How Liking Your Job Will Help You Succeed, 17 noiembrie 2023

Drumul meu spre succes în arta culinară

Teșu Dinu,
Liceul Teoretic „D. Cantemir” Iași

A deveni bucătar este mai mult decât un simplu vis pentru mine; este o chemare. Încă din copilărie, am fost fascinat de arta culinară și de modul în care mâncarea aduce oamenii împreună. Îmi amintesc cu drag cum mă uitam la bunica mea pregătind rețetele tradiționale, iar mirosul de pâine proaspăt coaptă sau de ciorbă acră îmi trezea curiozitatea. Așa am început să experimentez în bucătărie și să descopăr că fiecare ingredient are o poveste.

Mi-am propus ca, peste 10 ani, să fiu un bucătar recunoscut pentru creativitatea mea și pentru modul în care combin aromele într-un stil unic. Acest obiectiv mă motivează să învăț constant și să mă dezvolt, atât personal, cât și profesional.

Cred că una dintre cele mai importante calități ale unui bucătar este pasiunea. În cazul meu, această pasiune este alimentată de curiozitate și dorința de a încerca mereu ceva nou. Sunt o persoană creativă, care vede gătitul ca pe o artă, nu doar ca pe o activitate practică. Îmi place să îmbin culorile, texturile și aromele, creând farfurii care spun o poveste. De asemenea, sunt foarte perseverent și organizat. De fiecare dată când îmi propun să învăț o rețetă nouă, mă asigur că o stăpânesc până la cele mai mici detalii. De exemplu, anul trecut am decis să învăț să fac macarons - un desert dificil, dar fascinant. După multe încercări și greșeli, am reușit să creez câteva serii perfecte, iar satisfacția a fost enormă.

În plus, valorile mele - precum respectul pentru muncă, dorința de a face oamenii fericiți și bucuria de a împărtăși cu ceilalți - mă motivează să evoluez. Îmi doresc să ofer oamenilor experiențe

memorabile prin preparatele mele. Familia mea a avut un impact major asupra alegerii mele. Bunica mea, așa cum am menționat deja, a fost primul meu mentor neoficial, iar părinții mei m-au susținut întotdeauna, încurajându-mă să îmi urmez visurile. De asemenea, am fost influențat de emisiunile culinare, precum cele în care mari bucătari își povestesc parcursul și demonstrează cum transformă preparatele simple în opere de artă.

Un alt factor extern important este sprijinul profesorilor mei, care m-au ajutat să îmi descopăr punctele forte și să mă gândesc la cum pot să le valorific în carieră. În plus, prietenii mei au fost mereu cei mai entuziasmați „critici culinari” , fiind primii care au gustat și apreciat preparatele mele.

Educația reprezintă fundamentul oricărei cariere de succes, iar domeniul culinar oferă numeroase oportunități pentru dezvoltare. Îmi doresc să particip la cursuri specializate în gastronomie, organizate de centre de formare profesională, care pun accent pe abilități practice și pe tehnici moderne de gătit. În plus, am în vedere programele de formare profesională recunoscute pe plan național și internațional, care oferă certificări importante în domeniu. De exemplu, școlile de bucătari din țară, precum și academiile internaționale, oferă cursuri care îmbină teoria cu practica în bucătării de top.

Practicile în restaurante locale, dar și competițiile culinare sunt o altă cale prin care pot acumula experiență și pot învăța de la profesioniști. Cred că expunerea la diverse medii profesionale mă va ajuta să devin un bucătar complet.

Planul meu este bine structurat. În primul rând, voi continua să îmi dezvolt cunoștințele teoretice și practice, urmărind constant noi tendințe culinare. Mă voi implica în competiții locale și naționale, unde voi avea ocazia să îmi testez abilitățile și să mă fac remarcant.

În al doilea rând, voi lucra la dezvoltarea mea personală. Pentru a deveni un bucătar-șef, trebuie să îmi îmbunătățesc nu doar abilitățile culinare, ci și competențele de leadership, organizare și comunicare.

În cele din urmă, voi căuta mereu inspirație, fie din cărți, fie din călătorii culinare. Explorarea bucătărilor din alte culturi este o sursă inepuizabilă de idei și motivație.

Peste 10 ani mă văd ca un bucătar-șef într-un restaurant cu specific internațional, unde preparatele mele vor reflecta atât tradiția, cât și inovația. În paralel, îmi doresc să îmi deschid propriul restaurant, un loc unde fiecare client să simtă că intră într-o lume a gusturilor unice.

Voi continua să învăț și să mă dezvolt, oferind în același timp mentorat altor tineri care, la fel ca mine, își doresc să facă din pasiunea lor o carieră de succes.

BIBLIOGRAFIE

Pecican, Ovidiu, Dicționarul celor mai bune cărți de istorie românească, Editura Cartea Românească, București, 1998.

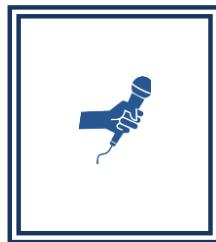
Popescu, Maria, Secretele bucătăriei moderne, Editura Gusturi deosebite, Iași, 2020.

Smith, John, The Art of Culinary Innovation, Culinary Press, London, 2018.

Drumul meu spre o carieră în medicină - între vis și realitate

Cojocaru Ștefan-Iulian,
Liceul Teoretic „D. Cantemir” Iași

Alegerea unei cariere este, fără îndoială, una dintre cele mai importante decizii din viața unui tânăr. Într-o perioadă în care îți construiești viziunea despre viitor și îți formezi primele idei legate de direcțiile în care vrei să evoluezi, orice pas devine un moment definitoriu. Ca elev în clasa a X-a, la profilul Științe ale Naturii, mă aflu la începutul unui drum plin de provocări, dar și de oportunități, iar decizia de a deveni medic îmi oferă sens și motivație. Este o profesie care nu doar că îmbină cunoașterea științifică cu empatia, dar și cu dorința de a contribui la binele celor din jur.

Visul meu este să urmez Facultatea de Medicină și să mă specializez în medicină de urgență. Această alegere nu este doar o simplă profesie pentru mine, ci o vocație profundă. Călătoria mea începe din dorința de a ajuta oamenii, de a face o diferență în viața lor și de a contribui la îmbunătățirea sănătății și bunăstării comunității. Mă gândesc adesea la ziua în care voi putea să alin suferința pacienților și să le aduc speranță prin cunoștințele și abilitățile acumulate. În plus, sunt pasionat de cercetările medicale inovatoare și de dezvoltarea de tratamente care să schimbe viețile oamenilor într-un mod revoluționar. Acest ideal mă determină să studiez cu și mai multă dedicare, pentru a fi pregătit să contribui la progresul științific din domeniul medical.

Ceea ce mă definește cel mai mult sunt trăsăturile mele interioare: empatia, perseverența și curiozitatea. Empatia mă face să vreau să ajut, să înțeleg suferința celor din jur și să le fiu alături. Perseverența mă ajută să rămân pe drumul meu, chiar și atunci când întâmpin obstacole, iar curiozitatea mă face să doresc mereu să învăț mai mult și să descopăr lucruri noi. În plus, valorile care mă călăuzesc,

cum ar fi compasiunea, integritatea și dorința de a face bine, se potrivesc perfect cu ceea ce înseamnă să fii medic. Aceste trăsături mă vor ajuta nu doar în perioada de studii, dar și în cariera mea, atunci când voi face față provocărilor din profesie.

Știu că pentru a deveni un medic bun, trebuie să muncesc din greu. Vreau să fiu mereu în căutarea îmbunătățirii, să nu mă mulțumesc niciodată cu puțin și să continui să învăț în fiecare zi. De aceea, sunt hotărât să îmi investesc timpul și energia pentru a mă forma cât mai bine, fără să mă las descurajat de greutăți.

În drumul meu, am avut și am norocul să fiu înconjurat de oameni care m-au susținut constant. Familia mea este un pilon de sprijin, oferindu-mi încrederea necesară și încurajându-mă să îmi urmez visurile, chiar și atunci când drumul pare greu. Ei au fost mereu alături de mine, iar sprijinul lor m-a motivat să nu renunț niciodată la ceea ce mi-am propus. Profesorii mei sunt un alt factor esențial în acest proces de formare. M-au inspirat să îmi doresc să cunosc mai multe despre științele naturii, m-au îndrumat să îmi dezvolt gândirea critică și m-au învățat valoarea educației și a pasiunii pentru învățare.

Citind un articol despre pandemia de Covid-19 din țara noastră, m-a emoționat felul în care un medic descria începuturile pandemiei-momentele de incertitudine, teama de necunoscut și eforturile disperate de a salva vieți într-un context în care nimeni nu știa exact cum să trateze această boală. Imaginea doctorilor care, în ciuda epuizării fizice și psihice, continuau să lupte pentru pacienți, m-a făcut să simt un profund respect pentru această meserie.

De asemenea, m-a impresionat deschiderea medicilor către colaborarea internațională și către soluții alternative, cum ar fi medicina tradițională chineză. Faptul că, în mijlocul unei crize, au căutat ajutor și inspirație din alte culturi arată o dorință puternică de a găsi orice mijloc posibil pentru a ameliora suferința pacienților.

Un alt factor important în formarea mea a fost podcastul „Despre a alege cine vrei să fii” cu Mircea Miclea, în care am învățat un principiu esențial: „Dacă vrem să ne dezvoltăm, atunci acceptăm că vom greși”. Acest lucru m-a învățat că greșelile sunt parte din procesul de învățare și că trebuie să le privim ca pe niște lecții importante în drumul nostru spre succes. Acest principiu m-a încurajat să îmbrățișez provocările și

să învăț din fiecare pas greșit, știind că doar prin perseverență voi evolua.

Sistemul educațional din România oferă multiple oportunități pentru tinerii pasionați de medicină. Facultățile de Medicină din țară au programe bine structurate, care îmbină teoreticul cu practica, iar stagii de pregătire clinică sunt esențiale pentru a dobândi experiență în domeniu. Stagiile clinice sunt o oportunitate de a învăța de la medici experimentați și de a înțelege mai bine cum se aplică cunoștințele teoretice în situații reale, în fața pacienților.

În plus, există o gamă largă de conferințe și workshop-uri care îmi permit să îmi îmbogățesc cunoștințele și să îmi construiesc o rețea profesională solidă. Participarea la astfel de evenimente îmi oferă nu doar noi perspective asupra medicinei, ci și oportunitatea de a colabora cu alți tineri pasionați de domeniu și de a învăța de la experți. Programele de schimb internațional sunt o altă oportunitate valoroasă, oferindu-mi șansa de a învăța din alte sisteme medicale și de a aduce înapoi bune practici care pot contribui la dezvoltarea sistemului nostru de sănătate. Accesul la tehnologie modernă și la cercetări de ultimă oră este un avantaj major în formarea unui specialist, iar acest lucru mă motivează să mă dedic studiului în continuare.

Pentru a-mi atinge obiectivul de a deveni medic, voi continua să învăț cu dăruire și să îmi îmbogățesc cunoștințele prin activități extracurriculare. Voi căuta oportunități de voluntariat în spitale, pentru a înțelege mai bine nevoile pacienților și a învăța mai multe despre aspectele practice ale profesiei. De asemenea, voi participa la concursuri de științe, unde voi putea să îmi testez cunoștințele și să îmi dezvolt gândirea critică, dar și abilități de rezolvare a problemelor. Voi căuta mentori în domeniul medical, oameni care să mă ghideze și să îmi ofere perspective valoroase asupra provocărilor cu care mă voi confrunta. În paralel, voi participa la stagii de practică și proiecte pentru a mă familiariza cu ultimele inovații din domeniul medical. Aceste experiențe vor fi esențiale în dezvoltarea mea profesională, oferindu-mi atât cunoștințe teoretice, cât și abilități practice.

Peste zece ani, mă văd lucrând în prima linie a medicinei de urgență, într-un spital de prestigiu din România, unde fiecare secundă contează și fiecare decizie poate salva o viață. Voi fi un medic dedicat,

cunoscut pentru profesionalism, calm și empatie în fața situațiilor critice. Pe lângă intervențiile zilnice, voi contribui la inovația în medicina de urgență prin cercetare și dezvoltare de noi protocoale, având mereu ca obiectiv final îmbunătățirea îngrijirii pacienților și salvarea cât mai multor vieți.

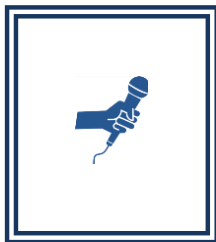
BIBLIOGRAFIE

Claudia Untaru, „Mărturiile unui medic, din vremea pandemiei. Ce spune despre Long Covid și medicina tradițională chineză”. Disponibil la <https://adevarul.ro/stiri-locale/arad/marturiile-unui-medic-din-vremea-pandemiei-ce-2314624.html>

Mircea Miclea, „Despre a alege cine vrei sa fii. Disponibil la <https://www.youtube.com/watch?v=hUc7FwV3kQQ>

Drumul meu spre o carieră în magistratură

Macovei Bianca,
Liceul Teoretic „D. Cantemir” Iași

Alegerea unei cariere este una dintre cele mai importante decizii din viața fiecărei persoane. Încă de pe acum, mă văd lucrând într-un domeniu care îmbină responsabilitatea, integritatea și cunoașterea profundă a legii. Visul meu este să devin procuror, o profesie care nu doar că mă provoacă intelectual, dar îmi oferă și șansa de a contribui la justiție și la menținerea ordinii în societate.

Pentru mine, această meserie înseamnă mai mult decât aplicarea legii-reprezintă misiunea de a proteja drepturile și libertățile oamenilor, de a lupta împotriva nedreptății și de a contribui la un sistem juridic echitabil. Admir disciplina și etica profesională pe care o impune acest domeniu, iar faptul că pot avea un impact real asupra vieții oamenilor mă motivează să îmi urmez visul cu determinare.

Îmi doresc să mă specializez în drept penal, deoarece consider că acest domeniu are un impact major asupra siguranței și bunăstării societății. Îmi doresc să contribui la combaterea criminalității și să mă asigur că legea este respectată de toți cetățenii, fără excepție. În plus, consider că această profesie mă va ajuta să mă dezvolt continuu, atât profesional, cât și personal. Fiecare caz va fi o provocare, o ocazie de a învăța și de a deveni mai bun în ceea ce fac.

Scopul meu principal este să devin procuror și să îmi desfășor activitatea cu profesionalism și integritate. Îmi propun să urmez Facultatea de Drept și să mă pregătesc intens pentru admiterea la Institutul Național al Magistraturii (INM). Vreau să mă specializez în drept penal, deoarece îmi doresc să combat infracțiunile și să contribui la respectarea legii.

În timpul studiilor, îmi doresc să particip la stagii de practică pentru a înțelege mai bine activitatea de procuror și să îmi dezvolt abilitățile de analiză și argumentare juridică. Un alt obiectiv este să îmi îmbunătățesc constant cunoștințele juridice și să mă implic activ în proiecte și conferințe din domeniu.

Pe termen lung, îmi propun să devin un procuror recunoscut pentru corectitudine și devotament față de lege, contribuind la un sistem juridic echitabil și just. Pentru a reuși în acest domeniu, am nevoie de anumite calități și aptitudini pe care consider că le dețin și pe care îmi propun să le dezvolt continuu. Sunt o persoană riguroasă, atentă la detalii și cu un simț puternic al dreptății. Îmi place să analizez situațiile în profunzime și să găsesc soluții argumentate logic. De asemenea, am o bună capacitate de concentrare și de organizare, ceea ce mă va ajuta în studiul vast al dreptului și în gestionarea cazurilor pe care le voi avea de soluționat în viitor.

Îmi propun să îmi dezvolt și mai mult răbdarea, perseverența și capacitatea de a lua decizii obiective. Fiind o profesie care presupune responsabilitate și dedicare, sunt conștientă că voi avea nevoie de multă muncă și seriozitate pentru a-mi atinge obiectivul. Alegerea mea de a deveni procuror a fost influențată atât de familie, cât și de exemplele pe care le-am întâlnit în societate. Familia mea m-a susținut mereu în luarea deciziilor legate de educație și carieră, încurajându-mă să îmi urmez pasiunea pentru dreptate și ordine.

Un alt factor extern important este mediul juridic actual, care mă motivează să îmi doresc să contribui la îmbunătățirea sistemului de justiție. Exemplele de procurori dedicați și de profesioniști integri din domeniul dreptului mă inspiră și îmi dau încredere că pot avea un impact real în această profesie. În plus, legislația în continuă schimbare și nevoia de oameni bine pregătiți în acest domeniu mă determină să îmi doresc să fiu mereu la curent cu noile reglementări și practici juridice.

De asemenea, accesul la resurse educaționale, cursuri, conferințe și competiții juridice este un alt factor extern care mă ajută să mă dezvolt. Participarea la astfel de activități îmi oferă oportunitatea de a învăța de la specialiști, de a intra în contact cu profesioniști din domeniu și de a înțelege mai bine provocările reale ale acestei meserii.

Profilul pe care l-am ales în liceu este filologia, iar această specializare mă va ajuta în viitor în profesia de procuror. Studiul intensiv al limbii române și al literaturii îmi dezvoltă abilitățile de comunicare, esențiale pentru redactarea documentelor juridice. De asemenea, materiile din acest profil mă ajută să îmi îmbunătățesc capacitatea de argumentare, de analiză logică și de interpretare a textelor, abilități fundamentale pentru orice profesionist în domeniul dreptului.

După finalizarea liceului, îmi propun să urmez Facultatea de Drept, unde voi dobândi cunoștințele juridice necesare pentru a-mi construi cariera. Aceasta îmi va oferi oportunitatea de a studia legislația, procedurile judiciare și etica profesională, aspecte esențiale pentru a deveni un procuror competent. Un alt pas important în parcursul meu profesional va fi admiterea la Institutul Național al Magistraturii (INM), unde voi urma pregătirea specializată pentru a putea profesa în magistratură.

Pe lângă educația formală, îmi doresc să particip la stagii de practică în instituții juridice și să mă implic în activități extracurriculare, cum ar fi concursurile de drept, simulările de procese și conferințele tematice. Aceste experiențe mă vor ajuta să înțeleg mai bine cerințele profesiei și să îmi dezvolt competențele necesare pentru a deveni un procuror respectat și dedicat justiției.

Pentru a deveni procuror, voi urma un parcurs bine structurat, care implică atât educație formală, cât și dezvoltare personală și profesională. Primul pas este să îmi finalizez studiile liceale cu rezultate bune, ceea ce îmi va permite să acced la o facultate de drept. Voi depune efort pentru a obține o pregătire temeinică, studiind legislația, jurisprudența și principiile fundamentale ale dreptului.

Pe parcursul facultății, mă voi concentra pe aprofundarea cunoștințelor juridice și voi participa la stagii de practică în cadrul instituțiilor judiciare, pentru a înțelege mai bine mecanismele justiției. Îmi propun să iau parte la concursuri de drept, simulări de procese și alte activități care îmi vor dezvolta abilitățile analitice și argumentative.

După absolvirea facultății, mă voi pregăti intens pentru examenul de admitere la Institutul Național al Magistraturii (INM), care reprezintă cel mai important pas în cariera unui procuror. Voi studia constant, îmi voi dezvolta gândirea critică și îmi voi perfecționa

capacitatea de a analiza cazuri complexe. Pentru a-mi atinge obiectivul, voi acorda o atenție deosebită studiului, atât în anii de liceu, cât și pe parcursul facultății. Voi citi și mă voi informa constant despre legislație, jurisprudență și principiile care stau la baza sistemului de justiție. Prin muncă, perseverență și dedicare, sunt convinsă că îmi voi îndeplini visul de a deveni un procuror respectat.

Peste 10 ani, îmi doresc să fiu un procuror respectat, cu o carieră solidă în domeniul dreptului penal. Vreau să am o reputație de profesionist dedicat și obiectiv, care să contribuie activ la aplicarea justiției și la protejarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor. Sper să fiu implicată în cazuri importante, având un impact pozitiv asupra societății și fiind un exemplu de integritate și corectitudine pentru tinerii care aleg să urmeze această profesie.

BIBLIOGRAFIE

Zamfir, Vasile, Dreptul constituțional românesc, Editura C.H. Beck, București, 2008.

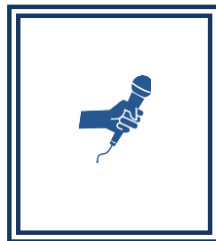
Bălan, Ioan, Dreptul penal al minorilor, Editura Universul Juridic, București, 2015.

Dumitru Mihai Introducere în dreptul românesc, Editura Universul Juridic București 2010.

Cum ne modelăm viitorul prin deciziile prezentului

Neică Medeea-Lidya,
Liceul Teoretic „D. Cantemir” Iași

Încă din primii ani de școală suntem mereu întrebați ce meserie ne-ar place să avem când vom fi mari. De-a lungul copilăriei aflăm că există tot felul de meserii în toate domeniile, dar nu le luăm în considerare până în perioada adolescenței când realitatea ne lovește și suntem presați de rapida trecere a timpului. Pe parcursul liceului suntem asaltați cu tot felul de idei care ne pot contura ca persoană și ne pot schimba complet cursul vieții pe care ne-o imaginăm când eram copii. De multe ori și societatea, care pentru noi este de obicei reprezentată de familie, prieteni sau profesori, joacă un rol important în luarea acestei decizii, având în vedere faptul că majoritatea persoanelor cresc înconjurate de oameni care au o gândire tradiționalistă și care susțin că meseriile conservatoare sunt singurele care asigură un trai stabil.

De mică mama îmi spunea: „Fă ce îți place ție, banii nu contează”. Mereu am considerat că avea dreptate, dar am ajuns la vârsta la care realizez că nu este adevărat. În zilele noastre este foarte important să te axezi pe meseriile care aduc o anumită sumă de bani, deoarece din nefericire societatea este condusă de oamenii influenți. Nu îmi doresc să fiu o persoană „bogată”, dar îmi doresc să îmi pot permite să călătoresc, să mă culturalizez și să pot împărtăși aceste experiențe cu persoanele dragi mie. Consider că medicina îmi poate oferi acest beneficiu, având în vedere faptul că este un job căutat și totodată îmi împlinește nevoile sufletești. Obiectivul meu este să devin un medic neurochirurg reușit, să mă implic în activități de cercetare și să ajut oameni cu tot felul de boli, dar mai ales să le ofer celor care nu au posibilitatea de a se opera în alte țări să primească tratamentele

necesare în țara care ar trebui să se ocupe de sănătatea lor, deoarece sunt de părere că acei oameni nu ar trebui să treacă în momentul respectiv din viața lor prin stresul de a strânge bani. Opțional, aș dori să mă implic în cât mai multe proiecte caritabile, în special cele legate de copii, fiindcă mi se pare cea mai vulnerabilă categorie de vârstă și cred că au cea mai mare nevoie de ajutor.

În acest punct al vieții mele, făcând abstracție de abilitățile profesionale, consider că am calitățile pe care ar trebui să le aibă un doctor, acestea fiind parte din personalitatea mea. Amabilitatea, empatia și respectul mă definesc ca persoană și sunt convinsă că sunt cele mai importante însușiri când vine vorba de comunicarea cu oameni, mai ales cei în postura bolnavului, întrucât acele persoane sunt foarte vulnerabile, iar eu trebuie să acționez corespunzător situației, astfel încât să se simtă mai bine. Referitor la efectele pe care le pot avea pacienții sau bolile lor asupra mea, oricât de dureros ar fi să îi văd trecând prin acea experiență traumatizantă, mă percep ca o persoană pozitivă, puternică emoțional și îmi place să cred că aș putea avea un mare impact asupra acelor oameni, ajutându-i să gândească într-un mod constructiv. Nu susțin că așa am fost dintotdeauna, dar recent am decis că îmi doresc să văd viața cu ochi mai buni și să privesc mereu partea plină a paharului, deoarece cu timpul am realizat că până și în momentele în care nimic nu pare valoros, tot găsesc motive pentru care pot fi recunoscătoare și mi-ar place să ofer oamenilor această perspectivă pentru a le îmbunătăți calitatea vieții, oferindu-le experiența mea.

Cât despre alte puncte forte, sunt o persoană studioasă, căreia îi place să învețe și să acumuleze noi informații constant. Aspir să îmi dezvolt cunoștințele generale, precum cele legate de istorie sau artă și mi-ar place să cunosc câte puțin din fiecare ramură, pentru că sunt o persoană cu multe pasiuni și găsesc interes în foarte multe domenii, oricât de diferite ar fi. Disciplina de care dau dovadă, modul în care pot rămâne concentrată perioade lungi de timp și interesul meu în biologie și chimie mă fac potrivită pentru a studia medicina, întrucât dorința de a afla cât mai multe informații mă determină să învăț cât mai mult. Sunt de părere că toate aceste calități mă vor ajuta să excelez în meseria aleasă, dar motivația principală va fi dorința de a practica medicina.

Îmi aduc aminte cu claritate de momentul în care am știut că mi-am găsit un model în viață, indiferent de ce meserie urma să aleg. Eram în clasele primare și fiind vară, o petreceam la țară alături de verișorul meu. Dar pentru că ziua era prea cald și nu aveam alte activități am decis să ne apucăm de citit, așa că am luat fiecare o carte la nimereală din biblioteca bunicii noastre. Cea pe care am luat-o se numea „Mâini înzestrate” care era autobiografia lui Ben Carson, un neurochirurg adventist, urmând să am prima mea interacțiune cu cel care și-a lăsat amprenta asupra vieții mele. În acea carte el vorbește despre viața lui de copil, de când acesta se confrunta cu sărăcia, rezultate slabe la școală și totodată hărțuirea colegilor, totul din cauza divorțului părinților lui, care a lăsat-o pe mama lui să se străduiască singură să îi crească pe Ben și fratele lui mai mare. Băiatul avea o stimă de sine scăzută și un complex de inferioritate pe care o simțea din cauza notelor, dar și din cauza colegilor, iar mama lui a observat asta, de aceea într-o zi a decis să le interzică copiilor să se mai uite ore în șir la televizor și le-a impus să citească cel puțin 2 cărți pe săptămână și să le facă rezumatul. La început, ca orice copii, aceștia au fost nemulțumiți și nu înțelegeau ce intenție avea mama lor, dar cu timpul rezultatele au apărut, începând să exceleze la școală, iar discriminarea prin care trecea a început să dispară odată cu perseverența lui. Acesta a trecut prin multe experiențe, unele mai bune, altele mai rele, dar din toate a avut câte ceva de învățat și într-un final a ajuns să studieze medicina la Universitatea Yale și a devenit unul dintre cei mai buni neurochirurghi din istorie, fiind primul chirurg din lume care a reușit să separe cu succes o pereche de gemeni siamezi uniți la cap, fiind o intervenție periculoasă și riscantă. În acea carte, Ben Carson povestește despre modul în care fără mama lui acesta nu ar fi fost unde este astăzi, întrucât ea l-a determinat să se apropie de Dumnezeu, să învețe și să fie disciplinat și consider că acea carte are un impact foarte mare asupra oricărui copil care o citește chiar dacă este pentru adulți, deoarece prezintă într-un mod realist cum își pierde copiii timpul pe internet. El i-a dedicat cartea mamei lui, fiind cea fără de care nu ar fi influențat și motivat atâtea persoane.

În ciuda faptului că vreau să dau la medicină și mereu am știut asta, am ales să merg pe un profil umanist. În primul rând, am vrut ca perioada liceului să fie una relaxantă, fără stresul școlii sau al

profesorilor. Cred că voi avea mai mult de învățat față de ceilalți colegi care vin de la un profil real, având în vedere faptul că ei sunt mai pregătiți decât mine, deoarece la profilul uman este mai puțin de învățat comparativ cu cel real, unde presiunea din partea profesorilor este mai mare la toate materiile. În al doilea rând, în zilele noastre orice copil face pregătire în particular, inclusiv cei de la profil real, ceea ce mă încurajează și mă ajută să realizez că avem șanse egale și că în realitate nu contează ce ai învățat în liceu, ci cunoștințele tale din materia la care dai admitere. Desigur, un astfel de profil ajută și face pregătirea pentru examen mai ușoară, dar consider că procesul pe care l-am ales funcționează cel mai bine pentru mine. Pentru a ajunge să am cariera dorită, doresc să mă apuc de învățat din timp pentru admitere, pentru a nu simți presiunea prea mare în ultimul an de liceu și pentru a putea gândi limpede. Am în plan să îmi fac un program bine stabilit pe care să îl urmez pentru a păstra disciplina, având în vedere faptul că nu îmi pot atinge țelurile dacă nu dețin controlul asupra mea și a modului în care studiez. În timpul liber din perioada facultății am ca obiectiv să citesc cât mai multe cărți și să am și un loc de muncă din care să mă pot întreține. După facultate plănuiesc să fac un rezidențiat în neurochirurgie care mă va ajuta să proftez în meseria pe care mi-o doresc și pentru care studiez neîncetat, ajutându-mă să îmi îndeplinesc visul care părea cândva copilăresc. Desigur, mențin o gândire realistă și oricât mi-aș dori să am acest job sunt conștientă că nu știi niciodată unde te duce viața și sunt deschisă cu privire la orice oportunitate care mi se arată. Sunt convinsă că pe baza deciziilor mele voi avea viitorul pe care mi-l doresc, chiar dacă drumul se va schimba neașteptat. Dorința mea este să practic această meserie câțiva ani, apoi să dau examenele necesare pentru a putea preda la o facultate.

Un examen îți poate schimba cursul vieții, într-adevăr, dar cunosc multe persoane care s-au axat pe o singură carieră pe care și-o doreau foarte mult, nu aveau un plan de rezervă și când au fost puși în fața examenului, presiunea pe care o simțeau s-a dezlănțuit. S-au panicat, au intrat în stare de șoc și într-o secundă visul li s-a prăbușit în față. Consider că este important să avem o gândire maleabilă când vine vorba de carieră și viață în general, dat fiind că în timpurile noastre tinerii au multiple posibilități și derivări ale unei meserii, deci nu ar

trebui să simtă că viața lor se termină dacă nu trec un examen. Oricât ar fi el de important, trebuie să privească acel moment din viața lor obiectiv și să nu îl lase să îi distrugă, lucru care se aplică la orice obstacol din viață. Din acest motiv nu pot asigura cum va arăta viața mea în 10 ani, dar am încredere în persoana mea din viitor că va face doar ce este mai bine pentru ea și pentru fericirea ei, va trăi fiecare moment special și că se va înconjura de persoane care o fac să crească și să se simtă iubită și apreciată, pentru că experiențele frumoase sunt făcute alături de oameni frumoși.

BIBLIOGRAFIE

Carson, Ben, Mâini înzestrate, Editura Viață și Sănătate, 2013.

De ce îmi doresc să devin medic?

Fernandez-Agavriloaiei Marta,
Liceul Teoretic „D. Cantemir” Iași

Începutul acestei decizii își are rădăcinile încă din copilărie. Întotdeauna am fost fascinată de lumea din jurul meu, de la natură la oameni, iar această curiozitate m-a condus către dorința de a înțelege mai bine viața și de a ajuta oamenii într-un mod nobil. De-a lungul timpului, am primit sfaturi din partea multor adulți care mi-au sugerat să aleg un profil umanist, considerând că mi s-ar potrivi mai bine. Totuși, deși poate aș avea aptitudini în acest domeniu, simt că adevărata mea chemare este medicina.

Trăim într-o societate în care valoarea absolută pare a fi banul, însă există încă profesii nobile care îți permit să profesezi fără să te pierzi pe tine însuși. Medicina este una dintre acestea. Nu doar că mă pasionează felul în care funcționează corpul uman, această impresionantă creație a lui Dumnezeu, dar și dorința de a aduce alinare celor care suferă mă motivează enorm. Consider că un medic bun nu tratează doar boala unui pacient, ci și sufletul acestuia. Oamenii care ajung într-un spital sau într-un cabinet medical au nevoie nu doar de tratament, ci și de empatie, înțelegere și sprijin emoțional.

Încă din copilărie, părinții mei m-au învățat să-i ajut pe cei mai sensibili și să empatizez cu suferința altora. De multe ori mi s-a spus că sunt prea sensibilă, dar acest lucru nu m-a descurajat, ci m-a ajutat să înțeleg că sensibilitatea poate fi o forță atunci când este direcționată spre bine. Vreau să fac parte dintre cei care aleg să facă bine într-o lume în care, din păcate, mulți aleg calea opusă.

Principalul "vinovat" al acestei decizii este mama mea, care mi-a fost mereu alături și mi-a susținut curiozitatea. Împreună am realizat diverse proiecte, de la machete care explicau cum funcționează sistemele corpului uman până la disecția unui rinichi de porc pentru a observa

structura sa internă. Aceste experiențe practice m-au făcut să înțeleg cât de fascinantă este medicina și cât de important este să ai pasiune pentru acest domeniu.

Am auzit odată că există trei tipuri de oameni care aleg să devină medici: cei care o fac pentru părinți, cei care o fac pentru bani și cei care o fac din pasiune. Eu știu că fac această alegere din pasiune, dar și inspirată de modele pozitive. O prietenă apropiată a mamei mele, medic de profesie, mi-a oferit un exemplu extraordinar de dedicare. Am văzut sclipirea din ochii ei atunci când consulta un pacient, răbdarea și empatia cu care îi asculta și îi sfătuia. Aceste lucruri m-au impresionat profund și m-au făcut să îmi doresc și mai mult să urmez această cale.

În prezent, mă aflu la un profil care pregătește elevii pentru Facultatea de Medicină, iar acest lucru îmi oferă oportunități importante pentru viitor. După absolvirea liceului și admiterea la facultate, voi avea acces la numeroase experiențe care mă vor ajuta să mă dezvolt profesional și personal, precum voluntariatul în spitale, participarea la congrese medicale și înscrierea în proiecte de tip Erasmus, prin care voi putea interacționa cu studenți din întreaga lume.

În zece ani mă văd terminând rezidențiatul într-un domeniu care mă pasionează. Una dintre opțiunile mele este psihiatria, un domeniu fascinant, care implică înțelegerea unora dintre cele mai complexe și greu de tratat afecțiuni. Tulburările psihice sunt adesea declanșate de emoții intense, iar tratarea lor necesită nu doar medicamente, ci și multă răbdare și înțelegere. O altă opțiune care mă atrage este chirurgia, un domeniu tehnic, care implică luarea rapidă a deciziilor și precizie maximă-două abilități pe care cred că le pot dezvolta și perfecționa.

Un alt motiv care mă determină să aleg această carieră este provocarea intelectuală pe care medicina o oferă. Este un domeniu complex, care necesită dedicare, gândire critică și învățare continuă. Fiecare zi aduce un nou caz, o nouă problemă de rezolvat, iar această dinamică mă inspiră și mă motivează să devin tot mai bună.

În concluzie, îmi doresc să devin medic nu doar pentru că este o profesie nobilă, ci și pentru că simt că acesta este drumul meu. Vreau să fac tot ce îmi stă în putință pentru a ajuta oamenii, pentru a contribui la salvarea de vieți și pentru a aduce speranță celor care și-au pierdut-o. Îmi doresc ca pacienții mei să se simtă înțeleși, protejați și ascultați,

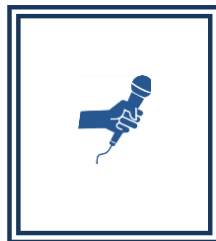
pentru că, uneori, empatia și sprijinul emoțional pot fi la fel de importante ca un tratament medical. Medicina nu este doar o profesie, este un angajament față de oameni, iar eu sunt pregătită să îmi asum acest angajament cu toată inima.

Un viitor în medicină legală

Olăeru Maria,
Liceul Teoretic „D. Cantemir” Iași

Medicina legală este o disciplină medicală care își pune cunoștințele sale în slujba justiției, ori de câte ori pentru lămurirea unei cauze judiciare sunt necesare anumite precizări cu caracter medical”.

“Rolul social al medicinei legale se mai manifestă prin contribuția nemijlocită în probarea actelor criminale/omucideri, violuri, etc, iar prin analiza datelor respective se obțin referințe obiective despre situația criminologică în societate”.

Încă de când mă știu am vrut să urmez un viitor în criminalistică, respectiv medicina legală. De fiecare dată când mă gândesc la viitorul meu, îmi imaginez că voi lucra în acest domeniu, aplicând cunoștințele medicale în scopul aflării adevărului și spre împlinirea necesităților actului de justiție.

De ce pasiunea pentru criminalistică? Răspunsul nu este simplu, un motiv ar putea fi acela că întotdeauna mi-am dorit să îi sprijin pe ceilalți să se facă văzuți și auziți. O meserie în domeniu m-ar ajuta să fac parte din cei ce-ar aduce în fața justiției fapte și întâmplări neplăcute ce au schimbat sau au curmat vieți și destine.

Mă consider a fi un om cu o varietate de aptitudini, interese și caracteristici de personalitate potrivite meseriei de medic legist. Unele dintre cele mai folositoare trebuie să fie memoria mea bună, atenția la detalii sau ușurința mea de a lucra în materiile legate de științe.

Sunt o persoană ambițioasă, care nu spune niciodată nu provocării, convinsă fiind că voi face față. Pe de altă parte, reușesc să empatizez cu cei din jurul meu, ”punându-mă în pantofii lor”. Prietenii mei mă admiră pentru curajul și aspirațiile mele, toți au speranță în mine și cred că am profilul potrivit pentru această meserie.

Pe de altă parte, am admirat femeile care, pe lângă viața de familie, reușesc să exceleze și în carieră. Modelele le-am găsit fie în lumea reală: Mina Minovici, fie desprinse din rândul cărților pe care le-am citit. "În 1890 dr. Mina Minovici ocupă postul de medic șef al capitalei devenind în același timp și asistent al prof. Șuțu la catedra de psihiatrie și medicină legală. În 1897 este numit profesor suplinitor la disciplina de medicină legală care devine de sine stătătoare, iar în 1899 este confirmat ca profesor titular.

Prof. Mina Minovici a organizat medicina legală în România pe baze științifice. În 1892 înființează Morga Orașului în București care se transformă în 1899 în "Institutul medico-legal" pe care îl conduce până în 1932. Dintre lucrările sale menționăm "Tratatul de medicină legală" care a fost premiat de Academia Română".

Orașul Iași oferă oportunități educaționale pentru cei ce-și doresc să urmeze o carieră în medicină legală.

Unul dintre cele mai vechi așezăminte de învățământ superior din țara noastră, a fost fondat în 1879, ca Facultate de Medicină, fiind ulterior asociat cu alte două instituții ce completează aria pregătirii medicale - Facultatea de Farmacie și Facultatea de Medicină Dentară. În anul 1991, institutului i se conferă statutul de Universitate, primind numele celebrului reprezentant al Școlii de Anatomie Funcțională Iași, Grigore T. Popa. Ulterior este inclusă și Facultatea de Bioinginerie Medicală, singura de acest fel din Romania Universitatea se mândrește astăzi cu un valoros corp profesoral precum și cu o bază materială și tehnică modernizată, adecvată desfășurării procesului didactic și activității de cercetare științifică.

Universitatea își asumă ca roluri fundamentale formarea și perfecționarea absolvenților și specialiștilor în medicină, medicină dentară, farmacie, bioinginerie și asistență de sănătate, crearea, tezaurizarea și difuzarea valorilor științelor bio-medicale și afirmarea lor în circuitul european și mondial, ameliorarea continuă a activităților și performanțelor sistemului național de sănătate publică, cultivarea tradiției gândirii libere și a democrației academice, a deontologiei și bioeticii, în spiritul recunoașterii drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și a principiului supremației legii.

Cariera de medic legist nu este un lucru simplu, la îndemâna oricui. Medicina legală este o ramură de sinteză situată la granița dintre științele medico-biologice și cele socio-juridice. Pregătirea în acest domeniu poate fi materializată doar prin muncă și studiu prelungit. Încerc să mă pregătesc foarte bine în domeniile: biologie, chimie, fizică, dar și psihologie. Absolvirea cu brio a examenului de bacalaureat și admiterea la Universitatea de Medicină și Farmacie (U.M.F.) Grigore T. Popa ar putea fi primii pași parcurși cu brio pe acest drum. Cursurile și lucrările practice susținute la programele de licență, dar și cele de masterat la catedra de medicină legală îmi vor asigura cunoștințele de ordin teoretic și practic de care am nevoie.

După absolvirea liceului, în anul 2027, voi deveni studentă la medicină în cadrul Universității de Medicină și Farmacie (U.M.F.) Grigore T. Popa Iași. Acolo voi studia timp de șase ani, la finalul cărora la examenul de rezidențiat voi alege specializarea medicină legală, devenind medic rezident. În timpul rezidențiatului voi învăța despre drept medical, toxicologie, autopsii și examinări medico-legale, expertiza psihiatrică și traumatologie medico-legală.

BIBLIOGRAFIE

Dr. Cheianu Silvia, Note de curs la disciplina MEDICINĂ LEGALĂ, Catedra ȘTIINȚE JURIDICE ȘI SECURITATE CRIMINOLOGICĂ, Chișinău, 2014

Conf. Dr. Valentin Gheorghiu, MEDICINĂ LEGALĂ - note de curs, Universitatea De Medicină și Farmacie "Carol Davila" , București, 2005-2006

Interviu cu viitorul meu

Catrințașu Ioana,
Liceul Teoretic „D. Cantemir” Iași

Viitorul reprezintă necunoscutul. Recent am citit o carte numită Creierul ecranului de Anders Hansen unde se regăseau informații legate de funcțiile creierului uman, iar într-un capitol s-a pus accent pe tema Creierul îl iubește pe „poate” în care spunea „... nu banii, mâncarea, sexul, validarea sau experiențele noi sunt cele care declanșează cel mai mult sistemul de recompensă, ci anticiparea acestora. De fapt, nimic nu ne activează centrul de recompensă mai mult decât atunci când se poate întâmpla ceva”.

Spusele autorului legate de incertitudine m-au făcut să mă gândesc la alegerea carierei, la vidul de cunoștințe și ambiguitatea pe care aceasta le pune în fața noastră, însă incertitudinea nu trebuie să fie percepută ca pe o provocare ce trebuie confruntată, normal ... fiind în firea umană să acționăm prin instinctul de auto-conservare atunci când întâlnim necunoscutul, avem tendința să stagnăm din cauza fricii de eșec și cea a pierderii controlului, însă de multe ori uităm cum țelul principal este drumul către succes și toate dificultățile ce vin odată cu acesta. Înainte tindeam să cred că necunoscutul este plictisitor percepându-l nefolositor, însă cu timpul perspectiva mea s-a schimbat, am realizat că sunt atrasă de el. Am înțeles frumosul și diversitatea lui, dorința de a vrea să știu mai mult apărând odată cu admirația.

Însă cu ce mă poate ajuta atracția pentru necunoscut în carieră? Mi-am pus întrebarea asta de multe ori, până am făcut o legătură importantă. Punând la cap necunoscutul cu un mare interes al meu: justiția, am realizat că pot practica o carieră în care nu numai că pot să înfrunt și să stăpânesc necunoscutul pentru a-mi satisface devotamentul, dar și pentru a oferi răspunsuri și liniște altor persoane. Cariera destinată fiind criminalistica.

Criminalistica promovează o înțelegere mai profundă a comportamentului uman explorând atât factori psihologici, sociali și economici, aceasta studiază comportamentele și activitățile infracționale, cauzele acestora, precum și efectele asupra omului și a societății. Însă aceasta este și o artă.

„Criminalistica nu este doar o știință, este o artă. Știința se bazează pe fapte, dar arta se bazează pe interpretarea celor mai subtile detalii”.

De mică am fost fascinată de cum funcționează creierul uman, am apreciat mereu ironia în care creierul încearcă din începuturi să se înțeleagă pe el însuși, cum un gând înfiripat în adâncul subconștientului se poate transforma mai apoi într-o acțiune urmată de consecințe colosale.

Trebuie să admit că jobul de criminalist implică o latură mai complexă și întunecată, sunt conștientă că un criminalist este expus la realități dificile, exemple fiind: violența, crima etc, iar aici am găsit ca explicație pentru înclinarea mea în câteva răspunsuri primite în anumite teste pe care le-am parcurs precum Testul MBTI (Myers-Briggs Type Indicator) sau Testul Holland.

Din evaluările parcurse am obținut că dețin tipul de personalitate ENTP (extrovertit, intuitiv, gânditor și perceper) prin parcurgerea testului MBTI, apoi în următoarea ordine: Investigativ, Realistic, Social, posed tipurile de personalitate, rezultate din parcurgerea testului Holland.

Rezultatele primite au arătat foarte mult cu mine, cariera de criminalist se pliază perfect după personalitatea mea. Aptitudinile pe care le dețin pot fi foarte benefice în rolul unui criminalist.

Am capacitatea de a analiza date și informații. Sunt o persoană care pune foarte multă atenție la detalii, îmi place să analizez și să observ comportamentul persoanelor, mereu am văzut după aparențele acestora, am vrut să le înțeleg după limbajul corporal, tonalitate, expresii și am simțit nevoia să percep cu adevărat motivul acțiunilor lor.

De multe ori am observat cum în situații stresante nu mă pierd și am capacitatea de a putea gândi lucid și lua atitudine repede.

Dobândesc o abilitate bună la comunicare. Asta poate ajuta în colaborarea și prezentarea concluziilor cu colegii mei ce vor lucra la caz.

Sunt o persoană realistă, această caracteristică se află la baza justiției. Se lucrează cu probe clare și se ia acțiune indiferent de ce răspuns este primit pe plan emoțional. Îmi place să gândesc lucid și detest atunci când anumiți factori exteriori se bagă în munca mea.

Fiind o persoană realistă am constatat că pe cât de greu încercăm să fim conștienți putem totuși uneori să deviem de la realitate, iar ca orice persoană am avut bănuieli. M-am întrebat dacă într-adevăr îndeplinesc trăsăturile cerute, așa că am solicitat un alt punct de vedere de la diverse persoane. Am avut mai multe conversații cu părinții și prietenii, iar aceștia au fost de acord cu mine. Mi-au spus cum sunt de aceeași părere cu mine pe plan de carieră și cum criminalistica este un domeniu care chiar mi se potrivește. Trebuie să recunosc că am fost bucuroasă să aud de similaritatea opiniilor, însă în același timp știam că indiferent de diversitatea răspunsurilor opinia mea asupra jobului nu se va schimba. Atunci am înțeles că denumirea potrivită pentru criminalistică este vocație, am înțeles că este o alegere naturală și că voi urma să fac jobul din plăcere, principalul motiv fiind dorința de a ajuta comunitatea și a face dreptate.

Vorbind tot în termeni realiști conștientizez că atât drumul către a deveni un criminalist, dar și cariera acestuia este una complexă și provocatoare. Momentan sunt elevă în clasa a X-a pe profilul filologie. Planul este să mă concentrez și să rămân consistentă cu multă disciplină pentru a acumula mai multe cunoștințe atât pentru examenul de Bacalaureat, cât și pentru cultura generală, voi învăța bine pentru BAC și examenul de admitere pentru a intra la o facultate de drept din România urmând să fac și un masterat ce poate implica Criminologia și Dreptul Penal, Psihologia Forensică sau Psihologie Aplicată în Domeniul Justiției.

Bazat pe specialitatea aleasă aspir să devin Expert criminalist, Criminolog sau Psiholog criminalist. Deși mi-am stabilit clar anumite puncte referitoare la carieră vreau să fiu deschisă în legătură cu alegerea jobului și cu oportunitățile ce vor apărea pe parcursul acestei călătorii vaste și pline de surprize.

La început am menționat că viitorul reprezintă necunoscutul, cred că noi ca oameni nu ar trebui să avem îndrăzneala de a ne asuma viitorul, viața este un adevărat spectacol cu multe acte diverse, unde spectatorii pot decide să plece, actorul poate face greșeli, iar cortina poate fi trasă oricând. Însă, în 10 ani de acum sper ca totul să decurgă după placul meu, chiar dacă asta ar însemna că strategia stabilită pe planul vocațional să aibă parte de anumite modificări. Însă de preferat aș vrea să fiu un criminolog sau psiholog criminalist, dedicându-mă înțelegerii comportamentului uman și contribuind la rezolvarea celor mai complexe cazuri.

Vreau să fiu implicată în meseria mea, să simt nevoia de a înțelege cât mai multe, să fac dreptate și să pot da explicații familiilor victimelor, cetățenilor, iar atunci când voi pune capul pe pernă noaptea să știu că am făcut un bine atât mie, dar și altora și că am combătut una dintre marile frici ale lumii, necunoscutul.

În final ceea ce rămâne constant este dorința de a învăța și de a evolua, voi merge înainte cu speranța că fiecare pas îmi va construi calea spre un viitor mai bun, mai înțelept, și plin de învățăminte ce vor da sens călătoriei mele.

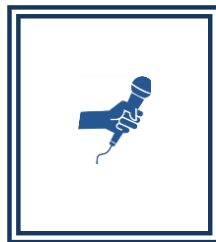
BIBLIOGRAFIE

Hansen, Anders, Creierul ecranului: Cum ne poate face stresăți, deprimați și anxioși un creier nesincronizat temporal. Editura Publica, 2022, pagina 56.

Drumul meu către un zâmbet perfect - visul de a deveni ortodont

Rusu Ioana Monica,
Liceul Teoretic „D. Cantemir” Iași

Sunt o persoană ambițioasă, răbdătoare, extrovertită și dornică să învețe lucruri noi mereu. Eu personal mi-aș dori să fiu ortodont pentru a ajuta lumea să zâmbească mai des. Îmi place să comunic cu toată lumea și mi-aș dori ca viitoarea mea carieră să implice acest lucru. Mi-aș dori să am propriul meu cabinet și să am cât mai multe persoane care să dorească să-i ajut.

Desigur că pentru a-mi îndeplini dorința trebuie să lucrez și să învăț foarte mult, dar dacă îți dorești să faci ceva cu adevărat, nu îți va mai păsa de cât de mult este de lucru. Dentara îmbină biologia și arta, două lucruri la care mă pricep foarte bine și care îmi plac. De mică sunt interesată de pictură și desen, tocmai de aceea am luat în calcul și arhitectura, însă, de când am ajuns la profilul științe ale naturii, a început să îmi placă și biologia și de aceea voiam să dau la medicină. Prinsă între două alegeri foarte grele, am decis să aleg ceva care le îmbină pe amândouă: dentară.

Cred că aceasta meserie mă reprezintă, deoarece sunt o persoană răbdătoare, căreia îi place să interacționeze cu oamenii din jur. Îmi place să văd lumea zâmbind, tocmai de aceea aș vrea să ajut unele persoane să zâmbească mai des! Sinceră să fiu, de când mi-am pus aparat dentar, vizitele la dentist au devenit mai frecvente. Mereu când mergeam, urmăream cu atenție tot ce făcea ortodontul și mi se părea foarte interesant și îmi doream să fac și eu același lucru.

Și prietena mea vrea să devină ortodont de dinainte să am și eu aceeași dorință. Eu cred că am fost influențată și de ea, deoarece mie îmi este destul de greu să îmi fac prieteni, iar gândul că am putea fi la aceeași facultate mă bucură. După ce termin facultatea, aș vrea să mă

angajez la un cabinet dentar și să învăț cât mai multe de la manager. Apoi, aș vrea să îmi strâng bani să pot închiria un spațiu unde va fi propriul meu cabinet. Ca să pot avea clienți aș spune la toate persoanele cunoscute de cabinet și aș publica anunțuri ca să afle cât mai multe persoane de el. Desigur că la început va fi greu, însă trebuie să cred în mine și să nu mă dau bătută niciodată.

Sper să termin facultatea până atunci, dar sigur o voi termina. Peste 10 ani m-aș vedea angajată la un cabinet dentar, cum am spus mai devreme, și sper că voi avea toate cunoștințele și tot sprijinul pentru a avea propriul cabinet. Mă gândesc că voi lucra cu oameni minunați alături de mine și nu voi putea crede cât de departe am ajuns! Îmi voi aminti de unde am plecat și de cât de multe ori mă răzgândeam cu privire la cariera mea. Dar într-un final voi fi mândră de mine că am ales acest serviciu și cu siguranță îmi voi aminti nopțile în care nu am dormit, deoarece am învățat.

Spre viitor, călător pe bastoane

Dobrin Cristian,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

Reporter: Cristian, spune-ne câteva lucruri despre tine. Cum te-ai descrie în câteva cuvinte?

Cristian: Sunt un băiat de 16 ani, vesel și mă bucur de fiecare zi, sunt pasionat de tot ce înseamnă cunoaștere. Cred că perseverența mă definește cel mai bine, iar pentru mine nu există cuvântul „nu pot”. Am o dizabilitate motrică, dar asta nu mă împiedică să visez și să muncesc pentru ce îmi doresc.

Reporter: Cum te-a influențat familia în drumul tău?

Cristian: Familia mea este foarte importantă pentru mine. Împreună cu sora și fratele meu am fost educați de mici despre importanța explorării materiilor studiate. Părinții mei sunt medici, iar bunicii au fost profesori și m-au ghidat în activitățile mele. Îmi amintesc că, pe la șapte ani, citeam cărți mai mari decât mine. În prezent, lectura are un rol important în viața mea. Am citit peste 200 de cărți pe care le împărtășesc cu drag la clubul de lectură din care fac parte.

Reporter: Ce te pasionează cel mai mult?

Cristian: E greu să aleg un singur lucru. Îmi plac limbile străine, fac săptămânal cursuri de germană, spaniolă și engleză. Mă mai atrag și istoria, psihologia și teatrul. Încă explorez toate aceste domenii ca să îmi dau seama ce mi se potrivește cel mai bine.

Reporter: Ai o viață destul de încărcată. Cum reușești să te organizezi?

Cristian: Părinții mei se implică foarte mult în activitățile mele zilnice, fiind nevoiți să mă deplasez cu mașina pentru unele, dar am învățat și cum să îmi rezerv atenția și energia pentru a fi cât mai eficient. Școala din care fac parte adoptă o pedagogie care m-a avantajat, pedagogia Waldorf, astfel am putut să mă dezvolt liber și armonios alături de un colectiv care m-a înțeles și căruia îi voi rămâne mereu

recunoscător. Pe lângă școală, fac exerciții de kinetoterapie zilnic și încerc să nu renunț la ce mă pasionează.

Reporter: Cum îți afectează dizabilitatea viața de zi cu zi?

Cristian: Nu este atât de ușor, dar reușesc să mă integrez. Iubesc țara mea frumoasă, dar mă gândesc tot mai des la un viitor departe de România, din cauza infrastructurii neprietenoase - lipsa autostrăzilor, lipsa rampelor și accesibilitatea redusă îmi îngreunează viața de zi cu zi. Chiar dacă mă confrunt cu aceste provocări, nu mă las descurajat și știu că pot reuși indiferent unde mă aflu și fără să conteze că sunt pe bastoane, într-un scaun rulant sau pe un scuter. De exemplu, recent, la Balul Bobocilor, mi-am dorit să dansez alături de colegi și de o parteneră minunată și pentru că bastoanele mă încurcau, am dansat într-un scaun rulant pe care îl foloseam pentru prima dată. M-am bucurat că am găsit o soluție.

Reporter: Ce planuri ai pentru viitor?

Cristian: Încă nu știu exact ce voi face, dar știu că vreau să urmez o facultate care să mi se potrivească. Poate ceva legat de limbi străine, istorie, psihologie sau chiar teatru. Îmi plac mult poveștile, la 11 ani, împreună cu prietenul meu, am reușit să scriem o carte, o poveste pentru copii, „Tărâmul Bucuriilor” și am făcut-o cu ușurință. Eu cred că voi continua să scriu când timpul îmi va permite. Îmi place de asemenea să călătoresc și să povestesc pe blogul meu, Călător pe bastoane, despre ceea ce vizitez sau mă încântă. Voi continua și acest proiect al meu. Eu consider că mai am timp să decid în privința viitorului, deocamdată, vreau să învăț cât mai multe și să fiu pregătit pentru orice.

Reporter: Cum vei proceda pentru a-ți îndeplini visul de carieră?

Cristian: În primul rând, vreau să mă asigur că aleg ce mă pasionează cu adevărat. Știu că trebuie să muncesc mult, așa că mă concentrez să învăț cât mai bine și să am note bune. Pe termen lung, îmi doresc ca domeniul ales să îmi ofere o stabilitate financiară și să fie adaptat nevoilor mele. Cred că, dacă îmi stabilesc un obiectiv clar și lucrez constant pentru el, voi reuși să-l transform în realitate.

Reporter: Ce mesaj ai pentru alți tineri care se confruntă cu provocări similare?

Cristian: Să nu renunțe. Eu cred că, atunci când îți dorești ceva cu adevărat, poți găsi soluții chiar dacă drumul e mai greu.

Reporter: Cine vei fi peste zece ani?

Cristian: Peste zece ani este un timp departe de prezent, dar mă văd înconjurat de oameni la care țin, făcând activități care îmi plac, mă văd într-un echilibru frumos între familie și profesie. Pe la acea vârstă, cred că studiile mele vor fi finalizate integral și mă văd profesând în domeniul studiat. Îmi doresc ca peste zece ani să fiu la fel de curios, de vesel și entuziasmat și, mai ales, să nu pierd partea copilăroasă din mine.

Reporter: Cristian, îți mulțumesc pentru sinceritate și pentru că ai împărtășit cu noi povestea ta. Ești un exemplu de determinare și curaj, iar pasiunea ta pentru cunoaștere este cu adevărat inspirațională. Sper ca visurile tale să prindă contur exact așa cum îți dorești!

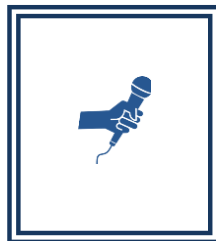
Dragi cititori, interviul nostru a ajuns la final, dar povestea lui Cristian este, poate, și povestea voastră. Poate că și voi aveți un vis, un obstacol de depășit sau o pasiune care vă dă aripi. Cristian ne-a arătat că limitele sunt doar provocări și că, indiferent de piedici, drumul înainte este mereu posibil.

Vă mulțumesc pentru atenție și sper ca acest dialog să fi aprins în voi curajul de a merge mai departe, oricare ar fi bastoanele pe care vă sprijiniți!

Viitorul meu

Aprotosoia Ruxandra,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

Viața noastră este un șir lung de alegeri și consecințe. Faptele noastre sunt ca un ecou ce influențează echilibrul vieții. Alegerile făcute în trecut se reflectă în prezent, iar faptele din prezent schimbă viitorul. Dacă este așa, ce este soarta? O multitudine de decizii și urmările lor, care, la rândul lor, influențează alte alegeri? Viața trece prea repede ca

să te poți gândi la toate urmările pe care le poate avea o alegere. Iar dacă nu te gândești la ele, traiul scapă ușor de sub control. Oricum ai face, tot nu este totul perfect. E atât de complicat, însă, totodată, și foarte simplu. Este extraordinar, dar și înspăimântător în același timp.

Omul este o ființă minunată și nimeni nu mă poate contrazice. Altfel, niciun lucru nu ar fi perfect. Are calități, inteligență, moralitate, însă are și prejudecăți, defecte și instincte nepotolite. Fiecare om are propria experiență de viață, vede în mod unic situațiile, se dezvoltă în ritmul său și învață din greșeli. Eu pot să văd într-un fel o situație, dar altcineva o poate percepe diferit. Niciuna dintre variante nu e greșită; este corectă în ochii noștri, iar uneori, asta e de ajuns.

Se spune că un adevăr are XII fațete și deseori ne afundăm în problemă, căutând argumente să ne susținem ideea, uitând să ne mai gândim că poate exista și un alt punct de vedere. Noi suntem ființe bazate pe rațiune, dar această rațiune este corectă tot timpul? Așa stau și mă gândesc, punându-mi întrebări și încercând să-mi răspund. Observ cum lumea se schimbă și viața trece, cum mă dezvolt și cresc. Îmi examinez temperamentul și reacțiile, mă întreb „de ce?”. Apoi, sesizez comportamentul celorlalți și din nou mă întreb „de ce?”. De mult timp fac asta: compar situații, reacții și ascult. Îmi place să ascult. Poate unii se simt judecați, însă, dacă ar fi așa, ar însemna să le pun o etichetă și să îi desconsider în funcție de ea.

De ceva timp, am observat cât de mult îmi place să ascult oamenii, iar de câțiva ani îmi doresc să devin psiholog. Mă fascinează faptul că doar ascultând pot face un om să se simtă mai bine. Prietenii și familia mă încurajează să îmi urmez dorințele. Mama mă susține din toate punctele de vedere în dezvoltarea personală și comunicare, iar tata este dispus să suporte costurile financiare și să mă ajute mereu să-mi rezolv problemele. Unii prieteni mă complimentează în acest sens: îmi spun că le place să discute cu mine despre problemele lor personale sau că li se pare că îi ascult foarte bine. Toate acestea nu fac decât să-mi sporească și mai mult dorința de a cunoaște firea omenească.

Datorită liceului la care învăț și activităților de la cercetași, am posibilitatea de a interacționa cu mulți oameni de toate vârstele. Spre exemplu, recent am participat la o activitate organizată pentru clasele primare. Aceasta a avut loc deoarece, în aceeași zi, era „Ziua Faptelor Bune”. Activitatea a fost distractivă pentru cei mici, iar eu am învățat multe despre cum să mă comport cu ei. Am observat că, dacă încerci să te impui cu seriozitate, te vor ignora în mare parte, dar dacă încerci să fii prietenos cu ei, devin mai interesați.

Cercetășia este hobby-ul meu extrașcolar, care se bazează pe lucrul în echipă și ieșirea din zona de confort. La aceste ieșiri, interacționez cu copii de vârsta mea. Se organizează campuri unde urcăm pe munte, dar primim și provocări în care trebuie să parcurgem o anumită distanță într-un oraș nou, pentru a ajunge de la un punct la altul. Ca să reușim, trebuie să învățăm să comunicăm între noi, dar și cu persoane necunoscute, care ne pot răspunde la diverse întrebări legate de orientare.

Am avut și șansa de a interacționa cu oameni mai în vârstă. Vara merg des într-o tabără la Beliș, unde se adună oameni de toate vârstele pentru diverse cursuri. Toți sunt prietenoși și dispuși să poarte o conversație cu tine, indiferent de vârstă. Persoanele mai în vârstă sunt vioaie, pot spune chiar hazlii, cu chef de vorbă și de a face cât mai multe lucruri. Eu chiar le consider un exemplu de urmat datorită puterii de viață pe care o au.

Ca să fiu sinceră, nu știu foarte precis ce trebuie să fac ca să-mi îndeplinesc visul. Știu doar că, după ce termin liceul, vreau să mă îndrept către Facultatea de Psihologie și, poate, să urmez un masterat. Acum,

pot doar să particip la proiecte de dezvoltare personală, la activități unde interacționez cu mai mulți oameni și să învăț limbi străine pentru a-mi lărgi orizontul. Acesta este planul meu pentru viitorul apropiat. Peste zece ani, mă văd o persoană care abia a terminat facultatea și își caută drumul și ritmul în viață. În orice caz, cred că voi fi o persoană care vrea să lase locul unde a fost măcar puțin mai bun, să pună în aplicare toate cunoștințele acumulate.

Eu vreau ca, atunci când voi fi în stare, să pot ajuta pe toți cei care îmi cer ajutorul. Sunt o persoană optimistă din fire, dar știu că nu pot ajuta un rănit dacă și eu sunt rănită; de asemenea, nu pot ajuta un om să își găsească fericirea dacă nu mi-am găsit-o pe a mea. Vreau ca, peste zece ani, să mă dezvolt atât de mult încât să pot oferi sprijin tuturor, fără să mă pierd pe mine însămi.

Drumul Meu Spre Actorie: Inspirată de Audrey Hepburn

Boboc Sara,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

În următorii 10 ani, mă imaginez devenind o actriță cu o carieră solidă și diversificată, în care fiecare rol pe care îl voi interpreta va contribui la formarea unui portofoliu ce reflectă nu doar pasiunea mea pentru film, ci și dorința de a lăsa o amprentă semnificativă în lume. Vreau să fiu un model pentru cei care își doresc să își urmeze visele, dar care sunt poate temători sau nesiguri de drumul lor. Cred cu tărie că succesul începe cu primul pas, iar perseverența este cheia care deschide ușa marilor oportunități.

O sursă inepuizabilă de inspirație pentru mine este Audrey Hepburn, o actriță care a redefinit frumusețea și eleganța, dar care a demonstrat și puterea unei femei capabile să își urmeze visurile și să lupte pentru ceea ce își dorește. Audrey nu a fost doar un simbol al rafinamentului, ci și un exemplu de umanitate, modestie și empatie, valori care mă ghidează în tot ceea ce fac. Ea m-a învățat că adevărata frumusețe vine din interior și că fiecare rol trebuie să fie o oportunitate de a transmite un mesaj autentic publicului.

Cariera lui Audrey Hepburn a fost marcată de diversitatea rolurilor sale, de la comedii romantice la drame intense, fiecare interpretare fiind plină de emoție și profunzime. Ceea ce m-a impresionat cel mai mult la ea este felul în care reușea să aducă o umanitate reală fiecărui personaj. A demonstrat că o actriță nu este doar o prezență pe ecran, ci un artist capabil să transmită emoții puternice, să inspire și să schimbe mentalități. Acesta este idealul pe care îl urmăresc și eu în cariera mea.

În următorii ani, îmi doresc să urmez un drum similar, dar cu o abordare personală. Vreau să fiu o actriță versatilă, capabilă să

abordeze atât roluri dramatice, cât și comedii sau filme cu un mesaj social puternic. Îmi doresc să colaborez cu regizori și actori de renume, să învăț de la cei mai buni și să evoluez continuu. Consider că fiecare proiect este o oportunitate de dezvoltare, iar diversitatea rolurilor mă va ajuta să îmi descopăr adevăratul potențial.

De asemenea, la fel ca Audrey, îmi doresc să mă implic și în cauze umanitare. Ea nu a fost doar o actriță remarcabilă, ci și un ambasador UNICEF, dedicată ajutorării copiilor din întreaga lume. Cred că arta nu trebuie să fie doar un mijloc de divertisment, ci și un instrument de schimbare. Pe măsură ce îmi voi construi cariera, vreau să mă asigur că îmi folosesc influența pentru a contribui la cauze importante și pentru a inspira și alți oameni din jurul meu, care au nevoie.

Pentru mine, succesul nu înseamnă doar faimă, ci și respectul celor care iubesc arta cinematografică. Îmi doresc să fiu apreciată nu doar pentru imaginea mea, ci pentru talentul și dedicarea mea. Într-o industrie în continuă schimbare, este esențial să rămâi fidel valorilor tale și să nu te pierzi în superficialitate. Audrey Hepburn a fost un model de modestie și bunătate, iar aceste calități sunt fundamentale și pentru mine.

Un alt aspect pe care îl admir la ea este capacitatea de a se adapta și de a evolua constant. De-a lungul carierei, a demonstrat că, indiferent de vârstă sau de provocările vieții, poți să te reinventezi și să îți găsești mereu un nou scop. Aceasta este o lecție pe care vreau să o aplic și eu, pentru a rămâne mereu deschisă la noi oportunități și pentru a-mi depăși propriile limite.

În concluzie, în următorii 10 ani, mă văd urmând acest vis cu determinare și pasiune. Îmi doresc să fiu o actriță apreciată pentru cine voi deveni, să inspir oamenii și să contribui la crearea unor filme care să rămână în inimile spectatorilor.

Audrey Hepburn m-a învățat că frumusețea adevărată vine din interior și că arta trebuie să fie sinceră și plină de emoție. Aceasta este viziunea mea pentru cariera mea de actriță și sunt pregătită să o transform în realitate.

Știu că drumul spre actorie nu va fi ușor, dar tocmai asta îl face atât de special. Vreau să învăț din fiecare experiență, chiar și din eșecuri, și să nu renunț niciodată la visul meu. Cred că, dacă voi munci cu

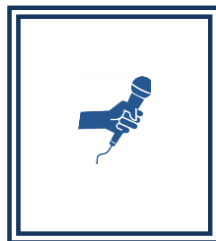
adevărat și voi rămâne dedicată pasiunii mele, într-o zi voi putea privi în urmă cu mândrie.

Mi-ar plăcea ca, peste ani, cineva să se uite la un film în care am jucat și să simtă aceeași emoție pe care o simt eu când mă uit la filmele lui Audrey Hepburn. Asta ar însemna, pentru mine, adevăratul succes.

Construind punți pentru viitorul lumii

Chelaru Filip Alexandru,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

Visul meu este să fac lumea un loc mai bun, transformând-o într-un loc mai echitabil și prielnic bunăstării prin intermediul pârghiilor oferite de domeniul diplomatic și politic. Cred că diplomația este cea care construiește punți între națiuni, iar politica, unealta care leagă punțile, cea care creează soluții reale, care duc la schimbări în viața cetățeanului. Așa cum spunea Napoléon Bonaparte, „Cuvintele unui diplomat adevărat sunt la fel de puternice ca armele”. Acesta este crezul care mă motivează și mă inspiră.

De aceea, vreau să urmez studii în domeniul relațiilor internaționale și al științelor politice, ceea ce îmi va oferi oportunitatea de a mă angaja în Ministerul Afacerilor Externe. În MAE vreau să construiesc o carieră de succes, care să se bazeze pe profesionalism și perseverență. Prin MAE voi putea participa la negocieri, conferințe și proiecte, la care îmi doresc să joc un rol activ, aducând beneficii și prestigiu României. Mai târziu, îmi doresc să devin ambasador, funcție care nu reprezintă doar un obiectiv personal, ci poziția prin care poate fi demonstrat că dialogul și cooperarea pot soluționa divergențe și duce la progres. După parcurgerea acestor pași, aspir la intrarea în politica națională, pentru a contribui la creșterea nivelului de trai și la bunăstarea cetățeanului român.

Dorința mea de a schimba lumea în mai bine este puternic înrădăcinată în valorile mele morale. Cred cu tărie că fiecare dintre noi are responsabilitatea de a contribui la îmbunătățirea lumii în care trăim. Acest crez este întărit și de deviza „Lasă lumea puțin mai bună decât ai găsit-o”, promovată de Organizația Națională Cercetașii României, în cadrul căreia activez de peste opt ani și care mi-a permis să particip la nenumărate activități cu vaste scopuri și la două jamboree, în Serbia și

Slovacia. Prin activitățile de voluntariat, competiții și cursuri, am învățat că buna comunicare, capacitatea de a lucra în echipă și de a asculta opiniile celorlalți sunt esențiale atât în viața de zi cu zi, dar cu atât mai mult într-o carieră diplomatică. În plus, sunt o persoană perseverentă, dornică să învețe continuu. De asemenea, știu că pentru succes într-un asemenea domeniu este esențială cunoașterea în profunzime a istoriei, geografiei, economiei și a culturii fiecărui popor în parte. Acest lucru mă motivează să aprofundez studiul în toate domeniile amintite, dar și al celor legate de soluționarea conflictelor, cooperare interstatală și schimbări climatice.

Cariera mea este puternic influențată de personalități remarcabile, de la care pot fi învățate numeroase lecții. Modelele mele sunt oameni de stat, intelectuali, oratori și diplomați, care au marcat istoria prin faptele lor.

Unul dintre aceste exemple este Mihail Kogălniceanu, prim-ministru care, sub domnia lui A.I. Cuza, a inițiat reforme majore, cum ar fi reforma agrară sau secularizarea averilor mănăstirești. El a fost unul dintre cei mai mari susținători ai Unirii Principatelor Române și cel care a pus bazele modernității românești. Exemplul lui ne arată că, prin perseverență și răbdare, alături de reforme serioase, societatea poate evolua.

Un alt exemplu este Ion I. C. Brătianu, unul dintre cei mai influenți oameni politici ai vremii sale. Ionel Brătianu a condus cu dibăcie România în timpul Primului Război Mondial, din funcția de prim-ministru. A jucat un rol crucial în realizarea Marii Uniri, prin negocierile soldate cu succese semnificative la Conferința de Pace de la Paris. A reușit acest lucru cu toate că a întâmpinat piedici puse de marile puteri în recunoașterea României Mari pe scena internațională. Brătianu demonstrează cum curajul și determinarea pot schimba viitorul unei națiuni.

Nu pot încheia fără a-l aminti pe contemporanul Theodor Paleologu, diplomat de carieră și om de cultură. El a îmbinat cultura sa academică cu pragmatismul politic și a promovat dialogul cultural între state, înțelegând importanța acestui factor, care se completează cu diplomația clasică. În prezent, oferă cursuri în vaste domenii, încurajând educația și sprijinind dezvoltarea gândirii critice. Îl admir nespus de

mult pentru implicarea sa la nivel educațional și cultural, motiv pentru care particip la cursurile sale, dar și ale altor persoane pe care le stimez. Cursurile sunt tocmai din sfera mea de interes, ceea ce mă va ajuta foarte mult în viitor.

Părinții joacă un rol foarte important în parcursul meu, pentru că ei mă sprijină în ceea ce vreau să fac, mă sfătuiesc și mă îndrumă. Prietenii mă încurajează și îmi fac entuziasmul să crească, iar profesorii mă ajută să mă dezvolt în direcția pe care mi-o doresc, oferindu-mi ocazia de a mă implica în diverse activități și de a dezvolta abilități esențiale diplomației prin orele pe care le predau. Le mulțumesc tuturor celor amintiți pentru sprijinul oferit.

Pentru a-mi atinge obiectivele, voi urma un plan bine definit, bazat pe educație și experiențe practice relevante. Voi începe prin a aprofunda domeniul relațiilor internaționale și al științelor politice, vizând universități de prestigiu în aceste domenii, precum Sciences Po sau Universitatea Paris-Sorbonne. Până atunci, voi urmări dobândirea unor certificate la nivel avansat în engleză, franceză și germană, dar și acumularea de informații și experiențe prin cursuri, evenimente culturale și proiecte ce vizează domeniul relațiilor internaționale.

De asemenea, voi căuta oportunități de participare la stagii în cadrul ONU, UE sau al entităților statale membre ale comunității europene. Aceste stagii vor putea fi urmate după terminarea studiilor sau o parte a lor chiar în timpul și prin intermediul facultăților. Datorită acestor stagii, voi putea dobândi abilități de negociere, leadership și gestionare a crizelor. Mă voi implica activ în proiecte și conferințe de politică externă, ceea ce îmi va permite să acumulez experiență practică în domeniul relațiilor internaționale. În plus, prin toate oportunitățile amintite, voi putea dezvolta o agendă de contacte profesionale cu specialiști din diverse domenii, care va juca un rol foarte important în viitoarea mea carieră.

În zece ani, mă văd ca un angajat respectat al Ministerului Afacerilor Externe, contribuind la crearea de parteneriate strategice care să aducă beneficii României. Ulterior, îmi doresc să promovez valorile culturale ale țării mele, să deschid noi oportunități și să o reprezint cu demnitate din poziția de ambasador.

Cred cu tărie că diplomația nu este doar despre negocieri și tratate, ci despre construirea unor punți între oameni și națiuni. Prin muncă, dedicare și integritate, vreau să demonstrez că lumea poate fi schimbată în bine prin dialog, cooperare și respect reciproc. Visul meu nu este doar o aspirație, ci un obiectiv pentru care sunt pregătit să lupt cu perseverență.

Vreau să promovez pacea și unitatea între state, dar mai ales între oameni, pentru că o societate unită poate lucra pentru bunăstare, poate răsturna dictatori și mai important decât toate, se adună în jurul acelorași valori, din dorința de a face lumea un loc mai bun.

BIBLIOGRAFIE

Napoléon Bonaparte, citat în *Maxims of Napoleon*, William Hale, New York, 1907, p. 54.

Robert Baden-Powell, *Scouting for Boys*, Oxford University Press, Oxford, 1908, p. 32.

Carieră – ce-i aia?

Curpăn Ilinca Maya,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

„Ce vrei să faci când vei fi mare?” - întrebarea pe care o primești când ești mic și începi să descoperi lumea. „Vreau să fiu doctor!”, răspunzi cu entuziasm. Intri la școală și părinții te întreabă - „Ce obiect îți place cel mai mult?”. „Eh, nu prea sunt bună la fizică, dar am descoperit că îmi place istoria.” Ajungem în clasa a VIII-a și toată lumea ne întreabă: „La ce liceu dai?”, „Pe ce profil vrei să te duci?”, „Te-ai gândit ce vrei să faci după liceu?”. La liceu, se pune deja presiune pe noi să ne gândim măcar ce vrem să facem cu viața noastră. Cred că e greu să știi ce vrei să faci cu viața ta. Ne gândim la ceea ce vrem să fim sau ce vrem să facem de când începem să descoperim lumea cu propria minte, cu propriile simțuri și cu propriile puteri. Toți avem, mai mult sau mai puțin, visuri pe care poate le-am urmat sau nu, la care ne mai gândim sau nu, la care încă mai aspirăm sau nu.

Dar ce faci când nu ai visuri? Când n-ai habar ce meserie să faci și nu știi în ce direcție să o apuci? Sunt relativ invidioasă pe oamenii care știu ce vor: au planuri de carieră, își doresc un anumit lucru, știu cu ce vor să se îmbrace și așa mai departe. Eu nu știu ce vreau, mi-e greu până și să aleg cum mă machiez astăzi sau dacă merg pe jos la școală. Cred că această nehotărâre se datorează faptului că sunt zodia balanță, dar probabil e doar o scuză. Am procrastinat mult scrierea acestui eseu pentru simplul fapt că n-am idee ce carieră îmi doresc.

De când mă știu, la toată vrăjeala asta cu școala m-am descurcat foarte bine: 10 pe linie mereu, notă mare la Evaluarea Națională fără pregătire și fără să-mi bat capul prea tare, rezultate bune fără să mă strofoc prea mult și, per total, toate lucrurile legate de învățat și de școală mi-au ieșit cu ușurință. Mi-am dat seama că, într-adevăr, sunt un copil inteligent și cu un avantaj cognitiv față de alții de vârsta mea.

Această „intelență nativă” e o binecuvântare și un blestem totodată. De ce? Pentru că, deși toate lucrurile îmi ies ceas și viața este frumoasă, mie îmi lipsesc niște lucruri fundamentale: a ști cum să eșuezi și a ști cum să muncești ca să nu eșuezi (nu că ar fi ceva greșit în a eșua, dar cine vrea să eșueze?).

Vreți să știți cum mi-am dat seama că îmi lipsesc aceste două atribuții? Când m-am apucat de sport. Vă rog din suflet să nu mă compătimiți, deși știu că situația mea este una extrem de tristă: „O, vai! Biata de ea! E prea deșteaptă și asta îi cauzează probleme!” Într-adevăr, o soartă foarte tragică, știu. Dar vă rog, nu e nevoie să mă compătimiți (dar dacă simțiți nevoia, eu nu vă opresc). M-am apucat de sport (judo) pe la începutul clasei a VII-a, din nevoia de a face ceva legat de corpul și greutatea mea. Am fost mai corpolentă și mai mare dintotdeauna, părinții mei sunt amândoi așa, deci, prin urmare, sportul n-a fost niciodată punctul meu forte. Așadar, m-am apucat de judo și-am făcut aproximativ doi ani. Mi s-a spus că aș fi foarte bună la asta și că aș putea deveni sportivă profesionistă. Doar că am întâmpinat o problemă: nu mi-a ieșit din prima. Mie, dacă până acum mi-a venit ușor din toate punctele de vedere, sportul mi-a arătat că nu e chiar așa simplu și că e vorba despre muncă, muncă și iarăși muncă! Dar, în momentul acela, viața mea primise alt scop: voiam să devin campioană olimpică, mondială, să-mi câștig existența din asta. Pentru prima oară, aveam un plan de carieră bine stabilit. În orice caz, am pus kimono-ul în cui doi ani mai târziu. Se pare că, în continuare, sportul nu este punctul meu forte.

Cred că părinții noștri ne influențează foarte mult o mulțime de aspecte din viața noastră. De la ce mâncăruri ne plac până la tipare comportamentale, familia - sau absența acesteia - ne influențează foarte mult viața. Spre exemplu, părinții mei m-au încurajat întotdeauna să îmi descopăr pasiunile și interesele și m-au susținut financiar și emoțional. Nu mi-au dictat niciodată ce să fac decât dacă au considerat că ceea ce fac nu e bine. Mai cred, de asemenea, că mi-am descoperit nu doar potențialul academic, ci și potențialul în general datorită condițiilor și locului unde m-am născut. Am avut mereu acces la educație, la servicii, la internet și la alte unelte care m-au ajutat să mă descopăr. Consider că mediul din care provenim și accesul la lucrurile menționate, sau lipsa accesului, poate întârzia sau accelera procesul de descoperire a

afinităților și intereselor. Sunt foarte multe persoane din mediile defavorizate care, din cauza lipsurilor, nu și-au descoperit/exploatat potențialul. Există mulți factori externi care ne influențează viața și, în cazul acesta, cariera, factori pe care îi putem controla sau nu. Cert este că trebuie să facem ce putem cu ceea ce avem deja. Eu sunt privilegiată și sunt conștientă de acest fapt, dar încerc zilnic să apreciez oportunitățile pe care eu le-am avut și ceilalți nu.

Mie mi se pare că profesia e o parte uneori mult prea importantă a vieții noastre și, sincer, sunt lucruri mai importante decât asta. De aceea, eu zic că ar trebui să ne urmăm adevăratele dorințe, să facem cu adevărat ceea ce ne dorim și să nu ne irosim viața și tinerețea făcând lucruri pe care, de altfel, nici nu le vrem. Nu știm ce se află la capătul firului vieții, iar moartea este probabil singurul lucru garantat din viața noastră. Dar, fie că doar devenim îngrășământ pentru flori, fie că există ceva mistic și bengos după, trebuie să valorificăm cât mai bine timpul, oricum scurt.

Având în vedere că la momentul la care scriu eseul nu știu sigur ce mi-aș dori să fac, nu știu concret ce pași ar trebui luați pentru a reuși ceea ce-mi propun. Vreau să devin un om inteligent, cu principii clare și bine stabilite, un om cult cu cunoștințe vaste, o persoană puternică și respectată pentru ceea ce sunt, ceea ce fac, ceea ce spun și ceea ce gândesc. Vreau să am un caracter puternic, să acumulez experiențe și lucruri de valoare, să devin un om înțelept, un om a cărui prezență este impozantă și care emană inteligență, căldură și înțelepciune, un om care iubește, un om care-și urmează sufletul fără a-și pierde rațiunea pe drum.

Așa că, ce fac totuși cu viața mea? Nu știu încă. Dar poate că nici nu trebuie să știu acum. Poate că drumul se construiește pe măsură ce merg și, cine știe, poate că tocmai nesiguranța asta e primul pas spre ceva ce nici nu-mi pot imagina încă. Oricum, am tot timpul din lume. Sau cel puțin 10 ani să-mi dau seama.

Îmi doresc ca în 10 ani de acum să fiu înconjurată de aceiași oameni minunați pe care am onoarea de a-i numi prieteni și familie în prezent, pentru că nu aș fi ce sunt acum fără ei. De asemenea, îmi doresc sincer să ajung un model pentru oamenii din jurul meu, să fiu o prietenă și o persoană caldă, de încredere și cineva pe care te poți baza.

Vreau să fiu un observator și mai bun decât sunt acum, să mă pot citi pe mine și pe ceilalți, să fiu într-un proces continuu de evoluție și învățare, dar cel mai important, nu vreau să mă pierd pe mine. Vreau să schimb ceva oriunde mă duc și să am un impact pozitiv asupra lucrurilor care țin de mine. Bine, îmi mai doresc și să ajung la 1,60 înălțime, dar asta nu e suficient de realist.

Privind spre viitor

Metelescu Adelina Maria,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

Deși 10 ani par un interval de timp îndepărtat, iar întrebarea „Ce ai vrea să fii în viitor?” este una dificilă, eu mă văd profesând ca psiholog sau fiind încă în etapa de studiu.

Mereu am simțit nevoia să-i ajut pe cei din jurul meu. Inițial, mă gândeam la o altă carieră, bazată pe același principiu: să devin polițistă.

Am fost inspirată de meseria tatălui meu, însă, cu timpul, am realizat că această profesie nu mi se potrivește din mai multe motive: aș putea întâmpina discriminare deoarece sunt fată, atitudinea mea deschisă s-ar putea să nu se alinieze cu cerințele riguroase ale meseriei, iar stilul de lucru nu mi s-ar potrivi.

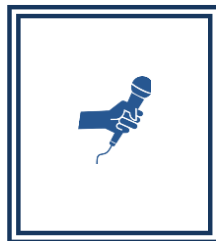
A doua meserie la care m-am gândit a fost cea de veterinar. Am renunțat rapid la această variantă, deoarece nu aș putea suporta să văd animalele într-o stare atât de vulnerabilă și, în plus, nu sunt pasionată de biologie.

Într-un final, am ajuns la concluzia că mi-ar plăcea să devin psiholog. Experiențele prin care am trecut și lucrurile pe care le-am observat până acum m-au făcut să realizez că unii oameni au nevoie de mai mult ajutor decât lasă să se vadă și simt mult mai mult decât arată.

Sunt atâtea cariere care au la bază ajutorul oferit oamenilor, însă consider că aceasta mi se potrivește cel mai bine din mai multe motive.

Fiind o fire empatică, consider că acesta este unul dintre principalele motive pentru care mi se potrivește această meserie. Cu toții ne naștem cu empatie, dar, pe măsură ce am crescut, am observat că acest sentiment a devenit tot mai puternic pentru mine.

Întotdeauna am resimțit emoțiile celor din jurul meu, fie că era vorba de stres, frică sau fericire. Cu cât petreceam mai mult timp cu o persoană, cu atât ajungeam să mă simt ca ea.

Deși acest lucru poate fi atât un avantaj, cât și un dezavantaj, consider că mă va ajuta să îmi înțeleg mai bine viitorii pacienți.

La fel de mult cum îmi place să ajut oamenii, îmi place și psihologia. Datorită oamenilor din jurul meu și oportunității de a-i cunoaște mai bine, am realizat că mintea și sentimentele umane sunt mult mai complexe decât credeam.

Încă nu am un plan stabilit pentru cum voi reuși să îmi ating obiectivul. În principiu, îmi doresc să termin liceul și să urmez o facultate în străinătate, deoarece consider că îmi va oferi mai multe oportunități. Ce pot face în prezent este să învăț constant și să mă implic în cât mai multe activități, inclusiv voluntariat, unde voi avea șansa să cunosc oameni noi și să acumulez experiență.

Un lucru știu sigur: îmi doresc ca viitoarea mea carieră să fie una care mă pasionează cu adevărat.

De la pasiune la profesie

Păscăreanu Ana,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

Este foarte important cum alegi să îți petreci timpul și ce faci pentru a te dezvolta, deoarece fiecare moment contează. Zece ani pot părea o eternitate, dar, înainte să îți dai seama, pot trece într-o clipă, lăsându-te cu regretul că nu ai făcut suficient pentru visurile tale ...

Eu vreau să încerc să fiu cât mai deschisă, cât mai optimistă și productivă în viața de zi cu zi. Uneori e foarte greu să pornesc să fac lucruri simple, lenea preia controlul ... Dar sper că o să reușesc să mă motivez.

Timpul este prețios și fiecare clipă contează, chiar dacă este imposibil să valorificăm absolut fiecare moment pentru îndeplinirea unui scop, important este să nu refuzi nicio oportunitate. După părerea mea, să îți alegi cariera pe care o vrei, la ce facultate vrei să mergi și toate lucrurile de acest gen sunt decizii greu de făcut! Mai ales pentru un copil de liceu, confuz, care nu a apucat să vadă despre ce este vorba în fiecare domeniu și nu știe de unde să înceapă ... De aceea, nu am o idee exactă legat de cariera mea și mi se pare copleșitor să aleg de acum ce vreau să devin, dar o să încep prin a-mi urma pasiunile.

Cariera pe care m-am gândit că ar fi potrivit să o urmez este cea de designer sau arhitect. Nu m-am gândit cu exactitate ce ramură a acestor profesii să aleg, dar mă atrage designul vestimentar și cel interior, în special.

Cred că este important să faci ceea ce îți place, să-ți urmezi visurile și pasiunile, însă eu aleg să mă gândesc și la partea financiară. Desigur, o variantă comodă este tot timpul aceea de a urma studii care să-ți asigure un job bine plătit, iar în timpul liber să îți urmezi hobby-urile ... Însă, după părerea mea, această variantă nu e convenabilă.

Prefer să lucrez din greu pentru a avea o carieră cu un venit mulțumitor, care îmi aduce satisfacție, ceva ce îmi face plăcere să fac în fiecare zi.

Pasiunea mea este desenul. Îmi face plăcere să desenez, să pictez, și am o anumită satisfacție când văd ce lucruri pot crea. Această valoare cu siguranță mă va ajuta să proftez ca designer sau arhitect. M-am gândit cu exactitate la design vestimentar, deoarece mă încântă să asortez haine și să mă gândesc la diferite combinații de piese vestimentare. Tocmai din acest motiv, cred că aș putea profesa nu numai ca designer, aș putea avea mai multe variante de lucru în acest domeniu.

Matematica, în general, nu este o materie care să mă atragă în mod special, dar totuși, geometria mă pasionează într-o oarecare măsură. Iar desenul și geometria sunt aspectele principale ale arhitecturii. Dacă voi urma o facultate în acest sens, sunt încântată să aflu mai multe despre acest domeniu.

Nu am niciun model exact în carieră, dar lucrul acesta nu mă împiedică să îmi urmez pasiunile. Părinții mei mă încurajează să fac ce îmi place și să experimentez cât mai multe lucruri noi, pentru a descoperi noi pasiuni. Nu mi-au spus niciodată că trebuie să merg la o anumită facultate sau că trebuie să proftez într-un anumit domeniu, mi-au spus doar că ar fi bine să-mi găsesc un loc de muncă plătit corespunzător, pentru propriul confort. Nu îi contrazic în privința asta. Traseul meu este influențat cu siguranță și de profesoara mea de desen. Urmez un curs privat de desen care m-a ajutat să avansez foarte mult. Sunt foarte recunoscătoare pentru sprijinul profesoarei. Ea mă încurajează să urmez o facultate de artă și spune că, dacă nu am alte pasiuni care să îmi influențeze cariera, trebuie să proftez în acest domeniu, deoarece am talent.

În general, cred că e foarte important să ai profesori buni care își dau interesul și care te încurajează dacă ai o vocație într-un anumit domeniu. Profesorii pot fi cei care te ajută să îți descoperi un talent, să afli mai multe despre tine și să îți faci anii de studiu o perioadă plăcută a vieții. Degeaba un profesor se pricepe la materia pe care o predă dacă nu are talent în a-și împărtăși cunoștințele ... De aceea eu apreciez foarte mult profesorii buni, fiindcă ei au răbdarea și puterea de a schimba destinul unui copil, unui viitor adult cu o carieră de succes.

Părinții mei îmi oferă sprijin financiar în ceea ce privește educația. Dacă mă hotărâsc să mă pregătesc într-un anumit domeniu, sunt dispuși să plătească.

O oportunitate educațională este cursul de desen pe care îl urmez. Chiar dacă mulți spun că nu trebuie neapărat să mai urmez un curs, că odată ce am învățat bazele pot exersa singură, simt că mă ajută în continuare și de multe ori aș avea nevoie de părerea unui profesionist. Cu siguranță, dacă ești determinat să exersezi ceva, o poți face singur, fără a plăti un curs, dar este nevoie de o voință de fier și un scop bine definit.

Desigur, și școala îmi oferă diferite oportunități pe lângă materia strict școlară predată. Liceul Waldorf organizează diverse activități care dezvoltă anumite abilități utile mai departe în viață și sunt încântată de acest lucru.

Un lucru care îmi este de folos în general, nu numai pentru o viitoare carieră, este cusutul. Mi-am propus să învăț să cos la mașină și să-mi fac piese de îmbrăcăminte fără ajutorul unei croitorese. Știu că nu este un lucru complicat și că, dacă vreau să devin un designer vestimentar, nu o să trebuiască să îmi cos la mașină propriile haine, dar cred că ai mai mari șanse să excelezi într-un domeniu dacă începi cu munca de la bază. Astfel, poți fi mult mai stăpână pe propriul post, dacă înțelegi cum funcționează întregul proces și importanța fiecărui rol.

Pentru a-mi îndeplini visul în carieră, voi continua să urmez cursul de desen, și de anul viitor școlar, dacă mă hotărâsc cu exactitate că vreau să mă axez pe arhitectură, o să încep pregătirea la matematică. Voi încerca să mă implic în diferite activități și să lucrez în timpul liber. După terminarea liceului, vreau să merg la facultate, acolo voi înțelege în sfârșit despre ce este vorba mai exact în domeniul ales. Vreau să fiu cât mai determinată și să nu mă las luată de valuri ... Chiar dacă o să dau de greu, o să fac tot posibilul să nu renunț. O să-mi stabilesc obiective și o să-mi dau silința să le îndeplinesc.

Sper că peste 10 ani să fiu cât mai mulțumită de propria persoană. Nu spun că acum nu sunt mulțumită de mine, dar cred că tot timpul este ceva ce putem schimba în bine!

Peste 10 ani mă văd ori la începutul carierei pe care mi-o doream, ori confuză, deoarece abia am terminat studiile și nu știu de

unde să încep. Atunci când ești la începutul unui lucru, tot timpul e greu să faci primii pași, dar dacă ai alături de tine persoanele potrivite, care te sprijină, și ai încredere-n forțele tale, vei reuși să faci cu încredere primii pași în cariera ta. Dacă te naști priceput la toate, nu mai ai cum să apreciezi ceea ce muncești din greu să obții.

Când o să am 25 de ani, sper că o să am în continuare o relație bună cu părinții și sper că o să reușesc să mențin prietenii cele mai valoroase pe care le am acum. Cred că o să fiu o tânără chic, care a avansat la desen și care a învățat cu sârguință pe parcursul liceului și facultății. Sper să nu mă las trasă în jos de alții, să muncesc din greu și să mă înconjur de oameni buni, care mă iubesc și în care pot să am încredere. O să dau tot posibilul să o fac pe Ana cea de 15 ani să fie mândră de mine!

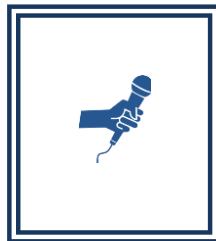
Scriind acest eseu, simt parcă că am devenit mai motivată să muncesc pentru a avea o carieră de care sunt mulțumită. Am decis să particip la acest proiect, chiar dacă nu am o idee exactă legat de ceea ce vreau să devin. E o decizie grea și importantă, alegerea viitoarei profesii... pe care trebuie să o faci prea devreme! Cei care știu cu exactitate de mici ceea ce vor să devină sunt foarte norocoși, de aceea le urez succes. Pentru cei care sunt încă indeciși sau confuzi, le urez să își urmeze visele și pasiunile, și să își aleagă o carieră bazată pe aceste aspecte. Iar dacă încă nu sunt convinși care e pasiunea lor, să experimenteze, să încerce lucruri noi și să nu refuze oportunități care să le fie de folos.

Cred că cea mai mare realizare în carieră este să îți transformi pasiunea în profesie, să faci în fiecare zi ceea ce iubești. Vreau să privesc înapoi cu mândrie, să fiu mulțumită de rezultatul eforturilor mele pentru o carieră reușită.

Eu în viitor

Tofănică Bianca,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

Având în vedere că sunt foarte indecisă, meseria mea din viitor rămâne încă neclară, dar un lucru știu sigur: vreau să fac ceva ce iubesc. Nu îmi doresc să merg la muncă simțindu-mă anxioasă, fără motivație, lucrând mecanic, fără pasiune. Vreau ca jobul meu să fie o extensie a pasiunilor mele, ceva care să îmi aducă bucurie și satisfacție în fiecare zi.

În acest moment, meseria mea „de vis” ar fi cea de jurnalistă. Încă din copilărie, am iubit cărțile și lectura, iar această pasiune m-a condus în mod natural spre plăcerea de a scrie. Mi-ar plăcea să relatez despre festivaluri, cărți și filme recent apărute, să particip la lansări de carte și să scriu despre experiența trăită, despre autor și despre mesajul transmis de fiecare operă. Cred că ar fi fascinant să fac parte din lumea presei culturale și să pot împărtăși cu alții entuziasmul meu pentru literatură și cinematografie.

O altă meserie care mă atrage este cea de scenaristă. Filmele au fost mereu o sursă de inspirație pentru mine, iar această profesie îmi oferă posibilitatea de a îmbina pasiunea pentru scris cu industria cinematografică. Să dau viață unor povești prin scenariile, să creez personaje complexe și universuri captivante - mi se pare un vis extraordinar. Desigur, nu aș putea să mă dedic ambelor meserii simultan, însă le-aș putea explora pe rând, pentru a descoperi care dintre ele mi se potrivește cel mai bine.

Unul dintre motivele pentru care cred că voi reuși să îmi ating obiectivele este perseverența mea. Când îmi doresc cu adevărat ceva, mă străduiesc să duc la bun sfârșit orice activitate, indiferent cât de dificilă ar fi. Fie că este vorba despre școală, fie despre un proiect personal, nu renunț ușor. Dacă un subiect mi se pare greu de înțeles, încerc din nou și din nou, conștientizând că, deși e dificil, nu este imposibil. Știu că,

atunci când simt că nu mai pot, mai pot încă puțin. Această mentalitate m-a ajutat de multe ori să depășesc provocările și sunt sigură că îmi va fi utilă și în viitor.

O altă calitate care îmi va fi de ajutor este curiozitatea mea. Îmi place să mă documentez și să aflu cât mai multe informații despre subiectele care mă pasionează. De asemenea, iubesc să citesc, iar acest obicei mi-a îmbogățit vocabularul și imaginația. Am fost mereu atrasă de cărțile fantasy, cele care creează lumi noi și fascinante, în care totul este posibil. Prefer aceste cărți în locul celor non-ficționale, pentru că îmi stimulează creativitatea și mă ajută să visez. Totodată, ador să scriu, ceea ce este esențial pentru meseriile la care aspir.

Factorii externi care îmi influențează traseul profesional sunt, în principal, părinții și prietenii. Sunt sigură că sprijinul lor va juca un rol important în alegerile mele de viitor. De asemenea, informațiile pe care le-aș putea afla de la oameni cu experiență în domeniile care mă interesează m-ar putea ajuta să iau decizii mai informate. De exemplu, dacă voi descoperi că o anumită facultate nu este atât de bine organizată sau că metodele de predare nu sunt cele mai eficiente, voi lua în calcul aceste aspecte înainte de a mă înscrie. În plus, există câțiva profesori cărora le-aș cere sfaturi, în cazul în care, în clasa a XII-a, nu voi fi încă sigură ce drum să urmez.

Profilul meu este filologia, ceea ce înseamnă că am mai multe ore de limba română, iar această materie este una principală. Acest lucru îmi oferă oportunitatea de a-mi exersa stilul de scriere în mod constant. Există și cursuri de scriere creativă, concursuri și evenimente literare care mi-ar putea oferi șansa de a mă dezvolta în acest domeniu. Un exemplu concret este chiar acest volum de eseuri, care reprezintă pentru mine un nou exercițiu de scriere și o ocazie de a-mi exprima gândurile într-un mod structurat.

Pentru a-mi îndeplini visul, îmi propun să urmez Facultatea de Jurnalism și, poate, chiar și pe cea de Teatru. Îmi doresc să îmi dezvolt abilitățile, să cunosc oameni din domeniu și să învăț cât mai multe despre ceea ce înseamnă cu adevărat să fii jurnalist sau scenarist. Până atunci, voi continua să exerserez scrisul, să citesc și să îmi cultiv pasiunile, pentru că știu că succesul vine prin muncă și dedicare.

Peste 10 ani mă văd ca o persoană puternică, încrezătoare în forțele proprii, cu mintea plină de cunoștințe și cu o curiozitate nestinsă pentru lume și pentru ceea ce urmează. Deși nu știu dacă voi avea exact aceleași viziuni ca acum, sunt sigură că voi păstra dorința de a face ceea ce iubesc. Indiferent de drumul pe care îl voi alege, îmi doresc să mă trezesc în fiecare dimineață cu entuziasm, știind că îmi urmez pasiunea.

Un pas spre viitor

Siminiceanu Denisa-Ioana,
Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Într-o lume în care informația circulă rapid și mass - media joacă un rol esențial în viața cotidiană, mi-am dat seama că vreau să fiu parte din acest univers. Profesia de prezentator TV consider că mi-ar oferi ocazia de a aduce în atenția publicului o gamă largă informații și de a mă converti într-o voce care transmite mesaje relevante și utile.

În alegerea profesiei de prezentatoare TV un factor important l-a constituit, fără îndoială, faptul că aceasta oferă oportunitatea de a informa corect, documentat opinia publică. De asemenea, privitorilor le sunt oferite numeroase momente de divertisment, dar și informații din domeniul culturii și al educației. Cred cu tărie că televiziunea este o platformă care poate construi punți între oameni și poate schimba mentalități. Fiind într-o eră a digitalizării, televiziunea rămâne un instrument esențial în formarea culturii generale și, totodată, un mijloc de relaxare.

În primul rând, îmi doresc să devin prezentatoare TV dintr-o pasiune profundă pentru comunicare. De mică am fost fascinată de puterea cuvântului și de modul în care acesta poate influența gândirea, percepțiile oamenilor. Mi-am dat seama că, prin cuvinte, pot transmite nu doar informații, ci și emoții, idei și valori. Televiziunea este un spațiu în care cuvintele, tonul vocii și expresiile fac o diferență semnificativă. În fața camerei trebuie să ai abilitatea de a capta atenția telespectatorilor, de a-i face să simtă că sunt parte din ceea ce se întâmplă și să le oferi o experiență de neuitat.

Un alt motiv pentru care îmi doresc să devin prezentatoare TV este dorința de a contribui la educația și la îmbogățirea culturii publicului. Televiziunea are o capacitate uriașă de a transmite mesaje care pot schimba mentalități și destine. Fie că este vorba de știri,

documentare sau emisiuni educaționale, un prezentator are posibilitatea de a trata subiecte relevante și de a stimula gândirea critică. Cred că este esențial să oferim telespectatorilor informații corecte și utile, mai ales într-o eră a dezinformării, în care accesul la surse de informare este vast, dar nu întotdeauna fiabil.

Desigur, drumul spre cariera de prezentator TV nu este unul ușor și implică multe provocări. Conștientizez că a lucra în televiziune presupune o pregătire temeinică, multă muncă și adaptabilitate. Prezentatorii TV nu sunt doar cei care citeșc de pe un teleprompter sau care apar pe ecran; spontaneitatea, creativitatea devin calități necesare, spre exemplu, în fața unor provocări de moment. Totodată, îi definește, cu siguranță, abilitatea de a gestiona interviuri și de a crea un echilibru între a informa și a delecta publicul. De asemenea, presiunea de a fi mereu în fața camerei, expus criticii publicului și având de-a face cu tehnologia care poate da greș în orice moment sunt factori care trebuie luați în considerare. Cu toate acestea, provocările mă atrag, pentru că ele mă pot ajuta să mă dezvolt ca profesional și ca persoană. Faptul că nu există două zile identice în televiziune, că fiecare emisiune aduce o nouă oportunitate de a învăța și de a evolua, este o motivație pentru mine. Fiecare interacțiune cu un invitat, fiecare subiect abordat și fiecare moment petrecut pe platou reprezintă un pas înainte în carieră. Un pas care m-ar ajuta să mă descopăr în profunzime și să evoluez.

Cum pot deveni prezentatoare TV? Nu este atât de ușor pe cât pare. Începerea carierei în televiziune trebuie clădită încă din liceu. Eu am ales profilul filologie pentru a mă dezvolta în special prin literatură. Atunci când prezint discursuri liber la orele de limba română, de limba engleză și limba franceză, când sunt invitată să-mi împărtășesc gândurile și opiniile în fața colegilor mei, mereu caut, prin prisma cunoștințelor pe care le dețin, să fiu persuasivă, să aduc informații care să capteze atenția și să fie utile, imaginându-mi că în acest mod mi-aș comunica ideile peste nu prea mulți ani în fața publicului. Comunicarea liberă, fără ezitări, este generată de încrederea în sine și de un bogat bagaj de cunoștințe, care își pun amprena asupra calității unui discurs sau a oricărui interviu. Profilul umanist ales îmi va da, în mod cert, aripi pentru a mă înălța spre succes, deoarece prin lectură se formează un

limbaj elevat cu ajutorul căruia ne putem exprima nuanțat și convingător.

Unde m-aș vedea peste 10 ani? M-aș vedea în fața camerelor cu zâmbetul pe chip și înconjurată de lumini spectaculoase. Mi-aș dori să binedispun publicul atunci când vocea mea ar răsună în locuințele lor și, cel mai important, să le împărtășesc tainele lumii; să scoatem împreună la iveală o rază de adevăr și să fim uniți pentru a schimba viitorul, pentru a deveni mai buni și altruști. Consider că prin televiziune pot deveni o voce a tuturor acelor care doresc să-și spună opiniile și gândurile privind diverse subiecte.

Fiind pasionată de muzică, am reușit să mă familiarizez cu publicul și cu lumina reflectoarelor, împrietenindu-mă cu scena. Atunci când vorbesc despre scenă, mă gândesc la un spațiu magic în care pentru mine muzica devine o punte între realitate și perfecțiune. La început, scena poate părea intimidantă, un loc unde jocurile de lumini pot expune fiecare imperfecțiune, fiecare emoție. Însă, odată cu trecerea timpului, mi-am dat seama de faptul că scena a devenit mai mult decât un loc, a devenit un prieten care întotdeauna îmi redă încrederea și mă face să prind aripi, zburând către visuri. Începuturile sunt adesea timide. Prima dată când urci pe scenă, totul pare a fi un amestec de anxietate și entuziasm. Emoțiile se încrucișează, dar pasiunea pentru muzică iese mereu la suprafață, triumfătoare. Fiecare notă cântată, fiecare cuvânt rostit în fața unui public devine o dovadă a legăturii care începe să se formeze între artist și scenă. Așa cum o prietenie adevărată se construiește treptat, tot așa și legătura cu scena devine mai puternică și mai profundă pe măsură ce încerci și înveți să te exprimi liber. Muzica, cu toată complexitatea și diversitatea ei, este o formă de comunicare fără cuvinte. Cântând pe scenă, fiecare interpretare aduce o oportunitate de a transmite emoții, de a crea o atmosferă, de a împărtăși o poveste. Scena devine astfel un refugiu, un loc unde tot ce contează este momentul prezent. În acele clipe, timpul se oprește, iar legătura cu publicul devine aproape tangibilă. Publicul nu mai este doar un grup de oameni care ascultă, ci devine un partener al acelei „prietenii cu scena”, trăind emoțiile alături de tine. „Împrietenirea” cu scena presupune multă muncă, disciplină și curaj. La început, există ezitări, momente în care te întrebi dacă ești suficient de bun sau dacă vei reuși să îți stăpânești

fricile. Cu fiecare repetiție însă și cu fiecare moment pe care îl trăiești pe scenă, înveți să îți depășești limitele și să îți găsești vocea. Pe măsură ce timpul trece, această „prietenie” se transformă într-o legătură puternică, încărcată de amintiri. Scena devine mai mult decât un spațiu fizic; devine o prelungire a mea. Mă învață să fiu prezentă, să mă bucur de fiecare moment și să transmit publicului o parte din mine, o parte din micul meu univers. Cu fiecare cântec învăț să fiu mai autentică, mai liberă, iar scena devine locul în care îmi descopăr cele mai adânci colțuri ale sufletului, îmi descopăr personalitatea și forțele ce explodează la fiecare prestație.

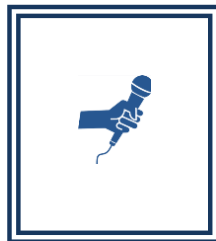
Aidoma conexiunii mele cu scena, mă simt legată emoțional de platourile de televiziune. Totul a început atunci, când în urmă cu ceva timp, am fost invitată să răspund la câteva întrebări în urma interpretării unei melodii pe un platou de filmare. Țin minte că eram foarte emoționată, însă odată ce am pășit în studio, am simțit cum m-am eliberat de această apăsare. Erau atâtea camere în jurul meu, atâtea oameni și atât de multe energii pozitive, încât m-am îndrăgostit de cadru luminos și prietenos care îmi ura un călduros BUN VENIT!. Am fost primită cu multă căldură de jurnalista care m-a intervievat. Alături de dumneaei, nu am simțit o anumită presiune din cauza camerelor. Fiecare întrebare care mi-a fost adresată mi-a oferit libertatea de a deschide o ușă spre o nouă poveste, astfel încât am devenit foarte relaxată. La final, țin minte că mi-a oferit câteva bomboane care mi-au îndulcit ziua.

În concluzie, visul meu de a urma această carieră nu este doar o ambiție, ci și un mod de a mă exprima, de a contribui, prin prisma unei profesii de impact, la evoluția societății. Voi lupta până când voi reuși să-mi îndeplinesc acest ideal și pot spune că deja sunt gata să dau tot ce am mai bun pentru a ajunge prezentatoare TV. Departele meu nu este chiar atât de departe. Pentru a putea ajunge la el, e nevoie doar de multe zâmbete, curaj și încredere în propriile mele forțe! Departele meu, indiferent de ce provocări îmi va prilejui soarta pe parcursul drumului profesional, este despre a fi fericită trăindu-mi visul! Sunt convinsă că
NU MAI E MULT PÂNĂ DEPARTE!

Interviu cu viitorul meu

Tudor Ariana-Maria,
Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Pentru mine psihologia a fost mereu un domeniu care m-a fascinat, deoarece îmi oferă oportunitatea de a înțelege mai bine oamenii și de a-i ajuta să depășească momente dificile sau probleme emoționale. Îmi doresc să urmez un drum spre psihologie pentru a face o schimbare în viața celor din jur, oferindu-le sprijin. Această carieră nu este doar o alegere profesională pentru mine, ci și o vocație care reprezintă dorința mea de a interacționa cu oamenii și de a contribui la bunăstarea lor psihică. Pe măsură ce am învățat mai multe despre psihologie, am realizat cât de importantă este înțelegerea profundă a comportamentului uman și modul în care emoțiile influențează deciziile și relațiile noastre. Prin cunoașterea acestor procese, pot ajuta persoanele să își depășească blocajele emoționale și să-și găsească echilibrul interior. Fiecare experiență de viață, fiecare provocare pe care o înfruntă o persoană, poate fi un pas spre dezvoltare personală, iar eu îmi doresc să fiu alături de cei care aleg să își îmbunătățească viața.

Aptitudinile esențiale care mă susțin pentru a reuși în acest domeniu sunt empatia, răbdarea și capacitatea de a asculta alte persoane. Îmi place să observ comportamentele umane și să încerc să înțeleg motivele din spatele acțiunilor oamenilor. Sunt o persoană deschisă și sociabilă, iar aceste calități mă ajută să creez relații de încredere cu cei din jur. De asemenea, mă consider o persoană perseverentă, ceea ce este necesar într-un domeniu care necesită studiu lung.

Familia și profesorii mei au avut un impact important asupra alegerii mele. Discuțiile despre emoții și comportamente umane au fost mereu interesante pentru mine, iar profesorii și persoanele apropiate m-

au încurajat să-mi explorez această pasiune. Încă de mică, am fost interesată de modul în care oamenii reacționează la diferite momente, cum își formează opiniile și cum se influențează reciproc în interacțiunile lor. Aceste conversații m-au ajutat să înțeleg mai bine complexitatea relațiilor umane și m-au inspirat să doresc să învăț mai mult.

Pentru a deveni psiholog, îmi propun să urmez o facultate de psihologie și să fiu dedicată studiului, iar apoi să mă specializez într-un domeniu care îmi permită să lucrez direct cu oamenii. Pe parcursul studiilor, vreau să particip la workshop-uri, activități de voluntariat, conferințe și stagii de practică pentru a-mi dezvolta abilitățile și pentru a înțelege mai bine nevoile pacienților. În plus, vreau să mă perfecționez în comunicare și inteligență emoțională, aptitudini esențiale pentru un psiholog de succes.

Cine voi fi peste 10 ani?

Peste zece ani, mă văd lucrând ca psiholog într-un mediu care îmi permite să interacționez direct cu oamenii și să le ofer sprijinul necesar pentru a depăși provocările emoționale și psihologice. Îmi doresc să fiu o persoană respectată în domeniul meu, cu o bază solidă de cunoștințe și experiențe, capabil să ajute pacienții, să-și înțeleagă mai bine emoțiile și să-și îmbunătățească relațiile.

Indiferent de specializarea aleasă, îmi doresc să am un impact pozitiv asupra vieților oamenilor, să îi ajut să se descopere pe ei și să își depășească dificultățile. Pe lângă activitatea mea profesională, mi-ar plăcea să contribui la promovarea sănătății mintale în rândul tinerilor, o problemă des întâlnită la momentul actual. Poate prin proiecte educaționale sau chiar crearea unui conținut online prin care să aduc psihologia mai aproape de oameni.

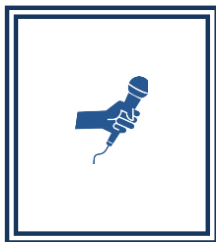
În plus, peste zece ani îmi doresc să am un echilibru între viața personală și carieră. Vreau să mă bucur de progresul meu profesional, dar și să am timp pentru mine, pentru familie și prieteni. Astfel, alegerea psihologiei nu reprezintă doar un drum profesional, ci o alegere personală, un angajament față de oameni și de propria mea dezvoltare. Consider că fiecare pas în acest domeniu mă aduce mai aproape de scopul meu: acela de a ajuta și de a sprijini, contribuind la un mediu în care fiecare persoană are șansa de a se înțelege și de a se vindeca.

Visul meu de a deveni psiholog este mai mult decât un plan de viitor, este o pasiune care mă motivează să învăț, să mă dezvolt și să devin cea mai bună versiune a mea. Sunt pregătită să parcurg acest drum cu determinare și entuziasm, știind că, la final, voi putea face o diferență reală în viața oamenilor. Mă simt inspirată de fiecare pas pe care îl fac în această călătorie spre cariera mea de viitor, deoarece, odată cu intrarea mea la liceu a început acel „viitor” pe care cândva îl vedeam departe, dar acum este prezent, indiferent de provocările care pot apărea pe parcurs. Viziunea mea nu este doar să învăț teorii și tehnici, ci să aplic aceste cunoștințe într-un mod empatic și adaptat nevoilor fiecărei persoane. Știu că drumul spre a deveni un psiholog de succes presupune studiu mult, de aceea, sunt hotărâtă să mă confrunt cu propriile mele limite și să le depășesc, având mereu în minte impactul pe care îl pot avea asupra celor care caută ajutor. Psihologia nu este doar o profesie, este un angajament față de umanitate, iar eu îmi doresc să fiu un sprijin pentru cei care au nevoie de îndrumare și înțelegere.

La final, când voi privi în urmă, îmi doresc să pot spune că am făcut o diferență reală în viața celor cu care am lucrat, că le-am oferit nu doar soluții, ci și un sprijin emoțional care le-a permis să își regăsească echilibrul și să își construiască o viață mai sănătoasă și mai fericită. Această convingere că pot aduce schimbări semnificative în viața altora mă motivează să continui să învăț, să evoluez și să devin un profesionist dedicat și pasionat.

O Călătorie Personală

Gavrilov Daria-Ioana,
Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi” Iași

Alegerea unei cariere este una dintre cele mai importante decizii pe care le iau în viață. Este o alegere care îmi va influența viitorul și trebuie să fie bine gândită. În acest eseu, voi vorbi despre ce îmi doresc să fac în viitor, ce mă ajută să îmi ating obiectivele, ce influențe exterioare mă pot ghida sau devia și cum pot profita de oportunitățile educaționale pentru a-mi construi o carieră de succes. La final, voi încerca să îmi imaginez cine voi fi peste 10 ani.

Visul meu este să urmez o carieră în domeniul educației. Îmi doresc să îmi aleg o meserie care să îmi placă, să mă reprezinte și să îmi ofere stabilitate financiară. Pe termen scurt, vreau să îmi termin studiile liceale cu rezultate bune și să mă pregătesc pentru admiterea la Facultatea de Litere de la Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași

Pe termen lung, îmi doresc să mă dezvolt continuu, să acumulez experiență și să ajung un profesionist respectat în domeniul meu.

Pentru a-mi atinge obiectivele, mă bazez pe mai mulți factori personali:

Aptitudinile mele: Consider că am o gândire logică și analitică, dar și creativitate, ceea ce mă ajută în domeniul pe care vreau să-l urmez.

Interesele mele: Îmi place să descopăr lucruri noi, să învăț și să îmi pun întrebări despre cum funcționează lumea. Acest lucru mă motivează să îmi aprofundez cunoștințele.

Valorile mele: Pentru mine, este important să fac ceva util și să am un impact pozitiv asupra celor din jur.

Caracterul meu: Sunt perseverentă, organizată și ambicioasă, iar aceste calități mă ajută să îmi ating obiectivele chiar și atunci când întâmpin dificultăți.

Deciziile mele nu sunt influențate doar de ceea ce îmi doresc, ci și de modelele de carieră.

Cunosc persoane care au reușit în domeniul meu de interes, iar poveștile lor mă inspiră să continui pe acest drum.

Părinții și familia mea în general mă încurajează să îmi urmez pasiunea, iar profesorii îmi oferă informațiile și îndrumarea de care am nevoie.

Discuțiile cu prietenii și colegii îmi oferă perspective noi asupra carierei și mă ajută să înțeleg mai bine ce mi se potrivește.

Știu că trebuie să țin cont și de cerințele actuale ale pieței muncii pentru a avea șanse mai mari de angajare.

După mine, familia joacă un rol esențial în traseul profesional al oricărui copil. Părinții mei sunt cei care m-au susținut încă de mică, încurajându-mă să îmi urmez pasiunile și să învăț continuu. De multe ori, sfaturile lor m-au ajutat să văd lucrurile mai clar și să înțeleg ce este mai potrivit pentru mine. Totodată, sprijinul emoțional oferit de familie este extrem de important în momentele de îndoială sau eșec. Discuțiile cu părinții despre viitor mă ajută să îmi dau seama ce îmi doresc cu adevărat și cum pot face alegeri mai bune. De asemenea, resursele financiare și educaționale pe care mi le pun la dispoziție mă ajută să îmi ating obiectivele.

Pentru a-mi atinge obiectivele, am mai multe opțiuni. Alegerea unui profil educațional potrivit mă va ajuta să mă pregătesc pentru facultatea dorită iar unele cursuri suplimentare îmi pot oferi o pregătire mai bună și îmi pot deschide mai multe uși. Dacă mă implic în activități extracurriculare m-ar ajuta să capăt experiență și să descopăr mai multe despre domeniul meu.

Prin burse și programe de mentorat aș avea mai multe oportunități care mă pot ajuta să îmi continui studiile fără probleme financiare.

Pentru a reuși, voi urma câțiva pași importanți. Voi lucra constant pentru a deveni mai bună în domeniul ales. Voi învăța atât din cursurile școlare, cât și din surse suplimentare. Voi face voluntariat și

internship-uri pentru a-mi dezvolta abilitățile. Mă voi inspira de la profesioniști cu experiență și voi încerca să învăț de la ei. Voi fi deschisă la noi oportunități, știu că poate fi nevoie să mă adaptez și să învăț lucruri noi pe parcurs.

Peste 10 ani, mă văd ca un profesionist împlinit în domeniul ales. Voi avea un loc de muncă stabil, voi fi acumulat multă experiență și voi putea să ofer, la rândul meu, sfaturi celor care vor să urmeze aceeași cale. Sper să am oportunitatea de a continua să învăț și să mă dezvolt, astfel încât să îmi păstrez pasiunea pentru ceea ce fac.

Orientarea profesională este un proces important, care necesită timp, răbdare și multe decizii bine gândite. Cred că, prin muncă și perseverență, îmi pot construi o carieră de succes și mă pot bucura de ceea ce fac. Alegerea unei cariere nu este doar despre un loc de muncă, ci despre felul în care doresc să îmi trăiesc viața și să contribui la societate.

BIBLIOGRAFIE

Iucu, R., Consilierea carierei: Ghid metodologic, Editura Polirom, Iași 2006

Manolescu, M., Ghid de orientare școlară și profesională, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008

Ministerul Educației, Ghid de orientare și consiliere profesională pentru elevi, 2022

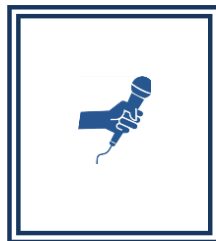
Neculau, A., Psihologia succesului în carieră, Editura Polirom, Iași, 2004

Zlate, M., Psihologia mecanismelor cognitive, Editura Polirom, Iași, 2000.

Drumul spre Viitor: Alegerea unei Cariere fără Panică

Mitronici Alexandra-Nicoleta,
Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi” Iași

„Ce vrei să te faci când vei fi mare?” - o întrebare care m-a urmărit încă din copilărie, când răspundeam entuziasmată că vreau să fiu astronaut, detectiv sau, de ce nu, o prințesă cu superputeri. Acum, în clasa a X-a, lucrurile sunt puțin mai complicate. Alegerea unei cariere nu mai pare un simplu joc de imaginație, ci o decizie serioasă, cu impact asupra viitorului meu. Totuși, asta nu înseamnă că trebuie să intru în panică! Cu puțin umor, ceva introspecție și sprijin din partea celor din jur, sunt convinsă că voi reuși să găsesc drumul potrivit.

Dacă aș avea o baghetă magică, mi-aș dori o carieră care să îmbine pasiunea cu siguranța financiară. Să fie și interesantă, să nu mă plictisesc, dar nici să nu necesite trezirea la 5 dimineața. Sună ideal, nu? În realitate, încă sunt în căutare de răspunsuri, dar mă atrag domeniile tehnice sau, de ce nu, Facultatea de Arhitectură „G.M. Cantacuzino” din Iași.

Obiectivul meu deocamdată este să îmi îmbunătățesc rezultatele la materiile relevante și la limbi străine și să mă informez mai bine despre opțiunile de carieră. Pe termen lung, vreau să urmez o facultate care îmi oferă atât cunoștințe teoretice, cât și practice, astfel încât să fiu pregătită pentru provocările unui loc de muncă. Pe lângă acestea, îmi doresc să dezvolt și alte abilități necesare în carieră, cum ar fi lucrul în echipă, rezolvarea problemelor și gestionarea timpului.

Așa cum orice joc video are abilități specifice pentru fiecare personaj, și eu am „skill-urile” mele care mă vor ajuta să îmi ating obiectivele:

- *Am o curiozitate nelimitată, îmi place să aflu cum funcționează lucrurile și să pun întrebări, chiar dacă uneori profesorii nu sunt încântați de asta.*
- *Sunt creativă, găsesc soluții originale la probleme și îmi place să gândesc „în afara cutiei”, deși uneori ies prea mult din ea!*
- *Sunt perseverentă, nu renunț ușor, chiar dacă matematica încearcă să mă convingă că ar trebui.*
- *Am simțul umorului, este un aliat de nădejde în fața stresului școlar și al temelor infinite.*
- *Sunt empatică, chiar îmi pasă de cei din jur și vreau să am o carieră care să mă ajute să contribui la bunăstarea oamenilor.*

Toate aceste trăsături mă vor ajuta să fac față provocărilor și să mă dezvolt profesional.

Alegerea unei cariere nu este doar despre mine, ci și despre oamenii care mă influențează.

Părinții mă susțin, dar uneori mă și bombardează cu sugestii despre ce ar fi „mai bine pentru mine”. Discuțiile noastre merg de la „Fă ce îți place!” la „Poate totuși un domeniu cu mai multe oportunități?”. Uneori simt că ei își doresc mai mult ca mine să iau decizia corectă, dar știu că sfaturile lor vin dintr-o dorință sinceră de a mă vedea realizată profesional.

Unii profesori mă inspiră să învăț mai mult, alții îmi dau teme care mă fac să mă întreb dacă nu cumva sunt deja la muncă.

Cu prietenii și colegii împărtășesc frici și speranțe legate de viitor, iar uneori ne imaginăm că vom deveni CEO-uri sau artiști celebri (de ce nu?).

Sursa mea supremă de informații și confuzie este Internetul. O căutare despre „cariera perfectă” îți oferă 10.000 de răspunsuri diferite și te face să te întrebi dacă nu ar trebui să devii influencer.

Deși viitorul pare complicat, am destule opțiuni la dispoziție. Alegerea materiilor la care mă concentrez poate influența direcția mea profesională și mă gândesc că există o mulțime de universități și programe care îmi pot oferi pregătirea necesară.

Voluntariatul și internship-urile sunt o modalitate excelentă de a testa un domeniu înainte de a mă angaja serios în el. Mă gândesc și la burse și programe de mentorat, sunt posibilități care mă pot ajuta să

studiez în cele mai bune condiții. Alte oportunități unde pot întâlni oameni din domenii diferite ales și pot afla mai multe despre cum este în realitate o anumită profesie sunt evenimentele și conferințele.

Pentru a nu rămâne blocată, așa cum orice călătorie are nevoie de un plan, și eu am câțiva pași de urmat, iată lista mea:

- voi analiza ce îmi place și ce mă motivează cu adevărat,*
- voi căuta surse sigure despre cariera dorită și voi vorbi cu profesioniști din domeniu,*
- voi încerca să fac voluntariat sau internship-uri pentru a vedea cum este, de fapt, viața profesională,*
- dacă îmi dau seama că un domeniu nu mi se potrivește, nu e un capăt de lume! Pot oricând să mă reorientez,*
- nu trebuie să am toate răspunsurile acum, am timp să descopăr ce mi se potrivește cel mai bine,*
- îmi voi asculta părinții, dar îmi voi lua deciziile pe baza propriilor aspirații.*

Îmi imaginez că peste un deceniu voi fi o persoană împlinită, cu un job care îmi place și care îmi oferă satisfacție. Probabil că mă voi uita înapoi la perioada liceului și voi râde de cât de stresată eram cu această alegere. Voi avea experiență, cunoștințe și poate chiar voi ajuta alți elevi să își găsească drumul, exact cum încerc să mi-l găsesc eu acum.

Consider că alegerea unei cariere este o provocare, dar nu trebuie să fie o sursă de anxietate. Cu o atitudine pozitivă, cu sprijin din partea celor din jur și cu dorința de a învăța, sunt convinsă că voi face o alegere bună. Oricum, viitorul nu este “scris în piatră”, iar ceea ce contează cel mai mult este să rămân curioasă și deschisă la noi oportunități. Așa că, în loc să mă stresez prea mult, mai bine mă concentrez pe dezvoltarea personală.

BIBLIOGRAFIE

Iucu, R., Consilierea carierei: Ghid metodologic, Editura Polirom, Iași 2006

Manolescu, M., Ghid de orientare școlară și profesională, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008.

Ministerul Educației, Ghid de orientare și consiliere profesională pentru elevi, 2022

Neculau, A., Psihologia succesului în carieră, Editura Polirom, Iasi, 2004

Zlate, M., Psihologia mecanismelor cognitive, Editura Polirom, Iasi, 2000.

Ce meserie alegi, ca să nu te plictisești peste 10 ani?

Ocraim Adnana-Ștefana,
Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi” Iași

Acesta este un interviu între „Viitor” și mine, Adnana, o elevă aflată în clasa a X-a, care este în procesul de a-și alege cariera. Întrebările vor explora dorințele, pasiunile, factorii externi și oportunitățile de carieră și educaționale care mă vor ghida pe drumul profesional. Vom discuta despre ce mă motivează să fac această alegere, cum voi înfrunta provocările și care sunt pașii practici pe care îi voi urma pentru a îmi atinge visul. Interviul va fi un ghid pentru orice tânăr aflat într-o situație similară, în căutarea carierei perfecte care nu îl va plictisi niciodată.

Viitorul: Bună, Adnana! Ți mulțumesc că ai acceptat să stăm de vorbă. Ai 16 ani și te afli într-un moment important al vieții tale, alegerea carierei. Mă bucur să te am aici pentru a discuta despre viitorul tău. Primul lucru pe care vreau să îl aflu este: Care sunt obiectivele tale de carieră? Ce îți dorești cu adevărat să devii când vei fi mare? Poți să ne împărtășești gândurile tale?

Adnana: Bună, Viitorule! Mă bucur că mă întrebi. Ei bine, sincer, nu am toate răspunsurile clare încă, dar am început să mă gândesc tot mai mult la ce vreau să fac. Mi-aș dori o carieră care să îmi ofere un echilibru între lucrurile care mă pasionează, precum ajutorul celor din jur și tehnologia. Poate voi ajunge într-un domeniu medical sau în educație, dar și în cercetare, mi-ar plăcea să fiu „doctor digital” sau un tip de profesionist care poate ajuta prin inovație, fie prin știință, fie prin educație. Oricum, îmi doresc să fac ceva care să mă facă să mă trezesc dimineața cu entuziasm, nu să mă plictisesc după 10 ani de muncă într-un birou!

Viitorul: Este o alegere foarte interesantă! Poți să îmi spui mai multe despre ce te atrage în fiecare dintre aceste domenii? Ce te face să vizezi acele cariere în mod special?

Adnana: Hmm, ceea ce mă atrage cel mai mult este faptul că vreau să fac o diferență reală în viața oamenilor. Dacă aleg domeniul medical, mi-ar plăcea să ajut oamenii să trăiască mai sănătoși, să îi susțin când au nevoie, iar dacă aleg educația, mi-ar plăcea să formez generații care să fie mai conștiente de cum să își folosească aptitudinile în mod eficient. De asemenea, sunt foarte pasionată de tehnologie, îmi place să știu cum funcționează gadgeturile și software-ul, și cred că domeniul digital poate fi folosit pentru a îmbunătăți multe aspecte ale vieții noastre. Aș vrea să fac parte dintr-un domeniu care evoluează rapid, unde nicio zi nu este la fel, dar în același timp îmi doresc să simt că aduc o valoare semnificativă în comunitatea în care lucrez.

Viitorul: E grozav că știi ce îți dorești, dar pentru a ajunge acolo, e nevoie să fii conștientă de propriile tale aptitudini și particularități. Ce abilități crezi că te ajută în alegerea acestei cariere? Ce aptitudini ai deja care te vor sprijini în îndeplinirea obiectivelor tale profesionale?

Adnana: Păi, cred că am câteva aptitudini care m-ar ajuta în orice carieră aș alege. În primul rând, sunt o persoană foarte organizată și atentă la detalii, iar acest lucru mă ajută în orice domeniu, mai ales în cele tehnice sau în domeniul sănătății, unde precizia este esențială. Îmi place să învăț continuu, să citesc, să descopăr lucruri noi, iar acest lucru mă face să fiu curioasă și să mă mențin activă în domeniul pe care îl aleg. De asemenea, sunt destul de empatică și îmi place să ajut oamenii, ceea ce este important, indiferent dacă aleg să lucrez în educație sau în domeniul medical. În plus, cred că am o gândire analitică destul de bună, iar acest lucru m-ar ajuta în domenii care necesită rezolvarea de probleme sau găsirea unor soluții inovative.

Viitorul: Sună promițător! Aptitudinile tale sunt cu siguranță un punct forte. Dar, pe lângă aceste abilități interne, există și factori externi care pot influența alegerea carierei tale. Cum te influențează părinții, profesorii și prietenii în ceea ce privește alegerea ta profesională? Te simți susținută în deciziile tale?

Adnana: Părinții mei, deși nu mi-au spus niciodată „Trebuie să faci asta”, m-au învățat că este important să aleg ceea ce îmi place și

ceea ce mă face fericită. Ei sunt destul de relaxați, dar mă sprijină foarte mult și mă ajută să îmi conturez ideile despre ce carieră mi s-ar potrivi. Profesorii mei sunt foarte inspirați și m-au ajutat mult să înțeleg ce presupun anumite domenii. De exemplu, domna profesoară de Biologie este extrem de pasionată de medicină, iar acest lucru m-a făcut să mă gândesc la opțiunea aceasta. În plus, am prieteni care sunt cu totul diferiți și care îmi arată că există și alte opțiuni interesante, așa că mă sprijină să îmi largesc orizontul. Ceea ce mă ajută este faptul că nu mă simt presată să aleg un anumit drum, ci doar vreau să fiu susținută să descopăr ce îmi place.

Viitorul: Este minunat că ai o rețea de sprijin în jurul tău. În acest context, ce oportunități educaționale consideri că ai la dispoziție pentru a ajunge în domeniul pe care îl vizezi? Ce opțiuni educaționale ți se par cele mai utile pentru carierele care te interesează?

Adnana: La facultate am de ales între profiluri precum medicina, științe reale sau științe sociale. Dacă aleg profilul real, am posibilitatea să mă specializez în matematică, fizică și informatică, iar acestea sunt domenii care îmi permit să mă orientez către tehnologie sau știință. Aș vrea să aprofundez informatica, poate să învăț despre inteligența artificială sau software medical, domenii care îmbină tehnologia cu medicina. De asemenea, mă gândesc să urmez cursuri extrașcolare sau să mă implic în proiecte care țin de educație, poate un program de mentorat sau voluntariat în școli. Aceste experiențe îmi vor oferi o bază solidă pentru viitorul meu.

Viitorul: E minunat că ai deja planuri și că știi ce îți dorești! Care crezi că sunt pașii principali pe care trebuie să îi urmezi pentru a-ți îndeplini visul de carieră? Cum te vei pregăti pentru drumul care te așteaptă?

Adnana: În primul rând, trebuie să mă concentrez pe absolvirea liceului și să îmi dau silința să obțin note bune. Vreau să mă implic în activități extracurriculare, să particip la concursuri de matematică sau informatică, și să găsesc oportunități de voluntariat care să îmi ofere experiență relevantă. După liceu, voi aplica la o facultate care se aliniază cu domeniul meu de interes, probabil una de științe ale sănătății sau informatică. Mă voi asigura că îmi fac conexiuni și că voi învăța în

continuare. Nu vreau să mă opresc niciodată din învățat și doresc să mă dezvolt continuu.

Viitorul: Ești foarte determinată, iar pașii pe care i-ai gândit sunt cei corecți! Acum, în final, cum te vezi tu peste 10 ani? Cum îți imaginezi că va arăta viața ta profesională și cariera ta?

Adnana: Peste 10 ani, mi-aș dori să fiu un specialist apreciat în domeniul pe care îl voi alege. Vreau să fiu implicată într-un proiect inovator, poate în cercetare sau educație, în care să pot face o diferență reală. Visez să fiu un model pentru ceilalți, să inspir tinerii să își urmeze pasiunile și să le arăt cum să aleagă o carieră care nu doar că îi va împlini, dar îi va face și să se simtă motivați și fericiți în fiecare zi. Mi-ar plăcea să fiu implicată în proiecte internaționale sau să dezvolt soluții care vor schimba viața oamenilor dar și să am o familie fericită.

Interviul meu imaginar cu “Viitorul” îmi arată cum procesul de alegere a carierei poate fi clarificat prin auto-reflecție și o înțelegere profundă a propriilor interese și aptitudini. Tinerii care își planifică pașii din timp și caută oportunitățile care se aliniază cu valorile lor pot ajunge să construiască o carieră pe termen lung care să nu le aducă niciodată plictiseală. Am demonstrat prin răspunsurile mele că sunt conștientă de importanța educației, de oportunitățile care se află în fața mea și ce îmi doresc să realizez în viitor. Alegerea unei cariere nu trebuie să fie un drum cu o unică direcție, este un proces dinamic, care evoluează.

BIBLIOGRAFIE

- Dima, A., & Mihaila, S., Consilierea vocațională și dezvoltarea abilităților decizionale, Editura Universitară, București, 2021
- Georgescu, V., Cariera în secolul XXI: Provocări și oportunități, Editura Economică, București, 2020
- Ionescu, M., Cariera și dezvoltarea personală în educație, Editura Educațională, București, 2019
- Popescu, L., Psihologia carierei, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2017.

Întâlnire cu viitorul meu

Boghiu Gabriel-Stelian,
Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Vasile cel
Mare” Iași

Fiecărui copil îi este adresată măcar o dată întrebarea: „Ce vrei să devii când vei fi mare?” Unii aleg profesii sigure, alții se lasă ghidați de pasiuni, iar alții neștiind ce să aleagă, se lasă influențați de ceilalți și se întâmplă să ajungă să nu iubească acea profesie. Eu, însă, am simțit mereu o chemare interioară profundă, o dorință care a crescut de-a lungul anilor, aceea de a deveni preot. Nu este doar un vis, ci o convingere puternică, o misiune pe care vreau să o îndeplinesc în această viață. Încă din copilărie, am fost atras de liniștea sufletească primită în cadrul slujbelor religioase. Mergeam cu familia mea la biserică, iar atmosfera de acolo mă umplea de pace. Încă de la o vârstă fragedă observam preoții cu admirație: îmi plăcea felul în care vorbeau, cum sfătuiau oamenii, cum îi îndrumau pe calea credinței. Simțeam că nu este doar o profesie, ci o vocație, un mod de viață închinat lui Dumnezeu și comunității.

De asemenea, cântarea de la strună m-a făcut să mă apropii spiritual de Biserică, mesajul cântărilor fiind cel dintâi care mi-a pătruns inima. O dată cu trecerea timpului, crescând și eu am aflat ce înseamnă cu adevărat să fii preot și am realizat că nu este chiar atât de ușor. Un preot trebuie să dea sfaturi potrivite tuturor, să fie blând și smerit precum și Hristos a fost, să îi întoarcă pe cei rătăciți, să ofere liniște celor neliniștiți și să aducă lumina în sufletele celor mâhniți și întunecați. Pentru a ajunge aici, pe lângă pregătirea academică, sunt conștient și de necesitatea formării unui caracter potrivit, iar pentru asta curajul, dar și smerenia și blândețea îmi vor fi „legi” de căpătâi. Pentru a-mi împlini acest vis, știu că trebuie să urmez un drum bine stabilit: Seminarul Teologic Ordox și apoi Facultatea de Teologie.

Nu este un drum ușor, dar nimic valoros nu se obține fără muncă și sacrificiu. Studiul aprofundat al Bibliei, cunoașterea istoriei creștinismului și a dogmelor bisericești sunt doar începutul. Pe lângă acestea, trebuie să dezvolt răbdare, empatie și înțelepciune, calități esențiale pentru un bun păstor, dar și medic la nevoie, de suflute.

Îmi imaginez viitorul meu într-o parohie unită ca o mare familie, unde să împlinesc un rol cheie: acela de învățător, dar și doctor de suflute. Îmi doresc să creez punți de înțelegere între vechile și noile generații, deoarece în societatea de astăzi, s-a ajuns ca generațiile mai în vârstă să critice noile generații pentru schimbările lor, fără să îi învețe ce e bine și ce e rău, iar generațiile tinere să le considere pe cele în vârstă, învechite și demodate, punându-se din start o barieră foarte greu de depășit.

Într-o lume plină de haos, în care oamenii uită să își îngrijească sufletul, vreau să fiu acolo pentru ei, să le arăt că Dumnezeu nu este departe, ci așteaptă doar să Îl primim în inima noastră. Prin rugăciune, prin sfaturi potrivite și printr-o viață exemplară, îmi doresc să inspir și să aduc credința mai aproape de inimile tuturor. Pe acest drum, mă inspiră marii duhovnici ai Ortodoxiei, ale căror învățături sunt adevărate comori spirituale. Părintele Arsenie Boca, Părintele Cleopa sau Părintele Paisie Olaru sunt doar câteva exemple de oameni care au schimbat viețile celor din jur prin harul și înțelepciunea lor. Ei au dovedit că preoția nu este doar o vocație, ci și un stil de viață, o viață jertfită lui Dumnezeu.

De asemenea, familia și persoanele dragi sunt un sprijin indispensabil pentru mine, fără de care cu greu aș continua pe acest drum, care e unul greu și plin de încercări. Poate unii vor insista că este o profesie prea grea, însă, deși sunt conștient de provocările ce vor apărea, pentru mine aceasta este calea care mă împlinește. Îmi doresc să fiu un ghid spiritual, un om care să aducă lumină în sufletele celor care au nevoie. Într-o lume plină de provocări, preoția este un drum al iubirii și al sacrificiului, un drum care mă cheamă și pe care sunt hotărât să îl urmez. Așa cum spunea marele poet Radu Gyr: „Adevăratele înfrângeri sunt renunțările la visuri.” Eu nu voi renunța la visul meu, ci îl voi transforma în realitate, pas cu pas, cu credință și dăruire.

Peste 10 ani voi fi un mijlocitor între Dumnezeu și oameni, având responsabilitatea de a propovădui Evanghelia, de a administra Sfintele Taine (precum Botezul, Euharistia, Spovedania) și de a oferi sprijin moral și spiritual celor care îl caută. Misiunea mea va presupune iubire, sacrificiu, smerenie și o viață trăită în conformitate cu învățăturile creștine.

Pe lângă slujirea liturgică, voi fi un păstor al comunității, oferind îndrumare, alinare și ajutor în momentele de bucurie și de încercare. Voi fi un exemplu de credință, bunătate și dăruire. Îmi voi lua acest angajament pe viață, pentru că am o inimă deschisă, care va ști să răspundă chemării divine. Chiar dacă viața unui preot presupune responsabilități mari și sacrificii personale, eu tot îmi doresc să fiu în mijlocul comunității, să educ credincioșii, mai ales tinerii și copiii, în spiritul valorilor creștine, pentru că știu că astfel voi primi și binecuvântări spirituale, iar asta mă va împlini sufletește.

Viitorul meu în IT - Vis, Plan și Realitate

Nastasă Liviu-Constantin,
Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Vasile cel Mare” Iași

Încă de mic am fost atras de această lume a tehnologiei. Îmi plăcea să explorez computerele, să mă joc cu setările și să învăț prin descoperire, apăsând pe anumite butoane. La început, a fost doar curiozitate, dar în timp, am realizat că această pasiune poate deveni ceva mai mult, o carieră care îmi va oferi posibilitatea de a-mi câștiga existența făcând ceea ce iubesc încă din copilărie.

Îmi doresc ca, peste câțiva ani, să fiu un programator de succes, să lucrez la proiecte inovatoare și să aduc schimbări pozitive în lumea digitală. Alegerea acestui drum nu a fost întâmplătoare, ci rezultatul unei descoperiri continue a ceea ce mă pasionează cu adevărat: algoritmi, soluții eficiente și posibilitatea de a crea ceva nou dintr-o idee simplă.

Un prim pas pe care l-am făcut deja este studiul limbajelor de programare precum Python, Java și C++. Mă atrage ideea de a construi aplicații care să fie utile și intuitive, iar înțelegerea logicii din spatele acestora mă provoacă să devin mai bun. În plus, mă interesează dezvoltarea web și aplicațiile mobile, deoarece sunt convins că acestea vor avea un impact din ce în ce mai mare asupra vieților noastre.

Un lucru pe care l-am învățat este că un programator nu doar scrie coduri, ci trebuie să lucreze bine în echipă, să analizeze probleme și să găsească soluții creative. De aceea, îmi propun să particip la concursuri de programare, să colaborez la proiecte open-source și să rămân în contact cu tehnologiile nou apărute, cum ar fi inteligența artificială și securitatea cibernetică. Acestea nu doar că îmi oferă o perspectivă mai largă, dar îmi permit și să îmi dezvolt gândirea analitică.

Un alt obiectiv pe care îl am este să împărtășesc din cunoștințele mele. Îmi place ideea de a scrie articole tehnice, de a participa la conferințe sau de a crea tutoriale pentru cei care sunt la început de drum. Cred că împărtășirea informațiilor ne ajută să evoluăm împreună și să construim un viitor mai bun, mai ales că în societatea actuală, comunicarea dintre oameni a început ușor ușor să diminueze. În plus, aș vrea să mă implic în proiecte educaționale care să facă programarea mai accesibilă pentru toți.

Provocările pe care le voi întâmpina nu mă sperie, ci mă motivează să devin mai bun. Știu că domeniul IT este într-o continuă schimbare, iar dorința de a învăța constant este esențială. Îmi propun să mă perfecționez atât din punct de vedere tehnic, cât și pe partea de comunicare, pentru că un programator bun trebuie să știe să își explice ideile clar și eficient.

Peste 10 ani, mă văd lucrând într-o companie de top sau poate dezvoltând propriul meu start-up. Îmi doresc să creez aplicații care să ajute oamenii în viața de zi cu zi, să inovez și să contribui la viitorul tehnologic. Mă văd rezolvând probleme complexe, bucurându-mă de satisfacția unui cod bine scris și de impactul real pe care munca mea îl poate avea. În final, dorind să ajung la, probabil una dintre cele mai mari dorințe ale mele. Îmi doresc să dezvolt unui nou tip de placa video, cu un sistem gândit de la 0. Am o imagine cu structura resurselor necesare pentru a realiza acest proiect. Chiar dacă acest drum va fi destul de greu și anevoios, mai ales pentru că nu sunt la un liceu cu un profil specializat în acest domeniu, eu știu că în viață dacă îți dorești ceva cu adevărat, poți trece peste orice obstacol pentru a te vedea învingător la capăt de linie.

Un alt aspect care mă fascinează în domeniul IT este impactul pe care tehnologia îl are asupra societății. De la inteligența artificială la realitatea augmentată și blockchain, toate aceste inovații modelează viitorul și schimbă modul în care lucrăm, comunicăm și interacționăm cu lumea din jur. Mă gândesc adesea la cum pot contribui și eu la acest progres, fie prin dezvoltarea unor soluții software inovatoare, fie prin implicarea în proiecte care au uneori un impact pozitiv asupra oamenilor.

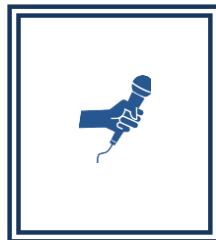
Ultimul aspect, care probabil, stă printre primele cele mai importante este acela de a avea abilități de leadership. Într-un viitor apropiat, mi-ar plăcea să învăț mai multe despre coordonarea echipelor, organizarea eficientă a muncii și luarea deciziilor strategice. Un programator bun nu este doar un expert în cod, ci și un profesionist capabil să colaboreze cu alți oameni, să își exprime ideile clar și să conducă proiecte către succes. Între timp am început să caut singur cărți. Așa am descoperit cartea: „High Output Management” scrisă de Andrew S. Grove. Un citat care mi-a atras atenția și e bine să îl avem toții în vedere este : „Rezultatul muncii unui manager este rezultatul unităților organizaționale aflate sub supravegherea sau influența sa.” Îmi place că aduce în vedere faptul că un manager nu este evaluat doar pe baza muncii sale individuale, ci mai ales pe baza rezultatelor echipei sau departamentului pe care îl conduce.

În final, mă gândesc cu încredere la viitor și la toate oportunitățile pe care le voi avea. Deși drumul nu va fi întotdeauna ușor, știu că pasiunea și perseverența vor fi cheia succesului meu. Voi învăța din fiecare provocare, voi evolua și voi căuta mereu să contribui la dezvoltarea tehnologică și să îmi pun amprenta asupra lumii din jur. Cred că în acest domeniu, nu există limite, iar cu fiecare pas pe care îl fac, mă apropii tot mai mult de visul meu de a deveni un profesionist de top în domeniul IT.

Viitorul meu

Herbei Sergiu-Gabriel,
Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Vasile cel
Mare” Iași

Gândindu-mă la viitorul meu, am ales să ascult de mine și de ceea ce mi-ar plăcea să fac. Astfel, am ales să urmez cursurile Seminarului Teologic Ortodox, un liceu ce pune bazele credinței în Dumnezeu. Am ales "calea preoției", deoarece aceasta e profesia ce-mi place și în care mă regăsesc.

Alegerea acestui liceu și a specializării care îmi place a constituit un pas important, un prim pas în formarea mea personală și profesională. De multe ori, deciziile legate de educație nu sunt doar influențate de considerente externe (cum ar fi presiunea socială sau a familiei), ci și de dorința de a urma o cale care te motivează și te pasionează. Iată câteva motive pentru care alegerea unui liceu care îți place este esențială și de ce este important să urmezi ceea ce te atrage.

Unul dintre cele mai importante motive pentru care ar trebui să alegem un liceu sau un domeniu care ne place este faptul că acesta ne aduce motivație și ne face să fim mai implicați în procesul de învățare. Dacă studiile sunt într-un domeniu care te pasionează, vei avea o dorință naturală de a învăța și de a te dezvolta. Atunci când îți place ceea ce faci, nu vei considera școala o „muncă” grea, ci mai degrabă o oportunitate de a te descoperi și de a-ți îmbogăți cunoștințele.

Când ești pasionat de ceea ce înveți, eforturile tale vor fi mai consistente și mai eficiente. În acest sens, alegerea unei școli care îți place poate duce la performanțe mai bune. Te vei simți mai încrezător în abilitățile tale și vei fi mai dispus să depui efort pentru a înțelege concepte și a rezolva probleme. În plus, interesul față de disciplinele specifice domeniului preferat te va ajuta să fii mai rezilient în fața dificultăților, iar progresul va veni mult mai natural.

Am ales să încep să mă formez ca viitor preot, deoarece aici am simțit că pot să mă dezvolt mai mult, fiind înconjurat de profesori care îmi pot ghida pașii și de colegi care au aceleași interese. Din această formare academică, îmi doresc să rămân cu o fundație solidă în ceea ce privește înțelegerea profundă a valorilor și principiilor religioase, dar și cu abilități care îmi vor fi esențiale pe termen lung, atât în carieră, cât și în viața personală. Sunt convins de faptul că voi dobândi nu doar cunoștințe biblice și teologice, dar și o perspectivă mai largă asupra rolului preotului în societate.

Pe plan profesional, studiul disciplinelor teologice mă va pregăti pentru mai multe oportunități în acest domeniu, cum ar fi: preot, consilier spiritual, profesor sau cercetător în domeniul teologiei. Voi dobândi abilități de predicare dar și de consiliere pastorală, esențiale în activitatea de zi cu zi a unui profesionist în domeniul teologic.

Întreaga pregătire academică mă va ajuta să îmi conturez o viziune mai clară asupra sensului vieții și să mă dezvolt ca persoană. Mă va învăța să trăiesc conform unor principii fundamentale și să fiu o sursă de sprijin pentru ceilalți, având în vedere că religia are un rol esențial în viața multora dintre noi.

Impactul pe care îl au profesorii din domeniul teologiei este esențial pentru dezvoltarea mea atât pe plan intelectual, cât și spiritual. Profesorii cu care intru în contact nu sunt pentru mine doar surse de cunoștințe, ci modele de viață, inspirație și îndrumători pe calea credinței.

Eu am avut curajul să-mi asum responsabilitatea pentru viitorul meu, să aleg ceea ce mă face fericit și să investesc în dezvoltarea mea. Această alegere proprie de a deveni preot, mă va ghida spre un drum mai clar și mai satisfăcător, deoarece am simțit că asta se potrivește perfect cu dorințele și obiectivele mele. Îmi imaginez adesea unde voi fi peste câțiva ani. Voi face parte dintr-o comunitate puternică în care voi colabora și voi construiesc relații bazate pe respect, încredere și sprijin reciproc, aspecte esențiale în orice carieră teologică. Nu voi uita de valorile fundamentale precum iubirea, compasiunea, răbdarea și dăruirea, pentru că îmi doresc să trăiesc conform principiilor religioase și să îmi dezvolt o relație autentică cu divinitatea, care să fie

fundamentată nu doar pe cunoștințe teoretice, dar și pe trăire și experiență personală.

Așa cum spune un vechi proverb, „Dacă ai curajul să începi, ai și curajul să reușești”, știu că a deveni preot este un drum cu provocări și adesea plin de obstacole, dar curajul de a începe e cel care mă va ajuta să depășesc orice dificultate și să mă realizez în profesia aleasă. Cu fiecare pas pe care îl fac, învăț mai mult despre mine și despre cum să îmi depășesc limitele, pentru a deveni un om mai bun și un profesionist mai bine pregătit.

Totodată, trebuie să îmi amintesc că succesul nu vine ușor. „Fără auto-disciplină, succesul este imposibil”. Această idee reflectă perfect esența procesului meu de învățare. Auto-disciplina este cheia pentru a reuși în orice domeniu, iar teologia nu face excepție.

Astfel, combinația între curajul de a începe și disciplina necesară pentru a persevera mă va ajuta să îmi ating scopurile și să devin un preot desăvârșit, adică un om printre oameni.

Cariera mea de vis

Andronic Adelina-Ana,
Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” Iași

În zece ani de acum, îmi văd viața foarte diferit de cea din prezent. Voi avea o locuință proprie, un soț și un job stabil și respectabil. Fiecare om are un vis, iar al meu este să devin un avocat de succes.

Vreau să urmez această carieră nu doar pentru prestigiul și oportunitățile pe care le oferă, ci și pentru că am o pasiune profundă pentru justiție, argumentare logică și apărarea drepturilor celor care au nevoie de ajutor. Admir avocații pentru că sunt văzuți ca niște oameni respectabili și silitori, cu multă muncă și studii în spate.

Scopul meu este să studiez la Yale Law School, una dintre cele mai prestigioase facultăți de Drept din lume, pentru a-mi putea îndeplini visul. Pentru a ajunge acolo, trebuie să urmez un parcurs riguros, plin de stăruință, perseverență și dedicare.

Prima etapă în atingerea scopului meu de a intra la Yale Law School este să-mi fac un dosar de admitere convingător pentru a putea fi admisă cu bursă. Un element necesar sunt rezultatele academice excelente în liceu. Aceasta înseamnă obținerea unor medii mari, excelență în disciplinele umaniste și pregătire intensă pentru examenele standardizate necesare admiterii la o universitate de top din SUA. De asemenea, participarea la olimpiade este importantă pentru că universitățile de prestigiu, mai ales Yale, caută studenți excepționali, iar participarea la ele mă va ajuta să îmi demonstrez abilitățile intelectuale. Obținerea unor premii la nivel național sau internațional îmi poate oferi un avantaj considerabil în procesul de admitere. Portofoliul trebuie să conțină și activități extracurriculare deoarece facultatea pune un mare accent pe implicarea în comunitate și pe dezvoltarea unor calități de lider. De aceea, voi participa la diferite activități relevante, precum voluntariatul.

În SUA, pentru a urma o facultate de Drept, este necesar mai întâi să obțin o diplomă de licență într-un domeniu precum științe politice, drept internațional, filozofie sau economie. Performanțele academice ridicate și recomandările profesorilor vor juca un rol important în această etapă. Ultimul lucru pe care trebuie să-l adaug la portofoliu este un eseu motivațional, care să reflecte pasiunea mea pentru Drept și angajamentul față de justiție.

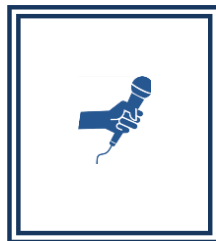
După admiterea la Yale Law School, voi urma un program intensiv de trei ani, unde voi studia drept constituțional, drept penal, drept internațional și multe alte ramuri juridice și unde trebuie să-mi dedic tot timpul învățatului. La final, trebuie să promovez examenul de Bar Exam, necesar pentru a deveni avocat licențiat și apoi pot urma cariera de avocat.

Drumul către o carieră de succes în avocatură este lung și solicitant, dar sunt pregătită să muncesc din greu pentru a-mi îndeplini visul. Yale Law School este obiectivul meu, iar pentru a ajunge acolo trebuie să îmi dezvolt atât abilitățile academice, cât și cele practice. Cu determinare, disciplină și pasiune pentru dreptate, sunt convinsă că voi reuși să îmi ating scopul și să devin un avocat de succes!

Drumul meu către succesul profesional

Archip Ana Ioana,
Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Fiecare individ își conturează, la un moment dat, un traseu profesional care să îi reflecte aspirațiile, valorile și competențele. Alegerea unei cariere potrivite nu este doar o decizie pragmatică, ci și una care influențează împlinirea personală. În acest eseu, voi explora obiectivele mele de carieră, factorii care mă susțin în atingerea acestora, influențele externe, oportunitățile educaționale și pașii pe care îi voi urma pentru a-mi îndeplini visul profesional.

G. Lemeni definește noțiunea de carieră ca „traseu profesional al unei persoane prin învățare și muncă”. Alți autori sunt de părere că pentru fiecare individ „cariera este promovare sau urcare în ierarhia unei ocupații sau organizații, respectiv, obținerea succesului”. Cu toate că autorii explică diferit conceptul, totuși, în comun, pun accentul pe factorul educațional, care permite atingerea succesului.

I. Al. Dumitru atribuie educației pentru carieră un ansamblu de activități și intervenții educaționale în scopul dezvoltării personalității elevilor/studenților, al formării unor abilități, deprinderi și competențe necesare pentru managementul propriei cariere. De asemenea, autorul menționează că procesul de formare și dezvoltare a abilităților de management al carierei trebuie să-și ia startul din perioada școlarității și să continue pe tot parcursul vieții, contribuind la acoperirea nevoilor și aspirațiilor la fiecare etapă a vieții. După acest autor, educația pentru carieră are ca obiectiv fundamental înarmarea elevilor/studenților cu acele cunoștințe, abilități, deprinderi și competențe necesare pentru managementul propriului traseu educațional, profesional și pentru dezvoltarea personală. Observăm că autorul atenționează importanța intervenției educaționale timpurii, care ar menține individul într-un ritm

contribuind la formarea unui stil de viață. Necesitatea sprijinului în alegerea carierei se impune în condițiile actuale mai ales în cazul în care se conștientizează că educația are o importanță mai mare decât un simplu context de învățare, responsabilitatea societății pentru ea. Premisa de bază este că educația pentru carieră poate să ajute beneficiarii să treacă mai ușor din mediul școlii în câmpul muncii.

Altfel spus, educația devine un mecanism mult mai eficient, în cazul în care își pregătește publicul pentru integrarea socioprofesională și nu doar cu accent pe mediul universitar. Orice aspect al procesului educațional presupune atât implicare, cât și influența din exterior, care au misiunea de a favoriza „înțelegerea mai clară a condițiilor de alegere a traseului profesional și de a asista persoana în căutarea unei identități profesionale confortabile și realiste. A asigura contextul funcțional pentru ghidarea în carieră, în scopul susținerii persoanei în proiectarea carierei, înseamnă, în mare parte, a asigura șanse egale de dezvoltare individuală și integrare socială”.

Cu atât mai mult, viitorul absolvent trebuie să-și construiască o imagine clară în ceea ce ține de viitoarea sa carieră: ce profesie va alege; care va fi jobul potrivit pentru el; condițiile de muncă, dar și cât de motivat va fi el în activitatea sa sau, în ansamblu, care vor fi așteptările de la acest job.

Obiectivele mele de carieră. Îmi doresc să urmez o carieră în domeniul medicinei veterinare, deoarece acesta îmi oferă posibilitatea de a-mi valorifica abilitățile și pasiunile. Consider că această profesie îmi permite să contribui la bunăstarea animalelor și să îmi dezvolt continuu cunoștințele și competențele. Unul dintre obiectivele mele principale este să devin un medic veterinar recunoscut și să aduc inovație prin activitatea mea profesională.

Medicina veterinară este „știința care are drept obiectiv apărarea sănătății animalelor. Cuprinde cunoștințele referitoare la bolile animalelor, la preîntâmpinarea acestor boli, la tratamentul lor, la igiena animalelor, precum și la ansamblul de măsuri contra epizootiilor și pentru protecția sănătății oamenilor față de bolile ce se pot transmite de la animale.”

În România, studiul la facultatea de medicină veterinară durează șase ani, în prealabil este necesară absolvirea unui liceu și a unui

„examen-concurs de admitere”. Facultăți de medicină veterinară sunt la București (aceasta a fost prima facultate de profil din Balcani), Cluj, Iași și Timișoara.

Ca medic veterinar, îmi propun următoarele obiective specifice:

a) *Profesionale: diagnosticarea și tratarea afecțiunilor animalelor domestice și sălbatice, prevenirea bolilor prin vaccinare și îngrijire corespunzătoare, precum și dezvoltarea abilităților în chirurgie veterinară.*

b) *Educaționale: participarea la cursuri, conferințe și specializări pentru a rămâne la curent cu cele mai noi descoperiri din domeniul veterinar.*

c) *Etice și morale: respectarea bunăstării animalelor, asigurarea unui tratament etic și educarea proprietarilor despre îngrijirea adecvată a acestora.*

d) *Financiare și de carieră: dezvoltarea unei clinici veterinare proprii sau ocuparea unei poziții importante într-o instituție de prestigiu, colaborarea cu alți profesioniști din domeniu și contribuția la cercetare și inovare.*

Pentru a-mi atinge obiectivele, mă bazez pe mai mulți factori interni, printre care:

a) *Aptitudini: am o gândire analitică dezvoltată, capacitate de rezolvare a problemelor, dexteritate manuală și o bună organizare, competențe esențiale în domeniul veterinar.*

b) *Interese: sunt pasionată de îngrijirea și sănătatea animalelor, biologie, anatomie și medicină, ceea ce mă determină să aprofundez cunoștințele necesare pentru această profesie.*

c) *Valori personale: pun accent pe perseverență, responsabilitate, compasiune și etica muncii, valori fundamentale pentru un medic veterinar.*

d) *Caracteristici de personalitate: sunt o persoană empatică, răbdătoare, atentă la detalii și capabilă să gestionez situații de stres, ceea ce mă ajută să ofer îngrijire adecvată animalelor și să iau decizii corecte sub presiune.*

e) *Abilități de comunicare: relaționarea eficientă cu proprietarii animalelor și colaborarea cu alți specialiști din domeniul*

medical reprezintă o componentă esențială în succesul unui medic veterinar.

f) Capacitate de învățare continuă: domeniul veterinar este într-o continuă evoluție, iar dorința mea de a învăța și de a mă adapta la noi tehnologii și metode de tratament este un avantaj major.

Evoluția mea profesională este influențată și de factori externi, precum:

a) Modele de carieră: sunt inspirată de medici veterinari de succes care îmi demonstrează că această profesie necesită muncă, devotament și pasiune. Studiez parcursul lor profesional și învăț din experiențele lor pentru a-mi modela propriul traseu.

b) Influența părinților și prietenilor: familia m-a susținut întotdeauna în alegerile mele, oferindu-mi sfaturi și îndrumare, iar prietenii m-au motivat să îmi urmez pasiunea pentru animale. Ei reprezintă un sprijin emoțional important și mă încurajează să îmi ating obiectivele.

c) Contextul socio-economic: cererea pentru medici veterinari este în creștere, ceea ce mă încurajează să investesc în dezvoltarea mea profesională. Totodată, creșterea interesului pentru îngrijirea animalelor și apariția noilor tehnologii medicale deschid noi oportunități pentru mine.

d) Disponibilitatea resurselor educaționale: accesul la instituții de învățământ de prestigiu, cursuri online, cărți de specialitate și conferințe internaționale contribuie la dezvoltarea mea profesională.

a) Evoluția tehnologică în medicină veterinară: noile descoperiri în tratamente, echipamente medicale avansate și inovații în îngrijirea animalelor îmi permit să ofer servicii mai bune și să rămân competitivă pe piața muncii.

Pentru a-mi atinge obiectivele, am la dispoziție mai multe oportunități:

a) Profiluri și specializări: pot urma studii superioare în medicina veterinară, alegând specializarea care mi se potrivește cel mai bine.

b) Calificări necesare: voi obține certificări și competențe relevante care să îmi permită să mă diferențiez pe piața muncii.

c) *Experiențe practice: voi participa la stagii de practică, intershipuri și proiecte pentru a acumula experiență reală în clinici veterinare.*

d) *Cercetare și inovare: pot contribui la dezvoltarea unor noi metode de tratament și îngrijire pentru animale, colaborând cu specialiști din domeniu.*

Pentru a-mi transforma visul în realitate, voi urma următorii pași:

a) *Finalizarea studiilor liceale, respectiv universitare și obținerea certificărilor necesare în medicina veterinară.*

b) *Implicarea în activități extracurriculare și proiecte relevante pentru dezvoltarea abilităților clinice.*

c) *Construirea unei rețele profesionale și identificarea unui mentor în domeniul veterinar.*

d) *Aplicarea la oportunități de angajare sau colaborare în clinici veterinare și centre de îngrijire a animalelor.*

e) *Îmbunătățirea continuă a competențelor și adaptarea la cerințele pieței muncii prin participarea la conferințe și cursuri de specializare.*

În următorii 10 ani, mă văd lucrând ca medic veterinar într-o clinică de renume sau având propriul cabinet veterinar, având o carieră solidă și un impact pozitiv asupra sănătății animalelor. Îmi doresc să fiu o profesionistă respectată, să îmi dezvolt expertiza și să contribui prin inovație în domeniul medicinei veterinare.

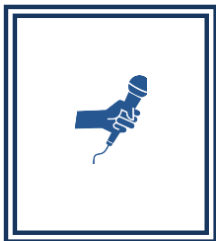
Drumul către succesul profesional presupune determinare, muncă și o strategie bine definită. Având în vedere aptitudinile, valorile și influențele externe, sunt încrezătoare că pot să-mi ating obiectivele. Cu o atitudine pozitivă și o abordare proactivă, voi reuși să îmi construiesc cariera visată și să devin o versiune mai bună a mea, atât profesional, cât și personal.

BIBLIOGRAFIE

Dandara, O., Proiectarea carierei. Dimensiuni ale demersului educațional., Chișinău, 2009, Brooks/Cole, 1990.

Dacă nu cad nu un roman va răsări

Tanasă Vasile Bogdan,
Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Bună ziua, mă numesc Vasile și am 16 ani. Eu am un număr mare de pasiuni și, în loc să mă înec în marea de posibilități muncitorești pe care aceste hobby-uri mă fac să le visez, am ales să le iau pe fiecare pentru a le folosi la îmbunătățirea celei mai mari plăceri a mele: crearea de povești.

Când eram mic, ieșeau fantezii din mintea mea ca apa din izvor. Nu avea timp una să-și facă culcuș, căci alta o dădea afară ca să-și facă loc. Mi-am imaginat sute de povești, însă numai de două îmi mai aduc aminte. Prima încercare de a pune o poveste pe hârtie a fost folosind o pasiune pentru care eram mult mai cunoscut, creionul. Nimic nu a ieșit, m-am enervat și m-am și lăsat. Apoi a venit sportul, artele marțiale mai exact. Inițial, fiecare avea lumea sa, complet separată una de alta. Dar ușor-ușor am observat ceva: la mine-n cap acțiunea nu mai era o mișcare haotică a cărnii neîndemânatică și se transforma într-un glorios dans al mușchilor vioi. Coregrafia mi s-a îmbunătățit. După cea mai de așteptat pasiune, când plăcerea mea era să creez povești, a ajuns: scrisul.

Eu mă credeam numai om de creion și nu de pix, așa că nici nu mi-am imaginat că mi-ar plăcea acest mod de exprimare a întâmplărilor. Dar, până la urmă, într-o zi de vară orbitoare, zic să mă bag și eu cu nasul în caiet și să încerc să transpun ceva pe foaie. Și tot stau și tot scriu, îmi ridic capul de abia când devin greu de văzut cuvintele, mă întreb oare ce se-ntâmplă de-i așa de întuneric? Nu ar fi trebuit să fiu mirat, căci soarele și-a terminat tura și pleca-n pământ, lua metrourl spre casă sau ceva, eu nu știu, ce știu e că am scris vreo patru ore neîncetat și nu mi-am dat seama, timpul a zburat și eu m-am distrat.

Și acum ultima pasiune, psihologia. Inițial era pentru dezvoltarea mea personală, dar ușor-ușor i-am găsit rostul și în scris. Înainte,

caracterele mele erau doar alb, negru și rareori gri, un anumit gri. Acum, albul strălucește, negrul absoarbe orice urmă de speranță, iar griul a ajuns în mai multe nuanțe decât am văzut eu persoane în a mea întreagă viață.

Știam că mi-ar plăcea să-mi câștig existența prin crearea de povești, dar întrebare: „Cum să mă exprim?”... Desen sau scris? Peisaj sau roman? Prima oară când am încercat prin desen aveam 8 ani, acum am dublu ca vârstă și însutit ca abilități artistice. Desenul avea o anumită puritate în el, când te uitai puteai înțelege cu ușurință ce se întâmplă, nu te mințea. În schimb, faptul opus era la scris, ironic fiind și motivul pentru care îmi plăcea. Scrisul poate fi viclean, poți spune două lucruri cu o singură frază, poți să interpretezi și reinterpretezi, iar uneori trebuie să te dai cu capul de pereți ca să înțelegi ce se întâmplă. Și-am stat și m-am gândit ba ca filozoful grec mergând și contemplând, ba ca scriitorul român concepând sub un nuc. Am ajuns la un compromis: de ce să nu le combin?

Uite la asta lucrez eu de două luni și: un roman. Cam greu de jonglat ocupația asta cu sportul și educația dar na, chiar și dacă va cădea o bilă, nu ar trebui să mă dau bătut, o iau de pe jos și continui cu spor. Totuși, o bilă tot izbește și întrerupe, celelalte două, cea a liceului. Și când o să o schimb cu bila facultăți îmi imaginez că va fi și mai rău.

Drept facultate aș putea să iau ceva „la mișto”, doar ca să fie acolo, să nu mă chinui cu ea, să pot să stau pe spate și să creez povești în timpul în care ar trebui să învăț și să stau cu mâinile încrucișate și să-mi imaginez legende în timpul examenelor cu performanța de a le și trece, uite așa, fără nici un efort. Dar ce sens să merg într-un loc așa de patetic în care să-mi pierd timpul, mai bine nu mai merg deloc! De aceea aș alege un loc care chiar mă poate învăța ceva greu de obținut din alte părți, valoros atât pentru scris, cât și pentru viața mea. Am multe opțiuni în mână, dar nu are niciun sens să le păstrez, le arunc pe toate, în afară de cea pe care m-aș vedea să-mi bat capul, nu din foame sau pentru că mi-ar fi singura opțiune și pentru că vreau, eu cât și sufletul meu, să o fac, să o dovedesc prin lupta creierului meu că pot să o înving și drept câștig al războiului meu să nu fie ceva loc de muncă ușor de obținut pe care nu-l doresc, ci să fie cunoaștere pe care o pot folosi pentru a-mi mări valoarea scrierilor mele.

Am în minte un loc de genul ... și nu, nu e Facultatea de Litere, nu-mi văd potențialul de creștere să-mi fie în ea, și nu, nu e o facultate gen IT, îmi pot da silința ca să ajung acolo, dar nu are sens, industria pur și simplu nu-mi aduce satisfacție, iar studiul acolo nu îmi va ajuta scrisul.

Locul pe care plănuiesc să-l cuceresc e Facultatea de Psihologie. Parcă am zis: „griul a ajuns în mai multe nuanțe decât am văzut eu persoane în a mea viață”. Ei bine, odată ce voi înțelege cine a făcut și din ce este făcut griul, o să-l pot sparge în mii de bucăți, ca după să-l aranjez cu mâna ca de zeu în ce vreau eu. Nu-l iau și-l rup și-l lipesc ca un copil de grădiniță, ci îl pun frumos, îl tai cu cuțitul ca chirurgul și îl rearanjez. Ceva de neconceput va ieși, voi transforma griul în roșu sau în orice culoare ale cărei limitări fiind ochii și creierul meu de om.

Dar ce tot vorbesc despre facultate? Mai durează până atunci. Acum sunt la liceu și ce să vezi, tot acum scriu și primul meu roman. Lucrez la el acum și aș vrea să termin primul volum anul ăsta. O bună parte e scris, dar nu e de subestimat și cât de vizual este. Drept scriitor îmi imaginez că cel mai important lucru ca să-ți faci un loc în industrie nu sunt olimpiadele sau facultatea, ci să ai una sau mai multe cărți publicate, lucrări care să fie cumpărate și îndrăgite de public. Așa crud și imperfect cum e romanul la care lucrez, poate fi descris nu numai de critici, ci și de mine, „minele” de peste 10 ani, aș spera să fie suficient să treacă de ochii reci ai editurilor și să ajungă în brațele calde ale cititorilor.

Dacă romanul ăsta nu merge, poate mă dau bătut sau poate nu, nu pot pe moment să decid ce voi alege în acel moment posibil, nimic nu e garantat în viitor. Eu oricum voi merge la Facultatea de Psihologie ca mentalul personajelor mele să fie de nivel expert, așa că dacă editurile mă lasă să cad, am o plasă de siguranță, să devin psiholog. Dar dacă nu o să fiu lăsat să pic? Atunci ce? Romanul va fi fost deja făcut, va răsări? Poate sau poate va muri. „Ce contează acest roman?”. „Vrei ca el să fie cel special?”. Nu. Nu el în sine. Nu romanul e cel ce contează, ci eu. Munca odioasă depusă pentru crearea acestui roman să fie răsplătită cu zâmbete, chiar dacă puține, ale cititorilor. Nu un roman va răsări, eu o voi face. Chiar dacă oamenii nu o să mai dorească o continuare a romanului sau și dacă romanul explodează și ajung să fac o serie de

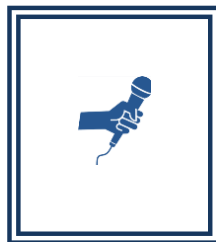
șapte, nouă, douăsprezece sau câte or fi, asta nu contează, primul roman e important pentru că el îmi arată că am minima pricepere necesară pentru a fi demn de atenția publicului, dovada că lumii, nu toată, nu în mare, dar măcar unei părți îi place felul în care mă exprim. După aceea dovadă pot scrie orice, până atunci lucrez la asta.

Peste 10 ani voi fi ori un psiholog, ori un scriitor. Cu industria asta înăbușită, îmi văd șansele 50-50. Urați-mi noroc!

Interviu cu ... visul meu

Budeanu Maria,
Liceul Teoretic „Ion Neculce” Tg Frumos

Mă numesc Budeanu Maria și sunt elevă în clasa a X-a la profilul Științe Sociale. În această etapă a vieții mele mă gândesc tot mai des la ce îmi doresc să realizez în viitor. Alegerea unei cariere este una dintre cele mai importante decizii pe care trebuie să le iau, iar dorința mea principală este să devin avocat specializat în Drept Civil. Consider că această profesie mi se potrivește, deoarece îmi oferă posibilitatea de a ajuta oameni, de a lupta pentru drepturile lor și de a contribui la o societate mai justă. În rândurile următoare voi detalia obiectivele mele profesionale, factorii care mă motivează și pașii pe care îi voi urma pentru a-mi transforma visul în realitate.

Obiectivul meu principal este să devin un avocat de succes, specializat în Drept Civil. Vreau să îmi dedic cariera rezolvării problemelor legate de contracte, moșteniri, proprietăți și alte aspecte ce țin de relațiile dintre oameni. Pe termen scurt, îmi propun să finalizez liceul cu rezultate foarte bune, să intru la o facultate de Drept de renume și să mă implic în activități care să îmi dezvolte abilitățile practice. Pe termen lung, visez să lucrez într-o firmă de avocatură recunoscută, iar ulterior să îmi deschid propriul birou. Mi-ași dori ca prin munca mea să fiu un sprijin real pentru cei care au nevoie de ajutor juridic.

Consider că există mai mulți factori interni care mă susțin în urmărirea visului meu. În primul rând, am o capacitate analitică bine dezvoltată, ceea ce mă ajută să analizez situațiile complexe și să găsesc soluții eficiente. De asemenea, sunt o persoană empatică, iar acest lucru îmi permite să înțeleg nevoile celor din jur și să îi sprijin atunci când trec prin momente dificile.

Un alt aspect important este pasiunea mea pentru dreptate. Încă din copilărie, am fost atrasă de povești despre oameni care au luptat

pentru a schimba lumea. Cred cu tărie că respectarea drepturilor fiecărei persoane este esențială pentru o societate echitabilă.

Nu în ultimul rând, sunt o persoană determinată și perseverentă. Am învățat că succesul nu vine ușor și că trebuie să muncești din greu pentru a-ți atinge obiectivele.

Drumul spre cariera de avocat nu este influențat doar de aptitudinile mele, ci și de factori externi. În primul rând, părinții mei au avut un rol important în formarea valorilor mele. Ei m-au învățat să fiu corectă, să lupt pentru ceea ce cred și să îmi asum responsabilitatea pentru acțiunile mele. De asemenea, am avut norocul să am profesori care m-au motivat și mi-au dezvoltat interesul pentru domeniul juridic.

Un alt factor important este reprezentat de modelele de carieră pe care le admir. Persoane precum Ella Negruzzi, care a luptat pentru drepturile femeilor și egalitate, mă inspiră să cred că pot avea un impact real prin profesia mea. De asemenea, prietenul meu mă sprijină și mă încurajează, iar acest lucru îmi dă încredere în mine.

Profilul pe care îl urmez la liceu îmi oferă o bază solidă pentru a-mi dezvolta gândirea critică și înțelegerea contextului social. În viitor, îmi propun să mă înscriu la o facultate de Drept de prestigiu, precum cea a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. Aceasta îmi oferă oportunități de a participa la stagii de practică, conferințe și concursuri de dezbateri juridice, care îmi vor dezvolta abilitățile profesionale. În plus, există și alte resurse care mă pot ajuta, cum ar fi programele de mentorat, cursurile de oratorie și workshop-urile organizate de specialiști din domeniul juridic. Acestea mă vor pregăti nu doar din punct de vedere teoretic, ci și practic.

Pentru a deveni avocat, voi urma câțiva pași esențiali. În primul rând, voi acorda o atenție deosebită studiilor, astfel încât să obțin rezultate foarte bune la examenele importante. Voi participa la activități extracurriculare, cum ar fi concursuri de Drept sau simulări de procese, pentru a dobândi experiența practică. După absolvirea facultății, voi face stagiatură într-o firmă de avocatură, unde voi învăța direct de la profesioniști. În paralel, voi continua să îmi perfecționez cunoștințele prin cursuri de specializare.

Peste zece ani mă văd ca un avocat de succes, cunoscut pentru profesionalismul și integritatea sa. Voi lucra într-un birou de avocatură

propriu, unde voi colabora cu oameni pasionați de dreptate. Îmi doresc să fiu recunoscută pentru contribuția mea la rezolvarea unor cazuri complexe și pentru sprijinul oferit comunității. Pe lângă munca profesională, mă voi implica și în proiecte sociale, pentru a oferi acces la justiție persoanelor defavorizate.

Așadar, alegerea unei cariere este un proces complex, care necesită muncă, perseverență și o viziune clară asupra viitorului. Sunt conștientă că drumul spre succes nu este ușor, dar sunt pregătită să depun toate eforturile necesare pentru a-mi atinge obiectivele. Profesia de avocat este mai mult decât un job pentru mine, este un mod de a aduce schimbări pozitive în viețile oamenilor.

Interviu cu viitorul meu

Prelipcean Alexandra,
Colegiul Național "Costache Negruzzi" Iași

Fiecare vis își are rădăcinile în copilărie. Nu întotdeauna ne dăm seama de asta imediat, dar e ca și cum lumea ne-ar modela pe nesimțite, punând în calea noastră semne care să ne ghideze. Pentru mine, aceste semne au fost mereu acolo - în discuțiile din jurul mesei, în poveștile părinților mei despre munca lor în drept, în orele petrecute observând cum implicarea și pasiunea lor puteau să transforme nedreptatea în speranță. Astăzi, visul meu e clar: îmi doresc o carieră în domeniul dreptului, ca avocat în drept internațional sau judecător, iar prin asta să construiesc o lume mai dreaptă și mai bună.

Nu pot să spun că există un moment precis când am știut că vreau să urmez această cale. Mai degrabă, visul meu s-a format în timp, strat cu strat, din felul în care am privit lumea și din ceea ce m-a inspirat în jurul meu. Părinții mei, activând și ei în domeniul dreptului, au fost primul exemplu. Am văzut cum își dedicau timpul și energia pentru a rezolva cazuri complicate, cum luptau pentru cei care aveau nevoie de ajutor. Am înțeles atunci că a fi avocat sau judecător nu înseamnă doar să cunoști legile, ci să porți pe umeri responsabilitatea vieților oamenilor, să asculți, să înțelegi și să lupți alături de ei.

În același timp, mi-am descoperit propriile pasiuni și abilități, care m-au apropiat și mai mult de acest domeniu. Întotdeauna mi-au plăcut cuvintele, puterea lor de a explica, de a convinge, de a inspira. Prin scris, am învățat să-mi exprim gândurile și să dau formă ideilor mele. Participarea la olimpiadele de română sau la concursurile de argumentare și dezbateri mi-a dezvoltat atât partea creativă, cât și abilitatea de a construi argumente logice.

Îmi place să observ oamenii, să le înțeleg poveștile și să mă gândesc cum aș putea să le ofer o soluție. În spatele fiecărei probleme

juridice este o viață care cere să fie ascultată. Iar eu simt că am empatia și dorința de a înțelege, elemente esențiale pentru o carieră în drept.

Succesul în drept nu vine doar din pasiune-e nevoie de o combinație de logică, răbdare și muncă. Studiind la un profil de mate-info, mi-am dezvoltat o gândire analitică, esențială pentru abordarea problemelor complexe. Acest tip de raționament mă ajută să văd conexiuni, să descompun situațiile complicate și să găsesc soluții clare.

Pe de altă parte, îmi păstrez vie și latura artistică. Limbajul, literatura și arta argumentării sunt pentru mine la fel de importante. În cadrul conferințelor Model United Nations (MUN) am învățat cum să negociez, cum să dezbat, cum să ascult punctele de vedere ale altora și să construiesc soluții care să mulțumească pe toată lumea. Aceste experiențe mi-au dat încrederea că pot să îmbin gândirea logică cu empatia și creativitatea-trăsături esențiale în drept.

Însă dincolo de aptitudini, ceea ce mă motivează cel mai mult este dorința de a face bine. Îmi doresc să transform această dorință într-o carieră concretă, care să aibă impact asupra oamenilor și comunităților.

Am învățat că un vis fără un plan rămâne doar o fantezie. De aceea, mi-am stabilit pașii pe care vreau să îi urmez pentru a-mi atinge obiectivele. Primul pas este să urmez o facultate de drept de prestigiu, unde să pot învăța nu doar bazele teoretice ale domeniului, ci și să înțeleg cum funcționează sistemul juridic în practică.

Un obiectiv important pentru mine este să particip în programul „Colegiul juridic franco-român”, care îmi va permite să obțin o dublă licență, atât în România, cât și în Franța. Acest program este o oportunitate extraordinară de a învăța într-un mediu internațional, de a cunoaște alte sisteme juridice și de a mă pregăti pentru o carieră în drept internațional.

În timpul facultății, vreau să mă implic în cât mai multe stagii, proiecte și competiții care să mă ajute să-mi dezvolt abilitățile practice. Vreau să cunosc oameni din domeniu, să învăț din experiențele lor și să descopăr ce înseamnă, cu adevărat, munca unui avocat sau a unui judecător.

În același timp, voi continua să citesc, să învăț și să mă pregătesc pentru provocările care vor apărea pe acest drum. Cred că succesul vine

dintr-un efort constant, iar eu sunt pregătită să muncesc pentru visul meu.

Peste zece ani, vreau să mă văd lucrând într-o sală de judecată sau poate într-o organizație internațională, dedicată apărării drepturilor omului. Îmi doresc să pot spune cu convingere că fac ceea ce mi-am dorit mereu: ajut oamenii și contribui la schimbarea societății în bine.

Vreau ca fiecare dimineață să înceapă cu gândul că munca mea are sens, că prin ceea ce fac pot elibera oameni de problemele lor sau pot oferi soluții acolo unde ele par imposibile. Nu-mi doresc doar o carieră, ci și o viață împlinită, în care să simt că eforturile mele aduc lumină în locuri unde este nevoie de ea.

Interviu cu viitorul meu

Miriam Leon,
Colegiul Național "Costache Negruzzi" Iași

Cariera pe vreau să o urmez în viitor este aceea de actor, o carieră care reprezintă o cale de auto-exprimare și înțelegere profundă a complexității umane și de a influența și inspira oameni.

Obiectivele mele de carieră sunt, în primul rând, să devin o actriță de teatru și film apreciată pentru interpretările mele scenice și să aduc în fața unui public povești relevante și emoționante cu personaje complexe și frumoase. De asemenea, mi-ar plăcea să ajung să colaborez cu mulți artiști și regizori din străinătate și să fac dublaje și voiceovers pentru filme sau seriale animate și jocuri video.

Dintotdeauna am avut o pasiune pentru povești, fapt care mi-a dezvoltat imens imaginația și simțul artistic încă din copilărie. Fiind și o fire empatică, am putut mereu să mă simt apropiată de personajele din cărțile pe care le citeam, înțelegându-le experiențele și învățând mereu lucruri noi alături de ele. Aceste trăsături sunt cele care, o dată ce am început să intru în contact cu lumea actoriei mergând cu familia mea la spectacole de teatru, m-au făcut să simt că această carieră este una potrivită pentru mine. La vârsta de opt ani am jucat în prima mea piesă, numită „Schimbarea”, regizată de Nic Ularu, la Teatrul Național din Iași și, de atunci, am participat în diverse concursuri de actorie locale, naționale și chiar internaționale, atât în limba română, cât și în engleză. Fiecare din aceste experiențe m-a ajutat în dezvoltarea aptitudinilor mele în acest domeniu, dezvoltându-mă foarte mult și din punct de vedere personal.

Printre modelele mele de carieră se numără actrița Haruna Condurache de la TNI pe care, datorită faptului că este o prietenă de familie, am avut onoarea să o văd într-o mulțime de reprezentații teatrale de când eram mică. Aceasta a fost una din persoanele care m-au

inspirat în a urma drumul spre actorie, ea și părinții mei oferindu-mi mereu sprijinul de-a lungul timpului în împlinirea acestui vis.

În prezent, există numeroase oportunități educaționale pentru a mă specializa în actorie, de la workshopuri și cluburi de teatru până la instituții private. Planul meu este să urmez Facultatea de Teatru "George Enescu", unde voi putea învăța tehnici fundamentale, participând la cursuri de dezvoltare continuă, care să mă ajute să-mi perfecționez abilitățile, toate într-un mediu profesional.

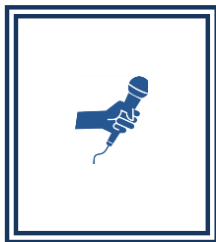
De asemenea, oportunități profesionale pot apărea prin diverse colaborări cu regizori renumiți sau alți artiști, în cadrul unor teatre de prestigiu.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră voi urma, în primul rând, o facultate de actorie și voi participa în cât mai multe proiecte, fie acestea spectacole de teatru sau filme. Voi fi atentă la fiecare oportunitate de învățare și la feedbackul colaboratorilor mei, pentru a mă dezvolta continuu, încercând mai apoi, după ce am mai multă experiență, să-mi extind orizonturile și către lumea actoricească din străinătate, cu ajutorul unui agent.

În 10 ani cred că voi fi o actriță de succes, bine stabilită în industrie, cunoscută atât în țara noastră, cât și în străinătate, fiind la fel de pasionată de acest domeniu, dacă nu chiar mai mult. În plus, cred că voi lua o nouă provocare, aceea de a învăța regie, prin intermediul unor cursuri sau a unei facultăți, pentru a crea propriile mele proiecte cinematografice și teatrale.

Visul unei cariere: o incursiune în viitorul meu profesional

Racu Alexandra,
Colegiul Național "Costache Negruzzi" Iași

Viața este plină de alegeri, iar una dintre cele mai importante este alegerea unei cariere care să dea sens eforturilor noastre și să ne permită să contribuim la o lume mai bună. Pentru mine, acest drum începe cu bioingineria medicală, un domeniu care combină știința și tehnologia pentru a îmbunătăți calitatea vieții umane. Este o alegere care reflectă pasiunea mea pentru inovare, dorința de a ajuta oamenii și fascinația pentru știință, toate acestea indicând către o direcție clară: să devin un profesionist care creează tehnologii menite să schimbe vieți.

Îmi amintesc cu drag de profesoara mea de biologie care, într-o zi obișnuită de curs, ne-a vorbit despre miracolul corpului uman și despre modul în care știința poate să întretese lacunele acolo unde natura pare să fie imperfectă. Acest moment a fost primul pas spre o dorință profundă de a combina știința cu tehnologia într-un mod care să fie tangibil pentru viețile oamenilor. În timp ce alții erau captivați de poveștile științifico-fantastice, eu încercam să înțeleg cum realitatea poate să depășească ficțiunea. Ideea că aș putea, într-o zi, să creez proteze avansate, dispozitive de diagnostic inteligente sau chiar soluții bazate pe inteligență artificială pentru a salva vieți, a devenit un scop care mă motivează zi de zi.

Fiecare persoană este modelată de un set unic de trăsături, abilități și valori care determină modul în care își trasează parcursul profesional. Eu sunt o fire curioasă și perseverentă, mereu dornică să descopăr lucruri noi și să rezolv probleme complexe. Aptitudinile mele analitice, dezvoltate de-a lungul anilor prin pasiunea pentru matematică și științe, m-au ajutat să abordez cu îndrăzneală provocări diverse. Mai

mult, sunt o persoană empatică, iar această trăsătură mă determină să caut soluții pentru probleme care afectează calitatea vieții oamenilor.

Dorința mea de a excela în bioinginerie este susținută de valorile pe care le prețuiesc cel mai mult: integritatea, colaborarea și dorința de a crea un impact pozitiv. Am fost mereu motivată să ating excelența, nu doar pentru mine, ci și pentru comunitatea în care trăiesc. Aceasta este o altă față a bioingineriei care mă atrage: este un domeniu profund interdisciplinar, în care succesul depinde de munca împreună a unor echipe diverse, formate din ingineri, medici, biologi și experți în tehnologie.

Nu pot vorbi despre drumul meu fără a recunoaște influența celor din jur. Familia mea a fost întotdeauna un sprijin puternic, însuflându-mi valorile muncii asidue și ale educației. De la ei am învățat că orice vis poate deveni realitate dacă ești dispus să depui efort. Profesorii mei, pe de altă parte, m-au ghidat în descoperirea domeniilor care mă pasionează, iar prietenii mei sunt un exemplu constant de ambiție și curaj. De asemenea, modelele profesionale din bioinginerie, oamenii care au creat tehnologii revoluționare, au un rol important în inspirația mea de a explora acest domeniu.

Cu toate acestea, o pasiune nu poate fi transformată într-o carieră fără acces la educație și oportunități de dezvoltare. Șansa de a studia bioinginerie medicală într-o universitate recunoscută pentru programele sale tehnice este primul pas pe care îmi propun să-l fac. Pe lângă studiile formale, am descoperit numeroase resurse educaționale online care mă pot ajuta să dobândesc competențe suplimentare. De exemplu, cursurile despre modelare 3D, nanotehnologie sau programare biomedicală sunt extrem de relevante și mă pot ajuta să înțeleg mai bine complexitatea acestui domeniu. Participarea la internship-uri și proiecte de cercetare este o altă prioritate pentru mine, deoarece în acest fel voi putea dobândi experiență practică și voi învăța direct de la experți.

Inevitabil, cariera într-un domeniu precum bioingineria medicală este influențată de ritmul alert al progresului tehnologic. Este o provocare, dar și o oportunitate uriașă să lucrezi într-un domeniu care evoluează constant. Acest lucru mă motivează să fiu mereu conectată la noutățile din domeniu, să particip la conferințe și să colaborez cu experți din întreaga lume. Visez ca, într-o zi, să fac parte dintr-o echipă

internațională care dezvoltă soluții inovatoare pentru provocările din sănătate.

Cine voi fi peste 10 ani? Mă imaginez ca pe un specialist cu o carieră solidă în bioinginerie medicală, lucrând la dezvoltarea unor tehnologii care schimbă vieți. Vreau să am contribuția mea la crearea unui dispozitiv revoluționar sau a unei tehnologii care să facă tratamentele mai accesibile și mai eficiente. Totodată, vreau să devin un mentor pentru cei care vor să urmeze acest drum, inspirându-i să viseze și să muncească pentru a-și realiza visurile. Deși viitorul poate fi imprevizibil, un lucru îmi este clar: voi continua să lucrez cu pasiune și dăruire pentru a crea un impact pozitiv asupra lumii și nu voi uita niciodată să visez măreț.

Parcurs academic și profesional: de la aspirație la dimensiunea certitudinii

Săveanu Andreea-Florina,
Colegiul Național "Costache Negruzzi" Iași

În călătoria fiecărui individ spre descoperirea de sine, există un moment unic în care visurile inocenței-copilăria-se contopesc cu ambițiile raționalului-maturitatea, stabilind, astfel, bazele unei direcții clare și pline de sens. Acest parcurs, care împletește aspirațiile cu efortul susținut, nu este doar o succesiune de pași, ci mai degrabă o transformare care se desfășoară în profunzime, un proces prin care fiecare idee, fiecare vis evoluează către certitudine, deopotrivă a prezentului și a viitorului. Din aceste considerente, susțin ideea că alegerea unui drum academic și profesional este mai mult decât o decizie momentană-este o declarație a identității, o promisiune făcută atât sieși, cât și lumii înconjurătoare, care trebuie să fie însă fundamentată. Este expresia dorinței de a contribui, de a crea și de a lăsa o amprentă asupra viitorului.

Astfel, un astfel de traseu nu se măsoară doar prin realizări exterioare, ci și prin profunzimea schimbărilor interioare. Este un balans continuu între aspirațiile inimii și rigoarea minții, între visul care îndrăznește să zboare și munca sau efortul care îi construiește aripile. Și, dincolo de toate, este dovada vie că determinarea, pasiunea și încrederea în propriul potențial pot transforma orice început timid într-o poveste de succes.

Visurile sunt motorul care ne ghidează pașii în viață, acele dorințe profunde care ne inspiră să privim dincolo de limitele prezentului și să ne imaginăm un viitor mai luminos. Ele reprezintă esența aspirațiilor noastre, reflectând cine suntem și cine vrem să devenim. Într-o lume plină de posibilități, visurile sunt cele care dau sens călătoriei noastre. Pentru că orice alegere este o călătorie, orice alegere reprezintă

o reconfigurare a traseului inițial și o nouă posibilitate de proiectare a destinației.

Visul meu de a deveni profesor de matematică este mai mult decât o simplă ambiție profesională-este chemarea profundă de a face o diferență în viețile celor din jur. Îmi doresc să fiu acel profesor care reușește să transforme matematica dintr-un subiect rigid într-un univers plin de frumusețe, sens și conexiuni profunde. Cred cu tărie că matematica nu este doar despre cifre și formule, ci despre capacitatea de a înțelege lumea, de a privi dincolo de aparențe și de a găsi armonia ascunsă în haosul vieții. Obiectivul meu nu este doar să predau, ci să inspir. Vreau să fiu acel mentor care să aprindă în sufletele elevilor scânteia curiozității, încrederea în propriile abilități și dorința de a explora necunoscutul. Prin educație, nu construim doar viitorul unei cariere, ci și al unei societăți. Iar eu vreau să fiu parte din acest proces de creație. Am crescut cu o pasiune aparte pentru matematică, o disciplină care mi-a provocat mintea și mi-a modelat modul de a privi lumea. Însă această pasiune este strâns legată de dorința mea de a împărtăși cu alții frumusețea descoperirilor matematice. Este mai mult decât un talent sau o abilitate-este o parte din cine sunt. Răbdarea mea, empatia și bucuria de a explica sunt calități care mă motivează să transform această chemare într-o carieră.

În același timp, sensibilitatea mea față de nevoile celorlalți mă face să privesc predarea nu doar ca pe un transfer de cunoștințe, ci ca pe o relație umană profundă. Fiecare elev vine cu propriile temeri, întrebări și dorințe, iar eu vreau să fiu acolo pentru a le oferi încredere, îndrumare și încurajare. Cred că matematica este o călătorie, iar rolul meu este să fiu ghidul care transformă obstacolele în oportunități. Educația primită de-a lungul anilor a fost pentru mine un dar, iar profesorii pe care i-am întâlnit au avut un impact profund asupra mea. Am avut parte de mentori care mi-au arătat cât de mult contează să predai cu sufletul. Ei nu doar mi-au cultivat dragostea pentru matematică, ci mi-au demonstrat și cât de valoroasă este relația dintre profesor și elev. Aceste experiențe m-au inspirat să urmez același drum.

De asemenea, familia mea a jucat un rol esențial. Ei au fost cei care au crezut în mine chiar și atunci când eu mă îndoiam. Sprijinul lor constant mi-a dat curajul de a visa mareț și de a privi această profesie

nu doar ca pe un loc de muncă, ci ca pe o misiune de viață. Lumea educației oferă multiple oportunități pentru a-mi atinge obiectivul. Facultatea de Matematică, cu tot ceea ce implică ea-cursuri, profesori și proiecte-este locul unde voi putea să îmi clădesc fundamentul teoretic și pedagogic. De asemenea, implicarea în programe de mentorat, ateliere educaționale sau concursuri de profil reprezintă pași importanți în formarea mea ca profesionist.

Însă, mai presus de toate, văd oportunitatea în fiecare elev pe care îl voi întâlni. Fiecare clasă va fi o lume nouă, fiecare întrebare-o provocare care mă va ajuta să mă dezvolt și să îmi rafinez metodele de predare. Drumul meu începe cu educația personală, dar continuă prin dedicare și practică. Îmi propun să finalizez cu succes studiile, să îmi însușesc nu doar cunoștințele matematice, ci și cele pedagogice, și să mă implic activ în comunitatea educațională. Voi căuta mereu să învăț-fie de la colegi, fie de la elevii mei-pentru că știu că un profesor bun este, înainte de toate, un elev al vieții.

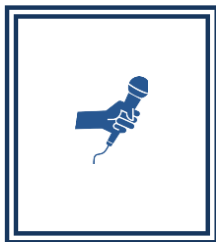
De asemenea, îmi voi cultiva răbdarea, empatia și capacitatea de a asculta, pentru că știu că acestea sunt la fel de importante precum cunoștințele pe care le voi împărtăși.

Peste 10 ani, mă văd în fața unei clase, privind cu mândrie și emoție chipurile elevilor mei. Voi fi acel profesor care știe să transforme frica de eșec în curaj, care știe să transforme greșelile în lecții și care vede în fiecare copil un potențial infinit. Voi fi un mentor, un ghid, un prieten-o punte între matematică și viață. Mi-aș dori ca elevii mei să plece din clasă nu doar cu răspunsuri la probleme, ci și cu întrebări care să le deschidă noi orizonturi. Și, peste ani, când se vor uita în urmă, sper să își amintească nu doar formulele matematice, ci și sentimentul că au avut pe cineva care a crezut în ei.

Visul meu de a deveni profesor de matematică este, de fapt, visul de a schimba destine. Pentru că, dincolo de lecții și manuale, educația este despre oameni, iar eu vreau să fiu acel profesor care lasă o amprentă în sufletele celor pe care îi întâlnește.

Viitorul meu

Strîmbei Andra-Ioana,
Colegiul Național "Costache Negruzzi" Iași

De fiecare dată când mă gândesc pe ce aș putea să îmi bazez cariera, fie nu am idei, fie îmi vin atât de multe variante în minte încât nu mă pot decide exact ce aș vrea și nu cred că sunt singura care gândește așa în situația de față. Obiectivul meu principal este să pot să îmi pun amprenta în lume, să pot ajuta oamenii să se simtă de parcă își găsesc locul folosindu-mă de propria creativitate. Vreau să pot să îmi folosesc abilitățile pe care le-am dezvoltat încă de mică pentru artă, pentru a putea inspira oameni, așa cum artiștii mei preferați m-au inspirat pe mine să ajung până în acest punct. De asemenea, capacitatea de a lucra într-o echipă pentru a crea un tot care să ajute oamenii și dezvoltarea pasiunii mele spre a deveni mai bună sunt alte obiective pe care le am în vedere când mă gândesc la viitorul meu.

În primul rând, am avut o deschidere înspre desen încă de la grădiniță, pe când mă uitam în niște cărți pentru copii. Cărțile respective m-au învățat să desenez personaje care se numărau printre interesele mele de atunci. Încet-încet acest "hobby" s-a transformat într-o deprindere pe care am îmbunătățit-o mergând la câteva cursuri de pictură în perioada în care eram la școala primară. Fiind o persoană mai emotivă și timidă, căreia îi place să își folosească imaginația, am fost atrasă instant de ideea de a-mi crea propriile personaje și de a le desena, fapt care m-a motivat în perioada pandemiei să îmi concentrez atenția asupra artei, ceea ce m-a ajutat să devin tot mai bună. La baza valorilor mele personale a stat întotdeauna dorința de a-mi împărtăși experiențele și de a mă exprima liber într-un mod care îmi oferă confort, în cazul acesta pictura, o nouă limbă mai accesibilă pentru mine prin care mă pot face înțeleasă.

În al doilea rând, traseul meu este influențat în mare de familia mea, chiar dacă nu foarte mulți membrii ai acesteia au urmat o carieră în artă, sprijinul oferit de ei m-a ajutat destul de mult să-mi fac o oarecare idee despre direcția pe care aș dori să o urmez în viitoarea mea profesie. Totodată, prietenii și unii colegi m-au încurajat odată ce au văzut abilitățile mele, iar conținutul legat de seriale și filme animate a fost un factor care m-a inspirat în a mă îndrepta spre această zonă.

Oportunitățile educaționale și profesionale pe care le am se centrează în jurul profilului pe care îl urmez, matematică-informatică, care m-a îndrumat spre a-mi dezvolta gândirea logică și modul în care pot aborda diferite probleme. Chiar dacă acesta nu se aliniază întocmai cu domeniul în care aș dori să profesez, nu înseamnă că nu pot folosi ceea ce am învățat în contextul facultății pe care o voi urma. Datorită alegerii pe care am făcut-o când am intrat la liceu, am dobândit abilități în domeniul informaticii și experiență în folosirea unor programe destinate prelucrării design-urilor pentru afișe, prezentări, logo-uri etc. Am reușit să îmi dezvolt atât abilitățile analitice care sunt de folos în găsirea unor soluții coerente, cât și dorința de învățare continuă pentru a putea avea o gândire care aspiră la nou. Felul în care informatica se poate combina cu arta m-a ajutat în a descoperi domeniul design-ului grafic care se pliază întocmai cu pasiunea mea.

Modul în care voi proceda pentru a-mi îndeplini visul de carieră se va axa pe mai multă informare privind domeniul respectiv. Voi încerca să vizitez facultăți care au specializări referitoare la profesia pe care o doresc, cu scopul de a mă familiariza cu mediul academic și pentru a putea întreba studenți sau cadre didactice mai multe despre ceea ce oferă facultatea, ce variante de locuri de muncă sunt pentru fiecare specializare și ce proiecte organizează în decursul facultății. De asemenea, dacă am șansa de a aplica la programe de tip ERASMUS sau intership-uri, nu voi rata șansa de a participa la acestea, iar scopul meu va fi de a mă familiariza cu piața muncii și de a câștiga mai multă experiență și deschidere.

Întrebarea „Cine voi fi peste 10 ani?” îmi ridică multe semne de întrebare la momentul actual.

Din punctul meu de vedere, aș putea ajunge orice îmi propun dacă muncesc pe măsură. Mă văd o persoană mulțumită de mine însămi,

împăcată cu succesul meu și care își continuă pasiunea de a crea și de a vrea să ajute alți oameni prin orice mijloc care îi este la îndemână. Poate îmi voi petrece zilele relaxată într-un atelier special amenajat de mine destinat picturilor mele separate de cariera mea, desenele care fac diferența între serviciu și ceea ce îmi place mie să creez. Poate voi fi una dintre persoanele ce face parte din echipa celor care își dedică viața pentru a da voce tuturor oamenilor care își găsesc locul prin artă, care își folosesc talentul pentru a anima viețile unor personaje în care se poate regăsi oricine.

În concluzie, aleg să cred, că indiferent de ceea ce voi alege să fac în continuare, o voi face cu toată determinarea de care pot da dovadă.

„Începutul este poate mai dificil decât orice altceva, dar păstrează-ți inima, se va dovedi bine.”- Vincent Willem van Gogh.

Interviu cu viitorul meu

Andriescu Alin,
Școala Profesională Lungani

De mic copil am avut un vis clar: să devin fotbalist profesionist. Fotbalul nu este doar un simplu joc pentru mine, ci o adevărată pasiune și, sper eu, un viitor job. Este o parte din viața mea care mă definește. Încă de la primele meciuri am simțit că acesta este drumul pe care vreau să-l urmez. Fiecare antrenament, fiecare meci și fiecare moment petrecut pe teren mă apropie cât mai mult de scopul meu. Știu că drumul spre succes în fotbal nu este ușor, dar sunt pregătit să muncesc din greu pentru a ajunge acolo unde îmi doresc.

Motivația mea pentru fotbal și pentru a deveni fotbalist vine din dragostea mea pentru acest sport. Îmi place tot ceea ce înseamnă fotbalul: dinamica jocului, spiritul de echipă, competiția și adrenalina meciurilor. De asemenea, îmi place ideea de a-mi reprezenta echipa și, poate într-o zi, chiar și țara într-o competiție internațională.

Un alt motiv care mă pasionează este omul de la care a plecat toată această pasiune, idolul meu nu doar în fotbal, ci și în viață: Cristiano Ronaldo. Este omul care a inspirat milioane de copii și adulți care iubesc acest sport. Cristiano Ronaldo nu a fost bogat sau ajutat de cineva la începutul carierei. De la a locui într-o casă modestă din Portugalia, care aproape se dărâma, exmatriculat de la școală, cu un tată care consuma foarte mult alcool și fără o situație financiară bună, a ajuns cel mai mare fotbalist din lume. A jucat la cele mai mari cluburi, a doborât record după record și a demonstrat că prin muncă și determinare poți atinge orice obiectiv. Cristiano ne-a învățat că pentru a ajunge acolo unde îți dorești trebuie să muncești din greu și să nu te dai bătut niciodată, indiferent de obstacole.

Mulți oameni cred că doar talentul contează, dar eu sunt de părere că fără disciplină, antrenament constant și sacrificii, talentul nu

este suficient. Fotbaliștii de succes ai lumii, precum Cristiano Ronaldo și Lionel Messi, nu au ajuns în top doar datorită talentului lor. Ei au muncit din greu, au depus efort și s-au dedicat în totalitate acestui sport. Ei sunt exemple care mă inspiră și îmi dau încredere că pot reuși și eu.

Pentru a deveni fotbalist profesionist trebuie să urmez mai mulți pași. În primul rând, trebuie să mă antrenez zilnic și să îmi îmbunătățesc atât tehnica, cât și condiția fizică. Driblingul, pasele, șuturile și viteza sunt elemente esențiale pentru un fotbalist bun. De asemenea, trebuie să fiu atent la alimentație și la odihnă, deoarece acestea joacă un rol important în performanța mea. Un fotbalist de succes trebuie să fie sănătos și energic pentru a putea face față provocărilor din teren.

Un alt aspect esențial este mentalitatea. Un fotbalist trebuie să fie puternic mental, să nu renunțe la primul obstacol și să învețe din greșeli. În fotbal, există momente bune și momente dificile, dar ceea ce contează este să ai ambiție și determinare. De aceea, mă străduiesc să îmi păstrez încrederea și să nu mă las descurajat de eșecuri.

De asemenea, este foarte important să învăț să lucrez în echipă. Fotbalul nu este un sport individual, ci unul colectiv. Trebuie să colaborez cu colegii mei, să ascult sfaturile antrenorilor și să îmi respect adversarii. Un bun fotbalist nu este doar un jucător talentat, ci și un om disciplinat și respectuos.

Drumul spre a deveni un jucător profesionist nu este deloc ușor. Există multe obstacole pe care trebuie să le depășesc. Unul dintre cele mai mari este concurența. Sunt mulți copii care visează să ajungă fotbaliști, iar pentru a reuși trebuie să fiu mereu cel mai bun. De aceea, trebuie să muncesc mai mult decât ceilalți și să mă autodepășesc în fiecare zi.

Un alt obstacol este riscul accidentărilor. Oricât de bine te-ai antrena, în fotbal există mereu pericolul de a te accidenta. De aceea, trebuie să am grijă de corpul meu, să mă încălzesc bine înainte de antrenamente și să respect sfaturile medicilor sportivi.

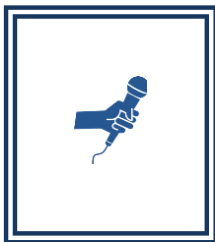
În concluzie, eu consider că a deveni fotbalist profesionist nu este ușor, dar știu că este ceea ce îmi doresc cu adevărat. Sunt pregătit să muncesc, să fac sacrificii și să învăț în fiecare zi pentru a-mi atinge obiectivul. Indiferent de obstacole, voi continua să lupt pentru visul meu, pentru că nimic nu mă face mai fericit decât să fiu pe teren jucând fotbal.

Fotbalul nu este doar un sport pentru mine. El este viața mea, iar visul meu este să-l transform în cariera mea! Visez la ziua în care voi juca pe un stadion plin, în fața a mii de suporteri care îmi scandează numele. Vreau să îmi demonstrez valoarea, să îmi ajut echipa să câștige trofee și să inspir alți copii să își urmeze visele.

Sunt conștient că drumul este lung și plin de provocări, dar sunt gata să lupt pentru ceea ce îmi doresc. Cu muncă, ambiție și perseverență, știu că într-o zi voi putea spune cu mândrie că mi-am îndeplinit visul!

Interviu cu viitorul meu

Gugeanu Maria Roberta,
Școala Profesională Lungani

Îmi doresc ca meserie să devin educatoare deoarece această profesie este foarte frumoasă și necesită multă răbdare. Pentru a ajunge educatoare, trebuie să parcurg mai multe etape și să depășesc obstacolele pe care le voi întâlni.

Nu este un drum ușor, dar la final voi fi mândră că am reușit. Meseria de educatoare îmi oferă satisfacția de a putea să-i înveți pe alții și să le fii de folos, ajutându-i să devină persoane realizate în viață.

Îmi doresc această meserie deoarece îmi place să lucrez cu copiii și să mă implic în toate activitățile lor școlare și extrașcolare, cum ar fi plimbările, vizitele, concursurile și alte evenimente educative. Consider că un educator are un rol esențial în dezvoltarea copiilor, oferindu-le nu doar cunoștințe, ci și sprijin emoțional și îndrumare.

De asemenea, mă atrage această meserie și pentru că am avut exemple în familie care m-au inspirat. Am văzut cât de frumos este să lucrezi cu copiii și câtă satisfacție poate aduce această profesie. În plus, știu că voi avea susținere din partea familiei mele în toate proiectele mele.

Un alt motiv pentru care aleg această meserie este faptul că am posibilitatea de a urma un liceu cu profil pedagogic în județul Iași, unde se află acest liceu. Acest lucru îmi oferă șansa de a învăța într-un mediu potrivit pentru dezvoltarea mea ca viitoare educatoare.

Îmi voi da toată silința și mă voi strădui să ajung acolo unde mi-am propus. Acest lucru presupune multă seriozitate din partea mea, fiind necesar să învăț bine la școală și să fiu mereu atentă la noile metode pedagogice.

Pentru a deveni o educatoare bună, trebuie să acumulez multe cunoștințe, să învăț să comunic eficient cu copiii și să fiu mereu creativă.

În timpul pe care îl voi dedica studiului, mă voi concentra pe dezvoltarea abilităților necesare pentru a fi o educatoare de succes. Vreau să fiu pregătită pentru orice provocare și să știu cum să-i ajut pe copii să învețe și să se dezvolte armonios. În acest sens, voi participa la cursuri, voi citi cărți despre educație și voi încerca să învăț de la cei mai buni profesori.

Pe lângă studiu, voi încerca să mă implic și în activități de voluntariat care să mă ajute să înțeleg mai bine cum este să lucrezi cu copiii. Îmi doresc să acumulez experiență și să îmi dezvolt răbdarea și empatia, calități esențiale pentru un educator. De asemenea, voi încerca să particip la diverse proiecte educaționale care să îmi ofere o perspectivă mai largă asupra meseriei de educatoare.

Un alt aspect important al acestei profesii este capacitatea de a lucra în echipă. Un educator colaborează constant cu părinții, colegii și alți specialiști pentru a asigura o educație de calitate copiilor. De aceea, îmi voi dezvolta și abilitățile de comunicare și cooperare, pentru a putea colabora eficient cu toți cei implicați în procesul educativ.

În plus, consider că un educator trebuie să fie mereu deschis la învățare și perfecționare. Educația evoluează continuu, iar metodele de predare se schimbă în timp. Vreau să fiu mereu informată și pregătită să aplic cele mai bune strategii pentru a le oferi copiilor o educație de calitate.

Viitorul meu depinde de mine și de modul în care mă implic pentru a-mi transforma visul în realitate. Sunt conștientă că va fi nevoie de multă muncă, dar sunt dispusă să depun toate eforturile necesare pentru a-mi atinge obiectivul.

Sunt sigură că, dacă voi fi serioasă și voi învăța cu responsabilitate, voi reuși să îmi îndeplinesc visul de a deveni educatoare. Vreau să fiu un exemplu pentru copii și să le ofer tot sprijinul de care au nevoie pentru a-și descoperi talentele și a se dezvolta frumos.

Pe lângă educația academică, un educator trebuie să le ofere copiilor și o dezvoltare emoțională armonioasă. De aceea, îmi doresc să învăț tehnici prin care să-i pot ajuta să își exprime emoțiile și să își construiască încrederea în sine.

În concluzie, consider că meseria de educatoare este una dintre cele mai frumoase și importante profesii. Îmi doresc să ajut copiii să

învețe și să descopere lumea, să le ofer sprijin și să îi îndrum pe drumul cunoașterii. Prin muncă, ambiție și dedicare, sunt sigură că voi reuși să îmi transform visul în realitate. Viitorul meu va fi unul reușit, iar satisfacția de a contribui la educația copiilor va fi cea mai mare recompensă pentru eforturile mele.

Interviu cu viitorul meu

Harțanu Ecaterina Elena,
Școala Profesională Lungani

Prezent: Bună, viitorule! Sunt Harțanu Ecaterina Elena, elevă la Școala Profesională Lungani și îmi doresc foarte mult să devin învățătoare. Astăzi vreau să te cunosc mai bine, așa că am câteva întrebări pentru tine.

Viitorul meu: Bună, Ecaterina! Mă bucur că vorbim împreună. Azi, după ani de muncă și studiu, sunt o învățătoare pasionată de meseria mea. Îmi amintesc de zilele când erai elevă și aveai atât de multe vise.

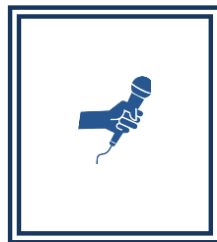
Prezent: Încă de mică, îmi plăcea să pictez, să desenez și să fac schițe. Mă simțeam foarte fericită când îmi exprimam sentimentele prin artă. Cum te-au ajutat aceste pasiuni în drumul tău?

Viitorul meu: Desenele și pictura mi-au dat multe idei pentru a face orele mai interesante. În clasă, folosesc lucrările mele pentru a ajuta copiii să înțeleagă și să rețină mai ușor lecțiile. Astfel, arta m-a ajutat să fac învățarea distractivă și plăcută.

Prezent: Pe lângă artă, îmi place foarte mult să lucrez cu copiii și să fac sport. Aceste activități mă fac să mă simt bine și îmi dau energie. Ce abilități ai dobândit din pasiunea pentru sport și din dorința de a lucra cu copii?

Viitorul meu: Am învățat să fiu răbdătoare și să mă organizez bine. Sportul mi-a dat multă energie, iar lucrul cu copiii m-a ajutat să învăț să comunic clar și să ascult. Toate acestea m-au ajutat să creez ore dinamice și pline de voie bună.

Prezent: Familia a fost mereu un sprijin pentru mine. Părinții și surorile mele mă susțin în tot ce fac. Sora mea cea mai mare este polițistă, sora a doua este învățătoare și a studiat la Colegiul Național Pedagogic Vasile Lupu, iar cealaltă soră merge la același liceu. Ce ai învățat de la ele?

Viitorul meu: Familia m-a ajutat enorm. De la sora cea mai mare am învățat să fiu curajoasă și să respect regulile. De la sora a doua am descoperit că, dacă îți urmezi pasiunea, poți ajunge departe. Iar de la cea de-a treia soră am învățat să fiu organizată și să mă implic în tot ce fac, pentru că ea muncește din greu la Colegiul Național Pedagogic Vasile Lupu. Părinții mi-au arătat că munca și sinceritatea te vor ajuta să-ți atingi visele.

Prezent: Visul meu este să merg la Colegiul Național Pedagogic Vasile Lupu din Iași, să învăț să devin învățătoare-educatoare și să dau titularizarea. După ce am absolvit clasa a VIII-a, mă voi pregăti cu toată inima pentru meseria de învățătoare și, poate, ulterior voi continua studiile într-un domeniu legat de artă sau psihologie. Cum a decurs drumul tău în pregătirea ca învățătoare?

Viitorul meu: După ce am absolvit clasa a VIII-a, m-am înscris la Colegiul Național Pedagogic Vasile Lupu din Iași. Acolo, am învățat tot ce era necesar pentru a deveni o învățătoare bună. A fost nevoie de multă muncă și de multe examene, dar fiecare efort m-a ajutat să descopăr cum să combin pasiunea mea pentru artă cu activitatea de predare. Așa am reușit să fac orele cât mai interesante și să ajut copiii să se exprime liber.

Prezent: Mă bucur să aud asta. Fiecare activitate-desenul, sportul și dorința de a lucra cu copii, te-a ajutat să ajungi unde ești astăzi. Ce sfat ai avea pentru mine, versiunea de azi?

Viitorul meu: Sfatul meu este să nu renunți niciodată la visele tale. Muncește din greu și învață din fiecare experiență, fie ea ușoară sau dificilă. Ascultă-ți inima și fă mereu ceea ce îți place, pentru că asta te va face fericită.

Prezent: Când mă gândesc la viitor, îmi imaginez că peste 10 ani voi fi o învățătoare care lucrează cu drag și ajută copiii să crească și să învețe. Tu cum te vezi peste 10 ani?

Viitorul meu: Peste 10 ani, mă văd ca o învățătoare care continuă să învețe și să se dezvolte. Vreau să fiu alături de elevii mei, să îi încurajez să viseze și să muncească pentru a-și atinge scopurile. Mă bucur că am ales această cale și sunt sigură că vei reuși și tu.

Prezent: Îți mulțumesc că mi-ai povestit despre drumul tău. Tot ce discutăm acum mă ajută să-mi imaginez un viitor frumos. Voi merge

cu încredere spre Colegiul Național Pedagogic Vasile Lupu și voi face tot ce pot pentru a deveni o învățătoare bună, la fel ca tine.

Viitorul meu: Îți mulțumesc și eu pentru curajul de a visa și de a munci pentru viitorul tău. Îți doresc mult succes și sper ca fiecare zi să te ducă mai aproape de visul tău. Continuă să pictezi, să desenezi, să faci sport și să te bucuri de tot ce te înconjoară.

Prezent: Acesta a fost interviul meu cu viitorul meu. Am învățat că fiecare pas pe care-l fac-fie că e vorba de artă, sport sau studiu- mă apropie de visul meu de a deveni învățătoare. Voi urma sfaturile tale și voi merge cu încredere înainte, inspirând și ajutând și pe alții, așa cum am fost inspirată.

Viitorul meu: Rămâi mereu așa cum ești, cu inima deschisă și dornică de a învăța. Viitorul tău este plin de posibilități. Mult succes, Ecaterina!

Prezent: Mulțumesc! Cu aceste cuvinte în gând, închei interviul și mă simt pregătită să pornesc pe drumul către visul meu de a deveni o adevărată învățătoare.

Viitorul meu ca fotbalist

Miron Marinel,
Școala Profesională Lungani

Visul meu este să devin fotbalist profesionist și să joc la cel mai înalt nivel. Încă de mic copil am fost atras de acest sport, iar de-a lungul anilor am muncit din greu pentru a-mi îmbunătăți abilitățile. Viitorul meu în fotbal depinde de dedicare, perseverență și sacrificii. În acest sens, voi prezenta pașii pe care trebuie să îi urmez pentru a-mi atinge obiectivul, provocările pe care le voi întâlni și motivațiile care mă împing să continui.

Pentru a deveni fotbalist de succes, trebuie să urmez o serie de etape esențiale. În primul rând, este esențial să mă antrenez zilnic și să îmbunătățesc atât partea tehnică, cât și cea fizică. Un fotbalist profesionist trebuie să aibă o condiție fizică excelentă, să fie rapid, rezistent și puternic. De aceea, antrenamentele de forță, agilitate și viteză sunt foarte importante. În plus, este necesar să lucrez la tehnica mea, să exerseze driblingul, pasele și loviturile la poartă, pentru a putea face față celor mai buni adversari.

Un alt aspect important este disciplina. Talentul singur nu este suficient pentru a reuși în fotbal. Este nevoie de multă muncă și seriozitate. Un program bine stabilit de antrenamente și o alimentație echilibrată sunt factori care contribuie la performanță. De asemenea, trebuie să fiu atent la odihnă și recuperare, deoarece accidentările pot afecta progresul unui fotbalist. Somnul este esențial pentru refacerea mușchilor și menținerea energiei necesare antrenamentelor intense.

O altă provocare este posibilitatea accidentărilor. Oricât de bine m-aș antrena, există mereu riscul de a suferi o accidentare care să îmi afecteze cariera. De aceea, este foarte important să respect programul de recuperare și să ascult sfaturile medicilor și antrenorilor. Prevenirea

accidentărilor prin exerciții de întindere și încălzire este la fel de esențială ca și antrenamentele propriu-zise.

Un alt obstacol este lipsa susținerii financiare. Fotbalul de performanță necesită investiții în echipamente, antrenamente și deplasări. Dacă nu am sprijinul necesar, va trebui să găsesc soluții pentru a continua, poate prin obținerea unor sponsorizări sau prin muncă suplimentară. Mulți sportivi de succes au trecut prin momente grele, dar nu au renunțat niciodată, iar acest lucru mă motivează și mai mult să continui indiferent de dificultăți.

Pe lângă antrenamentele fizice, trebuie să mă dezvolt și mental. Un fotbalist trebuie să fie concentrat, să aibă încredere în el și să nu se lase afectat de presiunea meciurilor importante. Mentalitatea de învingător este ceea ce face diferența între un jucător obișnuit și unul de top. De aceea, îmi propun să citesc cărți despre sportivi celebri, să urmăresc meciuri ale marilor echipe și să învăț din experiența celor mai buni.

Un alt aspect pe care îl consider esențial este munca în echipă. Fotbalul nu este un sport individual, ci unul colectiv. Pentru a avea succes, trebuie să mă înțeleg bine cu coechipierii mei, să comunic eficient pe teren și să contribui la jocul echipei. De asemenea, trebuie să învăț să gestionez momentele dificile, când echipa pierde sau când am o perioadă mai slabă.

Deși drumul spre succes este foarte dificil, doar prin susținere și prin pasiunea care îmi curge prin vene voi reuși. Îmi doresc să joc la un club mare, să reprezint echipa națională și să fiu un exemplu pentru tineri. Visez ca într-o zi să pășesc pe un stadion plin de suporteri care îmi scandează numele. Să marchez goluri, să contribui la victoriile echipei mele și să ridic trofee importante este visul meu cel mai mare. Chiar îmi doresc să ajung un mare fotbalist și să îi fac fericiți și mândri pe toți cei care au crezut în mine. Familia și prietenii mei sunt sprijinul meu cel mai important, iar promisiunea mea este că nu voi uita niciodată de unde am plecat. Satul meu natal va rămâne mereu în inima mea, indiferent de cât de sus voi ajunge.

Îmi imaginez ziua în care voi fi pe teren alături de marii jucători ai lumii, concurând pentru cele mai importante trofee. Îmi voi da toată silința să devin un exemplu, nu doar prin talentul meu, ci și prin modul

în care îmi respect adversarii, antrenorii și fanii. Un sportiv adevărat trebuie să fie un model de caracter, nu doar un jucător bun.

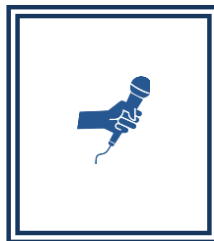
Sper ca banii să nu mă schimbe și să rămân același Marinel glumeț, iubitor și pasionat de fotbal. Vreau să joc cu sufletul, să inspir alți copii să își urmeze visele și să demonstrez că orice este posibil dacă muncești suficient de mult. Fotbalul este mai mult decât un sport pentru mine, este visul meu, pasiunea mea și motivul pentru care voi lupta în fiecare zi să devin mai bun.

În final, fotbalul este mai mult decât o carieră, este o parte esențială a vieții mele. Indiferent de obstacolele pe care le voi întâmpina, sunt hotărât să nu renunț și să îmi urmez visul cu ambiție și determinare. Fiecare zi de antrenament mă apropie de obiectivul meu și mă face să cred că într-o zi voi putea spune cu mândrie că am reușit.

Meseria mea

Prisacaru Gabriel,
Școala Profesională Lungani

Meseria de mecanic este una dintre cele mai vechi și respectate profesii din lume, având un rol esențial în menținerea funcționalității vehiculelor și echipamentelor industriale. Această ocupație necesită cunoștințe tehnice, abilități practice și o pasiune autentică pentru mașini și mecanisme. Fără mecanici, multe dintre mijloacele de transport și utilajele folosite zilnic nu ar putea funcționa corespunzător, afectând astfel viața noastră de zi cu zi.

În continuare, voi prezenta responsabilitățile unui mecanic din perspectiva mea. Un mecanic are o gamă largă de sarcini, de la diagnosticarea problemelor tehnice până la efectuarea reparațiilor complexe. Identificarea defecțiunilor necesită o gândire analitică și o înțelegere profundă a sistemelor mecanice și electronice. În plus, mecanicii și electromecanicii trebuie să fie mereu la curent cu noile tehnologii și să utilizeze echipamente avansate de diagnosticare. De exemplu, în zilele noastre, multe mașini sunt dotate cu sisteme computerizate care necesită cunoștințe speciale pentru a fi reparate corect.

Întreținerea preventivă este o altă sarcină esențială a unui mecanic. Aceasta ajută la prelungirea duratei de viață a vehiculelor și utilajelor și include schimbarea uleiului, verificarea frânelor, înlocuirea pieselor uzate și asigurarea funcționării optime a motorului. Prin aceste acțiuni, mecanicii contribuie direct la siguranța rutieră și la eficiența operațională. O mașină bine întreținută nu doar că durează mai mult, dar și consumă mai puțin combustibil, reducând astfel poluarea și costurile de utilizare.

În ciuda provocărilor, meseria de mecanic oferă satisfacții semnificative. Rezolvarea unei probleme complexe sau readucerea la viață a unui motor defect oferă un sentiment unic de împlinire. De asemenea, aprecierea clienților pentru serviciile oferite aduce o mare satisfacție profesională. Este o meserie care necesită răbdare, precizie și multă practică. Fiecare reparație reușită este o dovadă a priceperii și dedicării mecanicului. În plus, mecanicii lucrează adesea în echipă, învățând unii de la alții și împărtășind experiențe care îi ajută să își îmbunătățească abilitățile.

Un aspect important al acestei meserii este și impactul economic. O industrie auto bine întreținută asigură funcționarea optimă a transportului de mărfuri și persoane, ceea ce duce la dezvoltarea economică a unei țări. Firmele de transport, companiile de logistică și chiar industria agricolă depind de mecanici pentru a menține echipamentele în stare bună de funcționare. Astfel, mecanicii joacă un rol crucial în economie, chiar dacă uneori munca lor nu este apreciată la adevărata valoare.

De asemenea, tehnologia avansează rapid, iar mecanicii trebuie să se adapteze continuu. Sistemele moderne de diagnoză, motorizațiile hibride și electrice, precum și noile materiale folosite în construcția vehiculelor necesită formare constantă și acces la informații actualizate. În acest sens, mecanicii trebuie să urmeze cursuri de specializare și să fie mereu deschiși la învățare. O bună pregătire profesională poate duce la oportunități de angajare mai bune și la un salariu mai mare.

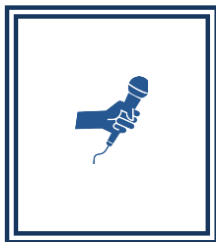
Importanța mecanicilor în societatea noastră este incontestabilă. Fără acești profesioniști, transportul public, logistica și industria auto ar fi grav afectate. Prin asigurarea funcționării optime a vehiculelor, mecanicii contribuie la siguranța rutieră și la eficiența economică. În plus, într-o lume în care tehnologia avansează rapid, mecanicii trebuie să învețe mereu lucruri noi pentru a putea face față provocărilor din domeniu.

În concluzie, meseria de mecanic este o profesie nobilă care combină cunoștințele tehnice cu abilitățile practice și pasiunea pentru mașini. Deși implică provocări, satisfacțiile pe care le oferă și impactul pozitiv asupra societății o fac extrem de valoroasă. Într-o lume în continuă mișcare și schimbare, mecanicii rămân pilonii de bază ai

mobilității și eficienței industriale. Alegerea acestei cariere necesită dedicare, dorința de a învăța continuu și pasiunea pentru tehnologie. În final, un mecanic nu doar repară mașini, ci contribuie la siguranța și confortul vieții de zi cu zi, asigurându-se că drumurile noastre sunt mai sigure și că mijloacele de transport funcționează corect. De asemenea, această meserie oferă posibilități de dezvoltare, oportunități de specializare și șansa de a deveni un profesionist respectat în domeniul tehnic.

Cum mă văd peste 10 ani ...

Gulei Matei Valentin,
Lic. Prof. „Mihai Dumitriu” Valea Lupului

Peste 10 ani, voi avea o carieră stabilă, totul datorat facultății pe care doresc să o urmez și care mă va ajuta să îmi dezvolt pasiunile, oferindu-mi, în același timp, un loc de muncă bine plătit. Fie că voi deveni inginer, IT-ist, medic sau antreprenor, vreau să fiu mulțumit de ceea ce fac și să nu simt că muncesc doar pentru bani, ci și pentru satisfacția personală.

Îmi doresc să am o viață echilibrată, să am timp pentru familie, prieteni și hobby-urile mele. Sper că voi avea posibilitatea să călătoresc și să descopăr locuri noi, să experimentez lucruri interesante și să mă bucur de viață.

Din punct de vedere personal, mă văd mai matur, mai responsabil și mai sigur pe mine. Sper că în 10 ani voi fi un om cu principii, capabil să iau decizii bune și să îmi asum responsabilități. De asemenea, îmi doresc să fiu sănătos și să am un stil de viață activ.

Chiar dacă nu știu exact ce îmi rezervă viitorul, sunt sigur că voi munci pentru a-mi atinge obiectivele. Peste 10 ani, vreau să privesc în urmă și să fiu mândru de drumul pe care l-am ales.

În zece ani ...

Hrișcă Melisa,
Lic. Prof. „Mihai Dumitriu” Valea Lupului

În zece ani, îmi doresc să fiu o persoană sănătoasă, înconjurată de familia mea. Sănătatea este cel mai important lucru pentru că fără ea nu putem face nimic altceva. Îmi doresc ca, împreună cu familia, să trăim momente frumoase și să fim alături unii de ceilalți, sprijinindu-ne la nevoie.

Un alt obiectiv important pentru mine este să fiu independentă financiar. Vreau să muncesc într-un domeniu care mă pasionează și care îmi va permite să îmi construiesc o carieră de succes. Îmi doresc să ajung să am un statut important în carieră, dar și să fiu mulțumită de munca mea. Aș vrea să fiu capabilă să călătoresc în mai multe țări pentru a cunoaște culturi noi și pentru a învăța din experiențele oamenilor din diferite colțuri ale lumii.

Îmi doresc să învăț cât mai multe limbi pentru a putea comunica cu oameni din diverse culturi și pentru a avea oportunități mai mari în viață. În același timp, vreau să fiu o persoană disciplinată care să își urmeze pasiunile și să nu renunțe niciodată la visele sale. Vreau să mă simt împăcată cu mine însămi, să știu că am învățat multe lucruri noi și că am făcut tot ce am putut pentru a ajunge cât mai departe.

Un alt vis al meu este să mă mut într-o altă țară, să descopăr un alt stil de viață și să trăiesc experiențe noi. Aș vrea să îmi găsesc un grup de oameni care mă susțin și care sunt, la rândul lor, pasionați și disciplinați. Este important ca aceștia să fie persoane inteligente din punct de vedere emoțional și care înțeleg importanța echilibrului între muncă și viața personală.

În concluzie, în zece ani îmi doresc să fiu o persoană împlinită, sănătoasă, independentă și înconjurată de oameni care mă inspiră și mă susțin. Vreau să fiu mulțumită de drumul pe care l-am parcurs și să simt că am făcut tot ce am putut pentru a fi cea mai bună versiune a mea.

Despre mine ... acum și în viitor

Alexandru Ștefan,
Lic. Prof. „Mihai Dumitriu” Valea Lupului

Mă numesc Ștefan și, la 16 ani, am deja pasiuni puternice care îmi definesc viața: programarea și muzica. Îmi place să scriu cod, să găsesc soluții inovatoare și să creez programe care pot face o diferență reală. În același timp, muzica este o parte esențială a identității mele, iar bass-ul este instrumentul prin care îmi exprim creativitatea. Pe lângă aceste pasiuni, am un grup de prieteni care mă susțin necondiționat și o relație care mă motivează să devin cea mai bună versiune a mea.

Privesc spre viitor cu optimism și am așteptări mari de la mine însumi. Peste 10 ani, mă văd ca un programator experimentat, lucrând la proiecte de mare impact. Îmi doresc nu doar să fiu un simplu dezvoltator, ci să creez tehnologii care să rezolve probleme reale. Unul dintre obiectivele mele principale este să lansez și să dezvolt la scară largă aplicația la care lucrez acum, destinată îmbunătățirii sistemului educațional.

Această aplicație va ajuta școlile să-și gestioneze mai bine resursele, să creeze o experiență educațională mai interactivă și eficientă pentru elevi și profesori și să integreze tehnologia în procesul de învățare. Mi-ar plăcea ca, în timp, această aplicație să fie adoptată la nivel național și, de ce nu, internațional. Îmi imaginez că voi lucra într-un mediu dinamic, poate chiar conducând o echipă de specialiști, dezvoltând noi funcționalități și adaptându-mă constant la evoluția tehnologică.

Pe lângă carieră, muzica va rămâne mereu o parte importantă a vieții mele. Îmi doresc să evoluez ca basist, să experimentez diferite stiluri muzicale și, poate, să fac parte dintr-o trupă. Mi-ar plăcea să compun propriile piese și să le împărtășesc cu ceilalți, fie prin concerte

live, fie prin platforme de streaming. Muzica nu este doar un hobby, ci un mod prin care mă relaxez, îmi exprim emoțiile și mă reconectez cu mine însumi. Dacă aș avea ocazia, mi-ar plăcea să îmbin programarea cu muzica, poate prin crearea unei platforme inovatoare pentru muzicieni sau a unei aplicații care să faciliteze colaborarea dintre artiști.

Oricât de mult îmi doresc succes profesional, pentru mine este la fel de important să rămân aproape de oamenii dragi. Prietenii mei joacă un rol esențial în viața mea, iar peste 10 ani îmi doresc să păstrăm legătura, indiferent unde ne va duce viața. Relațiile autentice, bazate pe încredere și sprijin reciproc, sunt cele care dau valoare oricărui succes profesional.

De asemenea, îmi doresc să fiu într-o relație stabilă, alături de o persoană care mă înțelege și mă susține. Consider că echilibrul dintre carieră, pasiuni și viața personală este esențial pentru o viață împlinită.

Peste 10 ani mă văd ca un programator de succes, lucrând la o aplicație inovatoare pentru educație, un muzician pasionat care își urmează visul și un om înconjurat de prieteni și familie. Drumul până acolo nu va fi ușor, dar sunt pregătit să muncesc din greu, să mă dezvolt constant și să depășesc orice obstacol. Cu determinare, pasiune și susținerea celor dragi, sunt sigur că voi reuși să-mi ating obiectivele și să am o viață pe care să o privesc cu mândrie.

Job-ul meu în cyber security

Stegariu Tudor,
Lic. Prof. „Mihai Dumitriu” Valea Lupului

Pe măsură ce tehnologia avansează tot mai mult, securitatea cibernetică devine un domeniu extrem de important. În viitor, cred că acest domeniu va fi esențial pentru protejarea informațiilor și a sistemelor online de atacurile cibernetice. De aceea, mi-aș dori să lucrez în acest domeniu ca specialist în securitate cibernetică, un job care îmi va aduce multe provocări, dar și satisfacții mari, deoarece voi ajuta la protejarea unui mediu digital sigur pentru toată lumea.

Într-un viitor apropiat, viața mea de zi cu zi va fi concentrată pe protejarea sistemelor informatice și pe prevenirea atacurilor cibernetice. Voi analiza rețelele și serverele pentru a identifica posibilele vulnerabilități, iar dacă descopăr ceva suspect, va trebui să intervin rapid pentru a preveni un atac. Munca mea va implica multă responsabilitate, pentru că atacurile pot afecta nu doar datele personale ale oamenilor, dar și infrastructuri importante, cum ar fi spitale, bănci sau chiar sisteme guvernamentale. De aceea, va trebui să fiu mereu atent și să învăț constant noi tehnici de protejare a informațiilor.

Va fi o muncă destul de stresantă, deoarece atacurile cibernetice pot apărea oricând, iar timpul de reacție va fi foarte important. Cu toate acestea, știu că voi face parte dintr-o echipă care va lucra împreună pentru a preveni aceste atacuri și pentru a restabili sistemele afectate. De asemenea, va trebui să fiu la curent cu ultimele noutăți din domeniu, deoarece hackerii vor veni mereu cu metode noi de a înfrunta măsurile de securitate.

Deși jobul va fi greu și va necesita multă concentrare, mă atrage ideea de a proteja oamenii și organizațiile de pericolele care există online. De asemenea, având în vedere că tot mai multe companii și instituții vor avea nevoie de specialiști în acest domeniu, voi avea multe

oportunități de carieră. Va fi și un job bine plătit, iar satisfacția că voi ajuta la prevenirea unui atac cibernetic major va fi foarte mare pentru mine.

În concluzie, viitorul meu în cyber security va fi unul plin de provocări, dar și de realizări. Mă voi dedica protejării informațiilor digitale și voi învăța constant pentru a fi pregătit în fața oricăror amenințări cibernetice. Deși va fi un drum dificil, știu că voi face o diferență importantă în această lume digitală tot mai complexă.

Cum voi fi peste 10 ani ...

Ursache Alesia Karina,
Lic. Prof. „Mihai Dumitriu” Valea Lupului

Nu pot spune cu certitudine cine vreau să fiu în viitor. Când trebuie să răspund la această întrebare îmi vin în minte răspunsuri vagi și de tip clișeu precum: „un exemplu demn de urmat” sau „o femeie împlinită, cu un soț minunat și doi copii”.

Întrebarea corectă, din perspectiva mea, cred că ar fi: îmi permit să visez, dacă nu am siguranța că voi ajunge acolo?

În copilărie speram să fiu o prințesă sau o zână pirat, însă când anii au început să se adune, alegerile au devenit limitate și aveau nevoie de a fi realizate. Deși sunt în pragul adolescenței, am ajuns presată de timp și de cei din jur în alegerea carierei. „Mai am timp până la examenul de bacalaureat” îmi repet, deși doar pentru că este departe, nu înseamnă că la un moment dat nu îmi va bate la ușă. Este greu să alegi o profesie sau o meserie, dar consider că este și mai greu să accepți că o vei face pentru tot restul vieții. Nu îmi doresc să mă trezesc într-o dimineață la vârsta maturității și să îmi dau seama că sute de zile și ore au fost investite într-o meserie ce nu mă mulțumește financiar sau să îmi dau seama că nu îmi face plăcere să merg la serviciu, de aceea, aproape întotdeauna când acest subiect este abordat, două vorbe auzite de la cei din jurul meu îmi răsună în minte:

- 1. „Fă ce vrei, dar să fii cel mai bun!”*
- 2. „Dacă faci ce îți place, nu vei simți că muncești nici măcar o zi din viața ta”.*

Mă pot considera norocoasă: familia mă sprijină, iar prietenii îmi sunt alături, însă câteodată, când ai libertatea de a alege, e mai greu decât atunci când știi ce drum ai de urmat. La momentul alegerii unei cariere, se poate apela și la metoda eliminării, de exemplu, nu mă pot face doctor, deoarece îmi este frică de ace sau nu pot fi profesoară,

întrucât nu mă simt împlinită când predau, însă nu ai garanția că vei ajunge să iei cea mai bună decizie astfel.

Obiectivele mele de carieră sunt simple și clare:

- Să am un zâmbet pe buze când mă trezesc dimineața, indiferent de oră, să mă simt mereu motivată pozitiv.

- Să fie un mediu plăcut de lucru în care să mă simt integrată.

- Să fiu remunerată și răsplătită pe măsura sarcinilor atribuite și îndeplinite, la un serviciu decent și respectabil, care să îmi aducă împliniri și mulțumire.

Acestea cu siguranță sunt principalele puncte ce trebuie îndeplinite, și fără îndoială, sunt pe primul loc și pentru alții. Ce cred că mă diferențiază este dorința de a ajunge undeva prin propriile forțe. Sunt o persoană ambițioasă și nu mă opresc până când nu primesc ceea ce îmi doresc, desigur, cât de corect se poate, întrucât doar cu fair-play, doar jucând cinstit vei fi respectat și vei respecta la rândul tău. Am învățat să pierd și știu acum că se pot învăța multe lecții din înfrângeri, ele te fortifică și îți amintesc de faptul că suntem cu toții oameni, imperfecti, poate uneori vulnerabili, dar capabili de autodepășire și așa am învățat, știu să și câștig. Succesul este alcătuit din 99% eșec, suntem suma eșecurilor, dar și a succesului.

Factorii externi ce îmi influențează traseul sunt alegerea dintre hobby-uri, pasiunile mele și acceptarea că trebuie să continui numai cu una.

Oportunitățile educaționale sunt pentru început minime, în orice carieră. La această vârstă, am dorința de a face voluntariat și de a mă înscrie la cât mai multe activități extrașcolare, unul dintre acestea fiind concursurile de dezbateri.

Pentru a-mi îndeplini visul, voi munci din greu, voi lua și pauze, îmi voi alege calea și mă voi opri doar atunci când pot atinge succesul.

Cine vreau să fiu peste 10 ani? Vreau să fiu chiar eu schimbarea pe care îmi doresc să o văd în lume.

Categorii de nevoi de consiliere și orientare profesională a elevilor de liceu și școală profesională

Colibariu Mihai,
Liceul Tehnologic „Petru Rareș” Tg.Frumos

Pe baza observațiilor din practica școlară curentă, precum și a studiilor de specialitate (empirice sau științifice) realizate, putem sintetiza nevoile de consiliere ale elevilor de liceu în cel puțin trei categorii importante:

a. nevoia de autocunoaștere pentru identificarea resurselor personale;

b. nevoia de informare pentru planificarea carierei/orientarea școlară;

c. nevoia de exersare a unor abilități-cheie, precum cele de comunicare și socio-emoționale.

A. Prima categorie de nevoi, cea de autocunoaștere, se referă în principal la rolul important pe care îl are autoaprecierea obiectivă a propriei persoane în procesul alegerii traseului educațional/profesional. Nevoia de autocunoaștere a elevilor de liceu se regăsește în dorința lor de a formula judecăți de valoare cu privire la calitățile și defectele personale, la punctele forte și la cele slabe ale personalității, pentru a găsi soluții de îmbunătățire. Pentru a verifica cât de obiectivi sunt elevii în realizarea acestei autoanalize, un exercițiu bun poate fi confruntarea cu aprecierile altora despre persoana lor, cât și analiza rezultatelor obținute în cadrul activității.

Planificarea carierei/ alegerea parcursului educațional/profesional adecvat ar trebui făcută în conformitate cu valorile, interesele și obiectivele personale și profesionale ale elevului, dar și cu propriul set de abilități și competențe. De exemplu, în cazul alegerii parcursului educațional/ profesional, alegerea elevului este adecvată și realistă dacă pornește de la îndeplinirea următoarelor condiții:

motivație corespunzătoare; existența mai multor alternative; asigurarea libertății de a alege; informarea complexă despre studiile și profesiile pentru care poate opta; capacitatea de a diferenția alternativele pe baza unei analize detaliate privind aspectele pozitive, eventualele oportunități, dar și punctele slabe ale acestora; capacitatea de a decide conștient și asumat, pe baza tuturor informațiilor pe care le are la dispoziție.

De multe ori, nu elevii de liceu sunt cei care iau decizii referitoare la cariera lor; din motive precum nesiguranța, neîncrederea în forțele proprii sau în propria judecată, teama de asumare a deciziei etc, ei permit altor persoane să intervină în procesul decizional și să-i influențeze. Și aici putem vorbi despre părinți, prieteni sau colegi, care au pretenția de a ști mult mai bine ce domenii de studii/ specializări și ce profesii sunt mai potrivite pentru ei.

Așadar, de ce este necesar ca elevii să-și analizeze propriile interese, aptitudini și valori? Nu este suficient ca ei să tindă către o anumită profesie, pentru că aceasta le place sau pentru că ea asigură un anumit statut social sau financiar sau pentru că în familie există o tradiție în acest sens. Existența unui interes real pentru practicarea unei profesii este importantă deoarece creează o motivație pentru realizarea activității. Dar tot nu este suficient pentru a asigura succesul în acea profesie. Există cazuri în care interesele profesionale nu sunt identificate în mod realist, ca urmare a lipsei de experiență sau a incapacității de autoevaluare corectă: în aceste situații, elevii trebuie ajutați să-și facă un inventar al punctelor forte și slabe, în funcție de care să poată alege cea mai potrivită opțiune profesională, cea în care să realizeze și un nivel ridicat de performanță.

Pe de altă parte, fiecare profesie are anumite caracteristici, presupune anumite cerințe, abilități, competențe din partea celui care aspiră la ea. Din nou, elevii trebuie sprijiniți pentru a-și cunoaște foarte bine propriile resurse, adică abilitățile și calitățile personale, acel potențial care constă în aptitudinile personale compatibile cu profilul ocupațional al profesiei vizate. La rândul lor, valorile trebuie examinate dintr-o multitudine de circumstanțe și perspective. Este de dorit să existe o similitudine între valorile personale și valorile organizației/ comunității în care elevul dorește să activeze profesional.

B. Nevoia de informare referitoare la planificarea carierei, în general, sau la orientarea școlară și profesională pentru următorul ciclu educațional sau pentru inserția pe piața muncii trebuie să fie structurată pe două direcții: una care se referă la propria persoană (respectiv informații despre imaginea de sine, resurse personale, interese, valori, aptitudini, abilități, competențe) și alta care vizează piața muncii (analiza pieței muncii, a domeniilor profesionale și a categoriilor de locuri de muncă ce pot fi accesate, consultarea datelor din Clasificarea Ocupațiilor din România-COR etc). Nu reluăm argumentația referitoare la importanța procesului de autocunoaștere, ca premisă esențială și fundament al oricărei decizii care vizează orientarea carierei, ci ne vom concentra asupra demersului de analiză corelată a direcțiilor menționate mai sus.

Această complementaritate devine factorul cheie al consilierii profesionale a unui tânăr: măsura în care datele personale ale acestuia (personalitate, interese, valori, aptitudini, abilități etc) se potrivesc cu cele din profilul specific al unui domeniu ocupațional sau al unei arii de specializare, care să conducă ulterior spre anumite categorii de locuri de muncă. Fiecare loc de muncă implică anumite cerințe de ordin fizic sau psihic, presupune anumite conținuturi sau activități, anumite cerințe, anumite competențe și abilități, un anumit nivel de pregătire. De asemenea, prin consultarea COR se identifică profesiile potrivite și se pot cunoaște ramurile economiei naționale și nivelurile de pregătire necesare.

C. Nevoia de exersare a unor abilități-cheie, precum cele de comunicare și socio-emoționale constituie o zonă de interes pentru elevii de orice vârstă. În cazul elevilor de liceu, importanța dezvoltării și exersării acestor abilități devine și mai accentuată, dat fiind specificul psihologic al vârstei adolescenței, dar și provocările educaționale și profesionale cărora trebuie să le facă față. În societatea actuală, la această vârstă, elevii trebuie să asocieze abilitățile socio-emoționale și cele cognitive și tehnice, constituind astfel un set de abilități care conduc spre succes.

Abilitățile cognitive sunt îndelung exersate în cadrul activităților școlare curente; ele fac apel la gândirea logică și creativă, la rezolvarea problemelor și la alte operații mentale. Însă nu putem afirma același

lucru și despre abilitățile socio-emoționale. Acestea implică credințe și valori personale, caracteristici de personalitate și comportamentale, ceea ce înseamnă că elevii au nevoie, mai întâi, să se familiarizeze cu lumea lor interioară, pe care să învețe să o cunoască și să o valorifice. Deschiderea către această lume interioară, abilitățile sociale și de interrelaționare, de a lua decizii, conștientizarea identității de sine, tăria de caracter sunt doar câțiva piloni pe care se sprijină abilitățile socio-emoționale, având ca rezultat stabilitatea și maturizarea emoțională. Atunci când trăsăturile de personalitate precum: colaborarea, empatia, încrederea în forțele proprii, disponibilitatea de a învăța din greșeli, auto-disciplina, inițiativa, spiritul deschis, flexibilitatea, spiritul de echipă, se reflectă în comportament, atât la școală, cât și la locul de muncă, ele reprezintă indicii pentru nivelul de dezvoltare a abilităților socio-emoționale.

De ce sunt atât de importante aceste abilități socio-emoționale? Pentru că nivelul lor de dezvoltare, alături de cel al abilităților cognitive, condiționează semnificativ nivelul de motivație și de performanță școlară care poate fi atins, precum și realizările din viața profesională și personală, pe termen mediu și lung.

Adesea denumite soft skills, abilitățile socio-emoționale sunt din ce în ce mai căutate de către angajatori. Spre exemplu, abilitatea de a lucra în echipă, de a fi un bun comunicator, de a lua decizii și de a rezolva probleme, precum și de a organiza, planifica și prioritiza activitățile, se află printre primele 10 abilități pe care angajatorii le apreciază cel mai mult în rândul tinerilor din societatea actuală (Susan Adams, 2015: The 10 skills employers most want in 2015 graduates). Tot ce are de făcut un tânăr absolvent este să demonstreze că le deține, că le-a aplicat în diferite situații de viață sau în diferite contexte profesionale, în timpul studiilor sau ulterior. Școala nu acordă multă importanță acestor aspecte în comparație cu abilitățile cognitive, dar pe piața muncii lucrurile stau exact invers.

De asemenea, continuarea studiilor și alegerea traseului educațional/ profesional potrivit reprezintă aspecte esențiale în viața fiecărei persoane, iar influența abilităților socio-emoționale este considerabilă. În lipsa motivației, a dorinței de a învăța, a disponibilității de a depune efort și de a depăși situațiile dificile cu care ne confruntăm

în viața de zi cu zi, a capacității de a lua decizii și de a comunica cu sine și cu ceilalți, în lipsa încrederii în sine și a disciplinei, aceste obiective nu se pot concretiza. Tocmai de aceea, unele activități școlare trebuie să deplaseze accentul cât mai mult posibil către dezvoltarea și exersarea acestor abilități socio-emoționale, iar această misiune importantă revine în mod explicit activităților de orientare și consiliere din cadrul școlii.

BIBLIOGRAFIE

Ghid consiliere-Proiect ROSE, București, 2020.